

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 59

12. februar 2016

Vsebina

EVROPSKI PARLAMENT

ZASEDANJE 2013–2014

Seje: 20. maj – 23. maj 2013

Zapisnik seje je bil objavljen v UL C 246 E, 27.8.2013.

SPREJETA BESEDILA

I Resolucije, priporočila in mnenja

RESOLUCIJE

Evropski parlament

Torek, 21. maj 2013

2016/C 055/01	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o uporabi Direktive 2004/25/ES o ponudbah za prevzem (2012/2262(INI))	2
2016/C 055/02	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o regionalnih strategijah za industrijska območja v Evropski uniji (2012/2100(INI))	6
2016/C 055/03	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o sedanjih izzivih in priložnostih za energijo iz obnovljivih virov na notranjem evropskem energetske trgu (2012/2259(INI))	12
2016/C 055/04	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o pravicah žensk v balkanskih državah pristopnicah (2012/2255(INI))	23
2016/C 055/05	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o Listini EU: določitev standardov za svobodo medijev v EU (2011/2246(INI))	33
2016/C 055/06	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o Agendi za ustrezne, varne in vzdržne pokojnine (2012/2234(INI))	43
2016/C 055/07	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o boju proti davčnim goljufijam, davčnim utajam in davčnim oazam (2013/2060(INI))	54
2016/C 055/08	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o letnem davčnem poročilu: kako sprostiti potencial EU za gospodarsko rast (2013/2025(INI))	65

Sreda, 22. maj 2013

2016/C 055/09	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. maja 2013 o uporabi direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah (2012/2132(INI))	71
---------------	--	----

Četrtek, 23. maj 2013

2016/C 055/10	Sklep Evropskega parlamenta, da ne nasprotuje osnutku uredbe Komisije o spremembi Uredbe (EU) št. 142/2011 glede tranzita nekaterih stranskih živalskih proizvodov iz Bosne in Hercegovine (D025828/03 – 2013/2598(RPS))	79
2016/C 055/11	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o prihodnjih zakonodajnih predlogih za ekonomsko in monetarno unijo: odziv na sporočili Komisije (2013/2609(RSP))	79
2016/C 055/12	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o razmerah sirskih beguncev v sosednjih državah (2013/2611(RSP))	84
2016/C 055/13	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o vračanju premoženja državam arabske pomladi v tranziciji (2013/2612(RSP))	90
2016/C 055/14	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o poročilu o napredku Bosne in Hercegovine za leto 2012 (2012/2865(RSP))	94
2016/C 055/15	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o poročilu o napredku Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije v letu 2012 (2013/2866(RSP))	100
2016/C 055/16	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o pogajanjih EU z Združenimi državami Amerike o trgovini in naložbah (2013/2558(RSP))	108
2016/C 055/17	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o obnovitvi dostopa Mjanmara/Burme do splošnih tarifnih preferencialov (2012/2929(RSP))	112
2016/C 055/18	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o makroregionalni strategiji za Alpe (2013/2549(RSP))	117
2016/C 055/19	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o delovnih pogojih ter zdravstvenih in varnostnih standardih po nedavnih požarih v tovarnah in po zrušitvi stavbe v Bangladešu (2013/2638(RSP))	120
2016/C 055/20	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o Guantanamo: gladovna stavka zapornikov (2013/2654(RSP))	123
2016/C 055/21	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o Indiji: usmrtitev Mohameda Afzala Guruja in njene posledice (2013/2640(RSP))	125
2016/C 055/22	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o Ruandi: primer Victoire Ingabire (2013/2641(RSP))	127

II Sporočila

SPOROČILA INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Evropski parlament

Torek, 21. maj 2013

2016/C 055/23	Sklep Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o zahtevi za zaščito imunitete in privilegijev Gabrieleja Albertinija (2012/2240(IMM))	131
2016/C 055/24	Sklep Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o zahtevi za odvzem imunitete Spirosu Danelisu (Spyros Danellis) (I) (2013/2014(IMM))	132

2016/C 055/25	Sklep Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o zahtevi za odvzem imunitete Spirosu Danelisu (Spyros Danellis) (II) (2013/2028(IMM))	133
2016/C 055/26	Sklep Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o ustnih predlogih sprememb in drugih ustni popravkih (razlaga člena 156(6) Poslovnika)	135

III Pripravljalni akti

EVROPSKI PARLAMENT

Torek, 21. maj 2013

2016/C 055/27	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo in vlado demokratične socialistične republike Šrilanke o nekaterih vidikih zračnih prevozov (15318/2012 – C7-0391/2012 – 2012/0018(NLE))	136
2016/C 055/28	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo in Evropsko organizacijo za varnost zračne plovbe o splošnem okviru za okrepljeno sodelovanje (05822/2013 – C7-0044/2013 – 2012/0213(NLE))	136
2016/C 055/29	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o osnutku uredbe Sveta o spremembi Uredbe (EGS, Euratom) št. 354/83 v zvezi z deponiranjem arhivskega gradiva institucij pri Evropskem univerzitetnem inštitutu v Firencah (06867/2013 – C7-0081/2013 – 2012/0221(APP))	137
2016/C 055/30	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o osnutku sklepa Sveta o določitvi obdobja za osme volitve poslancev Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami (07279/2013 – C7-0068/2013 – 2013/0802(CNS))	138
2016/C 055/31	P7_TA(2013)0200 Dejavnosti iskanja, raziskovanja in izkoriščanja nafte in zemeljskega plina na morju ***I Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varnosti dejavnosti iskanja, raziskovanja in izkoriščanja nafte in zemeljskega plina na morju (COM(2011)0688 – C7-0392/2011 – 2011/0309(COD)) P7_TC1-COD(2011)0309 Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 21. maja 2013 z namenom sprejetja Direktive 2013/.../EU Evropskega parlamenta in Sveta o varnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju in spremembi Direktive 2004/35/ES	138

Sreda, 22. maj 2013

2016/C 055/32	Sklep Evropskega parlamenta z dne 22. maja 2013 o predlogu Evropskega sveta, da se ne skliče konvencije za dodatek Protokola o uporabi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v Češki republiki k Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije (00091/2011 – C7-0386/2011 – 2011/0818(NLE))	140
2016/C 055/33	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. maja 2013 o osnutku protokola o uporabi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v Češki republiki (člen 48(3) Pogodbe o Evropski uniji) (00091/2011 – C7-0385/2011 – 2011/0817(NLE))	141

2016/C 055/34	<p>P7_TA(2013)0210</p> <p>Vzajemno priznavanje zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah ***I</p> <p>Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. maja 2013 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzajemnem priznavanju zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah (COM(2011)0276 – C7-0128/2011 – 2011/0130(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0130</p> <p>Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 22. maja 2013 z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. .../2013 Evropskega parlamenta in Sveta o vzajemnem priznavanju zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah 143</p>
2016/C 055/35	<p>Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. maja 2013 o osnutku sklepa Sveta o sprejetju Sporazuma med Evropsko unijo in Kanado o carinskem sodelovanju pri varnosti dobavne verige (11362/2012– C7-0078/2013 – 2012/0073(NLE)) 144</p>
2016/C 055/36	<p>Spremembe Evropskega parlamenta, sprejete dne 22. maja 2013, k predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) v zvezi z njeno povezavo z Uredbo Sveta (EU) št. .../... o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (COM(2012)0512 – C7-0289/2012 – 2012/0244(COD)) 145</p>
2016/C 055/37	<p>Spremembe Evropskega parlamenta, sprejete dne 22. maja 2013, k predlogu uredbe Sveta o prenosu posebnih nalog na Evropsko centralno banko, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij (COM(2012)0511 – C7-0314/2012 – 2012/0242(CNS)) 157</p>
2016/C 055/38	<p>P7_TA(2013)0214</p> <p>Pirotehnični izdelki ***I</p> <p>Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. maja 2013 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o usklajevanju zakonodaj držav članic v zvezi z dostopnostjo pirotehničnih izdelkov na trgu (prenovitev) (COM(2011)0764 – C7-0425/2011 – 2011/0358(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0358</p> <p>Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 22. maja 2013 z namenom sprejetja Direktive 2013/.../EU Evropskega parlamenta in Sveta o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z dostopnostjo pirotehničnih izdelkov na trgu (prenovitev) 192</p>

Četrtek, 23. maj 2013

2016/C 055/39	<p>P7_TA(2013)0217</p> <p>Carinski zakonik Skupnosti glede datuma začetka njegove uporabe ***I</p> <p>Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 450/2008 o carinskem zakoniku Skupnosti (Modernizirani carinski zakonik) glede datuma začetka njene uporabe (COM(2013)0193 – C7-0096/2013 – 2013/0104(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0104</p> <p>Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 23. maja 2013 z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. .../2013 Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 450/2008 o carinskem zakoniku Skupnosti (Modernizirani carinski zakonik) glede datuma začetka njene uporabe 194</p>
---------------	--

2016/C 055/40	<p>P7_TA(2013)0218</p> <p>Ponovna vzpostavitev dostopa Mjanmara/Burme do splošnih tarifnih preferencialov ***I</p> <p>Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 552/97 o začasnem umiku dostopa Mjanmara/Burme do splošnih tarifnih preferencialov (COM(2012)0524 – C7-0297/2012 – 2012/0251(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0251</p> <p>Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 23. maja 2013 z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. .../2013 Evropskega parlamenta in Sveta o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 552/97 o začasnem umiku dostopa Mjanmara/Burme do splošnih tarifnih preferencialov 195</p>
2016/C 055/41	<p>Spremembe Evropskega parlamenta, sprejete dne 23. maja 2013, k predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za upravljanje finančnih odgovornosti, povezanih s sodišči za reševanje sporov med vlagatelji in državo, ustanovljenimi z mednarodnimi sporazumi, katerih pogodbenica je Evropska unija (COM(2012)0335 – C7-0155/2012 – 2012/0163(COD)) 196</p>
2016/C 055/42	<p>P7_TA(2013)0220</p> <p>Netrgovski premiki hišnih živali ***I</p> <p>Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o netrgovskih premikih hišnih živali (COM(2012)0089 – C7-0060/2012 – 2012/0039(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0039</p> <p>Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 23. maja 2013 z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. .../2013 Evropskega parlamenta in Sveta o netrgovskih premikih hišnih živali in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 998/2003 212</p>
2016/C 055/43	<p>P7_TA(2013)0221</p> <p>Zahteve v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki urejajo trgovino s psi, z mačkami in belimi dihurji ***I</p> <p>Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 92/65/EGS glede zahtev v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki urejajo trgovino znotraj Unije ter uvoz psov, mačk in belih dihurjev v Unijo (COM(2012)0090 – C7-0061/2012 – 2012/0040(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0040</p> <p>Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 23. maja 2013 z namenom sprejetja Direktive 2013/.../EU Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive Sveta 92/65/EGS glede zahtev v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki urejajo trgovino znotraj Unije ter uvoz psov, mačk in belih dihurjev v Unijo 213</p>

Legenda uporabljenih znakov

- * Postopek posvetovanja
- *** Postopek odobritve
- ***I Redni zakonodajni postopek: prva obravnava
- ***II Redni zakonodajni postopek: druga obravnava
- ***III Redni zakonodajni postopek: tretja obravnava

(Vrsta postopka je odvisna od pravne podlage, ki je predlagana v osnutku akta.)

Spremembe Parlamenta:

Novo besedilo je označeno s krepkim poševnim tiskom. Izbrisano besedilo je označeno s simbolom **■** ali prečrtano. Zamenjano besedilo je izbrisano ali prečrtano, besedilo, ki ga nadomešča, pa je označeno s krepkim poševnim tiskom.

EVROPSKI PARLAMENT

ZASEDANJE 2013–2014

Seje: 20. maj – 23. maj 2013

Zapisnik seje je bil objavljen v UL C 246 E, 27.8.2013.

SPREJETA BESEDILA

Torek, 21. maj 2013

I

(Resolucije, priporočila in mnenja)

RESOLUCIJE

EVROPSKI PARLAMENT

P7_TA(2013)0198

Ponudbe za prevzem

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o uporabi Direktive 2004/25/ES o ponudbah za prevzem (2012/2262(INI))

(2016/C 055/01)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Direktive 2004/25/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o ponudbah za prevzem ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju poročila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o uporabi Direktive 2004/25/ES o ponudbah za prevzem (COM(2012)0347);
 - ob upoštevanju študije o uporabi Direktive 2004/25/ES o ponudbah za prevzem (zunanja študija), izvedene v imenu Komisije ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju poročila o izvajanju direktive o ponudbah za prevzem z dne 21. februarja 2007 ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve ter mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve (A7-0089/2013),
- A. ker direktiva o ponudbah za prevzem (v nadaljnjem besedilu: direktiva) določa minimalne smernice za zagotavljanje preglednosti in pravne varnosti pri izvajanju ponudb za prevzem ter delničarjem, zaposlenim in drugim deležnikom zagotavlja pravico do informacij;
- B. ker številne države članice z namenom, da bi povečale preglednost kapitalskega trga in okrepile pravice ciljne družbe in njenih deležnikov, razmišljajo o spremembah usklajenih nacionalnih pravil o ponudbah za prevzem ali pa so jih že sprejele;

⁽¹⁾ UL L 142, 30.4.2004, str. 12.

⁽²⁾ Zunanja študija o uporabi direktive o ponudbah za prevzem, ki jo je v imenu Komisije izvedlo podjetje Marccus Partners, je dostopna na: http://ec.europa.eu/internal_market/company/docs/takeoverbids/study/study_en.pdf

⁽³⁾ Delovni dokument služb Komisije (SEC(2007)0268).

Torek, 21. maj 2013

- C. ker je Sodišče Evropske unije v več zadevah odločilo, da se mora na splošno šteti, da država s tem, ko ohrani posebne pravice v zasebnem podjetju, omejuje prosti pretok kapitala, kar je lahko upravičeno le v ustrezno omejenih primerih ⁽¹⁾;
- D. ker so nacionalni pristojni organi odgovorni za javni nadzor nad ponodbami za prevzem;
- E. ker člen 1(3) Uredbe (EU) št. 1095/2010 ⁽²⁾ določa, da Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA) ustrezno ukrepa tudi v zvezi s ponodbami za prevzem; ker je organ ESMA vzpostavil mrežo pristojnih organov za okrepitev sodelovanja med njimi na področju čezmejnih ponodb za prevzem;
1. meni, da je direktiva pomemben del pravnega reda EU na področju prava družb, ki sega dlje od zgolj pospeševanja nadaljnega povezovanja in usklajevanja kapitalskih trgov EU;
 2. poudarja, da učinki direktive niso omejeni na temeljne določbe o ponodbah za prevzem, ampak jih je treba ocenjevati v širšem okviru prava družb, vključno z upravljanjem družb, pravom o kapitalskih trgih in delovnim pravom;
 3. ponavlja, da so cilji direktive, zlasti zagotavljanje enakih pogojev za ponudbe za prevzem ob varovanju interesov delničarjev, zaposlenih in drugih deležnikov, temeljnega pomena za dobro delujoč trg kontrole nad družbami;
 4. se seznanja z ugotovitvijo Komisije, da direktiva učinkuje zadovoljivo, in zaključki zunanje študije, da je izboljšala delovanje trga kontrole nad družbami; zaskrbljen pa je zaradi nezadovoljstva, ki so ga v zunanji študiji izrazili predstavniki zaposlenih glede varstva njihovih pravic, in poziva Komisijo, naj okrepi dialog s predstavniki zaposlenih o tem, kako bolje reševati pereča vprašanja;

Enaki pogoji

5. poudarja, da direktiva zagotavlja enake pogoje za ponudbe za prevzem v Evropi, in je prepričan, da bi bilo mogoče dolgoročno predvideti nadaljnje izboljšave za okrepitev teh enakih pogojev;
6. spoštuje pristojnost držav članic, da sprejmejo dodatne ukrepe, ki presegajo zahteve direktive, pod pogojem, da upoštevajo njene splošne cilje;
7. glede tega ugotavlja, da so se nekatere države članice na gibanja na svojih domačih trgih kontrole nad družbami v zadnjem času odzvale tako, da so uvedle dodatne določbe v zvezi s potekom ponodb za prevzem, na primer pravilo „ukrepaj ali odnehaj“ skupine za prevzeme v Združenem kraljestvu, ki si prizadeva pojasniti, ali je treba podati ponudbo za prevzem („ukrepaj“) ali ne („odnehaj“) v primerih, ko ni jasno, ali je namen ponudnika dejansko predložiti ponudbo za ciljno družbo;

Nadzor

8. pozdravlja prizadevanja organa ESMA za okrepitev sodelovanja med nacionalnimi organi na področju ponodb za prevzem s pomočjo mreže za ponudbe za prevzem;

⁽¹⁾ Na primer zadeva C-171/08, Komisija proti Portugalski [2010]; ZOdl., str. I-6817.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

Torek, 21. maj 2013

9. vendar pa je prepričan, da ni treba predvideti nadzora ponudb za prevzem na ravni EU, saj pravo o prevzemih ni omejeno na pravo o kapitalstkih trgih, ampak je zajeto v nacionalnem pravu družb; poudarja, da bi morali biti nacionalni pristojni organi še naprej odgovorni za javni nadzor ponudb za prevzem;

Reševanje nastajajočih težav

10. pozdravlja ugotovitve Komisije in obravnavo težav, ki se porajajo pri pregledu učinkovanja direktive, in ugotavlja, da so strokovnjaki in poklicni ljudje ugotovili dodatne vidike ⁽¹⁾;

Pojem „usklajenega delovanja“

11. je prepričan, da je koncept „usklajenega delovanja“ bistven pri izračunu praga, katerega prekoračitev terja obvezno objavo ponudbe, in razume, da so države članice opredelile, predvideno v direktivi, prenesle različno; vendar pa je prepričan, da se z osredotočanjem na spremembe pojma „usklajeno delovanje“ samo v okviru direktive ne bi okrepilo pravne varnosti, ker je ta pojem pomemben tudi za druge izračune, ki so potrebni po pravu družb EU; zato predlaga pripravo podrobnejše analize za ugotovitev načinov, kako bi lahko bolje pojasnili in uskladili pojem „usklajeno delovanje“;

12. v ta namen pričakuje akcijski načrt Komisije o pravu družb EU, v katerem bi slednja morala obravnavati to vprašanje, in podpira njeno izjavo, da zmožnost nacionalnih organov, da od strani, ki delujejo usklajeno z namenom prevzema kontrole, zahtevajo, naj sprejmejo pravne posledice usklajenega delovanja, ne sme biti omejena ⁽²⁾;

Nacionalna odstopanja od pravila obvezne ponudbe

13. poudarja, da je pravilo obvezne ponudbe temeljna določba za varstvo manjšinskih delničarjev, in ugotavlja, da rezultati zunanje študije kažejo, da vse države članice omogočajo izjeme od tega pravila; ugotavlja, da se vsa ta odstopanja pogosto uporabljajo za varstvo interesov delničarjev s kontrolnim deležem (npr. brez dejanske spremembe kontrole), upnikov (npr. če so upniki odobrili posojila) in drugih delničarjev (npr. za uravnoteženje pravic delničarjev in drugih deležnikov); podpira namen Komisije, da zbere dodatne informacije za ugotovitev, ali so odstopanja v široki uporabi nezdržljiva z varstvom manjšinskih delničarjev;

14. poudarja, da pravilo obvezne ponudbe v primeru spremembe kontrole omogoča manjšinskim delničarjem prejem premije, plačane za kontrolni delež, in ugotavlja, da direktiva ureja samo ceno obvezne ponudbe (tj. pravično ceno), ne pa prostovoljne ponudbe; ugotavlja zlasti, da direktiva opuša obveznost objave obvezne ponudbe v primerih, ko je po začetni prostovoljni ponudbi dosežen prevzemni prag, kar povzroča, da lahko ponudnik naknadno poveča svojo udeležbo v ciljni družbi z rednim nakupom delnic (prikrita pridobitev nadzora, po angleško „creeping in“); ugotavlja tudi, da so nekatere države članice za take primere uvedle obveznost druge obvezne ponudbe, v skladu s katero je nujna druga ponudba, če v določenem obdobju (npr. 12 mesecev) pride do določenega povečanja (npr. za 3 %) med dvema določenima pragoma (npr. med 30 % in 50 %);

15. meni, da pragi za obveščanje iz člena 9 Direktive 2004/109/ES ⁽³⁾ (direktiva o preglednosti, ki se trenutno pregleduje) zagotavljajo zanesljivo preglednost lastništva in omogočajo zgodnje odkrivanje prikritih pridobitev; meni, da bi morali nacionalni pristojni organi odvrnati od tehnik, katerih namen je izogibanje pravilu obvezne ponudbe in s tem plačilu kontrolne premije manjšinskim delničarjem;

Nevtralnost uprave

16. ugotavlja, da je večina držav članic prenesla pravilo o nevtralnosti uprave v zvezi z naknadnimi obrambnimi ukrepi („post-bid defences“), le nekaj pa jih je preneslo pravilo o spregledu, ki nevtralizira preventivne obrambne ukrepe („pre-bid defences“); ugotavlja, da v državah članicah še vedno obstajajo preventivni (npr. piramidne strukture ali zlate delnice) in

⁽¹⁾ Glej na primer: Freshfields Bruckhaus Deringer, Reform of the EU Takeover Directive and of German Takeover Law (Reforma direktive EU o prevzemih in nemškega zakona o prevzemih), 14. novembra 2011, dostopno na: http://www.freshfields.com/uploadedFiles/SiteWide/Knowledge/Reform_Eu_Takeover%20directive_31663.pdf

⁽²⁾ Poročilo Komisije o uporabi Direktive 2004/25/ES o ponudbah za prevzem, str. 9.

⁽³⁾ Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES (UL L 390, 31.12.2004, str. 38).

Torek, 21. maj 2013

naknadni (npr. iskanje novega prevzemnika, po angleško „white knight“, ali povečanje dolga) obrambni ukrepi, hkrati pa je videti, da obstaja dovolj sredstev za preprečevanje takih obrambnih mehanizmov; kljub temu meni, da bi morala uprava ciljne družbe v skladu s splošnim načelom prava družb upoštevati in si prizadevati za dolgoročno trajnost družbe in njenih delničarjev;

Pravice zaposlenih v primeru prevzema

17. poudarja, da direktiva predvideva le obveščanje zaposlenih, zlasti v zvezi z nameni ponudnika glede prihodnosti ciljne družbe in njegovimi prihodnjimi načrti glede delovnih mest, vključno z večjimi spremembami pogojev zaposlovanja, medtem ko pravica do posvetovanja ni predvidena;

18. poudarja, da se je nujno treba dodatno posvetiti vprašanju, kako zaščititi in okrepiti pravice delavcev, in sicer ob upoštevanju pravnega reda, vključno z Direktivo 2001/23/ES ⁽¹⁾ in Direktivo 2002/14/ES ⁽²⁾.

19. vztraja, da je treba učinkovito uporabljati ustrezne določbe direktive o pravicah delavcev in jih po potrebi ustrezno uveljavljati;

Ponudbe za prevzem v času gospodarske recesije

20. ponavlja, da je bilo treba v skladu s členom 21 direktive prenesti njene določbe v nacionalno zakonodajo do 20. maja 2006, in ugotavlja, da je v skladu z zunanjo študijo večina držav članic direktivo prenesla med letoma 2006 in 2007 ⁽³⁾;

21. poudarja, da obdobje prenosa direktive sovpada z nastopom finančne krize, ki se je pozneje razvila v gospodarsko in dolžniško krizo, ter da so prevzemne dejavnosti tesno povezane s finančnimi in gospodarskimi gibanji v Evropi in zunaj nje;

22. poudarja, da se je v skladu z zunanjo študijo po datumu prenosa direktive obseg prevzemnih dejavnosti zaradi krize dramatično zmanjšal, tudi v Združenem kraljestvu, kjer so dejavnosti na trgu kontrole nad družbami tradicionalno bolj skoncentrirane kakor drugod v Uniji;

23. meni, da se je trg kontrole nad družbami v tem obdobju finančne krize vztrajno krčil, zato bi bila ocena, ali bi bilo treba sprejeti nadaljnje usklajevalne ukrepe v zvezi s ponudbami za prevzem in v kolikšni meri bi jih bilo treba sprejeti, izkrivljena;

24. zato poziva Komisijo, naj še naprej tesno spremlja gibanja na trgu kontrole nad družbami in pripravi novo oceno uporabe direktive, ko se bodo prevzemne dejavnosti vrnilo v običajnejši obseg;

o

o o

25. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter parlamentom in vladam držav članic.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov (UL L 82, 22.3.2001, str. 16).

⁽²⁾ Direktiva 2002/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2002 o določitvi splošnega okvira za obveščanje in posvetovanje z delavci v Evropski skupnosti (UL L 80, 23.3.2002, str. 29).

⁽³⁾ Glej stran 284 in splošneje stran 58 ter sledeče zunanje študije.

Torek, 21. maj 2013

P7_TA(2013)0199

Regionalne strategije za industrijska območja v Evropski uniji

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o regionalnih strategijah za industrijska območja v Evropski uniji (2012/2100(INI))

(2016/C 055/02)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 162 PDEU, ki zajema cilje Evropskega socialnega sklada ter se med drugim nanaša na cilj lajšanja prilagajanja spremembam v industriji in proizvodnih sistemih,
- ob upoštevanju člena 174 in naslednjih členov PDEU, ki določajo cilj ekonomske, socialne in teritorialne kohezije ter strukturne finančne instrumente za njihovo uresničevanje,
- ob upoštevanju člena 176 PDEU, ki zajema Evropski sklad za regionalni razvoj ter se med drugim nanaša na razvoj in strukturno prilagajanje razvojno zaostalih regij in na preobrazbo nazadujočih industrijskih regij,
- ob upoštevanju člena 173 (naslov XVII) PDEU, ki zajema industrijsko politiko EU in se med drugim nanaša na konkurenčnost industrije Unije,
- ob upoštevanju predloga Komisije z dne 11. septembra 2012 za uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, ki jih zajema splošni strateški okvir, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (COM(2012)0496),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. maja 2010 o uresničevanju sinergij med sredstvi za raziskave in inovacije iz Uredbe (ES) št. 1080/2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj ter Sedmim okvirnim programom za raziskave in razvoj v mestih in regijah ter državah članicah in Uniji ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. maja 2010 o prispevku kohezijske politike k doseganju lizbonskih ciljev in ciljev strategije EU 2020 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. junija 2010 o pregledu inovacijske politike Skupnosti v spreminjajočem se svetu ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. junija 2010 o EU 2020 ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. oktobra 2010 o kohezijski in regionalni politiki Evropske unije po letu 2013 ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. marca 2011 o industrijski politiki za dobo globalizacije ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju sklepov zasedanja Sveta (3057. zasedanje Sveta za konkurenčnost – notranji trg, industrija, raziskave in vesolje) v Bruslju z dne 10. decembra 2010 o „Industrijski politika za dobo globalizacije“,

⁽¹⁾ UL C 161 E, 31.5.2011, str. 104.

⁽²⁾ UL C 161 E, 31.5.2011, str. 120.

⁽³⁾ UL C 236 E, 12.8.2011, str. 41.

⁽⁴⁾ UL C 236 E, 12.8.2011, str. 57.

⁽⁵⁾ UL C 371 E, 20.12.2011, str. 39.

⁽⁶⁾ UL C 199 E, 7.7.2012, str. 131.

Torek, 21. maj 2013

- ob upoštevanju šestega poročila Komisije z dne 25. junija 2009 o napredku na področju gospodarske in socialne kohezije – Ustvarjalne in inovativne regije (COM(2009)0295),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 30. julija 2009 z naslovom „European Industry In A Changing World – Updated Sectoral Overview 2009“ (Evropska industrija v spreminjajočem se svetu – posodobljen pregled sektorja 2009) (SEC(2009)1111),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 23. septembra 2009 z naslovom „Priprave na prihodnost: razvoj skupne strategije za ključne spodbujevalne tehnologije v EU“ (COM(2009)0512),,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 3. marca 2010 z naslovom „Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ (COM(2010)2020),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 6. oktobra 2010 z naslovom „Vodilna pobuda iz strategije Evropa 2020: Unija inovacij“ (COM(2010)0546),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 28. oktobra 2010 z naslovom „Celostna industrijska politika za dobo globalizacije – Konkurenčnost in trajnost v središču pozornosti“ (COM(2010)0614),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 9. novembra 2010 z naslovom „Sklepi petega poročila o ekonomski, socialni in teritorialni koheziji: prihodnost kohezijske politike“ (COM(2010)0642),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 14. oktobra 2011 z naslovom „Industrijska politika: krepitev konkurenčnosti – Uspešnost in politike držav članic na področju konkurenčnosti“ (COM(2011)0642),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 14. marca 2012 z naslovom „Elementi za skupni strateški okvir za obdobje 2014–2020 za Evropski sklad za regionalni razvoj, Evropski socialni sklad, Kohezijski sklad, Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja in Evropski sklad za pomorstvo in ribištvo“ (SWD(2012)0061),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 24. aprila 2012 z naslovom „The partnership principle in the implementation of the Common Strategic Framework Funds – elements for a European Code of Conduct on Partnership“ (Načelo partnerstva pri izvajanju skupnih strateških okvirnih skladov – elementi za evropski kodeks ravnanja pri partnerstvu) (SWD(2012)0106),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 10. oktobra 2012 z naslovom „Močnejša evropska industrija za rast in oživitev gospodarstva – Posodobitev sporočila o industrijski politiki“ (COM(2012)0582),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 10. oktobra 2012 o evropskem poročilu o konkurenčnosti (SWD(2012)0299),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z naslovom „Industrial Performance Scoreboard and Member States’ Competitiveness Performance and Policies“ (Sistem kazalnikov industrijske uspešnosti ter uspešnost in politike držav članic na področju konkurenčnosti) (SWD(2012)0298),
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora (EESO) z dne 26. maja 2010 o potrebi po celovitem pristopu k obnovi mest ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o sporočilu Komisije z naslovom „Celostna industrijska politika za dobo globalizacije – Konkurenčnost in trajnost v središču pozornosti“ (CCMI/083 – CESE 808/2011),
- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za regionalni razvoj ter mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane (A7-0145/2013),

⁽¹⁾ UL C 21, 21.1.2011, str. 1

Torek, 21. maj 2013

- A. ker pojem „industrija“ ni jasno opredeljen in lahko vključuje celo vrsto različnih sektorjev;
 - B. ker je industrijski sektor brez dvoma eden glavnih adutov mednarodne konkurenčnosti, Evropska unija pa brez njega ne more igrati tako pomembne vloge za svetovno ravnovesje gospodarskih sil;
 - C. ker bi industrijski sektor v Evropski uniji lahko igral vodilno vlogo, saj je po ocenah Komisije na vsakih 100 delovnih mest, ki so ustvarjena v industriji, mogoče ustvariti med 60 do 200 novih delovnih mest v drugih gospodarskih sektorjih; ker se je industrijska proizvodnja kljub temu znižala, saj je med letoma 2008 in 2011 padla z 20 % na 16 % BDP, število delovnih mest v sektorju pa se je znižalo za 11 %;
 - D. ker namerava Komisija preobrniti nazadovanje vloge industrije v Evropski uniji in do leta 2020 povrniti delež njenega prispevka k BDP s sedanjih okoli 16 % na 20 %; ker predstavlja industrija glavno področje zasebnih in javnih naložb v zvezi z raziskavami, razvojem in inovacijami;
 - E. ker lahko kohezijska politika pomaga pri reševanju strukturnih izzivov, s katerimi se sooča industrijski sektor v Evropski uniji, in prispeva k doseganju velikopoteznih ciljev strategije Evropa 2020, kot je prehod na trajnostno, nizkoogljično, energetsko učinkovito in vključujoče gospodarstvo, ki bo spodbujalo zaposlovanje in znanje;
 - F. ker se številne stare industrijsko razvite regije v Evropi srečujejo s podobnimi težavami, saj je dolгим obdobjem rasti v preteklosti sledilo hudo nazadovanje gospodarstva v zadnjih letih;
 - G. ker se čezmejne regije pogosto srečujejo s podobnimi industrijskimi izzivi, kot to velja za območja z rudarsko, železarsko ali tekstilno proizvodnjo, ki imajo skupne ozemeljske značilnosti in so gospodarsko soodvisna;
 - H. ker se industrijska politika običajno osredotoča na posebne vsakodnevne težave industrije, njen močan učinek na regije pa je posledično pogosto prezrt;
 - I. ker so raziskave pokazale, da je za preoblikovanje starih industrijsko razvitih območij potreben širok pristop, upravne ovire pa lahko ovirajo dosego slednjega;
 - J. ker se države članice, regije in mesta v EU srečujejo s finančnimi omejitvami; ker so zlasti območja s staro industrijsko osnovo pogosto v neugodnem položaju, kar zadeva pritegnitev zadostnih finančnih sredstev za preobrazbo; ker je financiranje EU, da bi pomagali prizadevanjem na področju preobrazbe in preoblikovanja, nujno potrebno za podpiranje pristopov regionalne in čezmejne politike;
 - K. ker so mesta pomembno gonilo inovacij in trajnostne rasti ter imajo pomembno vlogo pri spoprijemanju z izzivi na starih industrijsko razvitih območjih;
 - L. ker so za pomoč regijam in mestom pri izpolnjevanju njihovega inovacijskega potenciala in osredotočenju njihovih industrijskih prednosti na nastajajoče panoge in storitve ter globalizirane trge potrebni novi in inovativni celostni pristopi, ki jih podpirajo tudi ustrezni zakonodajni politični okviri in strategije pametne specializacije;
 - M. ker se pri različnih politikah ponovne industrializacije v zadostni meri ne upošteva zmožnosti kulturnega in ustvarjalnega sektorja, čeprav ta skriva velike možnosti za rast, inovacije in zaposlovanje ter predstavlja dejavnik socialne kohezije in uspešno orodje za boj proti sedanjí recesiji;
1. opozarja, da obstoječi viri, ki so dani na voljo preko kohezijske politike in strukturnih skladov, izkoriščajo sisteme finančnega inženiringa, ki jih je vzpostavila Evropska investicijska banka, pa tudi nacionalne, regionalne in občinske razvojen politike podpore preoblikovanju starih industrijskih območij in ponovni industrializaciji industrijskih regij v težavah, pri čimer je cilj doseči sodobno in trajnostno ponovno industrializacijo; pri tem obžaluje, da te možnosti ne odpravljajo vedno dejanskih težav, ki so značilne za posamezne regije, in da države članice in regije premalo uporabljajo sredstva iz strukturnih in investicijskih skladov v času, ko industrijski sektor doživlja najhujše udarce krize;

Torek, 21. maj 2013

2. opozarja, da je treba uvesti dodatne ukrepe pomoči, s pomočjo katerih bi stara industrijsko razvita območja in zlasti območja z eno samo industrijsko panogo lahko uspešno našla nove razvojne poti, osredotočene na ustvarjalni in kulturni sektorju, in ki bi spodbujali uporabo nerabljenih območij, kar ima lahko ključno vlogo pri spreminjanju namembnosti opuščanih industrijskih območij;
3. poziva k bolj celovitim in sistemskim pristopom k industrijski prenovi in regionalnemu razvoju ter k večji skladnosti med različnimi politikami na evropski, nacionalni, regionalni, medregionalni in čezmejni ravni, da bi na ta način zagotovili karseda celosten razvoj velikih možnosti, ki jih ima evropski industrijski sektor; poudarja, da je treba ustanoviti gospodarska območja v regionalnem interesu in visokotehnološke parke na podlagi javno-zasebnih partnerstev ter prispevati k boljšem koriščenju lokalnih in regionalnih človeških in gospodarskih virov z uporabo najsodobnejših tehnologij;
4. poudarja, da bo uspeh takšne industrijske prenove, ki jo spremlja regionalni razvoj, odvisen od obstoja učinkovitih politik na področjih, kot so kohezijska politika, gospodarsko upravljanje, konkurenčnost, raziskave in inovacije, digitalna agenda, trajnosti razvoj, kulturni in ustvarjalni sektor, nove kvalifikacije in delovna mesta itd.;
5. meni, da glavne izzive za stare industrijsko razvite regije predstavljajo:
 - fizična obnova zemljišč;
 - obnova stanovanjske in socialne infrastrukture;
 - prenova infrastrukture, ki je usmerjena k potrebam novih panog;
 - razvoj pokritosti digitalnega omrežja kot dejavnik privlačnosti;
 - potreba po poklicnem preusposabljanju delavcev, ki so izgubili zaposlitev, in vseživljenjskem učenju za ustvarjanje delovnih mest, ki se osredotoča na visokokakovostnem izobraževanju delovne sile, zlasti mladih;
 - spodbujanje čezmejnih strategij na področju zaposlovanja, inovacij, usposabljanja, sanacije okolja in privlačnosti območij;
 - potreba po spodbujanju podjetništva s prilagojenimi strategijami Unije za zaposlovanje in prilagajanje socialnih veščin, kvalifikacij in podjetništva novim zahtevam, ki so posledica gospodarskih, tehnoloških, poklicnih in okoljskih izzivov;
 - trajnostna sanacija zadevnih območij, ki bi v največji možni meri zagotavljala vključevanje zelenih območij;
 - opredelitev novih gospodarskih temeljev in naložbenih pogojev;
 - obravnavanje ekoloških težav;
 - finančne ovire in pomanjkanje neposrednih možnosti financiranja;
 - oblikovanje rešitev pametne specializacije za industrijsko prenavo in gospodarsko diverzifikacijo;
6. poudarja, da bi morale regionalne strategije za industrijska območja kot osrednjo točko vključiti ukrepe za varstvo kakovosti tal, vode in zraka, ohranitev regionalne in lokalne biotske raznovrstnosti in naravnih virov ter čiščenje tal in vode, da okolju škodljive snovi ne bi več uhajale v naravno okolje;
7. meni, da je pomembno, da strategije za industrijska območja vključujejo celosten poudarek na možnostih trajnostnega prevoza na ta območja in z njih, vključno s prevozom surovin, blaga in ljudi, ter na potrebni obstoječi ali načrtovani infrastrukturi, saj bo tako mogoče prispevati k zmanjšanju okoljskega odtisa industrijskih in mestnih območij ter zagotoviti izpolnjevanje potreb skupnosti, hkrati pa zaščititi naravne vire in naravni kapital ter pozitivno prispevati k zdravju ljudi;

Torek, 21. maj 2013

8. meni, da so se zaradi procesa širitve EU povečale regionalne razlike in da sta se zato pozornost in javna osveščenost odmaknili od starih industrijsko razvitih regij, ki nimajo dovolj naložbenih priložnosti za konkretne strategije regionalnega razvoja;
9. poziva Komisijo, naj oceni sedanje stanje v starih industrijsko razvitih regijah, opredeli njihove glavne izzive ter zagotovi informacije in smernice za te regije, da se na demokratičen način in na osnovi širokega partnerstva razvijejo regionalne strategije, ki bodo pripomogle k izboljšanju obetov za trajnostni razvoj teh regij na temeljnih njihovih notranjih zmožnosti;
10. poudarja, da je krepitev industrijskih temeljev gospodarstva potrebna za spodbujanje gospodarske rasti in ustvarjanje delovnih mest ter doseganje ciljev in ukrepov, povezanih s strategijo EU 2020, in da so industrijska sredstva in strokovno znanje, ki sta na voljo v starih industrijsko razvitih regijah, z vidika kulturne, zgodovinske in arhitekturne dediščine lahko nenadomestljiva osnova za to, in bi ju bilo treba ohranjati in prilagajati novim potrebam;
11. ugotavlja, da imajo številna nekdanja industrijska območja veliko možnosti za izboljšanje energetske učinkovitosti z uporabo modernih tehnologij in gradbenih standardov, kar bo koristno tako za regionalno gospodarstvo kot za okolje;
12. ponovno opozarja, da so bile stare industrijsko razvite regije pri svojih poskusih raziskovanja novih priložnosti za regionalni razvoj najbolj uspešne takrat, kadar so svoje strategije oprle na svoje pretekle posebnosti, turistične znamenitosti, industrijsko dediščino ter na svoje izkušnje in zmogljivosti;
13. poudarja, da imajo mestna območja pomembno vlogo za inovacije in trajnostno rast ter da prizadevanja za preobrazbo ne morejo uspeti brez zadostnih naložb na tem področju, saj brez ukrepov, kar zadeva poslopja in promet, cilji EU ne bodo uresničeni;
14. meni, da je v večini starih industrijsko razvitih regijah nazadovanje deloma posledica zanašanja na monostrukture; meni, da je opiranje gospodarstva izključno na monostrukture neproduktivno in da ima diverzificirano gospodarstvo izjemen pomen kot osnova za trajnostno rast in ustvarjanje delovnih mest;
15. poziva Komisijo, naj razvije politične koncepte in instrumente, ki združujejo Kohezijski sklad in strukturne sklade s pristopi industrijske politike, da bi podprla strukturno preoblikovanje starih industrijsko razvitih regij v sodobne industrijske regije;
16. meni, da bi se morale regionalne industrijske strategije opirati na celostni pristop, ki bi vključeval del, namenjen zaposlovanju, usposabljanju in izobraževanju, da bi spodbujali sektorje prihodnosti, ki bi prinašali lokalna in regionalna delovna mesta, zlasti za mlade, na primer v malih in srednjih podjetjih v okviru Programa za konkurenčnost podjetij ter mala in srednja podjetja (COSME); poudarja posebno vlogo, ki jo imajo mesta pri razvoju regionalnih strategij za industrijska območja; je glede tega prepričan, da so mesta bistvena za doseganje pametne rasti; zato poudarja dejstvo, da še posebej mesta z starimi industrijsko razvitimi temelji ponujajo ogromen potencial, ki bi ga EU morala v celoti raziskati; poziva Komisijo, naj začne tesnejši dialog z zadevnimi mesti za EU, da bi da bi mestom kot neposrednim partnerjem za EU zagotovila večjo prepoznavnost;
17. poudarja, da bo zlasti podpora energetsko učinkoviti obnovi stavb pomagala regijam zmanjšati emisije ogljika in ustvariti delovna mesta na lokalni ravni, potrošnikom pa prihraniti denar pri računih za ogrevanje;
18. poziva Komisijo, naj izkoristi sinergijo med kohezijsko in industrijsko politiko, da podpre konkurenčnost in rast ter pomaga državam članicam, regijam in mestom pri iskanju osnove za regionalno usmerjene strategije za industrijski razvoj;
19. meni, da ni posebnega enotnega načrta za regionalne strategije za industrijska območja EU kot celote in da je za razvoj regionalnih strategij najprimernejši lokalni in regionalni pristop; poziva Komisijo, naj podpre regionalne ekonomske raziskave v okviru pobude Obzorje 2020, ki omogočajo razvoj regionalno prilagojenih strategij za dodatne stare industrijsko razvite regije;

Torek, 21. maj 2013

20. izpostavlja dejstvo, da je treba pri načrtovanju regionalnih razvojnih strategij upoštevati značilnosti regij; v zvezi s tem ocenjuje, da bi bilo treba po vzoru strategije od spodaj navzgor za razvoj podeželja (LEADER) za podeželska območja spodbujati pobude od spodaj navzgor za lokalni razvoj mest;
21. poziva Komisijo, naj uporabi pretekle izkušnje mestnih območij, kot so Manchester v Združenem kraljestvu, Lille v Franciji, Essen v Porurju v Nemčiji, pa tudi Bilbao v Španiji, kjer je financiranje EU pripomoglo k preobrazbi in preoblikovanju starih industrijsko razvitih regij, da razvije prihodnje strategije za druge regije v EU;
22. pozdravlja pozitiven učinek, ki ga mestom in primestnim območjem, ki so nekdaj industrijsko nazadovala, prinaša imenovanje za evropsko prestolnico kulture, kot se je to pokazalo v primerih Glasgowa ali Lillea, ter vztraja na pomenu kulture in ustvarjanja kot dejavnikov za oživljanje mest in privlačnost regij;
23. poudarja, da trajnostna obnova starih industrijsko razvitih regij traja desetletja in je velik finančni zalogaj, saj pogosto presega upravne in finančne zmogljivosti javnih organov na kraju samem; v zvezi s tem vztraja, da je treba vzpostaviti tehnično pomoč za regionalne in lokalne oblasti ter javne organe;
24. poudarja, da bi novi instrument za „celostne ozemeljske naložbe“, ki je predlagan v členu 99 osnutka uredbe o skupnih določbah za novo obdobje financiranja 2014–2020, lahko ponudil priložnost za razvoj regionalnih strategij, ki segajo preko upravnih meja;
25. poziva države članice, naj se izogibajo prezapletenim pravilom za upravičence; ponovno opozarja, da je takrat, ko obstajajo pravila EU, mogoče odpraviti domača pravila, da se prepreči podvajanje ali medsebojno nasprotovanje slednjih;
26. poziva Komisijo, naj vzpostavi podatkovno zbirko z obstoječimi industrijskimi parki in območji regionalne dejavnosti, da bi lahko opredelili najboljše modele, ki bi jih lahko uporabili tudi v drugih regijah, in jih povezali z lokalnimi in regionalnimi dolgoročnimi razvojnimi strategijami, ter naj zagotovi smernice za uporabo finančnih sredstev za pomoč v procesu preobrazbe;
27. meni, da bi bilo treba bolj podpirati razvoj podjetniškega duha pri mladih, in sicer z dostopom do evropskih sredstev in svetovanjem podjetjem;
28. poziva države članice, naj starim industrijsko razvitim regijam omogočijo, da v celoti izkoristijo nacionalna in evropska sredstva, da lahko EU začne z „novo industrijsko revolucijo“;
29. poudarja potrebo po nadaljnji osredotočenosti podpore kohezijske politike na industrijsko preobrazbo v regijah, in sicer na naslednjih področjih: poslovne inovacije in naložbe, socialno vključevanje, celostni pristopi k razvoju mest in obnova mest;
30. poziva države članice, naj podpirajo svoje regije pri sodelovanju v pristopu „pametne specializacije“; ponovno poudarja, da so za uspeh regij potrebne po meri narejene strategije trajnostnega razvoja; ugotavlja, da lokalni javni organi v številnih primerih ne morejo pridobiti potrebnega strokovnega znanja in izkušenj brez podpore s strani Komisije in držav članic;
31. ocenjuje, da bi bilo treba ustvariti nova industrijska območja, ki bi spodbujala razvoj mest, meni, da bi bilo treba več pozornosti nameniti raziskovalnim dejavnostim, inovacijam in usposabljanju, in v tej zvezi opozarja na ustvarjalno vlogo univerz; podpira vzpostavitev mrež za inovacije, konkurenčnost in podjetniški duh na regionalni ravni za spodbujanje boljšega povezovanja med podjetji, univerzami, poslovnimi centri in centri znanja, kar bi pripomoglo k razvoju novih industrijskih dejavnosti, ki bi spodbujale razvoj strategij za sektorsko specializacijo in nastanek industrijskih skupin; poziva Evropsko komisijo, države članice in pristojne organe, naj pri dodeljevanju ustreznim zainteresiranim stranem zahtevajo več preglednosti;

Torek, 21. maj 2013

32. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in državam članicam.

P7_TA(2013)0201

Energija iz obnovljivih virov na notranjem evropskem energetske trgu

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o sedanjih izzivih in priložnostih za energijo iz obnovljivih virov na notranjem evropskem energetske trgu (2012/2259(INI))

(2016/C 055/03)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Energija iz obnovljivih virov: glavni akter na evropskem energetske trgu“ in spremljajočih delovnih dokumentov (COM(2012)0271),
 - ob upoštevanju člena 194(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije o Energetske načrtu za leto 2050 (COM(2011)0885),
 - ob upoštevanju Direktive 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije, priloženega predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (SEC(2008)0057),
 - ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1227/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o celovitosti in preglednosti veleprodajnega energetskega trga ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju Direktive 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju Direktive 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za industrijo, raziskave in energetiko ter mnenj Odbora za mednarodno trgovino, Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane, Odbora za regionalni razvoj in Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja (A7-0135/2013),
- A. ker delež obnovljivih virov energije v evropski mešanici energetske virov kratko-, srednje- in dolgoročno narašča ter ker obnovljivi viri pomembno prispevajo k zagotavljanju zanesljive, neodvisne in raznolike oskrbe z energijo z nizkimi emisijami v Evropi;
- B. ker evropski potencial obnovljivih virov za oskrbo z energijo še ni izčrpan;

⁽¹⁾ UL L 140, 5.6.2009, str. 16.

⁽²⁾ UL L 326, 8.12.2011, str. 1.

⁽³⁾ UL L 211, 14.8.2009, str. 55

⁽⁴⁾ UL L 211, 14.8.2009, str. 94.

Torek, 21. maj 2013

- C. ker je zaradi naraščajočega deleža obnovljivih virov energije v evropski mešanici virov energije nujna širitev obstoječega omrežja in informacijske infrastrukture;
- D. ker diverzifikacija naše mešanice energetskega virov sloni na široki paleti tehnologij za energijo iz obnovljivih virov (vodna, geotermalna in sončna energija, energija morja in vetra, toplotne črpalke, biomasa, biogorivo), ki ponujajo različne storitve v obliki električne energije, ogrevanja in hlajenja ter prometnih rešitev;
- E. ker mora energetska politika stalno upoštevati ravnotežje med cilji zanesljive oskrbe, konkurenčnosti, gospodarnosti in sprejemljivosti za okolje;
- F. ker EU trenutno uvozi več kot polovico svoje končne porabe energije;
- G. ker si energetska politika Unije v duhu solidarnosti med državami članicami v okviru uresničevanja notranjega trga in ob upoštevanju potrebe po ohranitvi in izboljšanju okolja med drugim prizadeva za razvoj novih in obstoječih obnovljivih oblik energije;
- H. ker bi vzpostavitev notranjega energetskega trga do leta 2014 morala zagotoviti nove udeležence na trgu in večje število slednjih, vključno iz vrst vse številnejših malih in srednjih podjetij, ki proizvajajo energijo iz obnovljivih virov;
- I. ker imata liberalizacija in konkurenca ključno vlogo pri zniževanju cen energije za vse potrošnike v EU;
- J. ker sodijo pravica države članice, da določi pogoje za izkoriščanje svojih energetskega virov, njena izbira med različnimi viri energije in splošna struktura njene oskrbe z energijo v skladu z evropskimi pogodbami med pristojnosti držav članic, vendar pa sta izboljšano sodelovanje in komunikacija kljub temu potrebna; ker Komisija v Energetskem načrtu za leto 2050 ugotavlja, da vsak scenarij evropskega energetskega sistema zahteva bistveno večji delež energije iz obnovljivih virov;
- K. ker je EU po sedanjih ocenah na dobri poti k uresnitvi cilja, da bo do leta 2020 20 % energije pridobivala iz obnovljivih virov;
- L. ker je bil v zadnjih letih na področju pridobivanja energije iz obnovljivih virov dosežen tehnološki napredek in ker ima Evropska unija na tem področju vodilno vlogo v svetu;
- M. ker gospodarska in dolžniška kriza v Evropi še ni premagana in ker se je treba v zvezi z javnimi proračuni in zaupanjem vlagateljev soočiti z velikimi izzivi; ker bi bilo treba krizo izkoristiti kot priložnost za izvajanje potrebnih naložb v čisto tehnologijo, da se zagotovijo delovna mesta in gospodarska rast;
- N. ker je na evropskih liberaliziranih energetskega trgih rast sektorja energije iz obnovljivih virov odvisna od zasebnih naložb, te pa se zanašajo na stabilnost politike energije iz obnovljivih virov;
- O. ker vlagatelji potrebujejo zanesljivost in kontinuiteto naložb v prihodnosti tudi po letu 2020;
- P. ker je treba rabo energije zmanjšati, učinkovitost njene proizvodnje, prenosa in uporabe pa povečati;
- Q. ker imajo tehnologije ogrevanja in hlajenja z obnovljivimi viri energije ključno vlogo pri dekarbonizaciji energetskega sektorja;
- R. ker energetska politika priznava, da bo plin „bistven za preoblikovanje energetskega trga“, saj bo zagotavljal tako spremenljivo kot pasovno proizvodnjo v podporo obnovljivim virom energije;
- S. ker bi po izračunih Evropske komisije ob optimalnem trgovanju z obnovljivimi viri energije letno lahko prihranili do 8 milijard EUR;

Torek, 21. maj 2013

T. ker predstavljajo obstoječi pravni instrumenti za gospodarjenje z gozdovi zadosten okvir za zagotavljanje dokaza o trajnosti gozdne biomase, proizvedene v Evropski uniji;

Za možnosti izkoriščanja energije iz obnovljivih virov

1. se strinja s Komisijo, da so obnovljivi viri energije skupaj z energetske učinkovitostjo ter prilagodljivo in pametno infrastrukturo možnost, ki je ne bomo obžalovali, in da bodo obnovljivi viri v prihodnje zavzemali vedno večji delež oskrbe z energijo v Evropi, kar velja za oskrbo z električno energijo kot tudi za ogrevanje (ki predstavlja skoraj polovico vsega povpraševanja po energiji v EU) in hlajenje ter prometni sektor, in da se bo evropska energetska odvisnost od konvencionalnih virov energije zmanjšala; dodaja, da je treba za obdobje do leta 2050 določiti cilje in mejnike, da bi zagotovili, da bodo v Evropski uniji obnovljivi viri energije imeli zanesljivo prihodnost; ponovno poudarja, da vsi scenariji, ki jih je predstavila Komisija v Energetskem načrtu za leto 2050, predvidevajo 30-odstotni delež obnovljivih virov energije v mešanici energetskih virov EU do leta 2030; zato predlaga, da bi morala EU poskušati doseči še večji delež, in poziva Komisijo, naj predlaga obvezen cilj na evropski ravni na področju obnovljivih virov energije do leta 2030 in pri tem upošteva medsebojno učinkovanje z drugimi morebitnimi podnebnimi cilji in cilji energetske politike, zlasti cilji emisij toplogrednih plinov ter njihov učinek na konkurenčnost evropskih podjetij, vključno s sektorjem obnovljivih virov energije;

2. poudarja, da obnovljivi viri energije ne prispevajo samo k reševanju vprašanja podnebnih sprememb, temveč povečujejo tudi energetske neodvisnosti Evrope ter prinašajo pomembne dodatne okoljske koristi zaradi manjše onesnaženosti zraka, nastajanja odpadkov in porabe vode, zmanjšujejo pa tudi tveganja, povezana z drugimi oblikami proizvodnje energije;

3. poudarja, da je varna, zanesljiva, cenovno dostopna in trajnostna oskrba z energijo nujna za konkurenčnost evropskih podjetij in evropskega gospodarstva; poudarja, da bo v prihodnjem desetletju treba zamenjati približno polovico elektrarn v EU in da je treba posodobiti sistem oskrbe z energijo ter ga narediti bolj prilagodljivega, da bo ustrezal naraščajočemu deležu obnovljivih virov energije; zato poudarja, da je treba povečati delež obnovljivih virov energije pri oskrbi z energijo, ogrevanju in hlajenju ter prometu, in sicer na stroškovno učinkovit način in ob upoštevanju koristi in celotnih stroškov obnovljivih virov energije, vključno s sistemskimi stroški, obenem pa zagotoviti nemoteno oskrbo z energijo; priznava povečanje konkurenčnosti tehnologij na področju obnovljivih virov energije ter poudarja, da je industrija, ki je povezana z obnovljivimi viri energije in čisto tehnologijo, pomembno gonilo rasti evropske konkurenčnosti, ki predstavlja velik potencial za nastanek novih delovnih mest ter pomembno prispeva k razvoju novih industrij in izvoznih trgov;

4. ugotavlja, da je v okviru intenzivnejšega razvoja obnovljivih virov energije v državah članicah pričakovati povečan obseg uporabe biomase, kar bo terjalo oblikovanje podrobnih trajnostnih meril za plinasto in trdno biomaso;

5. poudarja, da je treba v sektorju obnovljivih virov energije poskrbeti, da bo zainteresiranim stranem sedanjih in pričakovani prispevek biomase in drugih energetskih virov, ki jih je mogoče regulirati, bolj viden, da se spodbudi pravično in uravnoteženo sprejemanje odločitev;

6. poziva EU, naj zagotovi, da spodbujanje obnovljivih virov pri proizvodnji in rabi energije ne bo ogrozilo prehranske varnosti ali kakovostne trajnostne proizvodnje hrane ter konkurenčnosti kmetijstva;

7. ugotavlja, da lahko mnogi elementi prehranskega sistema ustvarjajo višje stroške energije in da bi to lahko imelo negativne posledice za proizvajalce in potrošnike;

8. priznava, da je potencial zmanjšanja emisij ogljikovega dioksida s povečanjem uporabe biometana v vozilih za kratke in dolge razdalje, zlasti v težkih tovornih vozilih, in uporabe električne energije v vozilih za kratke razdalje v mestih, precejšen;

9. je prepričan, da je izkoriščanje odpadkov priložnost za nadaljnji razvoj obnovljivih virov energije in doseganje ciljev Evropskega energetskega načrta;

10. ugotavlja, da lahko nekateri obnovljivi viri energije, kot je geotermalna energija, lokalno in neprekinjeno zagotavljajo toplotno in električno energijo; meni, da ti lokalni energetske viri povečujejo energetske neodvisnosti, tudi osamljenih skupnosti;

Torek, 21. maj 2013

11. poudarja, da trajnostna energija, pridobljena na podlagi vodnih virov, v vseh svojih oblikah prispeva k oskrbi z energijo iz obnovljivih virov v prihodnosti ter ima poleg proizvodnje energije še številne druge koristne funkcije, kot so zaščita pred poplavami in pomoč pri zagotavljanju varne pitne vode; poziva Komisijo in države članice, naj osveščajo javnost o mnogovrstnih koristih vodne energije;

12. poziva Komisijo in države članice, naj več pozornosti namenijo neizkoriščenemu potencialu obnovljivih virov energije v sektorju ogrevanja in hlajenja ter soodvisnosti in možnostim, ki izhajajo iz povečane uporabe energije iz obnovljivih virov na eni in izvajanja direktiv o energetske učinkovitosti in energetske učinkovitosti stavb na drugi strani;

13. opozarja na možne prihranke, ki bi jih lahko izkoristili tako, da bi pri razvoju obnovljivih virov energije upoštevali potovanje sonca skozi različne evropske časovne pasove;

14. ugotavlja, da sedaj države članice v skladu z okvirom, ki ga določa Direktiva 2009/28/ES o obnovljivih virih energije, znotraj svojih nacionalnih upravnih okvirov, med katerimi obstajajo velike razlike, neodvisno spodbujajo obnovljive vire energije, kar ogroža njihov neenakomeren razvoj, čeprav se potencial za razvoj obnovljivih virov energije spreminja v skladu s tehničnimi, netehničnimi in naravnimi danostmi, glede na različne regionalne konkurenčne prednosti; poudarja, da bi delujoč notranji trg lahko prispeval k izravnavi spremenljivosti obnovljivih virov energije in neenakomerne porazdelitve naravnih virov; meni, da večina območij lahko prispeva k uporabi obnovljivih virov energije; vendar ugotavlja, da je treba spodbujati vlaganja v obnovljive vire energije tam, kjer imajo ti največji potencial, da se zagotovi učinkovita uporaba javnih sredstev;

15. ugotavlja, da je sprejemanje energije iz obnovljivih virov z družbenega in političnega vidika v državah članicah različno, kot je tudi različno za večino drugih načinov proizvodnje električne energije in infrastrukture; ugotavlja, da so velike razlike v razpoložljivosti javnih in zasebnih finančnih sredstev, namenjenih spodbujanju obnovljivih virov energije; poudarja, da je dostop do kapitala za naložbe ključni dejavnik nadaljnje uporabe energije iz obnovljivih virov, zlasti v času finančne krize, katere posledica je, da velika razpršitev kapitala investitorjev; meni, da bi bilo treba tam, kjer se pojavljajo izkrivljanja trga ali kjer imajo proizvajalci na voljo omejene možnosti za pridobitev financiranja na trgu, omogočiti dostop do kapitala za obnovljive vire energije; predlaga, naj Komisija skupaj z Evropsko investicijsko banko in nacionalnimi institucijami preuči možnosti za inovativne finančne instrumente za financiranje projektov energije iz obnovljivih virov, pri čemer pa morajo trgi ogljika prispevati svoj delež k spodbujanju naložb v takšne projekte;

16. ugotavlja, da so nekatere vrste energije iz obnovljivih virov na energetske trgu že tržno konkurenčne, medtem ko se nekatere druge tehnologije približujejo tržnim cenam; se strinja s Komisijo, da je treba za zmanjšanje stroškov uporabiti vsa ustrezna in finančno vzdržna sredstva, da se nadalje okrepi gospodarska konkurenčnost obnovljivih virov energije;

17. meni, da je treba postopoma ukiniti subvencije, ki škodujejo konkurenci, pa tudi tiste, ki podpirajo okolju škodljiva fosilna goriva;

Energija iz obnovljivih virov na evropskem notranjem energetske trgu

18. ugotavlja, da bo notranji trg za plin in elektriko dokončno vzpostavljen do leta 2014 in bo ključen za vključevanje obnovljivih virov energije v sredstva, ki služijo kot stroškovno učinkovita sredstva za uravnovešanje spremenljive proizvodnje električne energije; pozdravlja poročilo Komisije o stanju vzpostavitve notranjega energetskega trga in izvajanju tretjega svežnja; poziva Komisijo, naj uporabi vse instrumente, ki jih ima na voljo, vključno z vložitvijo tožbe proti državi članici pri Sodišču Evropske unije, da bi čim prej vzpostavila notranji energetske trg; poziva Komisijo, naj intervenira v primeru neustrezne tržne koncentracije, če ta ovira konkurenco; poziva države članice, naj še naprej v celoti izvajajo zakonodajo o notranjem energetske trgu ter nadaljujejo z razvojem medsebojnih povezav in odpravo energetske otokov in ozkih grl;

19. ugotavlja, da zaradi razhajanj v lastnostih nacionalnih trgov, različnih potencialov in različnih stopenj razvoja tehnoloških vzorcev ter tehnološke zrelosti v Uniji sedaj obstajajo številni različni mehanizmi za spodbujanje obnovljivih virov energije; poudarja, da ta raznolikost pomeni težavo za notranji energetske trg, saj na primer nastajajo neučinkovitosti v čezmejnem trgovanju z električno energijo; pozdravlja smernice Komisije o reformi podpornih shem;

Torek, 21. maj 2013

20. ugotavlja, da bodo od dokončnega oblikovanja notranjega energetskega trga največjo korist imeli potrošniki; podpira oceno Komisije, da mora biti tudi pri energiji iz obnovljivih virov – ko ta doseže stopnjo zrelosti in postane ekonomsko uspešna – prisotna konkurenca, saj je to najboljša spodbuda za inovativne preskoke in znižanje stroškov, s čimer se preprečuje širjenje energetske revščine; poudarja, da ohranitev reguliranih cen na maloprodajni ravni ogroža zmožnost potrošnikov, da v celoti izkoristijo svojo možnost izbire;

21. ugotavlja, da se mehanizmi sodelovanja, vzpostavljeni z Direktivo 2009/28/ES o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, doslej še niso v veliki meri uporabljali, vendar se trenutno načrtujejo številni programi sodelovanja; opozarja na ugotovitve Komisije, na podlagi katerih bi večja uporaba razpoložljivih mehanizmov za sodelovanje prinesla znatne koristi, kot je krepitev trgovanja; pozdravlja napoved Komisije, da bo pripravila smernice za sodelovanje v okviru EU, ki bodo določale, kako naj bi mehanizmi sodelovanja delovali v praksi ter predstavile izzive in načine spopadanja z njimi; poziva Komisijo, naj zagotovi izvajanje smernic EU s strani držav članic; poziva Komisijo, naj vključi razlago člena 13 direktive o obnovljivih virih energije (2009/28/ES) in s tem zagotovi, da države članice direktivo izvajajo pravilno, ter prepriča, da bi javni organi postopke certificiranja in licenciranja uporabljali na način, ki izkrivlja konkurenco; poziva države članice, naj potem te mehanizme sodelovanja, kjer je to ustrezno, bolje izkoristijo, hkrati pa navežejo tesnejše medsebojne stike;

22. pozdravlja dejstvo, da so se metode za napovedovanje razpoložljive vetrne energije na trgih znotraj dneva izboljšale, kar omogoča boljše vključevanje električne energije iz različnih obnovljivih virov; pozdravlja tudi nove kodekse omrežja, ki jih zahteva tretji sveženj o notranjem energetskega trgu, ki jih trenutno razvijajo ustrezni akterji in vodijo k ustaljeni frekvenci, s čimer prispevajo tudi k boljšemu vključevanju električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov;

23. poudarja, da morajo ustrezni tržni mehanizmi nemudoma olajšati postopno vključitev obnovljivih virov energije v energetske sistem in evropski notranji energetski trg v vseh državah članicah in da morajo na dolgi rok različne vrste obnovljivih virov energije v skladu z njihovimi značilnostmi in zmožnostmi prevzeti vlogo stabilizatorja ter naloge znotraj sistema, ki so jih predhodno opravljali konvencionalni viri energije; poudarja, da obetavni primeri takšnih trgov obstajajo v EU; v zvezi s tem poziva k večjemu upoštevanju pozitivnih in negativnih ter neposrednih in posrednih stranskih učinkov obnovljivih virov energije pri načrtovanju in izvajanju, predvsem kar zadeva obstoječo infrastrukturo, kot so prenosna in distribucijska omrežja, in okolje, biotsko raznovrstnost ter ohranjanje narave; poziva Komisijo in države članice, naj javnost osveščajo o morebitnih učinkih različnih tehnologij obnovljivih virov energije;

24. poziva Komisijo, naj na podlagi analize stroškov in koristi preuči, kakšen učinek bo na razvoj obnovljivih virov energije imela obstoječa okoljska zakonodaja, npr. okvirna direktiva o vodah in direktiva o pticah;

Infrastrukturne zahteve

25. ugotavlja, da je v določenih primerih dovajanje energije iz obnovljivih virov v omrežje decentralizirano, od porabnikov oddaljeno in odvisno od vremena ter spremenljivo, kar zahteva infrastrukturo, ki se razlikuje od sedanje, ki je bila v celoti razvita za konvencionalne vire energije; poudarja, da mora posodobitev energetskega omrežja vključevati tudi spremembe v tehnologiji za proizvodnjo, prenos, distribucijo in uravnavanje kot del celotnega energetskega sistema; poudarja, da lahko nekateri obnovljivi viri energije tudi uravnavajo spremenljive energetske vire in zato zmanjšajo potrebo po dodatni omrežni infrastrukturi; poudarja, da je razvoj infrastrukture nujen in ključnega pomena za uspeh enotnega trga in za vključevanje energije iz obnovljivih virov; ugotavlja, da je s tem v zvezi izvajanje svežnja za energetskega infrastrukturo ključnega pomena, zlasti za pospešitev izgradnje nove infrastrukture s čezmejnimi učinki; poudarja, da je treba pospešiti postopke izdajanja dovoljenj za projekte na področju energetske infrastrukture;

26. poudarja, da se številna mesta proizvodnje energije iz obnovljivih virov ne uporabljajo v predvideni zmogljivosti, saj omrežje ni sposobno sprejeti energije, proizvedene na ta način;

27. ugotavlja, da bo za zagotavljanje zanesljive oskrbe z energijo razvoj obnovljivih virov energije s spremenljivim dovajanjem potreboval prilagodljivo izravnavanje fluktuacij in prilagodljive rezerve na podlagi integriranega in medsebojno povezanega evropskega električnega omrežja, ki omogoča čezmejno trgovanje, sisteme, ki se odzivajo na povpraševanje, shranjevanje energije in prilagodljive elektrarne; poziva Komisijo, naj oceni, ali v EU obstajajo težave z zmogljivostjo in

Torek, 21. maj 2013

kolikšna je količina zagotovljene zmogljivosti, ki jo je mogoče zagotoviti z energijo iz različnih obnovljivih virov v povezanem energetskega sistemu EU, kot tudi morebitni učinek slednje na zadostnost proizvodnje; se strinja z analizo Komisije, da razvoj mehanizma rezervnih zmogljivosti vključuje znatne stroške in lahko izkrivi cenovne signale; ugotavlja, da obstaja vedno večja potreba po stabilnem političnem okviru, ki bo zagotovil ekonomska jamstva glede razpoložljivosti teh rezervnih zmogljivosti ter sistemskih storitev in storitev izravnavanja; zavrača tekmovanje za subvencije med energetskimi viri in se zavzema za oblikovanje energetskega trga, ki bo prilagojen dolgoročnim ciljem podnebne in energetske politike Unije, kar omogoča vključevanje tehnologij za pridobivanje energije iz obnovljivih virov na notranji energetski trg, vendar priznava, da je bila državna pomoč zgodovinsko potrebna pri razvoju vseh energetskih virov;

28. poudarja, da je pomembna stroškovno učinkovita uporaba energije iz obnovljivih virov iz nadomrežja in omrežja v Severnem morju; ob tem poudarja, da je priobalno omrežje držav ob Severnem morju (NSCOGI) pomembno v tem času, ko so najavljeni vetrni projekti s skupno močjo nad 140 GW; poziva države članice in Komisijo, naj temu omrežju omogočijo dodaten zagon;

29. želi spomniti, da je bila od vseh naložb v nove proizvodne zmogljivosti v zadnjih desetih letih več kot polovica namenjenih za obnovljive vire energije in da bo ta delež še naraščal; poudarja, da glede na velik delež obnovljivih virov v energetske mešanici pomeni velik izziv za obstoječo omrežno infrastrukturo, da bi ga premagali, pa bodo potrebne naložbe; ugotavlja, da v nekaterih državah članicah, kjer večjega dovajanja iz obnovljivih virov energije ne spremlja tudi razvoj energetske infrastrukture, povečano dovajanje ogroža varnost oskrbe; poudarja, da po mnenju evropskega omrežja upravljavcev elektroenergetskih omrežij do velikega dela ozkih grl prihaja zaradi dovajanja iz obnovljivih virov energije; poudarja, da je pomembno uporabljati nove pristope za odpravljanje teh ozkih grl v prenosnih omrežjih, ki ne bi vedno pomenili širitve in utrjevanja omrežja; je prepričan, da lahko koristi nadgradnje evropske omrežja, do katerega prihaja tudi zaradi enotnega elektroenergetskega trga odtehtajo stroške zaradi znatno učinkovitejšega delovanja elektroenergetskega sistema EU; poziva upravljavce prenosnih omrežij, naj svoja omrežja posodobijo, da bodo zmogla vključiti proizvodne zmogljivosti obnovljivih virov energije in ohranila varnost oskrbe, ter naj povečajo sodelovanje z upravljavci distribucijskih omrežij;

30. ugotavlja, da so najboljše in najkonkurenčnejše lokacije obnovljivih virov energije v EU razmeroma daleč od središč porabe, tako da so odvisne od razvoja prenosnih in distribucijskih omrežij ter izboljšanja čezmejnih povezav; želi tudi spomniti na prednosti oskrbe iz decentraliziranih obnovljivih virov energije, ki so blizu središčem porabe; poudarja, da lahko pripomorejo k zmanjšanju stroškov in manjši potrebi po širitvi omrežja ter če je infrastruktura ustrezna, preprečijo preobremenitve; poudarja, da bi Komisija morala razviti primerna orodja za modeliranje, s pomočjo katerih bi opredelila najboljšo kombinacijo oddaljenih proizvodnih obratov velikega obsega in obratov na ravni distribucijskih omrežij; poudarja potencial celostnega pristopa k energetskega sistemu, ki zajema povpraševanje tako po toploti kot po električni energiji in njuno ponudbo; opozarja tudi na potencial lokalnih obnovljivih virov energije, kot so mikroproizvodnja ali zadruga, kjer državljani skupaj vlagajo v proizvodnjo in oskrbo z energijo iz obnovljivih virov, na primer ogrevanje z geotermalno energijo in sončno energijo, kot je omenjeno v sporočilu Komisije;

31. ugotavlja, da lahko premajhna zmogljivost omrežja in shranjevanja ter nezadostno sodelovanje med upravljavci prenosnih omrežij povzroči neuskladen čezmejni pretok energije (tokovne zanke) in resne izredne razmere v drugih državah članicah, tako da bo za zagotovitev zanesljive oskrbe vedno bolj potrebno zmanjševanje obremenitve, če tega razvoja ne bo spremljala ustrezna optimalizacija (npr. spremljanje temperature vodnikov) in razvoj omrežja v teh državah članicah; izraža zaskrbljenost zaradi stanja in vzdrževnosti omrežne infrastrukture v državah članicah; poziva države članice, naj karseda pospešijo razvoj prenosnih in distribucijskih omrežij in spodbujajo tesnejše sodelovanje med upravljavci prenosnih omrežij;

32. poudarja, da imajo pametna omrežja, orodja za upravljanje povpraševanja in tehnologije za shranjevanje elektrike potencial za lažje vključevanje obnovljivih virov električne energije v energetske oskrbo in za izravnavanje omrežnih nihanj; ponovno poudarja, da so nujno potrebne nadaljnje raziskave shranjevanja energije, tudi na podlagi sodelovanja s črpalno-akumulacijskimi hidroelektrarnami, in uporaba teh možnosti; ugotavlja, da bi bilo treba natančneje raziskati predvsem možnosti shranjevanja s spremenljivo hitrostjo, ki bi omogočale večjo prožnost pri upravljanju hitrosti shranjevanja in s tem hitrejšo in bolj usmerjeno priklapljanje; poziva države članice, naj preprečijo dvojno obdavčevanje upravljavcev shranjevanja električne energije;

Torek, 21. maj 2013

33. meni, da je treba vzpostaviti čezmejne trge za storitve izravnavanja električne energije in da je treba hitro razviti evropsko prenosno omrežje, da bi omogočili čezmejno vključevanje energije, pridobljene s črpalno-akumulacijskimi hidroelektrarnami, predvsem v Skandinaviji, Alpah in Pirenejih;

34. poudarja, da mora imeti vodna energija osrednjo vlogo pri načrtovanem razvoju obnovljivih virov energije, predvsem da bi uravnotežili čedalje bolj nestanovitno proizvodnjo teh virov, ter kot način za shranjevanje električne energije s črpalno-akumulacijskimi hidroelektrarnami; zato poudarja, da je treba obstoječi razvojni potencial za proizvodnjo vodne energije in shranjevanje s črpalno-akumulacijskimi hidroelektrarnami v celoti izkoristiti;

35. priznava, da bo imela plinska infrastruktura pomembno vlogo pri razvoju energije iz obnovljivih virov v vsej Evropi: poudarja, da se bioplina, ki je energija iz obnovljivih virov, kot biometan že zlahka dovaja v obstoječo omrežno infrastrukturo in da bodo nove tehnologije, kot sta „pretvorba energije v vodik“ in „pretvorba energije v plin“, prinesle dodatne koristi prihodnjemu okviru nizkoogljičnega gospodarstva, saj bodo izkoristile obstoječo in novo infrastrukturo, ki jo je treba spodbujati in razvijati;

36. meni, da bo informacijska in komunikacijska tehnologija v prihodnosti prispevala k upravljanju ponudbe in povpraševanja po energiji in k večji udeležbi potrošnikov na trgu; poziva Komisijo, naj čim prej pripravi predloge za razvoj, spodbujanje in standardizacijo pametnih električnih omrežij in števec v skladu s tretjim svežnjem za notranji energetski trg, saj bo to vse bolj omogočalo sodelovanje več udeležencev na trgu in spodbudilo morebitno sinergijo med uporabo, razvojem in vzdrževanjem v vseh telekomunikacijskih in energetskih omrežjih; poziva Komisijo, naj še posebej podpre raziskave in razvoj na tem področju; poudarja, da morata pri tem poleg varnosti načrtovanja pri ponudnikih pomembno vlogo igrati sprejemanje med potrošniki in varnost podatkov, saj bi morali prav oni imeti največje koristi od pametnih števec, obenem pa je pomembno, da se spoštujejo njihova pravica do varstva podatkov v skladu v novo direktivo o varstvu podatkov; poziva Komisijo, naj skrbno oceni nacionalne analize stroškov in koristi uvedbe pametnih števec ter njen učinek pametnih števec na različne skupine potrošnikov; priznava, da sta za uspeh uvedbe pametnih števec potrebna potrošnikova izbira in sodelovanje;

37. ugotavlja, da lahko sektor informacijske in komunikacijske tehnologije kot velik porabnik električne energije postane zgled za energetsko učinkovitost in spodbujanje obnovljivih virov energije, saj podatkovna središča v EU porabijo do 1,5 % vse porabljene električne energije, potrošniki pa se vse bolj zavedajo ogljičnega odtisa informacijske tehnologije in storitev v oblaku, ki jih uporabljajo;

38. opozarja, da je uvedba vetrnih elektrarn in fotonapetostnih panelov v nekaterih regijah, zlasti v majhnih skupnostih in na otokih, naletela na javno nasprotovanje; poudarja, da prevladuje mnenje, naj bi vetrne elektrarne in fotovoltaične celice škodovala turizmu, naravi in podobi podeželske ali otoške krajine;

39. poudarja, da se v primerih, ko je proizvodnja energije iz obnovljivih virov v lasti državljanov prek modelov v lasti zadrug ali skupnosti, poveča družbeno sprejetost, s čimer se skrajša čas načrtovanja za izvajanje in spodbujanje večjega razumevanja za energetski prehod pri državljanih;

40. poudarja, da bosta nadaljnji razvoj obnovljivih virov energije in gradnja vseh drugih obratov za proizvodnjo energije spremenila krajinsko podobo v Evropi; vztraja pri tem, da nadaljnji razvoj energije iz obnovljivih virov ne sme povzročati okoljske škode, predvsem na območjih Natura 2000 in zaščiteneh krajinskih območjih; poudarja, da se lahko sprejemanje infrastrukture obnovljivih virov energije doseže le s preglednimi in usklajenimi postopki načrtovanja, gradnje in pridobivanja dovoljenj, ki jih spremlja obvezno in pravočasno javno posvetovanje, v katerih od vsega začetka sodelujejo vse zainteresirane strani, tudi na lokalni ravni; poudarja, da lahko k pridobivanju javne podpore pomaga udeležba državljanov in zainteresiranih strani, na primer v zadrugah, in obveščanje o potencialnih koristih za lokalno gospodarstvo;

Krepitev vloge potrošnikov

41. meni, da so potrebni nadaljnji ukrepi za povečanje družbene sprejemljivosti obnovljivih virov energije; obenem meni, da bi bil v ta namen učinkovit ukrep uvesti holističen pristop do proizvajalca/porabnika, ki bi lahko upravljal postopek proizvodnje energije;

42. priznava pomen manjših obnovljivih virov energije za povečanje deleža teh virov; priznava, da je uvedba manjših obnovljivih virov energije za posamezna gospodinjstva, industrijo in skupnosti priložnost, da postanejo proizvajalci energije in se tako začno zavedati učinkovitih načinov za proizvodnjo in porabo energije; izpostavlja pomen mikroproizvodnje za povečanje energetske učinkovitosti; poudarja, da lahko uvedba manjših obnovljivih virov energije

Torek, 21. maj 2013

privede do velikih prihrankov pri računih za energijo ter pripomore k ustvarjanju novih poslovnih modelov in delovnih mest;

43. v zvezi s tem ugotavlja, da je pomembno spodbujati lokalne zadrage za energijo iz obnovljivih virov, in sicer s povečanjem sodelovanja državljanov, povečanjem dostopnosti energije iz obnovljivih virov in ustvarjanjem finančnih naložb;

44. poudarja, da se s pametno kombinacijo manjših obnovljivih virov energije, shranjevanja, uravnavanja povpraševanja in energetske učinkovitosti lahko zmanjša uporaba lokalnih omrežij v času največje obremenitve, s čimer se za upravljavce distribucijskih sistemov znižajo skupni stroški naložb;

45. ugotavlja, da je uvedba pametnih števecv in, splošneje, pametnih omrežij predpogoj za učinkovito lokalno porabo in proizvodnjo energije, tako z vidika proizvajalca/porabnika kot z vidika distribucijskega omrežja;

46. pozdravlja napoved Komisije, da bo izdala sporočilo o energetskih tehnologijah in inovacijah, v katerem se bo osredotočila na mikroproizvodnjo;

47. meni, da ima regionalna politika EU osrednjo vlogo pri spodbujanju proizvodnje energije iz obnovljivih virov in energetske učinkovitosti na širši evropski ravni in na področju elektroenergetskih storitev in storitev transporta energije; pozdravlja dejstvo, da se vložek kohezijske in regionalne politike, namenjen širjenju uporabe energije iz obnovljivih virov, ves čas veča, zato da bodo ti viri lahko v polni meri prispevali k ciljem evropske energetske politike in bi se energetske cilji EU izvajali po vsej Uniji; meni, da je zlasti pomembno, da se evropska politika drži smeri, ki bo v obdobju 2014–2020 omogočila zadostno stopnjo financiranja;

48. podpira upravljanje na več ravneh ter decentraliziran pristop k energetske politiki in obnovljivim virom, kamor med drugim sodijo tudi Konvencija županov in nadaljnji razvoj pobude Pametna mesta ter spodbujanje najboljših rešitev na regionalni in lokalni ravni z informacijskimi kampanjami;

49. se zavedam, da imajo kmetijstvo in podeželska območja potencial za zagotavljanje pomembnega deleža proizvodnje energije iz obnovljivih virov, zato meni, da bi morala nova politika za kmetijstvo in razvoj podeželja spodbujati proizvodnjo tovrstne energije;

50. priznava, da je pomembno spodbujati in podpirati razvoj alternativnih virov energije na kmetijah, zlasti na manjših, ter širiti ustrezne metode med kmeti in potrošniki;

51. poudarja, da bi lahko kmetje z medsebojnim sodelovanjem uspešno prispevali k politiki za spodbujanje obnovljivih virov energije;

52. poziva Evropsko investicijsko banko, naj prek finančnih posrednikov ustvari sklad za neponovljive stroške, da bi zagotovila potrebni zagonski kapital in tehnično podporo za proizvodnjo obnovljivih virov električne in toplotne energije v mikro- in malem obsegu na kmetijah in v lasti skupnosti, pri čemer bo mogoče dobiček ponovno vlagati v dodatne sisteme;

Mednarodno sodelovanje in trgovina

53. poudarja, da bo trgovinski primanjkljaj EU zaradi uvažanja fosilnih goriv v prihodnjih letih še naraščal, odvisnost od teh goriv pa prinaša vse več političnih, gospodarskih in okoljskih tveganj; poudarja vlogo, ki jo ima domača energija iz obnovljivih virov za zanesljivost oskrbe pri ponovnem vzpostavljanju pozitivne trgovinske bilance z državami, ki izvažajo nafto in plin, ter poudarja, da bi morali imeti ti viri večjo vlogo pri zagotavljanju energetske varnosti EU;

54. se zaveda, da svetovni trgi obnovljivih virov energije rastejo in da to pozitivno vpliva na evropsko industrijo, ustvarjanje delovnih mest, cene in nadaljnji razvoj obstoječih in novih tehnologij po svetu in v EU, pod pogojem, da bo politični in regulativni okvir EU za energijo iz obnovljivih virov ostal predvidljiv in bo čistim podjetjem omogočal ohranitev konkurenčne prednosti pred podobnimi podjetji iz drugih delov sveta; priznava, da so države, ki niso članice OECD, pomembne trgovinske partnerice, saj imajo velik potencial na področju obnovljivih virov energije;

Torek, 21. maj 2013

55. poudarja, da nedovoljeno izkrivljanje konkurence na trgu ni sprejemljivo, saj le poštena konkurenca EU dolgoročno zagotavlja razumno raven cen na področju tehnologije obnovljivih virov energije; poziva Komisijo, naj čim prej zaključi odprte postopke o nepoštenih praksah; poudarja, da prosti in odprti svetovni trgi omogočajo najboljše pogoje za razvoj obnovljivih virov energije; opozarja, da si je treba bolj prizadevati za odpravo trgovinskih ovir; poziva Komisijo, naj ne ustvarja novih trgovinskih ovir za končne proizvode ali sestavne dele tehnologij, ki se uporabljajo za energijo iz obnovljivih virov; poziva Komisijo, naj ukrepa za odpravo trgovinskih ovir, varuje pošteno konkurenco, pomaga podjetjem EU na vseh ravneh dobavne verige pri dostopu do trgov zunaj EU in ukrepa proti domnevnim izkrivljanjem trgovine, tudi kar zadeva nezakonito državno pomoč;

56. poziva Komisijo, naj tudi aktivno spremlja, ali trgovinske partnerice EU na tem področju uporabljajo neupravičene netarifne ovire, subvencije in dampinške ukrepe;

57. poziva Komisijo, naj upošteva sporazum Svetovne trgovinske organizacije o informacijski tehnologiji ter preuči možnosti za uvedbo sporazuma o prosti trgovini na področju okoljske tehnologije, tj. sporazuma o breztarifni trgovini z izdelki okoljske tehnologije;

58. poudarja, da bi morala ta strategija spodbujati tudi trgovino, da bi podprli prizadevanja držav v razvoju na tem področju ter omogočili uporabo obnovljivih virov energije kot tržnega blaga;

59. poudarja, da ima trgovina pomembno vlogo pri zagotavljanju, da se bo energija iz obnovljivih virov trajnostno proizvajala in financirala; ponovno opozarja, da morajo biti uvoženi bioenergenti in biogoriva skladni z merili trajnosti v EU, ki bi morala biti jasno opredeljena in se redno posodabljati; spodbuja Komisijo, naj v te namene kot dodatno merilo uvede posredno rabo zemljišč; priporoča, naj trgovinski sporazumi vsebujejo določbe, ki bodo obravnavale vprašanja krčenja in degradacije gozdov ter spodbujale dobro gospodarjenje z zemljišči in vodnimi viri; spodbuja Komisijo, naj nadaljuje pogajanja z zadevnimi tretjimi državami glede prostovoljnih partnerskih sporazumov, s katerimi bi prepovedali nezakonito sečnjo;

60. poudarja, da je treba okrepiti sodelovanje s sosednjimi državami EU na področju energije, tudi na področju energije iz obnovljivih virov, ter da je treba bolj izkoristiti trgovinski potencial teh virov; poudarja, da je potrebna ustrezna infrastruktura, ki bo omogočala sodelovanje, tako v EU kot s sosednjimi državami; poudarja, da bi moralo sodelovanje na področju obnovljivih virov energije zajemati tudi zadevne cilje na področju politike EU; poudarja, da so zlasti v Sredozemlju velike možnosti za pridobivanje električne energije iz obnovljivih virov; želi opozoriti na potencial projektov, kot so Desertec, Medgrid in Helios, in nadaljnega razvoja vodne energije na Norveškem in v Švici, ter njihov potencial za izravnavanje; poudarja, da imajo ti veliki projekti s področja obnovljivih virov energije znatno lokalno dodano vrednost;

61. poudarja, da mora mednarodno sodelovanje temeljiti na dobrih regulativnih okvirjih in pravnem redu Unije o obnovljivih virih energije, npr. v okviru energetske skupnosti, da bi povečali stabilnost in zanesljivost takšnega sodelovanja;

62. poziva k usklajenim ukrepom z drugimi tehnološko vodilnimi državami (ZDA in Japonska), da bi skupaj obravnavali novonastajajoče izzive, npr. pomanjkanje surovin in redkih zemelj, ki vplivajo na uveljavljanje tehnologij za energijo iz obnovljivih virov;

63. poudarja, da mora EU razviti tesno znanstveno sodelovanje in jasno politiko sodelovanja pri raziskavah in inovacijah na področju obnovljivih virov energije z mednarodnimi partnerji, zlasti z državami BRICS;

Inovacije, raziskave in razvoj ter industrijska politika

64. meni, da si mora Evropa prizadevati, da bodo da bodo njene industrijsko, raziskovalne in razvojne zmogljivosti ohranile vodilno vlogo na področju tehnologije obnovljivih virov energije; poudarja, da je potrebno omogočiti konkurenčno okolje za delovanje in internacionalizacijo malih in srednjih podjetij ter stremeti k zmanjševanju birokratskih ovir; poudarja, da si lahko Evropa vodilni položaj na trgu tehnologije obnovljivih virov energije zagotovi le z inovacijami, raziskavami in razvojem; poudarja, da je zasebnim vlagateljem potrebna gotovost; poziva Komisijo, naj uveljavi industrijsko strategijo za energetske tehnologije, predvsem za energijo iz obnovljivih virov, in s tem zagotovi, da bo Evropska unija zadržala svoj vodilni položaj na področju energetske tehnologije, predvsem energije iz obnovljivih virov;

65. izpostavlja vodilni položaj industrije EU na področju tehnologij vetrne energije na kopnem in velik potencial evropske proizvodnje vetrne energije na morju, da prispeva k ponovni industrializaciji držav članic ob Baltskem in Severnem morju;

Torek, 21. maj 2013

66. poudarja, da so osrednja prednostna naloga izobraževalne ustanove, ki bodo zmožne izšolati kvalificirano delovno silo in novo generacijo znanstvenikov in inovatorjev na področju tehnologije obnovljivih virov energije; v zvezi s tem opominja na pomembno vlogo programa Obzorje 2020 in Evropskega inštituta za inovacije in tehnologijo pri premoščanju razkoraka med izobraževanjem, raziskavami in izvajanjem v sektorju energije iz obnovljivih virov;

67. pripisuje poseben pomen sodelovanju med evropskimi mehanizmi za zaščito patentov na področju obnovljivih virov energije, da se olajša dostop do dragocene in neizkoriščene intelektualne lastnine; poudarja, da je treba prednostno aktivirati načrtovani evropski patent na področju obnovljivih virov energije;

68. meni, da morajo usmerjene raziskave in razvoj prek obstoječih instrumentov postati učinkovitejši, in je zaskrbljen, ker so se raziskave in razvoj v nekaterih vejah sektorja energije iz obnovljivih virov zanemarjale, kar je privedlo do težav s trženjem; poudarja, da je za to, da bi ostali oziroma postali konkurenčni in da bi sedanja tehnologija ostala trajnostna skozi ves življenjski cikel, treba vlagati v razvoj novonastajajočih in obstoječih tehnologij ter povezovanje prometnih in energetskih sistemov; poudarja, da so potrebna vlaganja v raziskave in razvoj na področju energije iz obnovljivih virov, še posebej na področju zmogljivosti, učinkovitosti in zmanjšanja prostorskega odtisa;

69. poziva Komisijo in države članice, naj vlagajo v raziskave, ki temeljijo na uporabi energije iz obnovljivih virov v industriji, npr. v avtomobilskem sektorju;

70. pozdravlja napoved Komisije, da bo leta 2013 objavila sporočilo o politiki energetske tehnologije; poziva Komisijo, naj pri izvajanju zadevnih delov strateškega načrta za energetska tehnologija (SET) posebno pozornost posveti tehnologijam, ki izboljšujejo konkurenčnost obnovljivih virov energije in njihovo vključevanje v energetske sisteme, na primer upravljanju omrežij, tehnologijam za shranjevanje ali ogrevanje in hlajenje z energijo iz obnovljivih virov, pri tem pa naj ne zapostavlja uspešnih tehnologij obnovljivih virov energije, ki se uporabljajo že vrsto let;

71. poudarja, da so raziskave ključne za razvoj in cenovno dostopnost novih in čistih tehnologij; meni, da lahko načrt SET veliko pripomore k cenovni dostopnosti in konkurenčnosti tehnologij za energijo iz obnovljivih virov;

Evropski okvir za spodbujanje energije iz obnovljivih virov

72. poudarja, da države članice trenutno uporabljajo širok nabor različnih vrst podpornih mehanizmov; poudarja, da je ta podpora, predvsem dobro zasnovani programi, povzročila zdravo rast, da pa se je za nekatere programe podpore izkazalo, da so slabo zasnovani in niso dovolj prožni, da bi se prilagodili na zmanjševanje stroškov nekaterih tehnologij, in so v nekaterih primerih privedli do prekomernega izravnavevanja in tako povzročili veliko finančno breme za potrošnike; ugotavlja, da so nekateri obnovljivi viri energije po zaslugi subvencij na nekaterih območjih postali konkurenčni v primerjavi s konvencionalnimi načini pridobivanja energije – in sicer na območjih z ugodnejšo geografsko lego, dobrim dostopom do kapitala in najmanjšim upravnim bremenom ali zaradi ekonomije obsega;

73. poudarja, da so v nekaterih državah članicah maloprodajne in industrijske cene elektrike narasle zaradi dejavnikov, kot so cene fosilnih goriv; želi spomniti, da so bili leta 2010 v 22 % gospodinjstev v EU zaskrbljeni, da ne bodo mogli plačati računov za elektriko, in domneva, da so se razmere medtem še poslabšale; poudarja, da je treba preprečiti pomanjkanje energije in da se konkurenčnost industrije ne sme zmanjšati; poziva države članice, naj zagotovijo, da bodo potrošniki z nizkimi dohodki zares zaščiteni, obenem pa naj javnost ozavešajo o potencialu varčevanja z energijo in ukrepah za energetska učinkovitost; nadalje poudarja, da morajo potrošniki zaznati nižanje veleprodajnih cen;

74. svari pred tem, da bi previsoko zastavljene subvencije s prekomerno izravnavevanje zadušile tehnološki napredek in ovirale integracijo trgov, saj zmanjšujejo spodbude za razvoj bolj inovativnih in cenovno ugodnejših proizvodov; ugotavlja, da je za preprečitev prekomerno izravnavevanje odločilnega pomena pametna zasnova podpornih mehanizmov, ki bodo omogočali odzivanje na tržne signale; meni, da bi čim hitrejši prehod k programom, ki bodo proizvajalce izpostavili tveganjem tržnih cen, spodbudil tehnološko konkurenčnost;

Torek, 21. maj 2013

75. je prepričan, da bi morala Komisija podpirati države članice pri opredeljevanju stroškovno najučinkovitejših obnovljivih virov energije in načina za največji izkoristek njihovega potenciala; poudarja, da se stroškovno optimalne politike razlikujejo glede na vzorec povpraševanja, možnosti oskrbe in lokalne gospodarske razmere;

76. pozdravlja napoved Komisije, da si bo prizadevala za oblikovanje smernic za najboljše prakse in za reformo nacionalnih podpornih načrtov; poziva Komisijo, naj te smernice čim prej predloži in s tem zagotovi, da različni nacionalni programi ne bodo izkrivljali konkurence ali ustvarjali preprek za trgovino in naložbe v EU, zato da bi spodbudila predvidljivost in stroškovno učinkovitost in preprečila prekomerno subvencioniranje; poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo države članice v celoti spoštovale pravni red na področju notranjega trga; je prepričan, da so smernice najboljše prakse pomemben korak k zagotavljanju delujočega enotnega trga za energijo, in meni, da bi jih na nacionalni ravni lahko dopolnili z oceno stroškovne učinkovitosti sedanjih nacionalnih podpornih sistemov, pri čemer bi morali upoštevati različne tehnologije, ki jih zajemajo, in s tem zagotoviti primerljivost, boljše usklajevanje in progresivna konvergenca med nacionalnimi podpornimi mehanizmi; meni tudi, da bo izvajanje smernic na ravni držav članic odločilnega pomena, saj lahko pomagajo preprečiti, da nacionalnih podpornih programov ne bi smeli retroaktivno spreminjati ali preklicevati, saj bi s tem močno odvrnili vlagatelje ter povzročili hude ekonomske težave državljanom, ki so na podlagi teh programov vlagali v obnovljive vire energije; poudarja, da morajo za smernice najboljše prakse poskrbeti države članice, morale pa bi imeti tudi možnost, da vzpostavijo posebne programe podpore za razvoj lokalnih in regionalnih virov;

77. meni, da je glede na številnost podpornih shem v državah članicah bistvenega pomena, da se nadaljuje razprava o večji konvergenci in ustrezni evropski shemi podpor za obdobje po letu 2020; je prepričan, da bi lahko bolj povezan sistem za uveljavljanje obnovljivih virov energije na ravni EU, ki bi popolnoma upošteval regionalne in zemljepisne razlike in obstoječe nadnacionalne pobude in bi bil del splošnih prizadevanj za dekarbonizacijo, dolgoročno pripomogel k vzpostavljanju stroškovno najučinkovitejšega okvira za obnovljive vire energije in enake konkurenčne pogoje, v katerih bi lahko popolnoma izkoristili njihov potencial; ugotavlja, da obstoječa direktiva o obnovljivih virih energije vladam omogoča, da uporabljajo skupne programe podpore; ugotavlja, da izkušnje v nekaterih evropskih državah nazorno prikazujejo, kako skupni pristop na povezanem trgu električne energije omogoča vzajemno koristne inovacije v nacionalnih sistemih; poziva Komisijo, naj v okviru zakonodajnega okvira za obdobje po letu 2020 oceni, ali bi vseevropski sistem za spodbujanje obnovljivih virov energije zagotovil stroškovno učinkovitejši okvir, v katerem bi se lahko uresničil ves potencial teh virov in kako bi delovala progresivna konvergenca;

78. poudarja koristi izmenjave najboljše prakse na področju podpornih mehanizmov med državami članicami; opozarja, da sta Združeno kraljestvo in Italija nedavno napovedala prehod v svojih podpornih shemah s sistema kvot na sistem tarif za oddajo v omrežje, ker je bilo iz dokazov s podobnih geografskih lokacij razvidno, da so ti modeli cenejši; poziva Komisijo, naj te vidike vključi v svojo analizo ⁽¹⁾ in v svoj prihodnji predlog smernic;

79. predlaga, naj se za vzgled vzamejo pobude, kot je skupna podporna shema, ki jo izvajata Norveška in Švedska, da se postopoma, in kjer je to primerno, razvijejo regionalne skupne podporne sheme na skupnih energetskih trgih, kakršen je prostovoljna nordijska energetska borza (Nord Pool);

80. poziva proračunski organ, naj Agenciji za sodelovanje energetskih regulatorjev (ACER) zagotovi sredstva za izvajanje njenih nalog in doseganje ciljev uredbe o celovitosti, preglednosti in učinkovitosti veleprodajnega energetskega trga; ugotavlja, da je to nujno za dokončno vzpostavitev celovitega in preglednega notranjega trga za elektriko in plin do leta 2014;

o

o o

81. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

⁽¹⁾ COM(2012)0271 in priloženi dokumenti; SEC(2008)0057; IEE Studies „Reshaping (Quo)ta vadis, Europe?“ (Študije IEE, Preoblikovanje kvot: kam greš, Evropa?).

Torek, 21. maj 2013

P7_TA(2013)0202

Pravice žensk v balkanskih državah pristopnicah**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o pravicah žensk v balkanskih državah pristopnicah (2012/2255(INI))**

(2016/C 055/04)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 3 Pogodbe o Evropski uniji in členov 8 in 19 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju Konvencije o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk (CEDAW), ki jo je 18. decembra 1979 sprejela Generalna skupščina Združenih narodov,
- ob upoštevanju resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov št. 1325 (UNSCR 1325),
- ob upoštevanju Evropskega pakta za enakost spolov (2011–2020), ki ga je Svet sprejel marca 2011⁽¹⁾,
- ob upoštevanju pekinške izjave in izhodišč za ukrepanje, sprejetih na četrti svetovni konferenci o ženskah, ki je potekala 15. septembra 1995 v Pekingu, ter resolucij Parlamenta z dne 18. maja 2000 o ukrepih po pekinških izhodiščih za ukrepanje⁽²⁾, z dne 10. marca 2005 o ukrepih po 4. svetovni konferenci o ženskah – Izhodišča za ukrepanje (Peking + 10)⁽³⁾ in z dne 25. februarja 2010 o Pekingu + 15 – izhodiščih Organizacije združenih narodov za ukrepanje na področju enakosti med spoloma⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 21. septembra 2010 z naslovom „Strategija za enakost žensk in moških 2010–2015“ (COM(2010)0491),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 9. novembra 2010 z naslovom „Mnenje Komisije o prošnji Albanije za članstvo v Evropski uniji“ (COM(2010)0680), ki ugotavlja, da enakost spolov v praksi ni v celoti zagotovljena, zlasti na področjih zaposlovanja in dostopa do ekonomske pomoči,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 9. novembra 2010 z naslovom „Mnenje Komisije o prošnji Črne gore za članstvo v Evropski uniji“ (COM(2010)0670), ki ugotavlja, da enakost spolov v praksi ni v celoti zagotovljena,
- ob upoštevanju poročil Komisije iz leta 2012 o napredku držav kandidatk in potencialnih kandidat, ki spremlja sporočilo Komisije z dne 10. oktobra 2012 z naslovom „Strategija širitve in glavni izzivi za obdobje 2012–2013“ (COM(2012)0600),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 10. oktobra 2012 o študiji izvedljivosti sklenitve stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropsko unijo in Kosovom (COM(2012)0602),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 10. oktobra 2012 o glavnih ugotovitvah celovitega poročila o spremljanju pripravljenosti Hrvaške za članstvo v EU (COM(2012)0601),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 5. marca 2008 z naslovom „Zahodni Balkan: okrepitev evropske perspektive“ (COM(2008)0127),

⁽¹⁾ Priloga k sklepom Sveta z dne 7. marca 2011.

⁽²⁾ UL C 59, 23.2.2001, str. 258.

⁽³⁾ UL C 320 E, 15.12.2005, str. 247.

⁽⁴⁾ UL C 348 E, 21.12.2010, str. 11.

Torek, 21. maj 2013

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 27. januarja 2006 z naslovom „Zahodni Balkan na poti k EU: utrjevanje stabilnosti in povečevanje blaginje“ (COM(2006)0027),
 - ob upoštevanju sklepov Sveta z 2. in 3. junija 2005, ki države članice in Komisijo vabijo h krepitvi institucionalnih mehanizmov za spodbujanje enakosti med spoloma ter k oblikovanju okvira za ocenjevanje izvajanja pekinških izhodišč za ukrepanje, da bi poenotili in sistematizirali spremljanje napredka,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 30. novembra in 1. decembra 2006 o pregledu izvajanja pekinških izhodišč za ukrepanje s strani držav članic in institucij EU – kazalniki v zvezi z institucionalnimi mehanizmi,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 30. septembra 2009 o pregledu izvajanja pekinških izhodišč za ukrepanje s strani držav članic in institucij EU,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. decembra 2008 o položaju žensk na Balkanu ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. marca 2011 o strategiji EU o vključevanju Romov ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravice žensk in enakost spolov in mnenja Odbora za zunanje zadeve (A7-0136/2013),
- A. ker je sedem držav Zahodnega Balkana, in sicer Albanija, Bosna in Hercegovina, Hrvaška, Kosovo, Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija, Črna gora in Srbija, na različnih stopnjah procesa približevanja članstvu v Evropski uniji; ker morajo omenjene države v okviru tega procesa sprejeti in izvajati pravni red Skupnosti in ostale obveznosti Evropske unije na področju enakosti spolov;
- B. ker izvajanje ukrepov na področju pravic žensk in enakosti spolov zahteva večjo javno ozaveščenost o teh pravicah ter pravne in nepravne načine za njihovo uveljavljanje, vladni organi in neodvisne ustanove pa morajo uvesti, udeležati in spremljati postopek izvajanja teh ukrepov;
- C. ker imajo ženske osrednjo vlogo pri ohranjanju miru ter prizadevanjih za stabilizacijo in spravo in ker bi morali njihove prispevke priznati in spodbujati v skladu z UNSCR 1325 in kasnejšimi resolucijami;

Splošne pripombe

1. ugotavlja, da so države Zahodnega Balkana v procesu pristopa k Evropski uniji že sprejele večji delež zahtevane zakonodaje, vendar se ta v številnih primerih ne izvaja dovolj učinkovito;
2. poudarja, da morajo ženske Zahodnega Balkana dobiti pomembno vlogo v družbi, in sicer z aktivno udeležbo in zastopanstvo v političnem, gospodarskem in družbenem življenju na vseh ravneh; poudarja, da je izredno pomemben napredek pri enakopravni zastopanosti v procesu odločanja na vseh ravneh vladanja, od lokalne do nacionalne ravni, od izvršne do zakonodajne moči;
3. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da prebivalstvo večine držav ni v celoti seznanjeno z obstoječo zakonodajo in politikami za spodbujanje enakosti spolov in pravic žensk, pripadniki ranljivih ali marginaliziranih družbenih skupin, zlasti romske ženske, pa so le poredko seznanjeni z njimi; poziva Komisijo in vlade držav pristopnic, naj večjo ozaveščenost spodbujajo z medijskimi in javnimi kampanjami, izobraževalnimi programi, ki odpravljajo stereotipe, povezane s spolom, in za zgled postavljajo vzornice ter dejavno sodelovanje žensk na vseh področjih življenja, vključno z odločanjem; poziva predvsem k osebnim zavezam članov vlade in vladnih uradnikov;

⁽¹⁾ UL C 21 E, 28.1.2010, str. 8.

⁽²⁾ UL C 199 E, 7.7.2012, str. 112.

Torek, 21. maj 2013

4. poudarja pomen kampanj za ozaveščanje v boju proti stereotipom, diskriminaciji (na podlagi spola, kulturne pripadnosti in vere) in družinskemu nasilju ter za enakost med spoloma na splošno; ugotavlja, da bi morali te kampanje dopolnjevati s spodbujanjem pozitivne podobe vzornic v medijih in oglaševanju, izobraževalnem gradivu in na internetu; poudarja pomen izboljšanja položaja žensk na podeželju, zlasti kar zadeva diskriminatorne navade in stereotipe;

5. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da so ženske še vedno premalo zastopane na trgu dela, pa tudi v procesih gospodarskega in političnega odločanja; pozdravlja kvote in poziva države, ki tega še niso storile, naj spodbujajo zastopanost žensk in po potrebi v političnih strankah in nacionalnih skupščinah učinkovito uporabljajo kvote; spodbuja države, ki to že izvajajo, naj s tem nadaljujejo in tako ženskam zagotovijo sodelovanje v političnem življenju ter odpravijo njihovo premajhno zastopanost; ugotavlja, da je treba ustrezno uveljavljanje uvedenih kvot za zastopanost žensk v političnem odločanju dopolniti z učinkovitimi pravnimi sankcijami; v zvezi s tem pozdravlja nedavno mednarodno žensko konferenco Partnerstvo za spremembe, ki je oktobra 2012 potekala v Prištini pod okriljem edine voditeljice države v regiji Atifete Jahjaga;

6. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je v državah Zahodnega Balkana še vedno zelo nizka stopnja zaposlenosti med ženskami; poudarja, da je podpiranje politike enakih možnosti pomembno za gospodarski in družbeni razvoj balkanskih držav pristopnic; poziva vlade, naj uvedejo ukrepe za zmanjšanje razlik v plačilu moških in žensk ter posledično za zmanjšanje razlik v njihovih pokojninah, in ukrepajo proti visoki stopnji nezaposlenosti in pri tem posebno pozornost namenijo ženskam, zlasti tistim s podeželja; poziva vlade držav na Balkanu, naj vzpostavijo pravni okvir za enako plačilo enakega dela za oba spola, pomagajo ženskam pri usklajevanju zasebnega in poklicnega življenja, zagotovijo boljše delovne razmere, vseživljenjsko učenje in prilagodljive delavnike, ter poleg tega ustvarijo okolje, ki bo spodbujalo žensko podjetništvo;

7. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da so podjetnice v nekaterih državah te regije pogosto diskriminirane, ko skušajo pridobiti posojila ali kredite za svoja podjetja, in da se še vedno pogosto srečujejo z ovirami, ki temeljijo na stereotipih, povezanih s spolom; poziva države v tej regiji, naj razmislijo o oblikovanju shem mentorstva in podpore, v okviru katerih se lahko izkoriščajo znanje in izkušnje poklicnih podjetnikov; poziva države Zahodnega Balkana, naj oblikujejo aktivne sheme trga dela, s katerimi bodo omejile brezposelnost med ženskami, in naj razvijejo sheme posojil ter zagotovijo finančna sredstva za ustanavljanje podjetij;

8. poudarja pomen preprečevanja vseh oblik diskriminacije na delovnem mestu, vključno z diskriminacijo na podlagi spola pri zaposlovanju, napredovanju in ugodnostih;

9. poudarja, da je v procesu izgradnje demokratičnih institucij in njihovega pravilnega delovanja zagotavljanje aktivne udeležbe žensk, ki predstavljajo več kot polovico prebivalstva balkanskih držav, izrednega pomena za demokratično upravljanje; z zaskrbljenostjo opozarja na pomanjkanje finančnih in človeških virov, namenjenih delovanju vladnih organov in neodvisnih ustanov, odgovornih za uvajanje in izvajanje ukrepov na področju enakosti spolov, zlasti politik vključevanja načela enakosti spolov, v večini držav; poziva oblasti, naj ukrepe in akcijske načrte pospremijo z ustreznimi viri, ki bodo omogočali njihovo izvajanje, vključno z ustreznim ženskim osebjem; poudarja, da bi se instrument za predpristopno pomoč (IPA) lahko uporabil in bi se moral uporabiti za projekte, povezane s spodbujanjem pravic žensk in enakosti spolov, vendar pa so oblasti v državah samih v celoti odgovorne za dobro delujoče izvedbene mehanizme na področju pravic žensk in enakosti spolov; poziva Komisijo, naj bo skrbna pri učinkovitosti trošenja sredstev;

10. z zaskrbljenostjo opozarja na pomanjkanje statističnih informacij glede enakosti spolov, nasilja nad ženskami, dostopa do in razširjenosti kontracepcije ter neizpoljenih potreb po kontracepciji, potrebnih za spremljanje izvajanja, ki bi bile standardizirane in ki bi omogočale časovno primerjavo med državami pristopnicami ter med državami članicami Evropske unije in državami pristopnicami; poziva vlade balkanskih držav pristopnic, naj v sodelovanju z Eurostatom, Evropskim inštitutom za enakost spolov (EIGE) in drugimi zadevnimi inštituti vzpostavijo enotno metodologijo za zbiranje statističnih podatkov; poudarja, da je treba zavoljo izboljšanja položaja žensk, ki se soočajo z večkratno diskriminacijo, kot so romske ženske, lezbijke, biseksualke ali transseksualke, invalidke, pripadnice narodnostnih manjšin in starejše ženske, oblikovati posebne strategije, obstoječe pa izvajati;

Torek, 21. maj 2013

11. meni, da imajo ženske osrednjo vlogo pri stabilizaciji in reševanju sporov, kar je izrednega pomena za spravo v celotni regiji; poudarja pomen dostopa do sodnega varstva za ženske, ki so žrtve vojnih zločinov, zlasti posilstva; ponovno opozarja na odgovornost vseh držav za to, da se konča nekaznovanost in se sodno preganja odgovorne za genocide, zločine zoper človečnost, vojne zločine, vključno s spolnim nasiljem nad ženskami in dekleti, in da se ti zločini priznajo in obsodijo kot zločini zoper človečnost in vojni zločini; poudarja, da je treba te zločine izključiti iz določb o pomilostitvi; pozdravlja prizadevanja mrež, kot je regionalni ženski lobi, v podporo ženskam pri vzpostavljanju miru in spodbujanju dostopa do sodnega varstva za ženske v državah, ki okrevajo po spopadih; poudarja, da se je še vedno treba soočiti s preteklostjo in žrtvam spolnega nasilja, povezanega s konflikti, sistematično zagotavljati sodno varstvo in rehabilitacijo; poziva k sprejetju in izvajanju ustreznih državnih programov za zaščito prič in preganjanje teh zločinov;

12. obsoja vse oblike nasilja nad ženskami in z zaskrbljenostjo ugotavlja, da sta nasilje na podlagi spola in verbalna zloraba v balkanskih državah še vedno navzoča; poziva vlade balkanskih držav, naj okrepijo organe pregona za uspešno obravnavo vprašanj, kot so nasilje na podlagi spola, nasilje v družini, prisilna prostitucija in trgovina z ženskami, naj vzpostavijo zatočišča za žrtve, ki so doživljale ali trenutno doživljajo nasilje v družini, in zagotovijo večjo občutljivost organov pregona, pravnih organov in javnih uslužbencev na ta pojav; spodbuja nacionalne organe v regiji, naj oblikujejo programe za povečanje ozaveščenosti glede nasilja v družini;

13. z veliko zaskrbljenostjo ugotavlja, da je 30 % žrtev čezmejne trgovine z ljudmi v Evropski uniji državljanov balkanskih držav, pri čemer ženske in dekleta predstavljajo veliko večino identificiranih žrtev; poudarja, da so enakost spolov, kampanje za večjo ozaveščenost ter ukrepi proti korupciji in organiziranemu kriminalu bistveni za preprečevanje trgovine z ljudmi in zaščito morebitnih žrtev; poziva nacionalne organe v regiji, naj sodelujejo pri vzpostavljanju skupnega okvira;

14. poziva oblasti v balkanskih državah pristopnicah, naj zagotovijo trajno financiranje boja proti trgovini z ljudmi, dodatno okrepijo svoje zmogljivosti za proaktivno identifikacijo in zaščito žrtev med ranljivim prebivalstvom, zagotovijo, da identificiranih žrtev trgovine z ljudmi po njihovi zakonodaji ne bo mogoče kaznovati za kazniva dejanja, ki so jih storile zato, ker so bile žrtve trgovine z ljudmi, nadaljujejo s prizadevanji na področju zaščite žrtev, usposablajo uradnike v organih pregona ter nadalje razvijajo zmogljivosti sprejemnih centrov in zatočišč; poleg tega poziva zadevne vlade k boljšemu izvajanju obstoječe zakonodaje, da bi ustvarile odvratilno okolje za trgovce z ljudmi, v okviru katerega bi bili primeri trgovine z ljudmi ustrezno preiskani, storilci pa sodno preganjani in obsojeni; poziva Komisijo, naj uporabi svoj vpliv in balkanske države pristopnice spodbudi k izboljšavam v zvezi z izvajanjem sodnega pregona in izrekanjem kazni ter k podpiranju lokalnih pobud, ki obravnavajo temeljne vzroke trgovine z ljudmi, kot sta nasilje v družini in omejene gospodarske priložnosti za ženske;

15. meni, da resnična enakost spolov temelji tudi na enakosti in nediskriminaciji na podlagi spolne usmerjenosti in spolne identitete; spodbuja vlade držav pristopnic, naj obravnavajo prikrito homofobijo in transfobijo v zakonodaji, politiki in praksi, vključno s sprejemanjem zakonodaje o kaznivih dejanjih, storjenih iz sovraštva, policijskem usposabljanju in zakonodaje proti diskriminaciji, in poziva nacionalne organe v regiji, naj obsodijo sovraštvo in nasilje, ki temelji na spolni usmerjenosti, spolni identiteti ali spolnemu izražanju;

16. pozdravlja naraščanje števila čezmejnih regionalnih pobud na področju pravic žensk in enakosti spolov; poziva vlade in Komisijo, naj podprejo tovrstne pobude ter spodbujajo izmenjavo in spodbujanje dobrih praks, ki iz njih izhajajo, med drugim tudi z uporabo predpristopnih sredstev in z zagotavljanjem donacij za te pobude, tudi z upoštevanjem vidika spola pri pripravi proračuna;

17. poziva vlade Črne gore, Srbije, Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije in Albanije, naj ob pričetku pristopnih pogajanj s svojimi parlamenti, političnimi strankami in civilno družbo sklenejo okvirni sporazum o sodelovanju organizacij civilne družbe v pristopnih pogajanjih in pri pripravi akcijskih načrtov za reforme, ki bodo sledile pogajanjem, med drugim tudi na področju pravic žensk in enakosti spolov, ter jim zagotovijo dostop do ustreznih dokumentov, ki se nanašajo na pristopni proces;

Torek, 21. maj 2013

18. poziva vlade balkanskih držav pristopnic, naj priznajo in podpirajo vlogo, ki jo imajo civilna družba in ženske organizacije na posebnih področjih, kot so spodbujanje pravic lezbijk, gejev, biseksualcev in transseksualcev, boj proti nasilju nad ženskami, povečanje udeležbe in zastopanosti žensk v politiki ter spodbujanje prizadevanj za vzpostavljanje miru; odločno podpira dejavnosti, ki so namenjene krepitevi vloge žensk in njihovega položaja v zadevnih družbah;

19. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da se je proces za družbeno vključevanje Romov v večini balkanskih držav pristopnic upočasnil, v nekaterih primerih pa celo popolnoma ustavil; poziva zadevne vlade, naj okrepijo svoja prizadevanja za nadaljnje vključevanje romskih državljanov ter zagotovijo odpravo vseh oblik diskriminacije in predsodkov proti Romom, zlasti ženskam in dekletom, ki se srečujejo z večplastno in presečno diskriminacijo s prepletenimi učinki; poziva Komisijo, naj okrepi svoja prizadevanja za vključevanje držav pristopnic v kateri koli fazi pristopa ter uporabi instrument za predpristopno pomoč (IPA) in mehanizem stabilizacijsko-pridružitvenega procesa (SAP);

20. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da so zagovorniki pravic lezbijk, gejev, biseksualcev in transseksualcev ter zagovorniki človekovih pravic, ki poudarjajo pomen soočanja s preteklostjo, redno tarče sovražnega govora, groženj in fizičnih napadov, ter poziva vlade balkanskih držav pristopnic, naj sprejmejo posebne ukrepe za preprečevanje nasilja nad zagovorniki človekovih pravic žensk in boj proti njemu;

21. poziva Komisijo, naj uveljavljanje pravic žensk, vključevanje načela enakosti spolov in nenehen boj proti nasilju v družini določi kot prednostno nalogo v procesu pristopa držav Zahodnega Balkana z nadaljnjo obravnavo teh vprašanj in spremljanjem ter poročanjem o njihovem izvajanju v poročilih o napredku in z izpostavljanjem njihovega pomena v svojih stikih z organi, ter naj zagotovi, da bosta spola v njenih delegacijah, pogajalskih skupinah in med predstavniki, ki sodelujejo na sestankih in se pojavljajo v medijih, uravnoteženo zastopana, in tako deluje kot zgled;

22. poziva delegacije Evropske unije v balkanskih državah, naj z vidika bodočega pristopa k Evropski uniji pozorno spremljajo napredek, dosežen na področju pravic žensk in enakosti spolov, in poziva vse delegacije, naj enega od svojih zaposlenih imenujejo kot odgovorno osebo za politike enakosti spolov in tako olajšajo izmenjavo dobrih praks na območju Balkana;

23. spodbuja nacionalne organe v regiji, naj podpirajo enakost spolov prek izobraževanja v šolah in na univerzah; ugotavlja, da številna dekleta že v zgodnji starosti odvrta od usmerjanja v šolske in univerzitetne programe, ki veljajo za „moške“, na primer znanost, matematiko ali tehnologijo; priporoča uvedbo uvodnih predavanj na šolah in razširitev spektra možnih programov in poklicev, dostopnih dekletom, da bodo lahko razvila temeljna znanja in celoten obseg spretnosti, ki jih potrebujejo za uspeh na katerem koli področju v življenju, ki si ga izberejo;

24. poudarja, da morajo imeti vse ženske nadzor nad svojimi spolnimi in reproduktivnimi pravicami, vključno z dostopom do cenovno dostopne in kakovostne kontracepcije; izraža zaskrbljenost zaradi omejitev dostopa do storitev na področju spolnega in reproduktivnega zdravja v balkanskih državah pristopnicah;

25. poziva vlade balkanskih držav pristopnic, naj sprejmejo zakonodajo in politike, ki bodo zagotavljale splošen dostop do storitev na področju reproduktivnega zdravja in spodbujale reproduktivne pravice, in naj sistematično zbirajo podatke, potrebne za spodbujanje spolnega in reproduktivnega zdravja;

Albanija

26. poziva albansko vlado, naj podpre večjo zastopanost žensk pri političnem odločanju, zlasti z vidika parlamentarnih volitev leta 2013;

27. poziva albansko vlado, naj izvaja nacionalno strategijo za vključevanje in razvoj in zakon o varstvu pred diskriminacijo ter naj v ta namen vzpostavi pritožbeni organ v obliki posebnega pooblaščenca za primere diskriminacije na podlagi spola ter tako okrepi urad varuha za varstvo pred diskriminacijo, da bi spodbujala okolje, v katerem ženske, ki rodijo deklice, niso diskriminirane;

Torek, 21. maj 2013

28. poziva albansko vlado, naj izboljša usklajevanje med nacionalnimi in lokalnimi organi, zlasti na področju boja proti nasilju v družini, in meni, da bi morale biti ženske v Albaniji v večji meri vključene v proces odločanja na državni in lokalni ravni;
29. poziva albansko vlado, naj predlaga reforme zakonodaje na področju lastninskih pravic, kazenskega zakonika ter volilne in delovnopravne zakonodaje, ki bodo upoštevale enakost spolov;
30. izreka priznanje Albaniji za izvedbo usposabljanja sodnikov na področju izvajanja zakonodaje o enakosti spolov in ukrepov za boj proti nasilju nad ženskami ter za nudenje pravne pomoči, ki jo financira država, žrtvam diskriminacije ali nasilja;
31. izreka priznanje Albaniji za sprejetje odločitve o vključitvi načela enakosti spolov v srednjeročni proračunski program vseh resornih ministrstev in z veseljem pričakuje rezultate njegovega izvajanja;
32. poziva albansko vlado, naj uporablja in po potrebi prilagodi kazalnike uspešnosti za spremljanje izvajanja ukrepov na področju pravic žensk in enakosti spolov;
33. poziva albanski parlament, naj vzpostavi parlamentarni odbor, ki se bo ukvarjal izključno s pravicami žensk in enakostjo spolov;
34. poziva albansko vlado, naj zlasti na lokalni ravni okrepi izvajanje političnih orodij za spodbujanje pravic žensk, kot je nacionalna strategija na področju enakosti spolov, nasilja v družini in nasilja nad ženskami (2011–2015);
35. izreka priznanje albanskim organom za določitev kazalnikov uspešnosti, ki se uporabljajo za spremljanje uveljavljanja pravic žensk in izvajanja ukrepov na področju enakosti spolov, ter za objavo nacionalnega poročila o položaju žensk in enakosti spolov v Albaniji za leto 2012;

Bosna in Hercegovina

36. poziva vlado Bosne in Hercegovine, naj uskladi zakonodajo na področju enakosti spolov in pravno prakso na različnih ravneh, da bi vzpostavila enotno pravno ureditev v državi in okrepila ministrstvo, pristojno za enakost spolov, na zvezni ravni, da bi odpravila stalno pomanjkanje žensk na najvišjih ravneh upravljanja, in naj spremlja težave, ki jih je opustitev teh ukrepov povzročila do danes; poziva Komisijo, naj uporabi vse razpoložljive mehanizme za okrepitev odgovornosti in odločnejše ukrepanje organov Bosne in Hercegovine v tej smeri; poziva vlado Bosne in Hercegovine, naj večji poudarek nameni izvajanju zakona Bosne in Hercegovine o enakosti spolov in zakona o prepovedi diskriminacije ter njuni harmonizaciji z ostalo zakonodajo na zvezni ravni;
37. s posebno zaskrbljenostjo opozarja na diskriminacijo nosečnic in žensk, ki so nedavno rodile, na trgu dela, in na razlike v pravicah glede socialne varnosti, ki izhajajo iz porodniškega dopusta, med različnimi entitetami in kantoni; poziva oblasti v Bosni in Hercegovini, naj pravice, ki izhajajo iz socialne varnosti za osebe, ki se odločijo za porodniški, očetovski ali starševski dopust, ob upoštevanju visokih standardov uskladijo po vsej državi in tako ustvarijo enake pogoje za vse državljane;
38. z zaskrbljenostjo opozarja na nizko raven ozaveščenosti glede zakonodaje o enakosti spolov in zakonodaje o boju proti nasilju nad ženskami ne le med splošno javnostjo, ampak tudi med zaposlenimi v organih pregona; poziva oblasti, naj pripravijo akcijski načrt za večjo ozaveščenost in za usposabljanje uradnikov v organih pregona;
39. z veliko zaskrbljenostjo ugotavlja, da zakonodaja o zaščiti žrtev nasilja v družini še vedno ni usklajena z zakonodajo entitet, s čimer bi bilo nasilje v družini v kazenskih zakonikih obeh entitet Bosne in Hercegovine opredeljeno kot kaznivo dejanje, in tako žrtvam ne zagotavlja ustrezne pravne varnosti; poziva vlado Bosne in Hercegovine, naj to vprašanje čim prej razreši in tako izboljša zaščito žrtev;
40. izreka pohvalo ženskam v parlamentu Bosne in Hercegovine za izvedbo medstrankarske razprave o nasilju na podlagi spola z zadevnimi ministri; poziva oblasti Bosne in Hercegovine, naj to razpravo nadgradijo s konkretnimi ukrepi za spodbujanje boja proti nasilju na podlagi spola;

Torek, 21. maj 2013

41. poziva oblasti v Bosni in Hercegovini, naj zagotovijo uradne statistične podatke o številu prijavljenih primerov nasilja na podlagi podatkov iz policijskih zapisnikov, centrov za socialno delo in pravosodnih institucij, in naj te statistične podatke javno objavijo; prav tako poziva oblasti v Bosni in Hercegovini, naj zberejo in objavijo podatke o ukrepih, namenjenih zagotavljanju zaščite žrtev nasilja v družini;
42. poziva vlado Bosne in Hercegovine, naj zakon Bosne in Hercegovine o enakosti spolov uskladi z zakonom o volitvah, kar zadeva sestavo organov izvršnega upravljanja na vseh ravneh odločanja, in sicer na ravni občin, kantonov, entitet in na zvezni ravni;
43. izreka priznanje Bosni in Hercegovini za njeno zakonodajo, ki določa, da mora zastopanost posameznega spola na upravnih funkcijah v vladnih organih na zvezni in lokalni ravni dosegati najmanj 40 %, vendar ugotavlja, da to v praksi ni privedlo do 40-odstotne zastopanosti žensk v upravi; poziva oblasti v Bosni in Hercegovini, naj pripravijo akcijski načrt, ki bo vseboval jasen časovni okvir in jasno razmejitve pristojnosti za izvajanje te zakonodaje;
44. z zaskrbljenostjo opozarja na pomanjkanje finančnih in človeških virov za izvajanje akcijskega načrta iz resolucije Varnostnega sveta OZN št. 1325 in institucionalnih mehanizmov za zagotavljanje enakosti spolov, za ustrezen dostop do pravnega varstva ter za delovanje zatočišč za žrtve nasilja v družini; poziva oblasti Bosne in Hercegovine na vseh ravneh, naj v svojih proračunih predvidijo zadostna sredstva v te namene;
45. obžaluje dejstvo, da so organi Bosne in Hercegovine do sedaj preiskali in dosegli obsodbo le v omejenem številu primerov vojnih zločinov spolnega nasilja; z veliko zaskrbljenostjo ugotavlja, da se je veliko število storilcev tovrstnih kaznivih dejanj nekaznovano izognilo pravosodnemu sistemu; prav tako ugotavlja, da oblasti v Bosni in Hercegovini žrtvam niso zagotovile ustreznih programov za zaščito prič; zato poziva oblasti v Bosni in Hercegovini, naj zagotovijo, da bodo vse žrtve vojnih zločinov spolnega nasilja deležne varnega in ustreznega dostopa do pravosodnega sistema in da bodo vsi primeri vojnih zločinov, ki so predloženi sodišču, obravnavani hitro in učinkovito;
46. poziva vlado Bosne in Hercegovine, naj izboljša spremljanje obstoječe zakonodaje na področju pravic žensk in enakosti spolov ter v ta namen v politike in akcijske načrte vključi jasne cilje in jasno opredeli državne institucije, pristojne za njihovo izvajanje; poleg tega poziva oblasti v Bosni in Hercegovini na vseh ravneh, naj sodelujejo pri zbiranju celovitih statističnih podatkov o enakosti spolov za celotno državo;

Hrvaška

47. spodbuja hrvaško vlado, naj po pristopu nadaljuje z usklajevanjem svoje zakonodaje s pravnim redom Unije na področju enakosti spolov;
48. poziva hrvaške oblasti, naj v celoti izvajajo zakonodajo, ki določa 40-odstotno zastopanost žensk na volilnih seznamih za volitve v lokalne in regionalne samoupravne organe, parlament in Evropski parlament, glede na to, da med parlamentarnimi volitvami leta 2011 dve tretjini političnih strank predpisanega cilja nista dosegli;
49. izreka priznanje Hrvaški za vzpostavitev urada varuha za enakost spolov in za povečanje ozaveščenosti glede ukrepov na področju pravic žensk in enakosti spolov, k čemur je prispevala prepoznavnost tega urada; predlaga, naj vse države v regiji razmislijo, ali lahko tudi same sledijo temu zgledu dobre prakse; spodbuja hrvaško vlado, naj nadaljuje s financiranjem urada varuha in upošteva njegova priporočila;
50. pozdravlja lokalne akcijske načrte za vključevanje načela enakosti spolov, zlasti v istrski županiji, in poziva hrvaško vlado, naj sprejete in izvajanje takšnih načrtov spodbuja po vsej državi;
51. poziva hrvaško vlado, naj vzpostavi strukturni dialog z organizacijami civilne družbe, zlasti z avtorji obdobja po pristopu;

Torek, 21. maj 2013

52. pozdravlja napredek, ki ga je Hrvaška po ciljno usmerjenem usposabljanju policistov dosegla v zvezi z ustrezno obravnavo primerov nasilja nad ženskami in spolne diskriminacije v okviru policije, in oblasti spodbuja, naj s tovrstnimi ukrepi nadaljujejo tudi v prihodnje; poudarja, da sodstvo teh primerov še zmeraj ne obravnava vedno ustrezno, in poziva oblasti, naj začnejo izvajati tudi ukrepe za večjo ozaveščenost in usposabljanje sodstva; poleg tega poziva hrvaško vlado, naj žrtvam diskriminacije in nasilja na podlagi spola omogoči brezplačno pravno pomoč;

53. poziva hrvaške oblasti, naj v nacionalni strategiji o zaščiti pred nasiljem v družini (2011–2016) pojasnijo, kateri organ je pristojen za navedene ukrepe, in organom in organizacijam civilne družbe dodelijo ustrezna finančna sredstva za izvajanje te strategije;

Kosovo

54. pozdravlja vlogo, ki jo je dobila skupščina Kosova v zvezi s potrjevanjem, pregledovanjem in spremljanjem programa za enakost spolov; poziva k izvajanju priporočil, ki izhajajo iz poročil o spremljanju;

55. poziva kosovsko vlado, naj spodbuja dežurno telefonsko linijo na državni ravni za pomoč žrtvam nasilja v družini in nasilja na podlagi spola ter tako prispeva k ozaveščenosti glede možnosti za prijavo in obravnavo takšnih primerov;

56. izreka priznanje kosovski vladi za umestitev agencije za enakost spolov pod pristojnosti kabineta predsednika vlade in vlado poziva, naj brez vmešavanja politike zagotovi učinkovitejše delovanje agencije na področju izvajanja in spremljanja zakona o enakosti spolov;

57. poziva kosovsko vlado, naj čim prej ustanovi predlagani center za enako obravnavanje;

58. izreka priznanje Kosovu za opravljeno usposabljanje policistov na področju obravnave primerov nasilja na podlagi spola in vzpostavitev posebnih prostorov na policijskih postajah za žrtve in njihove otroke; poziva kosovsko vlado, naj za obravnavo tovrstnih primerov usposobi tudi sodstvo ter naj poveča število zatočišč za žrtve in podaljša trajanje bivanja v njih;

59. poziva kosovsko vlado, naj prizna prištinska načela, kot so bila oktobra 2012 določena na vrhu kosovskih žensk, in si prizadeva za njihovo izvajanje;

60. poudarja potrebo po nadaljnjih prizadevanjih na področju ozaveščanja o uporabi kontracepcijskih sredstev ter njihove dobave in dostopnosti, saj kljub temu, da se je delež žensk, ki uporabljajo takšne oblike kontracepcije, povečal, kontracepcija še vedno ni razširjena med vsemi ženskami na Kosovu;

61. poziva kosovsko vlado, naj prizna žrtve spolnega nasilja med konfliktom v obdobju 1998–1999 kot posebno pravno kategorijo v spremembi zakona št. 04/L-054 o statusu in pravicah žrtev, invalidov, veteranov, pripadnikov Osvobodilne vojske Kosova, civilnih žrtev vojne in njihovih družinskih članov;

62. poziva kosovsko vlado, naj v upravnih navodilih glede izvajanja zakonodaje o enakosti spolov in diskriminaciji opredeli jasne kazalnike za skladnost in kršitve, da bi olajšala njeno izvajanje in spremljanje; poleg tega poziva vlado, naj vzpostavi nacionalni register in zbere podatke o primerih diskriminacije in nasilja na podlagi spola;

Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija

63. izreka priznanje makedonski vladi za oblikovanje novega zakonodajnega predloga proti spolnemu nadlegovanju ali trpinčenju na delovnem mestu, ki vključuje tudi denarne kazni za storilce, in poziva k harmonizaciji tega predloga s kazenskim zakonikom; pozdravlja namero makedonske vlade glede spremembe zakonodaje, ki bo obema staršema dala možnost starševskega ali družinskega dopusta za oskrbo bolnih sorodnikov, in nedavno sprejetje sprememb delovnopravne zakonodaje, da se na trgu delovne sile nosečnicam in ženskam, ki so nedavno rodile, omogoči boljša pravna zaščita;

Torek, 21. maj 2013

64. zaskrbljeno ugotavlja, da so romske ženske žrtve dvojne diskriminacije, in sicer na podlagi spola in etnične pripadnosti; zato poziva makedonsko vlado, naj sprejme celovit okvir za boj proti diskriminaciji, ki bo romskim ženskam omogočil uveljavljanje njihovih pravic;

65. izreka priznanje makedonskim oblastem, ki so zakon, ki določa najmanj 30-odstotno zastopanost posameznega spola v organih političnega odločanja, dopolnile z odvračilnimi kaznimi za kršitve tega zakona; poziva makedonsko vlado, naj pozorno spremlja, ali bo to privedlo do najmanj 30-odstotne zastopanosti žensk v organih odločanja, zlasti na lokalni ravni;

66. izreka priznanje makedonskemu parlamentu za vzpostavitev dejavnega „kluba žensk“, v okviru katerega poslanke različnih političnih strank sodelujejo pri spodbujanju pravic žensk in enakosti spolov z organizacijo javnih razprav, konferenc in mednarodnih dogodkov in s sodelovanjem s civilno družbo pri obravnavi občutljivih vprašanj ali vprašanj, potisnjenih na obrobje, kot so spolna vzgoja v osnovnih šolah, nasilje v družini, okužba z virusom HIV, rak na materničnem vratu, sovražni govor in položaj žensk na podeželju;

67. ugotavlja, da mehanizmi pravnega zastopnika, ki je znotraj oddelka za enake možnosti na ministrstvu za delo in socialno politiko pristojen za zagotavljanje pravnega svetovanja v primerih neenake obravnave moških in žensk, ne delujejo pravilno; poziva makedonsko vlado, naj sprejme ukrepe za izboljšanje njihovega delovanja;

68. z zaskrbljenostjo opozarja na razdrobljeno izvajanje akcijskih načrtov in strategij za enakost spolov in na pomanjkljivo splošno usklajevanje prizadevanj; poziva makedonsko vlado, naj poveča finančne in človeške vire, ki so na voljo oddelku za enakost spolov, ter zagotovi imenovanje in učinkovito delovanje koordinatorjev za enake možnosti na nacionalni in lokalni ravni;

69. pozdravlja napredek, dosežen na področju boja proti nasilju na podlagi spola, ki nenazadnje vključuje večje število prijav zaradi kampanj za ozaveščanje, usposabljanja specializiranih policistov in dogovora glede protokolov med institucijami, ki obravnavajo takšne prijave; kljub temu z zaskrbljenostjo ugotavlja, da število zatočišč za žrtve nasilja v družini in drugih oblik nasilja na podlagi spola še vedno ni zadostno;

70. poziva makedonsko vlado, naj odpravi obstoječe kulturne in finančne ovire, da bodo ženske pridobile dostop do kontracepcije;

Črna gora

71. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da se v zadnjih desetletjih odstotek žensk v političnem odločanju skoraj ni spremenil; poziva črnogorsko vlado, naj spremeni zakonodajo na tem področju in zagotovi njeno spoštovanje;

72. poziva črnogorsko vlado, naj poveča človeške in finančne vire, ki so na voljo oddelku za enakost spolov, ter za izvajanje pravnega in institucionalnega okvira za uveljavljanje enakosti spolov in akcijskega načrta za enakost spolov;

73. izreka priznanje črnogorski vladi za pripravo novega nacionalnega akcijskega načrta za doseganje enakosti spolov v sodelovanju s civilno družbo ter za vključitev strateških in operativnih ciljev v ta načrt; poziva vlado, naj za njegovo izvajanje zagotovi zadostne človeške in finančne vire ter v fazi izvajanja vzpostavi okvir za nadaljnje sodelovanje s civilno družbo;

74. pozdravlja vključitev ukrepov na področju enakosti spolov v črnogorski program reform v okviru pristopnega procesa; poziva črnogorsko vlado, naj ukrepe za izvajanje določb o enakosti spolov v pristopnih pogajanjih o poglavju 23 o pravosodju in temeljnih pravicah, pa tudi o ostalih ustreznih poglavjih, vključno s poglavjem 19 o socialni politiki in zaposlovanju, poglavjem 24 o pravici, svobodi in varnosti, in poglavjem 18 o statistiki, obravnava prednostno;

Torek, 21. maj 2013

75. izreka priznanje črnogorski vladi za napredek, dosežen pri obravnavi nasilja v družini s sprejetjem kodeksa ravnanja v postopkih za usklajen institucionalni odziv; kljub temu z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je nasilje v družini v Črni gori še vedno resna težava, in poziva vlado, naj izvajanju zadevne zakonodaje in kodeksa ravnanja nameni zadostna finančna sredstva in trud, uvede nacionalni dežurni telefon za pomoč žrtvam in zbira podatke;

76. z zaskrbljenostjo opozarja na nizko število pritožb v zvezi z diskriminacijo in nasiljem na podlagi spola; poziva črnogorsko vlado, naj vlaga v večjo ozaveščenost glede pravic žensk in veljavne zakonodaje za boj proti nasilju ter možnosti za prijavo in obravnavo kršitev;

77. pozdravlja prizadevanja črnogorskega parlamenta, da bi metodično raziskal izvajanje zakonodaje o enakosti spolov;

Srbija

78. poziva srbsko vlado, naj nadalje izvaja nacionalni program vključevanja v EU s krepitvijo mehanizmov za spremljanje uveljavljanja zakona, ki prepoveduje diskriminacijo, in izboljša upravne zmogljivosti organov, ki se ukvarjajo z enakostjo spolov, vključno s pooblaščenecem za varstvo enakosti spolov in namestnikom varuha za enakost spolov;

79. izreka priznanje srbski vladi za sprejetje volilnega zakonika, ki določa, da mora biti vsak tretji kandidat na volilnih seznamih za parlamentarne volitve pripadnik nezadostno zastopanega spola, in za njegovo polno izvajanje, ki je prispevalo k 34-odstotni zastopanosti žensk v parlamentu;

80. poziva srbsko vlado, naj okrepi usposabljanje uradnikov za pregon v policiji in sodstvu, da bi povečala njihovo ozaveščenost glede obravnave primerov diskriminacije in nasilja na podlagi spola, naj žrtvam omogoči brezplačno pravno pomoč in odpravi splošne težave v zvezi s sodnimi zaostanki;

81. pozdravlja napredek, ki je bil s sprejetjem splošnega protokola o postopkih sodelovanja v primerih nasilja v družini in partnerskih zvezah dosežen na področju boja proti nasilju v družini, uvedbo dežurne telefonske linije za pomoč in odprtje novega zatočišča; vendar ugotavlja, da je nasilje v družini v Srbiji še vedno resna težava; poziva vlado, naj izvajanju zakonodaje in protokola nameni zadostna finančna sredstva in trud, spodbuja prijavljanje primerov in zbira podatke ter poskrbi za izmenjavo informacij in podatkov med institucijami, agencijami in ženskimi organizacijami civilne družbe;

82. izreka pohvalo srbski vladi in parlamentu za njuno tesno sodelovanje z organizacijami civilne družbe pri pripravi in spremljanju obsežnega akcijskega načrta za izvajanje resolucije Varnostnega sveta OZN št. 1325; poziva vlado, naj za njegovo izvajanje zagotovi zadostne človeške in finančne vire;

83. poziva srbske organe, naj izboljšajo sodelovanje z organizacijami civilne družbe za enakost spolov, zlasti na lokalni ravni med lokalnimi oblastmi in lokalnimi organizacijami civilne družbe, pri pripravi, izvajanju in spremljanju zakonodaje in politik na področju enakosti spolov in nasilja na podlagi spola in naj financiranje dejavnosti organizacij, ki se ukvarjajo z nasiljem na podlagi spola, zagotovi iz strukturnih skladov;

o

o o

84. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in vladam držav pristopnic z Zahodnega Balkana.

Torek, 21. maj 2013

P7_TA(2013)0203

Listina EU: določitev standardov za svobodo medijev v EU**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o Listini EU: določitev standardov za svobodo medijev v EU (2011/2246(INI))**

(2016/C 055/05)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 19 Splošne deklaracije o človekovih pravicah, člena 19 Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah ter Konvencije Unesca o varovanju in spodbujanju raznolikosti kulturnih izrazov,
- ob upoštevanju člena 10 Evropske konvencije o človekovih pravicah, sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice, izjav, priporočil in resolucij Odbora ministrov in Parlamentarne skupščine Sveta Evrope ter dokumentov Beneške komisije in komisarja Sveta Evrope za človekove pravice o svobodi izražanja, obveščanja in medijev,
- ob upoštevanju člena 11 Listine EU o temeljnih pravicah, členov 2, 7 in od 9 do 12 Pogodbe o delovanju Evropske unije, členov Pogodbe, ki zadevajo svobodo ustanavljanja, svobodo zagotavljanja storitev, prost pretok oseb in blaga, konkurenco in državno pomoč, ter člena 167 Pogodbe o delovanju Evropske unije (kultura),
- ob upoštevanju Protokola o sistemu javne radiodifuzije v državah članicah, priloženega Pogodbi o Evropski uniji, znanega kot amsterdamski protokol,
- ob upoštevanju Direktive 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije o pluralnosti medijev v državah članicah Evropske unije (SEC(2007)0032),
- ob upoštevanju Evropske listine o svobodi tiska ⁽²⁾,
- ob upoštevanju ustanovitve skupine na visoki ravni za svobodo in pluralnost medijev s strani Komisije,
- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 20. novembra 2002 o koncentraciji medijev ⁽³⁾, z dne 4. septembra 2003 o razmerah na področju temeljnih pravic v Evropski uniji (2002) ⁽⁴⁾, z dne 4. septembra 2003 o televiziji brez meja ⁽⁵⁾, z dne 6. septembra 2005 o uporabi členov 4 in 5 Direktive 89/552/EGS („Televizija brez meja“), kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES, za obdobje od 2001 do 2002 ⁽⁶⁾, z dne 22. aprila 2004 o nevarnosti kršitev svobode izražanja in obveščanja v EU in zlasti v Italiji (člen 11(2) Listine o temeljnih pravicah) ⁽⁷⁾, z dne 25. septembra 2008 o koncentraciji in pluralizmu medijev v Evropski uniji ⁽⁸⁾, z dne 25. novembra 2010 o javni radioteleviziji v digitalni dobi: prihodnost dvojnega sistema ⁽⁹⁾ in z dne 10. marca 2011 o madžarskem zakonu o medijih ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ UL L 95, 15.4.2010, str. 1.⁽²⁾ <http://www.pressfreedom.eu/en/index.php>⁽³⁾ UL C 25 E, 29.1.2004, str. 205.⁽⁴⁾ UL C 76 E, 25.3.2004, str. 412.⁽⁵⁾ UL C 76 E, 25.3.2004, str. 453.⁽⁶⁾ UL C 193 E, 17.8.2006, str. 117.⁽⁷⁾ UL C 104 E, 30.4.2004, str. 1026.⁽⁸⁾ UL C 8 E, 14.1.2010, str. 75.⁽⁹⁾ UL C 99 E, 3.4.2012, str. 50.⁽¹⁰⁾ UL C 199 E, 7.7.2012, str. 154.

Torek, 21. maj 2013

- ob upoštevanju evropske pobude za medijski pluralizem ⁽¹⁾, ki jo je registrirala Komisija in katere namen je zaščititi medijski pluralizem z delno harmonizacijo nacionalnih določb o lastništvu medijev in preglednosti, navzkrižju interesov s političnimi funkcijami in neodvisnosti organov za nadzor nad mediji,
 - ob upoštevanju uvodnih izjav 8 in 94 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, v katerih je opisano, da morajo države članice preprečiti ukrepe, ki ustvarjajo prevladujoče položaje ali omejujejo pluralnost, ter neodvisnim regulativnim organom omogočiti, da svoje delo opravljajo pregledno in nepristransko,
 - ob upoštevanju dela, ki ga je na področju svobode medijev opravila OVSE, zlasti njen predstavnik za svobodo medijev, ter zadevnih poročil in govora, predvajanega prek videa med predstavitvijo o medijski svobodi v Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje razmere 6. novembra 2012,
 - ob upoštevanju poročil o medijih, ki so jih objavile nevladne organizacije, kot so poročila Novinarjev brez meja (indeksi svobode tiska) in organizacije Freedom House (poročila o svobodi tiska),
 - ob upoštevanju študij o vprašanih, povezanih z mediji, ki sta jih objavila Parlament ⁽²⁾ in Center za pluralnost in svobodo medijev Evropskega univerzitetnega inštituta ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju neodvisne študije o kazalnikih medijske pluralnosti v državah članicah – pristop z vidika tveganj, ki je bila opravljena leta 2007 na prošnjo Komisije in objavljena leta 2009 ⁽⁴⁾ ter v kateri je orodje za spremljanje medijev opredeljeno s kazalniki za opozarjanje na grožnje pluralnosti medijev,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter mnenja Odbora za kulturo in izobraževanje (A7-0117/2013),
- A. ker imajo mediji v demokraciji pomembno vlogo „javnega psa čuvaja“, saj državljanom omogočajo, da uveljavljajo svojo pravico, da so obveščeni ter da nadzirajo in presojujejo dejanja in odločitve tistih, ki imajo moč, oblast ali vpliv, zlasti na volitvah; ker lahko imajo s svojo avtoriteto informacijskih čuvajev tudi vlogo pri določanju vsebin, o katerih poročajo javnosti, in tako delujejo kot oblikovalci mnenj;
- B. ker se je izkazalo, da svoboda izražanja v javni sferi oblikuje demokracijo in pravno državo in je nujna za njen obstoj in preživetje; ker so svobodni in neodvisni mediji ter prosta izmenjava informacij pri demokratičnih spremembah, do katerih prihaja v nedemokratičnih režimih, odločilnega pomena, in se od Komisije zahteva, naj natančno spremlja svobodo in pluralnost medijev v ter naj pri spodbujanju demokracije v svetu zadostno pozornost nameni vlogi svobodnih medijev;
- C. ker je svoboda medijev temelj vrednot iz Pogodb, kot so demokracija, pluralnost in spoštovanje pravic manjšin; ker je njena zgodovina pod imenom „svoboda tiska“ prispevala k napredku demokratičnih idej in razvoju evropskega vzora skozi zgodovino;
- D. ker so svoboda in pluralnost medijev ter neodvisno novinarstvo bistveni elementi pri samem izvrševanju medijske dejavnosti v Uniji, zlasti na enotnem trgu; ker je zato vsako neupravičeno omejevanje svobode in pluralnosti medijev ter neodvisnosti novinarstva tudi omejevanje svobode mnenja in gospodarske svobode; ker novinarji ne bi smeli biti pod pritiskom lastnikov, upravljavcev in vlad, ter občutiti finančnih groženj;

⁽¹⁾ www.mediainitiative.eu

⁽²⁾ The Citizens' Right to Information: Law and Policy in the EU and its Member States (Pravica državljanov do obveščeni: zakonodaja in politika v EU in državah članicah), junij 2012, na voljo na <http://www.europarl.europa.eu/committees/fr/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=75131>

⁽³⁾ <http://cmpf.eui.eu/Home.aspx>

⁽⁴⁾ K.U. Leuven – ICRI, Jönköping International Business School – MMTC, Central European University – CMCS ter družba Ernst & Young Consultancy Belgium.

Torek, 21. maj 2013

- E. ker je samostojna in močna javna sfera, ki temelji na neodvisnih in pluralnih medijih, bistveno okolje, kjer se lahko razvijajo skupne svoboščine civilne družbe, kot je pravica do zbiranja in združevanja, pa tudi svoboščine posameznika, kot sta pravici do svobode izražanja in do dostopa do informacij;
- F. ker je mogoče temeljne pravice državljanov do svobode izražanja in obveščanja zagotoviti samo s svobodo in pluralnostjo medijev, tako da lahko novinarji in mediji izvajajo svojo pravico in dolžnost, da pošteno in nevtralnno obveščajo državljane in nepristransko poročajo o dogodkih in odločitvah javnega interesa; ker imajo vsi člani družbe pravico, da na demokratičen in miren način izražajo svoje mnenje;
- G. ker je Evropsko sodišče za človekove pravice iz člena 10 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki vključuje podobne določbe kot člen 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (del pravnega reda Unije), izpeljalo pozitivno obveznost držav članic, da morajo zagotavljati pluralnost medijev;
- H. ker informacije zaradi svoje narave in zlasti zaradi tehnoloških sprememb v zadnjih desetletjih presegajo geografske meje in imajo ključno vlogo pri informiranju nacionalnih skupnosti, ki živijo v tujini, ter dajejo na voljo sredstva, ki omogočajo vzajemno poznavanje in razumevanje čez meje in med državami; ker se je med drugim s spletnimi mediji izoblikoval globalni značaj medijev, od katerega so danes odvisna pričakovanja in potrebe javnosti ter zlasti potrošnikov informacij; ker so se zaradi sprememb v svetu medijev in komunikacijske tehnologije nanovo opredelili prostor za izmenjavo informacij ter način za informiranje ljudi in oblikovanje javnega mnenja;
- I. ker je vseevropska javna sfera, ki temelji na stalnem in neprekinjenem spoštovanju svobode in pluralnosti medijev, ključna sestavina postopka povezovanja Unije v skladu z vrednotami iz Pogodb, odgovornostjo evropskih institucij in razvojem evropske demokracije, na primer v zvezi z volitvami v Evropski parlament; ker živahno, konkurenčno in pluralistično (avdiovizualno in pisno) medijsko prizorišče spodbuja sodelovanje državljanov v javni razpravi, kar je nujno za dobro delovanje demokratičnega sistema;
- J. ker nevladne organizacije, združenja za spremljanje svobode medijev, Svet Evrope in OVSE ter študije in resolucije Evropskega parlamenta poročajo o grožnjah, ki jih vlade držav predstavljajo za svobodne in neodvisne medije, tudi v državah članicah EU, ter svarijo pred njimi ⁽¹⁾;
- K. ker sta Svet Evrope in OVSE preučila človeško in demokratično razsežnost komuniciranja v podrobnih izjavah, resolucijah, priporočilih, mnenjih in poročilih o svobodi, pluralnosti in koncentraciji medijev, pri čemer sta oblikovala pomemben sklop enotnih vseevropskih minimalnih standardov na tem področju;
- L. ker je Evropska unija zavezana zaščititi in spodbujanju pluralnosti medijev kot enega glavnih stebrov pravice do obveščeniosti in svobode izražanja, ki sta temelja dejavnega državljanstva in participativne demokracije, in sta vključeni v člen 11 Listine o temeljnih pravicah;
- M. ker je svoboda medijev kvalifikacijsko merilo za pristop držav kandidat k EU v okviru kopenhavskih meril pa tudi eno od načel, ki jih EU spodbuja v svoji zunanji politiki; ker bi zato morale EU in države članice zgleđno ravnati doma in tako zagotoviti verodostojnost in skladnost;

⁽¹⁾ To med drugim pomeni naslednje: neposreden in posreden politični nadzor in vplivanje na medije in na organe za nadzor nad mediji; preprečevanje ali omejevanje dostopa nekaterih medijev do trga s postopkom izdajanja licenc in dovoljenj za predvajanje programa; nepravilna uporaba in zloraba pravil o nacionalni ali vojaški varnosti in javnem redu ali morali za uvedbo cenzure ter oviranje dostopa do dokumentov in informacij; kršitev načela zaupnosti virov; neobstoj zakonov o koncentraciji medijev in navzkrižju interesov; in uporaba oglaševanja za vpliv na uredniško politiko.

Torek, 21. maj 2013

- N. ker je Parlament že večkrat izrazil zaskrbljenost glede svobode, pluralnosti in koncentracije medijev ter je Komisijo kot varuhinjo pogodb pozval k ustreznemu ukrepanju, med drugim s predložitvijo zakonodajne pobude na to temo;
- O. ker je Komisija 16. januarja 2007 uvedla „pristop v treh korakih“, ki je vključeval delovni dokument osebja Komisije o pluralnosti medijev, neodvisno študijo o pluralnosti medijev v državah članicah EU s kazalniki za ocenjevanje pluralnosti medijev in opredelitev morebitnih tveganj v državah članicah EU (s predvideno izdajo leta 2007) in sporočilo Komisije o kazalnikih za pluralnost medijev v državah članicah EU (s predvideno izdajo leta 2008), čemur bi naj sledilo javno posvetovanje ⁽¹⁾; ker je treba orodje za pluralnost medijev, opisano v neodvisni študiji, še izvršiti;
- P. ker je Komisija žal prekinila ta pristop, saj sporočilo ni bilo nikoli objavljeno in se javno posvetovanje ni nikoli začelo;
- Q. ker je z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe Listina o temeljnih pravicah postala zavezujoča; ker je ta listina prvi mednarodni dokument, ki izrecno določa, da se „Spoštujeta [...] svoboda in pluralnost medijev“ (člen 11(2)); ker je EU v skladu s Pogodbama pooblaščen in pristojna, da zagotavlja varstvo vseh temeljnih pravic v Uniji, zlasti na podlagi členov 2 in 7 PEU;
- R. ker je dolžnost držav članic, da stalno spodbujajo in ščitijo svobodo mnenja, izražanja, obveščanja in medijev, saj se ta načela zagotavljajo tudi v njihovih ustavah in zakonih, pa tudi da državljanom omogočijo pošten in enak dostop do različnih virov informacij in tako do različnih stališč in mnenj; ker imajo poleg tega dolžnost, da spoštujejo in zaščitijo zasebno in družinsko življenje, dom in komunikacijo, pa tudi osebne podatke svojih državljanov v skladu s členoma 7 in 8 Listine; ker mora Unija v primeru resne ogroženosti ali kršitve te svobode v državi članici hitro in učinkovito posredovati na podlagi svojih pristojnosti iz Pogodb in Listine, da zaščiti evropski demokratični in pluralistični red in temeljne pravice;
- S. ker ima EU pristojnosti na področjih, ki so povezana z mediji, kot so notranji trg, avdiovizualna politika, konkurenca (vključno z državno pomočjo), telekomunikacijami in temeljnimi pravicami; ker je Parlament izjavil, da bi bilo treba na tej osnovi opredeliti minimalne bistvene standarde, da se zagotovijo, zajamčijo in spodbujajo svoboda obveščanja, primerna raven pluralnosti medijev ter neodvisno upravljanje medijev ⁽²⁾; ker je Komisija Centru za pluralnost in svobodo medijev Evropskega univerzitetnega inštituta zaupala nalogo, da opravi analizo področja pristojnosti EU v zvezi s svobodo medijev;
- T. ker se pojavlja zaskrbljenost v zvezi z izzivi in pritiski, s katerimi se soočajo mediji, zlasti javne radiotelevizije, kar zadeva uredniško neodvisnost, zaposlovanje osebja, negotovo zaposlitev, samocenzuro, pluralnost, nevtralnost in kakovost informacij, dostop in financiranje, ki so posledica nedopustnih političnih in finančnih vplivov ter gospodarske krize;
- U. ker sta skrb zbujajoča visoka stopnja brezposelnosti novinarjev v Evropi ter dejstvo, da je velik delež novinarjev v samostojnem poklicu, kar pomeni omejeno zaposlitveno stabilnost in podporo ter veliko negotovost;
- V. ker se zasebni mediji srečujejo z vse večjo koncentracijo, notranjo in čezmejno, z medijskimi konglomerati, ki svoje proizvode prodajajo v različnih državah in s tem povečujejo naložbe v medije znotraj EU, in vse večjim vplivom neevropskih vlagateljev in medijev v Evropi, kar povzroča monopole nad informacijami in spodkopava pluralnost mnenj; ker tudi v EU obstaja zaskrbljenost o virih financiranja nekaterih zasebnih medijev;

⁽¹⁾ <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/07/52>

⁽²⁾ Glej odstavek 6 resolucije Evropskega parlamenta z dne 10. marca 2011 o madžarskem zakonu o medijih.

Torek, 21. maj 2013

- W. ker je evropska javnost prek številnih preiskav, raziskav mnenja in javnih pobud izrazila svojo zaskrbljenost zaradi poslabšanja stanja na področju svobode in pluralnosti medijev ter večkrat zahtevala ukrepanje EU za ohranitev svobode medijev ter razvoj močnega, neodvisnega in pluralnega medijskega prizorišča;
- X. ker je pospešitev ciklusa novic privedla k hudim napakam novinarjev, kot so opustitev preverjanja in ponovnega preverjanja novinarskih virov;
- Y. ker ima lahko razvoj digitalnega okolja ključno vlogo za dostop evropskih državljanov do spletnih informacij;
- Z. ker se medijska krajina temeljito spreminja; ker je v času te krize vse večji delež novinarjev zaposlen v negotovih razmerah in se sooča s pomanjkanjem socialne varnosti v primerjavi s standardi na trgu dela, ter se mora spopadati tudi s številnimi izzivi, povezanimi s prihodnostjo novinarstva;
- AA. ker so bile Evropskemu parlamentu poslane peticije, ki so se nanašale na te skrbi in zahteve državljanov, s čimer se je od evropskih institucij, zlasti od Parlamenta, očitno zahtevalo, naj ukrepajo;
- AB. ker so tehnološke spremembe, ki so jih povzročili internet, osebni računalniki in nedavno mobilno računalništvo, bistveno spremenile infrastrukturo informacij tako, da ima to posledice za poslovni model bolj tradicionalnih medijev, zlasti na njihovo zanašanje na trg oglaševanja, kar ogroža obstoj nekaterih medijev, ki imajo pomembno civilno in demokratično vlogo; ker imajo torej javne oblasti, tako na ravni držav članic kot tudi na ravni Unije, dolžnost, da oblikujejo zbirko orodij, ki bo na voljo v tem prehodnem obdobju in bo omogočala preživetje vrednot in nalog neodvisnih medijev, ne glede na tehnološko platformo, ki jo uporabljajo sedaj ali jo bodo uporabljali v prihodnosti; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj opravi študijo o učinkih tehnoloških sprememb na poslovni model medijev in njihovih posledic za svobodo in pluralnost medijev;
- AC. ker je nedavna gospodarska kriza povečala težave medijev ter s povečanjem negotovosti vloge novinarjev medijsko prizorišče napravila bolj ranljivo za gospodarske ali politične pritiske, pa tudi samo po sebi bolj krhko; ker so ti pojavi zlasti vplivali na novinarske žanre, ki so dražji ali jih je treba razvijati več časa, kot so raziskovalno novinarstvo, reportaže in nameščanje mednarodnih in evropskih dopisnikov; ker so te vrste novinarstva bistvene za zagotavljanje odgovornosti javnih in političnih oblasti, preprečevanje zlorab gospodarske in institucionalne moči ter za odkrivanje in pregon kriminalnih dejavnosti na socialnem, okoljskem in humanitarnem področju; poziva Komisijo, naj opravi študijo o učinkih krize in negotove zaposlitve na novinarsko skupnost, da bi se analizirale in morebiti popravile posledice za svobodo in pluralnost medijev;
- AD. ker tehnološke spremembe, raznolika skupnost neodvisnih novinarskih strokovnjakov ter pridobivanje raznolikih znanj, ki so potrebni za zbiranje in ustvarjanje kakovosti, danes ustvarjajo tudi možnosti za novo splošno platformo ter nadnacionalne novinarske poslovne zveze, ki jih je mogoče podpreti tako z javnimi kot z na trgu temelječimi politikami;
1. poziva države članice in Evropsko unijo, naj spoštujejo, zagotavljajo, varujejo in spodbujajo temeljno pravico do svobode izražanja in obveščanja ter svobodo in pluralnost medijev in naj zato ne ogrožajo svobode medijev, na primer s poskusi neprimernega in političnega vplivanja ali pritiskov ter z vsiljevanjem strankarskega nadzora in cenzure medijem ali z omejevanjem ali neprimernim oženjem svobode in neodvisnosti množičnih medijev v zasebne ali politične namene, ali s finančnimi grožnjami javnim radiotelevizijam ter naj razvijejo mehanizme, s katerimi bodo to preprečili;

Torek, 21. maj 2013

2. poziva države članice in EU naj zagotovijo, da bodo na voljo pravno zavezujoči postopki in mehanizmi za izbiranje in imenovanje direktorjev javnih medijev, upravnih odborov, medijskih svetov in regulativnih organov, ki bodo pregledni in bodo temeljili na dosežkih in nespornih izkušnjah ter bodo zagotavljali strokovnost, poštenost in neodvisnost pa tudi čim večje soglasje znotraj celotnega političnega in družbenega spektra, pravno varnost in neprekinjeno delovanje namesto političnih ali strankarskih meril na podlagi izkrivljenega sistema imenovanja glede na rezultate volitev ali volje tistih, ki vladajo; ugotavlja, da bi morala vsaka država članica sestaviti seznam meril za imenovanje direktorjev ali upravnih odborov državnih medijev v skladu z načeli neodvisnosti, celovitosti, izkušenj in strokovnosti; poziva države članice, naj vzpostavijo jamstva in tako zagotovijo, da bodo medijski sveti in regulativna telesa neodvisni od političnega vpliva vlade, parlamentarne večine ali katere koli druge družbene skupine;
3. poudarja, da sta pluralnost medijev ter novinarska in uredniška neodvisnost nosilna stebra svobode medijev, saj zagotavljata, da so mediji raznoliki in dostopni za različne družbene in politične akterje, mnenja in stališča (vključno z nevladnimi organizacijami, združenji državljanov, manjšinami itd.) ter ponujajo širok razpon pogledov;
4. poziva države članice, naj zagotovijo, da bodo imele kulturne skupnosti, ki so razdeljene v različnih regijah ali državah članicah, dostop do medijev v svojih jezikih in da tega dostopa ne bo mogoče ovirati s politično odločitvijo;
5. opozarja, da morajo države podpisnice po mnenju Evropskega sodišča za človekove pravice zagotavljati pluralnost medijev v skladu s členom 10 Evropske konvencije o človekovih pravicah; poudarja, da člen 10 te konvencije vključuje določbe, podobne tistim iz člena 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki je del pravnega reda Skupnosti;
6. poudarja, da mora Evropska komisija poskrbeti, da države članice na svojem ozemlju zagotavljajo pravilno izvajanje Listine o temeljnih pravicah, o čemer priča pluralizem medijev, enak dostop do informacij in spoštovanje neodvisnosti tiska z nevtiralnostjo;
7. poudarja, da morajo države, ki želijo pristopiti k Evropski uniji, v skladu s kopenhavskimi merili spoštovati pravni red Unije, ki vključuje Listino o temeljnih pravicah, zlasti člen 11 te listine, ki zahteva spoštovanje svobode in pluralnosti medijev; ugotavlja pa, da morajo sedanje države članice sicer tudi spoštovati to listino, vendar ni mehanizma, ki bi to zagotavljal;
8. poudarja temeljno vlogo resnično uravnoteženega evropskega dvojnega sistema, v katerem imajo zasebni in javni mediji vsak svojo vlogo in ki ga je treba ohraniti, k čemur so pozvali Parlament, Komisija in Svet Evrope; ugotavlja, da so v današnji multimedijški družbi z večjim številom komercialno usmerjenih globalnih tržnih udeležencev bistvenega pomena javni mediji; opozarja na pomembno vlogo javnih medijev, ki jih financirajo državljani prek države za izpolnjevanje njihovih potreb in ki so neodvisni od zunanjih pritiskov in zasebnih ali političnih interesov ter obenem namenjajo prostor za nišne vsebine, ki se zasebnim medijem ne obrestujejo, pa tudi na njihovo institucionalno dolžnost, da zagotavljajo visokokakovostne, točne in zanesljive informacije za široko občinstvo; poudarja, da imajo zasebni mediji podobne dolžnosti, kar zadeva informacije, zlasti institucionalne in politične narave, kot so informacije v okviru volitev, referendumov itd.; poudarja, da je treba zagotoviti poklicno neodvisnost nacionalnih tiskovnih agencij in preprečiti nastanek političnih monopolov;
9. priznava, da imajo stalno samourejanje in nezakonodajne pobude, če so neodvisne, nepristranske in pregledne, pomembno vlogo pri zagotavljanju medijske svobode; poziva Komisijo, naj sprejme ukrepe v podporo neodvisnosti medijev in njihovih regulativnih agencij od države (tudi na evropski ravni) in močnih komercialnih interesov;
10. opozarja na posebno in edinstveno vlogo javnih medijev, kakor je navedeno v amsterdamskem protokolu o sistemu javne radiotelevizije v državah članicah;
11. opozarja, da se v protokolu št. 29, priloženim k Pogodbam, priznava, da je sistem javne radiotelevizije v državah članicah neposredno povezan z demokratičnimi, socialnimi in kulturnimi potrebami vsake družbe in potrebo po ohranitvi medijske pluralnosti; posledično določa, da lahko države članice financirajo javne radiotelevizije le, če je to namenjeno izpolnjevanju njihove javne naloge in ne vpliva na pogoje trgovanja in konkurenco v Uniji v taki meri, da bi bilo v nasprotju s skupnim interesom;

Torek, 21. maj 2013

12. poudarja pomen ustreznega, sorazmernega in stabilnega financiranja javnih medijev, da se zagotovi njihova politična in ekonomska neodvisnost in se jim s tem omogoči izpolnjevanje vseh njihovih nalog, vključno z njihovo družbeno, izobraževalno, kulturno in demokratično vlogo, da se bo mogoče prilagoditi digitalni spremembi in z reprezentativnimi, visokokakovostnimi in vsem dostopnimi mediji prispevati k vključujoči informacijski družbi in družbi znanja; je zaskrbljen zaradi sedanje naklonjenosti nekaterih držav članic zmanjšanju proračuna ali dejavnosti javnih medijev, saj se s tem zmanjšujejo njihove zmožnosti, da opravijo svojo nalogo; poziva države članice, naj to spremenijo in zagotovijo ustrezno, trajno in predvidljivo financiranje javnih medijev;

13. poudarja, da se ukrepi za urejanje dostopa medijev do trga s postopki uvajanja licenc in dovoljenj za predvajanje programa, pravil o zaščiti državne, nacionalne ali vojaške varnosti in o javnem redu ter pravil o zaščiti morale in otrok ne bi smeli zlorabljati za vsiljevanje političnega ali strankarskega nadzora ali cenzure medijem ali za preprečevanje uveljavljanja temeljne pravice državljanov, da so obveščeni o vprašanih javnega interesa in pomena; poudarja, da je treba v zvezi s tem zagotoviti ustrezno ravnovesje; opozarja, da mediji ne bi smeli biti izpostavljeni grožnjam vpliva posebnih interesnih skupin in lobijev, gospodarskih akterjev ali verskih skupin;

14. poziva Komisijo in države članice, naj uporabljajo pravila o konkurenci in medijih, zagotovijo konkurenco, da bodo odpravile in preprečile prevladujoče položaje, po možnosti z določitvijo nižjih konkurenčnih pragov za medijsko industrijo kot za druge trge, zagotovijo dostop novih udeležencev do trga, posredujejo v primeru pretirane koncentracije medijev in v primeru, ko so ogrožene pluralnost, neodvisnost in svoboda medijev, in s tem zagotovijo, da bodo imeli vsi državljani EU dostop do svobodnih in raznolikih medijev v vseh državah članicah, ter naj po potrebi priporočajo izboljšave; poudarja, da tiskovne skupine v lasti podjetij, ki lahko oddajajo javna naročila, ogrožajo medijsko neodvisnost; poziva Komisijo, naj oceni povezavo med obstoječimi pravili o konkurenci in vedno večjo koncentracijo komercialnih medijev v državah članicah; poziva Komisijo, naj predlaga konkretne ukrepe za zaščito pluralnosti medijev in preprečevanje pretirane medijske koncentracije;

15. meni, da je treba pozornost nameniti ravni koncentracije lastništva medijev v državah članicah, pri čemer poudarja, da pojem medijske pluralnosti vključuje širši sklop vprašanj, kot so prepoved cenzure, zaščita virov informacij in prijaviteljev nepravilnosti, vprašanja, povezana s pritiski s strani političnih akterjev in tržnih sil, preglednostjo, delovnimi razmerami novinarjev, organi za nadzor medijev, kulturno raznolikostjo, razvojem novih tehnologij, neomejenim dostopom do informacij in komunikacije, necenzuriranim dostopom do interneta in digitalno ločnico; meni, da bi morala biti lastništvo in upravljanje medijev pregledna in nekoncentrirana; meni, da koncentracija lastništva ogroža pluralnost in kulturno raznolikost ter povzroča enoličnost medijske vsebine

16. poziva k pravilom, ki zagotavljajo ustrezno obravnavo in odpravo navzkrižij interesa, na primer tistih, ki nastanejo pri združevanju politične funkcije in nadzora nad mediji, in ki zlasti zagotavljajo, da so upravičeni lastniki medijskih konglomeratov vedno javni ter se tako prepreči navzkrižje interesov; poziva k učinkovitemu izvajanju jasnih pravil, da se zagotovijo pregledni in pošteni postopki za financiranje medijev in dodeljevanje državnega oglaševanja in sponzoriranja, tako da to ne bo v nasprotju s svobodo obveščanja in izražanja, pluralnostjo ali uredniško politiko medijev, in poziva Komisijo, naj to spremlja;

17. poudarja, da so kljub uporabi politike konkurence v okviru uredbe EU o združitvi, zlasti člena 21 ⁽¹⁾, pomisleki, da ti instrumenti nezadostno nadzirajo koncentracijo medijev zaradi težav razmejitev trga, saj v nekaterih primerih pri velikih kombiniranih medijskih združitvah ni dosežena zgornja meja prometa, določena v politiki EU o konkurenci;

18. poudarja, da tržna moč medijske industrije izhaja iz monopolnega položaja določanja cen in političnega vpliva, kar povzroča regulatorno past in je zato še težje odpraviti prevladujoče položaje, ko enkrat nastanejo; poziva, da je treba konkurenčne prage za medijsko industrijo določiti nižje kot za druge trge;

⁽¹⁾ Ta člen določa, da lahko nacionalni organi zaščitijo zakonite interese pri uvajanju nacionalne zakonodaje za zaščito pluralnosti medijev.

Torek, 21. maj 2013

19. opominja Komisijo, da je bila v preteklosti že večkrat pozvana, naj po možnosti uvede pravni okvir za preprečevanje koncentracije lastništva in zlorabe prevladujočega položaja; poziva Komisijo, naj predlaga konkretne ukrepe za zaščito pluralnosti medijev, vključno z zakonodajnim okvirom o pravilih o lastništvu medijev, s katerim se uvedejo minimalni standardi za države članice;

20. poudarja pomen zagotavljanja neodvisnosti novinarjev tako v zvezi z notranjimi pritiski urednikov, založnikov ali lastnikov kot zunanji pritiski političnih ali gospodarskih lobijev in drugih interesnih skupin ter opozarja na pomen listin ali kodeksov ravnanja v zvezi z uredniško neodvisnostjo, saj preprečujejo vmešavanje lastnikov, vlad ali zunanjih zainteresiranih strani v vsebino novic; poudarja pomen uresničevanja pravice do svobode govora na podlagi enakosti in enakega obravnavanja brez katere koli oblike diskriminacije; poudarja dejstvo, da je pravica dostopa do javnih dokumentov in informacij ključnega pomena za novinarje in državljane, in poziva države članice k uvedbi trdnega in obsežnega pravnega okvira v zvezi s svobodo vladnih informacij in dostopom do dokumentov v javnem interesu; poziva države članice, naj zagotovijo pravna jamstva za popolno zaščito načela zaupnosti virov, in poziva k dosledni uporabi sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice na tem področju, vključno z zvezi s prijavljanjem nepravilnosti;

21. poziva k zaščiti novinarjev pred pritiski, ustrahovanjem, nadlegovanjem, grožnjami in nasiljem, in opozarja na to, da so raziskovalni novinarji zaradi svojega delovanja pogosto tarča groženj, fizičnih napadov in celo poskusov ubojev; poudarja pomen zagotavljanja pravičnosti in boja proti nekaznovanju za ta dejanja in opozarja, da to ustrahovalno vpliva na svobodno izražanje in povzroča samocenzuriranje v medijih; poudarja, da raziskovalno novinarstvo omogoča spremljanje demokracije in dobrega upravljanja ter odkrivanje nepravilnosti in kaznivih dejanj, torej je v pomoč organom pregona; poziva države članice in EU, naj podprejo in spodbujajo raziskovalno novinarstvo in širijo etično novinarstvo v medijih z razvojem poklicnih standardov in ustreznih postopkov sodnega varstva, in sicer s poklicnim usposabljanjem in kodeksi ravnanja, ki so jih določila medijska združenja in zveze;

22. poziva države članice, naj sprejmejo zakonodajo za preprečevanje infiltriranja pripadnikov obveščevalne službe v informativna uredništva, ta praksa namreč zelo ogroža svobodo izražanja, saj omogoča nadzor nad temi uredništvi in ustvarja razmere nezaupanja, ovira zbiranje informacij in ogroža zaupnost virov, cilj pa je napačno informirati javnost in jo manipulirati, poleg tega škodi verodostojnosti medijev;

23. poudarja, da je vse več novinarjev zaposlenih pod negotovimi pogoji brez socialnega varstva, ki je običajno na trgu dela, in poziva k izboljšanju delovnih razmer za zaposlene v medijih; poudarja, da morajo države članice zagotoviti, da se pri urejanju delovnih pogojev novinarjev upoštevajo določbe Evropske socialne listine; poudarja pomembnost kolektivnih novinarskih pogodb, sindikalnega zastopanja novinarskih kolektivov, ki bi moralo biti dovoljeno za vse delavce, tudi če so včlanjeni v manjši skupini, če delajo v malih podjetjih ali če delajo po nestandardnih pogodbenih oblikah, kot so zaposlitev za določen čas ali začasna zaposlitev, saj so z varnostjo zaposlitve sposobni govoriti in delovati skupaj in lažje ter učinkoviteje branijo svoje poklicne standarde;

24. poudarja potrebo po spodbujanju etičnega novinarstva v medijih; poziva Evropsko komisijo, naj predlaga instrument (npr. v obliki priporočila, kot je priporočilo z dne 20. decembra 2006 o varstvu mladoletnikov in človeškega dostojanstva ter o pravici do odgovora v zvezi s konkurenčnostjo evropske avdiovizualne industrije in industrije spletnih informacijskih storitev), ki bo zagotovil, da države članice pozovejo medijski sektor, naj razvije strokovne standarde in etične kodekse, kar vključuje tudi dolžnost, da označijo razliko med dejstvi in mnenji pri poročanju, potrebo po natančnosti, nepristranskosti in objektivnosti, spoštovanje zasebnosti, dolžnost do popravkov napačnih informacij in pravico do odgovora; ta okvir bi moral predvideti, da medijski sektor ustanovi neodvisni regulativni organ za medije – delujoč neodvisno od političnih ali drugih zunanjih vplivov –, ki lahko obravnava pritožbe proti medijem na podlagi strokovnih standardov in etičnih kodeksov ter ima pooblastila za sprejemanje ustreznih ukrepov;

Torek, 21. maj 2013

25. poziva države članice, v katerih je obrekovanje kaznivo dejanje, naj ga čim prej dekriminalizirajo; obžaluje, da se v mnogih državah članicah nad novinarji in mediji izvajajo pritiski in nasilje ter se jih nadleguje, tudi kadar poročajo o demonstracijah in javnih dogodkih, kar povzroča zaskrbljenost med evropskimi in mednarodnimi organizacijami in v akademskih krogih ter civilni družbi; poudarja pomen sodelovanja v dialogu z oblastmi, da se zagotovi, da svoboda in neodvisnost medijev ne bosta ogroženi, da se kritični glasovi ne bodo utišali in da bo osebje kazenskega pregona spoštovalo vlogo medijev in jim bo zagotavljalo svobodno in varno poročanje;

26. poudarja, da je treba ustanoviti samoregulativne medijske organe, kot so komisije za pritožbe in varuhi pravic, in podpira praktična prizadevanja od spodaj navzgor, s katerimi evropski novinarji ščitijo svoje temeljne pravice, z ustanovitvijo svetovalnega centra za dokumentiranje domnevnih kršitev teh pravic, zlasti svobode izražanja, (v skladu s pilotnim projektom, sprejetim na plenarnem zasedanju kot del stališča Parlamenta o predlogu proračuna za leto 2013 z dne 23. oktobra 2012);

27. poudarja potrebo po pravilih glede političnih informacij v celotnem sektorju avdiovizualnih medijev, da bi zagotovili pošten dostop različnim političnim tekmečem, mnenjem in stališčem, zlasti pred volitvami in referendumi, da si državljani lahko oblikujejo mnenje brez prevelikega vpliva enega prevladujočega subjekta, ki oblikuje mnenje; meni, da morajo regulativni organi ustrezno uveljavljati ta pravila;

28. meni, da temeljna pravica do svobode izražanja in svoboda medijev nista omejeni zgolj na tradicionalne medije, temveč zajemata tudi družbene medije in druge oblike novih medijev; poudarja pomen zagotavljanja svobode izražanja in obveščanja na internetu, in sicer z zagotavljanjem internetne nevtralnosti, in zato poziva EU in države članice, naj zagotovijo, da se bodo te pravice in svoboščine na internetu v celoti spoštovale v zvezi z neomejenim dostopom do informacij in njihovim zagotavljanjem in razširjanjem; svari pred vsemi poskusi oblasti, da bi zahtevale registracijo oziroma odobritev ali omejevale domnevno škodljivo vsebino; priznava, da zagotavljanje internetnih storitev s strani javnih medijev prispeva k uresničevanju njihove naloge, da državljanom omogočijo dostop do informacij in oblikovanje njihovega mnenja iz različnih virov;

29. poudarja vse večji pomen zbiralnikov novičarskih virov, spletnih iskalnikov in drugih posrednikov pri širjenju ter dostopu do informacij in novic na internetu poziva Komisijo, naj te internetne akterje vključi v regulativni okvir EU, ko bo revidirala Direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah, da bi se spopadla s težavami v zvezi z diskriminacijo vsebin in izkrivljanjem izbire virov;

30. spodbuja Komisijo in države članice, naj v okviru politike medijske pismenosti, ki jo vodi Komisija, namenijo dovolj pozornosti pomenu izobraževanja o medijih, tako da se državljani usposobijo za kritično presojanje in pregledovanje vedno večje količine informacij;

31. poziva Komisijo, naj preveri, ali države članice dovoljenja za oddajanje dodeljujejo na podlagi objektivnih, preglednih, nediskriminatornih in sorazmernih meril;

32. poudarja pomen in nujnost letnega spremljanja svobode in pluralnosti medijev v vseh državah članicah Unije in letnega poročanja o tem na podlagi podrobno opredeljenih standardov, ki sta jih razvila Svet Evrope in OVSE, ter na osnovi analitičnega pristopa, ki temelji na tveganju, in kazalnikov, razvitih v neodvisni študiji, opravljeni na zahtevo Komisije v sodelovanju z nevladnimi organizacijami, zainteresiranimi stranmi in strokovnjaki, vključno s spremljanjem in nadziranjem razvoja in sprememb zakonodaje na področju medijev in učinka vsake zakonodaje, sprejete v državah članicah, ki vpliva na svobodo medijev, zlasti v zvezi z vmešavanjem vlade, ter dobre prakse za opredelitev standardov javnih storitev za javne in zasebne programe; poudarja, da je treba širšo javnost seznaniti s temi skupnimi evropskimi standardi; meni, da morajo to nalogo izvesti Komisija, Agencija za temeljne pravice in/ali Center Evropskega univerzitetnega inštituta za pluralnost in svobodo medijev ter o rezultatih tega spremljanja objaviti letno poročilo; meni, da bi morala Komisija to poročilo predstaviti Parlamentu in Svetu ter predlagati morebitne dejavnosti in ukrepe, ki izhajajo iz sklepov tega poročila;

Torek, 21. maj 2013

33. meni, da ima EU pooblastila za sprejetje zakonodajnih ukrepov za zagotavljanje, varovanje in spodbujanje svobode izražanja in obveščanja ter svobode in pluralnosti medijev, vsaj takšna, kot jih ima v zvezi z varstvom mladoletnikov in človekovega dostojanstva, kulturno raznolikostjo, dostopom državljanov do informacij in/ali poročanjem o pomembnih dogodkih, spodbujanjem pravic invalidov, varstvom potrošnikov v zvezi s komercialnim sporočanjem in pravico do odgovora, kar so splošni interesi, ki jih zajema Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah; hkrati meni, da mora biti vsa zakonodaja sprejeta na podlagi podrobne in previdne analize položaja v EU in državah članicah v zvezi s težavami, ki jih je treba rešiti, in najboljšimi načini, kako se z njimi spopasti; meni, da je treba po potrebi izvesti nezakonodajne pobude, kot so nadzor, samourejanje, pravila ravnanja, ter uporaba člena 7 PEU, kot to zahteva večina zainteresiranih strani, ob upoštevanju, da nekatere od najbolj perečih groženj svobodi medijev v nekaterih državah članicah izhajajo iz nedavno sprejete zakonodaje;

34. ponovno poziva Komisijo, naj pregleda in spremeni Direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah in njeno področje uporabe razširi na minimalne standarde za spoštovanje, varstvo in spodbujanje temeljne pravice do svobode izražanja in obveščnosti, svobode in pluralnosti medijev, ter zagotovi popolno uporabo Listine o temeljnih pravicah, Evropske konvencije o človekovih pravicah in s tem povezane sodne prakse v zvezi s pozitivnimi obveznostmi na področju medijev, saj je cilj direktive ustvariti območje brez notranjih meja za avdiovizualne medijske storitve, hkrati pa zagotoviti visoko stopnjo zaščite ciljev splošnega interesa, kot je vzpostavitev ustreznega zakonodajnega in upravnega okvira za zagotavljanje učinkovitega pluralizma⁽¹⁾; posledično poziva Komisijo, naj pregleda in spremeni Direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah in s tem (kot to poteka za model regulativnih organov v okviru elektronskih komunikacij ali na podlagi tega modela) zagotovi popolno neodvisnost, nepristranskost in preglednost regulativnih organov, kar zadeva njihove postopke odločanja, izvrševanje njihovih nalog in pristojnosti ter postopek spremljanja, učinkovito financiranje za izvajanje njihovih dejavnosti ter da imajo primerna pooblastila za sankcioniranje, da se zagotovi izvajanje njihovih odločitev;

35. poziva Komisijo, naj v oceno in revizijo Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah vključi tudi določbe o preglednosti lastništva medijev, koncentraciji medijev, pravila o navzkrižju interesov, da se prepreči nedovoljen vpliv političnih in ekonomskih sil na medije, in določbe o neodvisnosti organov za nadzor nad mediji; poziva Komisijo, naj objavi sporočilo o uporabi kazalnikov za pluralnost medijev orodja za spremljanje pluralnosti medijev v državah članicah EU, kakor so že bili razviti z neodvisno študijo o kazalnikih pluralnosti medijev v državah članicah – pristop z vidika tveganj in na podlagi „pristopa v treh korakih“, uvedenega januarja 2007; temu bi morale slediti obsežno javno posvetovanje z vsemi udeleženci, med drugim na podlagi odziva na sporočilo skupine na visoki ravni za svobodo medijev, in sicer s pripravo predloga za niz smernic o svobodi in pluralnosti medijev;

36. poziva države članice, naj nemudoma nadaljujejo z reformami za doseg te ciljev; poziva Komisijo, naj jasno določi področje pristojnosti regulativnih organov, zlasti kar zadeva urejanje in spremljanje, in naj spremlja, ali pri nalaganju sankcij izpolnjujejo zahteve o njihovi nujnosti in sorazmernosti; opozarja na pomen prilagoditve področja uporabe uredbe posebni naravi posameznega medija;

37. poziva nacionalne regulativne organe, naj sodelujejo in se usklajujejo na ravni EU v zvezi z mediji, denimo z ustanovitvijo evropskega združenja regulativnih organov za avdiovizualne medijske storitve, da uskladijo status nacionalnih regulativnih organov, predviden v členih 29 in 30 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, tako da zagotovijo njihovo neodvisnost, nepristranskost in preglednost, tako pri postopku odločanja in izvajanju svojih pooblastil kot pri procesu spremljanja, in jim omogočijo ustrezna pooblastila za sankcioniranje, s katerimi se zagotovi, da se bodo njihove odločitve izvedele;

38. poziva Komisijo, Svet in države članice, naj v primeru, ko se v EU in njenih državah članicah pojavijo težave v zvezi s svobodo izražanja in obveščanja ter s svobodo in pluralnostjo medijev, sprejmejo primerne, pravočasne, sorazmerne in postopne ukrepe;

⁽¹⁾ ESČP, Centro Europa 7, 7. junij 2012, odstavek 134.

Torek, 21. maj 2013

39. meni, da je treba v primeru nadaljnjih pristopov k EU poudariti varstvo svoboščin in svobode govora, saj na splošno veljata za del pogojev s področja človekovih pravic in demokracije v okviru københavnskih meril; poziva Komisijo, naj še naprej spremlja delo in napredek držav kandidatka za članstvo v EU pri varstvu svobode medijev;

40. poziva Komisijo, naj zagotovi, da se merila, ki temeljijo na pluralnosti medijev in lastništva, vključijo v vsako oceno učinka, ki se opravi za nove pobude za zakonodajne predloge;

41. izraža zaskrbljenost nad pomanjkanjem preglednosti lastništva medijev v Evropi in posledično poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo preglednost lastništva in upravljanja medijev in sprejmejo pobude na tem področju, zlasti tako, da od radiotelevizij, tiska in podobnih medijev zahtevajo, naj nacionalnim medijskim organom, registrom podjetij in javnosti posredujejo ustrezno točne in posodobljene informacije o lastništvu, da bo mogoče ugotoviti upravičene in končne lastnike in solastnike medijskih hiš, njihove življenjepise in financiranje, na primer z nadaljnjim razvojem zbirke podatkov Mavise v enotni evropski register, da se ugotovi prekomerna medijska koncentracija, prepreči, da bi medijske organizacije prikrivale posebne interese, in da lahko državljani preverjajo interese medijev; poziva Komisijo in države članice, naj nadzirajo in spremljajo, ali se javna sredstva, ki jih države članice namenjajo javnim medijem, uporabljajo pregledno in strogo v skladu s protokolom št. 29, priloženim Pogodbam; meni, da je preglednost lastništva bistvena sestavina pluralnosti medijev; poziva Komisijo, naj spremlja in podpira napredek, da se spodbudi večja izmenjava informacij o lastništvu medijev;

42. poudarja, da bi morala svoboda medijev vključevati tudi svobodo dostopa do medijev z zagotavljanjem učinkovite ponudbe in dostopa do širokopasovnega interneta za vse državljane EU v razumnem času in za razumno ceno, z nadaljnjim razvojem brezžičnih tehnologij, vključno s satelitskimi povezavami z internetom;

43. poudarja, da imajo v skladu s sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice oblasti pozitivne obveznosti v okviru člena 10 Evropske konvencije o človekovih pravicah, da varujejo svobodo izražanja kot enega od pogojev za delujočo demokracijo, saj „pristno učinkovito uveljavljanje nekaterih pravic ni odvisno le od dolžnosti države, da vanj ne posega, temveč zahteva pozitivne ukrepe za zaščito“;

44. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic, Evropski agenciji za temeljne pravice, OVSE, Odboru ministrov Sveta Evrope, parlamentarni skupščini, Beneški komisiji in komisarju za človekove pravice.

P7_TA(2013)0204

Agenda za ustrezne, varne in vzdržne pokojnine

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o Agendi za ustrezne, varne in vzdržne pokojnine (2012/2234(INI))

(2016/C 055/06)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 7. julija 2010 z naslovom „Zelena knjiga za ustrezne, vzdržne in varne evropske pokojninske sisteme“ (COM(2010)0365) in svoje resolucije z dne 16. februarja 2011 na to temo ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ UL C 188 E, 28.6.2012, str. 9.

Torek, 21. maj 2013

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 16. februarja 2012 z naslovom „Bela knjiga – Agenda za ustrezne, varne in vzdržne pokojnine“ (COM(2012)0055),
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o sporočilu Komisije z dne 16. februarja 2012 z naslovom „Bela knjiga – Agenda za ustrezne, varne in vzdržne pokojnine“ ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju poročila o ustreznosti pokojnin v Evropski uniji 2010–2050 (Poročilo o ustreznosti pokojnin 2012), ki sta ga skupaj pripravila generalni direktorat Evropske komisije za zaposlovanje, socialne zadeve in vključenost in Odbor za socialno zaščito,
 - ob upoštevanju skupnega poročila generalnega direktorata Evropske komisije za gospodarske in finančne zadeve in Odbora za ekonomsko politiko z naslovom „Poročilo za leto 2012 o staranju prebivalstva: ekonomske in proračunske napovedi za države članice EU-27 (2010–2060)“ ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 23. novembra 2011 z naslovom „Letni pregled rasti 2012“ (COM(2011)0815) in svoje resolucije z dne 15. februarja 2012 na to temo ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju Sklepa Sveta 2010/707/EU z dne 21. oktobra 2010 o smernicah za politike zaposlovanja držav članic ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. oktobra 2008 o spodbujanju socialne vključenosti in boja proti revščini, vključno z revščino otrok, v EU ⁽⁵⁾,
 - ob upoštevanju izjave Sveta z dne 7. decembra 2012 o evropskem letu aktivnega staranja in medgeneracijske solidarnosti (2012) – pot naprej (SOC 992/SAN 322);
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve ter mnenj Odbora za ekonomske in monetarne zadeve, Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov ter Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A7-0137/2013),
- A. ker je Parlamenta svoje stališče o zeleni knjigi Komisije iz leta 2010 „Za ustrezne, vzdržne in varne evropske pokojninske sisteme“ izrazil v svoji resoluciji z dne 16. februarja 2011;
- B. ker je najhujša finančna in gospodarska kriza v zadnjih desetletjih povzročila akutno krizo na področju državnega dolga in socialno krizo, ki je močno prizadela pokojninske prihodke milijonov državljanov EU; ker je ta kriza pokazala, da so evropska gospodarstva medsebojno odvisna in nobena država ne more sama zagotoviti ustreznosti, varnosti in vzdržnosti svojih sistemov socialne zaščite;
- C. ker so pokojnine glavni vir dohodkov starejših Evropejcev, ki naj bi jim zagotovile dostojen življenjski standard in finančno neodvisnost; ker kljub temu v Uniji živi pod pragom revščine 22 % žensk, starejših od 75 let, in ženske predstavljajo večino prebivalstva, starega nad 75 let;
- D. ker je prva skupina generacije „baby boom“ dosegla upokojitveno starost, kar pomeni, da demografski izziv ni več vprašanje prihodnosti, temveč današnja realnost, in ker se število ljudi, starejših od 60 let, povečuje za več kot 2 milijona na leto;
- E. ker dolgoročna demografska gibanja in gibanja produktivnosti – tudi če jih obravnavamo ločeno od gospodarske krize – kažejo na prihodnjo nizko gospodarsko rast v večini držav članic EU, pri čemer bodo stopnje gospodarske rasti bistveno nižje kot v prejšnjih desetletjih;

⁽¹⁾ UL C 299, 4.10.2012, str. 115.

⁽²⁾ ISBN 978-92-79-22850-6.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0047.

⁽⁴⁾ UL L 308, 24.11.2010, str. 46.

⁽⁵⁾ UL C 9 E, 15.1.2010, str. 11.

Torek, 21. maj 2013

- F. ker je Evropski svet marca 2001 že potrdil tridelno stockholmsko strategijo, katere cilj je hitro zniževanje javnega dolga, dvig stopnje zaposlenosti in ravni produktivnosti ter reforma pokojninskih sistemov, sistemov zdravstvenega varstva in dolgoročne oskrbe;
- G. ker bo negativni vpliv evropske gospodarske in finančne krize na plače in delovna mesta v prihodnje povečal nevarnost revščine pri starejših;
- H. ker so rastoča brezposelnost in slabi donosi na finančnih trgih prizadeli tako dokladne kot naložbene pokojninske sisteme;
- I. ker Evropski ekonomsko-socialni odbor priporoča, naj se zvišajo minimalne pokojnine in se tako zagotovijo pokojninski dohodki nad pragom revščine;
- J. ker so pokojninski sistemi ključni element evropskih socialnih modelov, katerih temeljni in neomajni cilj je zagotavljanje ustreznega življenjskega standarda za starejše; ker je zagotavljanje pokojnin še vedno v pristojnosti držav članic;
- K. ker ugotavlja, da vzdržnost pokojninske politike presega fiskalne vidike; ker imajo pomembno vlogo za zagotavljanje vzdržnosti tudi stopnja zasebnega varčevanja, stopnja zaposlenosti in predvidena demografska gibanja;
- L. ker so v trenutni evropski razpravi pokojninske sheme prepogosto obravnavane zgolj kot breme za javne finance, ne pa kot bistven instrument za boj proti revščini v starosti in prerazdelitev dohodka v življenjskem obdobju posameznika in v družbi;
- M. ker predstavljajo upokojnenci zelo pomembno skupino potrošnikov in nihanja njihove porabe resno vplivajo na realno gospodarstvo;
- N. ker je rodnost v številnih državah EU še vedno nizka, posledica tega pa bo manjše število delovno sposobnega prebivalstva v prihodnosti;
- O. ker je po podatkih OECD premalo mobilnosti med državami članicami in samo 3 % delovno sposobnih državljanov EU biva v drugi državi članici EU ⁽¹⁾;
- P. ker študija „Women living alone – an update“ ⁽²⁾, ki jo je naročil Odbor Evropskega parlamenta za pravice žensk in enakost spolov, kaže na posredna tveganja nekaterih obstoječih pokojninskih ureditev za poslabšanje neravnovesij med spoloma, zlasti za ženske, ki živijo same;
- Q. ker delovni dokument OECD št 116: „Cooking, Caring and Volunteering: Unpaid Work Around the World“ ⁽³⁾ osvetli pomen neplačanega dela, ki ga nacionalne pokojninske sheme še ne priznavajo;
- R. ker je v EU stopnja zaposlenosti oseb v starosti od 55 do 64 let le 47,4 %, žensk pa le 40,2 %; ker v nekaterih državah EU osebe, stare 55 let ali več, zasedejo samo 2 % prostih delovnih mest; ker tako nizke stopnje zaposlenosti povzročajo znotrajgeneracijsko pokojninsko vrzel med moškimi in ženskami in medgeneracijsko vrzel, ki povzroča precejšnja finančna nesorazmerja med generacijami;
- S. ker se pokojninski sistemi med državami članicami in znotraj držav članic močno razlikujejo, npr. glede obsega financiranja, stopnje udeležbe vlad, strukture upravljanja, vrste zahtevkov, stroškovne učinkovitosti ter stopnje kolektivnosti in solidarnosti, in zato ni skupne tipologije na ravni EU;

⁽¹⁾ OECD (2012), „Mobility and migration in Europe“ (Mobilnost in migracije v Evropi), str. 63. V: OECD Economic Surveys: Evropska unija 2012, OECD Publishing.

⁽²⁾ <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=44628>

⁽³⁾ Miranda, V., „Cooking, Caring and Volunteering: unpaid Work Around the World“ (Kuhanje, nega in prostovoljnost: neplačano delo v svetu). V Social, Employment and Migration Working Papers, št. 116, OECD Publishing (2011).

Torek, 21. maj 2013

Uvod

1. ugotavlja, da so se nacionalni proračuni znašli pod velikim pritiskom in da je zniževanje pokojnin v številnih državah članicah posledica izrazitega stopnjevanja finančne in gospodarske krize; obsoja močne reze v državah članicah, ki jih je kriza najbolj prizadela, zaradi katerih so številni upokojenci potisnjeni v revščino ali so v nevarnosti, da bi postali revni;

2. poudarja potrebo EU in držav članic, da ocenijo sedanjo in prihodnjo vzdržnost in ustreznost pokojninskih sistemov ter opredelijo dobre prakse in politične strategije, ki lahko omogočijo najbolj varno in stroškovno učinkovito zagotavljanje pokojnin v državah članicah;

3. poudarja, da bodo morale države članice zaradi verjetnosti dolgoročne nizke gospodarske rasti v prihodnje konsolidirati svoje proračune in sprejeti gospodarske reforme, pri čemer bo potrebno dobro upravljanje javnih financ; se strinja s stališčem, izraženim v beli knjigi Komisije, da je treba poleg prednostne naloge zagotavljanja splošnih, javnih pokojnin, ki v starosti vsem zagotavljajo vsaj dostojen življenjski standard, oblikovati naložbene dodatne poklicne pokojnine;

4. poudarja, da javni pokojninski sistemi prvega stebra ostajajo najpomembnejši vir dohodka upokojencev; obžaluje, da Komisija v beli knjigi ne upošteva ustrezno pomena splošnih javnih sistemov prvega stebra, ki zagotavljajo vsaj varnost pred revščino; poziva države, naj si – v skladu s cilji strategije Evropa 2020 za povečanje zaposlenosti in boj proti revščini – še naprej prizadevajo za aktivnejše in bolj vključujoče strategije trga dela, da bi tako zmanjšale razmerje ekonomske odvisnosti med neaktivnimi osebami od zaposlenimi; poziva socialne partnerje in države članice, naj te reforme povežejo z nenehnimi izboljšavami delovnih pogojev in izvajanjem programov vseživljenjskega usposabljanja, da bi tako omogočile bolj zdravo in daljšo delovno dobo do zakonsko določene upokojitvene starosti in s tem povečali število ljudi, ki plačujejo pokojninske prispevke ter hkrati preprečili, da bi stroški javnih pokojnin ogrozili vzdržnost javnih financ; poziva države članice, naj izvedejo reforme prvega stebra na način, ki bo upošteval tudi število let plačanih prispevkov;

5. poziva države članice, naj temeljito ocenijo potrebo po izvedbi reform prvega stebra pokojninskih sistemov, ob upoštevanju spreminjajoče se pričakovane življenjske dobe ter spreminjajočega se razmerja med upokojenci, brezposelnimi in delovno aktivnim prebivalstvom, da bodo zagotovile dostojen življenjski standard in gospodarsko neodvisnost starejših, zlasti tistih iz ranljivih skupin;

6. ugotavlja, da so finančna in gospodarska kriza in izzivi v zvezi s starajočim se prebivalstvom razkrili ranljivost tako dokladnih kot naložbenih pokojninskih sistemov; priporoča večstebrne pokojninske sisteme, ki vključujejo kombinacijo:

- i. splošne, dokladne javne pokojnine;
- ii. dodatnega naložbenega poklicnega zavarovanja, ki temelji na kolektivnih pogodbah na ravni države, sektorja ali gospodarske družbe ali na nacionalni zakonodaji in je dostopen vsem zadevnim delavcem;

poudarja, da bi moral sam prvi steber, ali v kombinaciji s pokojnino drugega stebra (odvisno od nacionalnih institucionalnih ureditev ali zakonodaje), zagotoviti zadosten nadomestni dohodek, ki temelji na predhodni plači delavca in se po možnosti dopolni z:

- iii. individualno pokojnino iz tretjega stebra, ki temelji na zasebnem varčevanju, z ustreznimi spodbudami za delavce z nizkimi dohodki, samozaposlene in osebe, ki iz pokojninskega zavarovanja v zvezi z zaposlitvijo nimajo zadosti let vplačevanja pokojninskih prispevkov;

poziva države članice, naj preučijo uvedbo ali ohranitev takih ali primerljivih finančno in socialno vzdržnih sistemov, če jih še nimajo; poziva Komisijo, naj zagotovi, da vsi veljavni ali prihodnji predpisi na področju pokojnin omogočajo in popolnoma upoštevajo ta pristop;

7. priznava potencial ponudnikov poklicnega in zasebnega pokojninskega zavarovanja kot močnih in zanesljivih dolgoročnih virov naložb v gospodarstvo EU; poudarja njihov pričakovani prispevek k izpolnitvi glavnih ciljev strategije EU 2020 glede doseganja trajnostne gospodarske rasti, več in boljših delovnih mest ter socialno vključujoče družbe; zato

Torek, 21. maj 2013

pozdravlja prihodnjo pobudo Komisije, da pripravi zeleno knjigo o dolgoročnih naložbah; poziva Komisijo, naj z uvajanjem ali spreminjanjem predpisov EU ne ogrozi naložbenega potenciala in spoštuje različne značilnosti pokojninskih skladov in drugih ponudnikov pokojninskih zavarovanj, zlasti pri pregledu direktive o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje;

8. poziva Komisijo, naj upošteva kumulativne učinke zakonodaje o finančnem trgu – npr. uredbe o infrastrukturi evropskega trga (EMIR), direktive o trgih finančnih instrumentov (MiFID) in direktive o kapitalskih zahtevah (CRD IV) – na pokojninske sklade drugega stebra in njihovo zmožnost za vlaganje v realno gospodarstvo ter naj o tem poroča v prihodnji zeleni knjigi o dolgoročnih naložbah;

9. ponovno opozarja na lizbonsko strategijo 2000–2010, v okviru katere so Komisija in države članice v enem desetletju izčrpno razpravljale o strukturnih reformah na področju makro- in mikroekonomske politike ter politike zaposlovanja in tako pripravile priporočila za vsako posamezno državo članico na podlagi Pogodbe, pri čemer so se številna od teh neposredno ali posredno nanašala na zagotavljanje primernih in vzdržnih pokojnin; obžaluje, da se ta priporočila ne izvajajo, saj bi lahko v veliki meri ublažila učinek krize;

10. pozdravlja izčrpni in zelo kakovostni publikaciji, Poročilo o staranju 2012 ⁽¹⁾ in Poročilo o ustreznosti pokojnin 2012 ⁽²⁾, ki raziskujeta dolgoročno primernost in vzdržnost pokojninskih sistemov v vseh državah članicah; obžaluje dejstvo, da sta dimenziji primernosti in vzdržnosti pokojnin obravnavani v ločenih poročilih zelo tehnične narave; zahteva, da Komisija in Svet za državljane nujno objavita celovit, jedrnat, netehničen povzetek, ki bo državljanom EU omogočil, da ocenijo izzive, s katerimi se sooča njihov nacionalni pokojninski sistem v primerjavi z EU;

11. poudarja, da je pomembno uporabljati enotno metodologijo za izračun dolgoročne vzdržnosti javnih financ in deleža pokojninskih obveznosti v njih;

12. meni, da je soglasje med vladami in delodajalci ter sindikati ključnega pomena za doseganje učinkovite rešitve za izziv na področju pokojnin, ob upoštevanju potrebe v večini držav članic po povečanju števila let plačevanja prispevkov in izboljšanju delovnih pogojev in vseživljenjskega učenja, da bi ljudem omogočili, da delajo vsaj do zakonsko določene upokojitvene starosti, če želijo pa tudi dlje;

13. predlaga, da se je treba o vsaki pokojninski reform ustrezno posvetovati s predstavniki vseh starostnih skupin, vključno z mladimi in starimi, ki še posebej občutijo učinek reform, da se zagotovijo uravnoteženi in pošteni rezultati in ohrani čim večje medgeneracijsko soglasje;

14. pozdravlja glavno usmeritev bele knjige, ki predlaga osredotočenje na uskladitev trajanja delovne dobe in pokoja, razvoj dodatnega poklicnega in zasebnega pokojninskega varčevanja ter izboljšanje orodij EU za spremljanje pokojnin ter poudarjanje pomena ozaveščenosti glede upokojevanja;

Povečanje stopnje zaposlenosti in uskladitev trajanja delovne dobe in pokoja

15. poudarja, da je izvajanje strukturnih reform, katerih cilj je, da se poveča zaposlenost in državljanom omogoči, da delajo do zakonsko določene upokojitvene starosti, da se tako zmanjša delež ekonomske odvisnosti, glavni način, da se ustvarijo davčni prihodki ter pridobijo socialni in pokojninski prispevki, potrebni za konsolidacijo proračunov držav članic in financiranje ustreznih, vzdržnih in varnih pokojninskih sistemov; poudarja, da je treba te reforme izvesti na pregleden način, ki bo ljudem omogočil, da bodo pravočasno predvideli vse učinke, ki bi jih te reforme lahko povzročile; opozarja na nevarnost, da brezposelnost, slabo plačano delo, delo s skrajšanim delovnim časom in netipično delo lahko vodijo v okrnjene pokojninske pravice in tako spodbujajo revščino v starosti;

⁽¹⁾ Evropska komisija, „The 2012 Ageing Report: Economic and budgetary projections for the 27 EU Member States (2010-2060)“ (Poročilo za leto 2012 o staranju prebivalstva: ekonomske in proračunske napovedi za države članice EU-27 (2010–2060)), Bruselj, maj 2011. http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/european_economy/2012/pdf/ee-2012-2_en.pdf

⁽²⁾ Poročilo o ustreznosti pokojnin v Evropski uniji 2010–2050, ki sta ga skupaj pripravila generalni direktor Evropske komisije za zaposlovanje, socialne zadeve in vključenost in Odbor za socialno zaščito, 23. maj 2012, <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=7105&type=2&furtherPubs=yes>

Torek, 21. maj 2013

16. poziva države članice, naj sprejmejo obsežne in aktivne ukrepe na področju politike trga dela; sprejmejo potrebne ukrepe za boj proti neprijavljenemu delu in izogibanju plačevanja davkov in socialnih prispevkov, tudi za zagotavljanje poštene konkurence; namenijo sredstva za boj proti vse večjim javnim stroškom prebivalstva, ki se upokojuje; podprejo dobro zaposlovanje, tudi z nudenjem celovitega svetovanja in podpore za iskalce dela in vključevanjem izrazito ranljivih skupin na trg dela;

17. je seznanjen z zadnjim opozorilom Komisije v Letnem pregledu rasti 2013, da so reforme pokojninskih sistemov nujne; vendar opozarja, da bi morale biti približanje dejanske upokojitvene starosti zakonsko določeni upokojitveni starosti prednostna naloga v številnih državah članicah;

18. pozdravlja zaveze držav članic za zagotovitev ustreznih in vzdržnih pokojninskih sistemov v priporočilih za države članice, ki jih je Svet sprejel leta 2012 v okviru evropskega semestra;

19. ugotavlja, da je trenutno v Evropski uniji več kot 17 % prebivalstva starega 65 let ali več, po napovedih Eurostata pa bo ta delež do leta 2060 narasel na 30 %;

20. poudarja vse večji pritisk demografskega razvoja na nacionalne proračune in pokojninske sisteme, ker se zdaj upokojuje prva skupina generacije „baby boom“; ugotavlja neenakomeren napredek in ravni prizadevanja v državah članicah pri oblikovanju in izvajanju strukturnih reform, katerih cilj je povečati zaposlenost, postopoma odpraviti predčasno upokojevanje ter na ravni držav članic in skupaj s socialnimi partnerji oceniti potrebo po zagotovitvi vzdržnosti zakonsko določene in dejanske upokojitvene starosti v skladu z daljšo pričakovano življenjsko dobo; poudarja, da se lahko države članice, ki zdaj ne bodo izvedle postopnih reform, pozneje znajdejo v položaju, ko bodo morale izvajati reforme s šokom z znatnimi družbenimi posledicami;

21. ponovno poziva k tesnejšemu pogojevanju pokojninskih prejemkov z delovno dobo in plačanimi premijami („aktuarska pravičnost“), da se zagotovi, da delavci, ki delajo več in dlje, dobijo višje pokojnine, ob tem pa upošteva obdobja daljše odsotnosti s trga dela zaradi skrbi za odvisne osebe; priporoča, da države članice v posvetovanju z ustreznimi partnerji ob doseženi upokojitveni starosti prepovedo obvezno upokojevanje in tako omogočijo posameznikom, ki to želijo, da lahko izberejo, ali bodo delali tudi po tem, ko so dosegli zakonsko določeno upokojitveno starost ali se postopno upokojili, saj lahko podaljšanje obdobja plačevanja prispevkov in hkrati skrajšanje obdobja upravičenosti do pokojnine delavcem pomaga hitro zmanjšati morebitne pokojninske vrzeli;

22. poudarja, da je empirično dokazano, da predpostavka v zvezi s sistemi predčasnega upokojevanja, po kateri se lahko starejši delavci predčasno upokojijo, da bi omogočili zaposlovanje mladih, ne drži, saj so v povprečju najvišje stopnje zaposlenosti mladih ugotovljene v tistih državah članicah, v katerih so ugotovljene tudi najvišje stopnje zaposlenosti starejših delavcev;

23. poziva socialne partnerje, naj na področju kadrovske politike sprejmejo vseživljenjski pristop in ustrezno prilagodijo delovna mesta; poziva delodajalce, naj predstavijo programe, ki bodo podpirali aktivno in zdravo staranje; poziva delavce, naj se aktivno vključijo v takšne možnosti usposabljanja, ki so jim dane na voljo, in skozi celotno obdobje delovne aktivnosti ohranjajo sposobnost za vključevanje na trg dela; poudarja, da je treba izboljšati vključevanje starejših delavcev na trg dela, in zahteva socialne inovacije, ki bodo omogočale daljše obdobje delovne aktivnosti, predvsem v najbolj zahtevnih poklicih, s prilagoditvijo delovnih mest, ustvarjanjem primernih pogojev za delo in nudenjem prožne razporeditve dela s prilagajanjem delovnega časa in narave opravljenega dela;

24. poudarja, da je treba okrepiti preventivne zdravstvene ukrepe, pospešiti poklicno izobraževanje in usposabljanje ter se boriti proti diskriminaciji mlajših in starejših delavcev na trgu dela; v zvezi s tem poudarja potrebo po učinkovitem uveljavljanju in izvajanju zakonodaje o zdravju in varnosti pri delu; poudarja, da so mentorski programi lahko uporabno orodje, da se starejše delavce dlje časa obdrži na delu in izkoristi njihove izkušnje za vključevanje mladih na trg dela; poziva socialne partnerje, naj razvijejo privlačne modele za prožen prehod iz poklicnega življenja v pokoj;

Torek, 21. maj 2013

25. poziva države članice, naj odločno ukrepajo za uresničitev ciljev, zastavljenih v Evropskem paktu za enakost spolov (2011–2020), ki so usmerjeni v zmanjševanje razlik med spoloma in boj proti segregaciji spolov ter spodbujanje večje usklajenosti poklicnega in zasebnega življenja žensk in moških; poudarja, da so ti cilji ključnega pomena za povečanje zaposlenosti žensk in preprečevanje revščine žensk v delovnem življenju in starosti;

26. poudarja, da lahko mala in srednja podjetja, ki so eden glavnih virov zaposlovanja in rasti v EU, bistveno prispevajo k vzdržnosti in ustreznosti pokojninskih sistemov v državah članicah;

Razvoj dodatnega zasebnega pokojninskega varčevanja

27. pozdravlja poziv v beli knjigi k razvoju naložbenih dodatnih poklicnih pokojnin, ki so dostopne vsem zadevnim delavcem ter, po možnosti, individualnih shem; vendar poudarja, da bi morala Komisija priporočiti kolektivno dodatno poklicno pokojninsko varčevanje, ki je solidarnostno in temelji na kolektivnih pogodbah in je vzpostavljeno na ravni države, sektorja ali gospodarske družbe, ker omogoča znotrajgeneracijsko in medgeneracijsko solidarnost, medtem ko individualni sistemi tega ne omogočajo; poudarja, da je treba nujno spodbujati prizadevanja, da se v čim večji meri vzpostavijo dodatni poklicni pokojninski sistemi;

28. ugotavlja, da so številne države članice že začele izvajati obsežne programe pokojninskih reform, ki si prizadevajo za vzdržnost in tudi za ustreznost; poudarja, da je treba zagotoviti, da bodo vsi ukrepi, predlagani na ravni EU, nacionalne programe pokojninskih reform dopolnjevali, namesto da bi jim nasprotovali; opozarja, da so pokojnine še vedno v pristojnosti držav članic, in je zaskrbljen, da bi morebitna dodatna evropska zakonodaja na tem področju lahko negativno vplivala na sisteme nekaterih držav članic, zlasti glede značilnosti poklicnih pokojninskih sistemov;

29. poudarja nizke operativne stroške (sektorskih) kolektivnih (po možnosti neprofitnih) poklicnih pokojninskih sistemov v primerjavi s sistemi zasebnega pokojninskega varčevanja; poudarja pomen nizkih operativnih stroškov, saj lahko že manjše znižanje stroškov prinese precej višje pokojnine; vendar poudarja, da so te sisteme do zdaj imele žal le nekatere države članice;

30. poziva države članice in institucije, zadolžene za pokojninske sisteme, naj državljane ustrezno obveščajo o pridobljenih pokojninskih pravicah ter jih ozaveščajo in izobražujejo, da bodo lahko sprejeli dobro utemeljene odločitve glede prihodnjega dodatnega pokojninskega varčevanja; poziva države članice, naj državljane tudi pravočasno obveščajo o načrtovanih spremembah pokojninskega sistema, da bodo lahko sprejeli utemeljeno in dobro premišljeno odločitev glede svojega pokojninskega varčevanja; poziva države članice, naj oblikujejo in izvajajo stroga pravila glede razkritja v zvezi z operativnimi stroški ter tveganji in donosnostjo naložb v pokojninske sklade, ki delujejo v okviru njihove pristojnosti;

31. ugotavlja, da so značilnosti in rezultati poklicnih pokojninskih sistemov držav članic glede dostopa, solidarnosti, stroškovne učinkovitosti, tveganja in donosnosti zelo različni; pozdravlja namen Komisije, da v tesnem posvetovanju z državami članicami, socialnimi partnerji, pokojninskim sektorjem in drugimi zainteresiranimi stranmi razvije kodeks dobre prakse za poklicne pokojninske sisteme, ki bo ob upoštevanju načela subsidiarnosti obravnaval zadeve, kot so boljše kritje za zaposlene, faza izplačil, delitev in blažitev tveganj, stroškovna učinkovitost in blažitev šokov; poudarja medsebojno korist boljše izmenjave dobrih praks med državami članicami;

32. podpira namen Komisije, da bo financiranje EU pod nadzorom Evropskega parlamenta še naprej usmerjala – zlasti prek Evropskega socialnega sklada (ESS) – v podpiranje projektov za aktivno in zdravo staranje na delovnem mestu ter prek programa za socialne spremembe in inovacije (PSCI) zagotavljala finančno in praktično podporo državam članicam in socialnim partnerjem za postopno uvajanje stroškovno učinkovitih dodatnih pokojninskih sistemov;

Pokojnine mobilnih delavcev

33. priznava znatno raznolikost pokojninskih sistemov v EU, vendar poudarja, da je pomembno za delavce, da lahko zamenjajo delovno mesto znotraj ali zunaj svoje države članice; poudarja, da je treba mobilnim delavcem zagotoviti pridobitev in ohranitev poklicnih pokojninskih pravic; podpira pristop, ki ga zagovarja Komisija, da se je treba osredotočiti na zagotavljanje pridobitve in ohranitve pokojninskih pravic, in države članice poziva, naj mirujoče pokojninske pravice mobilnih delavcev obravnavajo skladno s pravicami aktivnih zavarovancev sistema in pravicami upokojenecv; ugotavlja, da

Torek, 21. maj 2013

ima Komisija lahko pomembno vlogo pri odpravljanju ovir za prosto gibanje, vključno tistih, ki ovirajo mobilnost; meni, da mobilnost na trgu dela poleg jezikovnih ovir in družinskih vidikov ovirajo dolga obdobja za pridobitev pokojninskih pravic in neutemeljene starostne omejitve, ter poziva države članice, naj jih skrajšajo; poudarja, da mora biti vsak ukrep za spodbujanje mobilnosti uravnotežen s stroškovno učinkovitim zagotavljanjem dodatnih pokojninskih zavarovanj ter upoštevati naravo nacionalnih pokojninskih sistemov;

34. je seznanjen s predlogom Komisije, da se ocenijo možne povezave med Uredbo (ES) št. 883/2004 o uskladitvi sistemov socialne varnosti in „nekaterimi“ poklicnimi pokojninskimi zavarovanji; opozarja na praktične težave pri uporabi navedene uredbe v izrazito različnih sistemih socialne varnosti 27 držav članic; poudarja raznolikost pokojninskih sistemov v EU in posledično zapletenost uporabe usklajenega pristopa za desetisoče zelo različnih pokojninskih zavarovanj, ki delujejo v državah članicah; zato dvomi o praktičnosti uporabe takega pristopa na področju dodatnih poklicnih pokojninskih zavarovanj;

35. poziva Komisijo in države članice, naj si vztrajno prizadevajo vzpostaviti in ohraniti učinkovite, po možnosti spletne, službe za sledenje, ki bodo državljanom omogočile spremljanje njihovih pokojninskih pravic, ki izhajajo iz zaposlitve ali brezposelnosti, in bodo tako lahko sprejeli pravočasne in dobro utemeljene odločitve o dodatnem zasebnem pokojninskem varčevanju (v okviru tretjega stebra); poziva k usklajevanju na ravni EU, da se zagotovi ustrezna združljivost nacionalnih služb za sledenje; pozdravlja pilotni projekt Komisije na tem področju in poziva Komisijo, naj ta pilotni projekt dopolni z oceno učinka glede prednosti, ki bi jih za državljane EU imelo zagotavljanje konsolidiranih informacij o pokojninah na dostopen način;

36. ugotavlja, da bi bilo idealno, če bi službe za sledenje pokojnin, ko bodo v celoti razvite, poleg poklicnih pokojnin zajemale tudi sisteme tretjega stebra in individualne informacije o pravicah iz prvega stebra;

37. dvomi o potrebi po pokojninskem skladu EU za raziskovalce;

38. meni, da je dejstvo, da ljudje na splošno živijo dlje, bolj zdravo in premožnejše življenje, eden največjih dosežkov sodobne družbe; poziva k pozitivnemu tonu razprave o staranju, da bi se po eni strani aktivno spoprijeli s pomembnim, a premagljivim izzivom, ki ga predstavlja staranje, po drugi strani pa izkoristili priložnosti, ki jih prinašata staranje in gospodarstvo sivolasilih; priznava, da imajo starejši zelo aktivno in dragoceno vlogo v naši družbi;

Pregled direktive IORP

39. poudarja, da bi moral biti cilj pregleda direktive o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (direktiva IORP) zagotovitev ustrezne ravni, vzdržnosti in varnosti poklicnih pokojnin v Evropi, in sicer z vzpostavitvijo okolja, ki bo spodbujalo nadaljnji napredek nacionalnega in notranjega trga na tem področju z zagotovitvijo večje zaščite sedanjih in prihodnjih upokojenecv in s prožnim prilagajanjem precejšnji čezmejni in medsektorski raznolikosti obstoječih sistemov;

40. meni, da je za visoko raven zaščite zavarovancev in upravičencev in spoštovanje nalog skupine držav G-20, v skladu s katerimi mora za vse finančne institucije veljati ustrezna ureditev in se nad njimi izvajati nadzor, pomembno zagotoviti, da bodo sistemi drugega stebra v EU upoštevali strogo bonitetno ureditev;

41. zahteva, da zakonodajne pobude EU v zvezi s tem spoštujejo odločitve držav članic v zvezi s ponudniki pokojninskih zavarovanj drugega stebra;

42. poudarja, da mora vse nadaljnje regulativno delo EU glede varnostnih ukrepov temeljiti na temeljiti analizi učinkov, kjer bi morala biti zajeta določba, da morajo za podobne produkte veljati isti bonitetni standardi, ter poskrbeti za ustrezno zagotavljanje pokojninskega zavarovanja in mobilnost delavcev v Uniji, splošni namen pa bi moralo biti ohranjanje akumuliranih pravic delavcev; poudarja, da mora nadaljnje regulativno delo EU o varnostnih ukrepih temeljiti tudi na aktivnem dialogu s socialnimi partnerji in drugimi zainteresiranimi stranmi ter na resničnemu razumevanju in spoštovanju

Torek, 21. maj 2013

nacionalnih posebnosti; poudarja, da je pokojninski sistem globoko ukoreninjen v kulturne, socialne, politične in gospodarske razmere vsake države članice; poudarja, da bi morala za vse ponudnike pokojninskih zavarovanj drugega stebra ne glede na pravno obliko veljati sorazmerna in stroga zakonodaja, ki bi upoštevala značilnosti njihove poslovne dejavnosti, zlasti dolgoročne;

43. vztraja, da pokojninskega zavarovanja drugega stebra, ne glede na ponudnika, ne bi smela ogroziti zakonodaja EU, ki ne bi upoštevala njihove dolgoročne perspektive;

44. meni, da morajo predlogi Komisije glede varnostnih ukrepov ne samo prepoznati in upoštevati razlike med nacionalnimi sistemi, temveč v vsakem nacionalnem sistemu in zadevnem stebru uporabiti tudi načelo „enako tveganje, enaka pravila“; poudarja, da je treba pri ukrepih strogo upoštevati načelo sorazmernosti glede primerjave ciljev in ugodnosti s finančnimi, upravnimi in tehničnimi stroški ter tehnično obremenitvijo, pa tudi pravo ravnovesje med stroški in koristmi;

45. meni, da so glede na kvalitativne varnostne ukrepe koristni predlogi za okrepitev upravljanja podjetij in obvladovanje tveganj – skupaj s predlogi za večjo preglednost, obveznosti razkritja informacij, razkritje stroškov in preglednost naložbenih strategij – in bi jih bilo treba pri revizijah vložiti, in sicer ob upoštevanju načel subsidiarnosti in sorazmernosti; ugotavlja, da je glede na precejšnje razlike med državami članicami na ravni EU kratkoročno lažje izvedljivo zblíževanje kvalitativnih varnostnih ukrepov kot kvantitativnih;

46. glede na trenutno razpoložljive informacije ni prepričan, da bi bile ustrezne na evropski ravni harmonizirane zahteve v zvezi z lastnim kapitalom ali vrednotenje na podlagi bilance stanja; zato zavrača revizijo direktive o institucijah za poklicno pokojninsko zavarovanje (IORP), ki bi bila namenjena prav temu; meni pa, da bi bilo treba pred dokončnimi zaključki v tem kontekstu v celoti upoštevati kvantitativno študijo učinka, ki jo izvaja Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA), ter morebitne naknadne analize, opravljene po tej študiji; poudarja, da če bi se kasneje uvedle tovrstne zahteve, neposredna uporaba zahtev direktive Solventnost II za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje ne bi bila pravo orodje;

47. opozarja, da se direktiva IORP uporablja samo za prostovoljna pokojninska zavarovanja in ne zajema instrumentov, ki so del obveznega javnega pokojninskega sistema;

48. poudarja, da obstajajo bistvene razlike med zavarovalnimi produkti in institucijami za poklicno pokojninsko zavarovanje (IORP); poudarja, da bi bila neposredna uporaba kvantitativnih zahtev direktive Solventnost II za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje neustrezna in bi utegnila škoditi tako interesom delavcev kot delodajalcev; zato nasprotuje nekritični uporabi zahtev direktive Solventnost II za te institucije in ostaja odprt za pristop, s katerim bosta zagotovljeni varnost in vzdržnost;

49. poudarja, da si socialni partnerji (tj. delodajalci in delavci) delijo odgovornost za vsebino ureditve poklicnih pokojnin; poudarja, da je treba vedno priznati pogodbene sporazume med socialnimi partnerji, zlasti pri uravnoteženju tveganj in koristi, k čemur teži poklicno pokojninsko zavarovanje;

50. meni, da je nadaljnje razvijanje modelov solventnosti na ravni EU, na primer modela celotne bilance stanja, smiselno samo, če se njihova uporaba na osnovi trdne analize učinka izkaže za realno in učinkovito z vidika stroškov in koristi, zlasti glede na raznolikost institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje v državah članicah in med njimi; poudarja, da namen nadaljnjega razvijanja variacij na temo Solventnost II ali modela celotne bilance stanja ne sme biti uvajanje tovrstnih določb;

51. je seznanjen z zelo različno oblikovanimi pokojninskimi načrti, od sistemov z določenimi pokojninskimi pravicami do sistemov z določenimi prispevki ali mešanih sistemov; seznanjen je tudi s prehodom od sistemov z določenimi pokojninskimi pravicami na sisteme z določenimi prispevki ali z vzpostavitev obveznih naložbenih stebrov v nekaterih državah članicah; poudarja, da je zaradi tega še bolj potrebna večja preglednost in boljše obveščanje državljanov glede objavljenih pokojninskih prejemkov, ravni stroškov in naložbenih strategij;

52. poudarja, da ideja o vzpostavitvi enakih konkurenčnih pogojev med življenjskimi zavarovanji in institucijami za poklicno pokojninsko zavarovanje v drugem stebru ustreza samo do neke mere, in sicer zaradi bistvenih razlik med zavarovalnimi produkti in temi institucijami glede profila tveganja, stopnje vključenosti na finančni trg ter profitne ali

Torek, 21. maj 2013

neprofitne narave ponudnika; priznava, da je glede na konkurenčne pogoje med življenjskimi zavarovanji in institucijami za poklicno pokojninsko zavarovanje v drugem stebru bistveno, da za produkte z enakim tveganjem veljajo enaka pravila, s čimer bi preprečili zavajanje upravičencev in jim zagotovili enako raven preudarne zaščite;

Zaščita poklicnih pokojnin delavcev v primeru plačilne nesposobnosti

53. meni, da morajo biti v primeru plačilne nesposobnosti v državah članicah dosledno zaščitene pravice iz člena 8 Direktive 2008/94/ES;

54. poziva Komisijo, naj pripravi izčrpen pregled nacionalnih sistemov jamstev in ukrepov ter v primeru ugotovljenih pomanjkljivosti priporoči okrepljeno zakonodajo EU, ki bo zagotovila, da bodo po vsej EU vzpostavljeni popolnoma zanesljivi mehanizmi za preprosto, stroškovno učinkovito in sorazmerno varstvo poklicnih pokojninskih pravic;

55. ugotavlja, da v nekateri državah članicah delodajalci že podpirajo pokojninska zavarovanja z zaščitnimi režimi, ločevanjem sredstev, neodvisnim upravljanjem zavarovanj in podelitvijo statusa prednostnega upnika, tako da imajo pokojninska zavarovanja v primeru plačilne nesposobnosti podjetja prednosti pred delničarji;

56. poudarja, da so vprašanja zaščite pokojnin v primeru plačilne nesposobnosti tesno povezana s ključnimi vidiki pregleda direktive o institucijah za poklicno pokojninsko zavarovanje; poudarja, da bi morala Komisija pri pripravi teh dveh direktiv zagotoviti, da bosta popolnoma usklajeni;

Prostovoljno pokojninsko varčevanje v okviru tretjega stebra

57. ugotavlja, da se pomen, obseg in sestava tretjega stebra v državah članicah razlikujejo;

58. obžaluje, da so zlasti sistemi tretjega stebra praviloma dražji, bolj tvegani in manj pregledni kot sistemi prvega stebra; poziva k stabilnosti, zanesljivosti in vzdržnosti tretjega stebra;

59. meni, da je za zagotovitev ustrezne pokojnine v nekaterih primerih morda potrebno zasebno pokojninsko varčevanje; spodbuja Komisijo, naj sodeluje z državami članicami na podlagi pristopa dobrih praks in oceni ter izboljša pobude za zasebno pokojninsko varčevanje, zlasti za tiste, ki drugače ne bi imeli zagotovljene ustrezne pokojnine;

60. meni, da je smiselno oceniti preverjene postopke in predloge za čim boljši izkoristek spodbud;

61. poudarja, da prednostna naloga politike ne bi smela biti subvencioniranje sistemov tretjega stebra, temveč da se v okviru dobro delujočega in vzdržnega prvega stebra vsem zagotovi ustrezna zaščita;

62. poziva Komisijo, naj preuči ranljivost sistemov tretjega stebra, ki temeljijo na lastnem kapitalu, v primeru krize in predloži priporočila za zmanjšanje tveganja;

63. predlaga, naj se na nacionalni ravni preverijo zakonske omejitve stroškov pri sklepanju pogodb in upravljanju, menjavi ponudnika ali menjavi vrste pogodbe ter predložijo priporočila v zvezi s tem;

64. meni, da bi lahko kodeksi ravnanja v zvezi s kakovostjo, obveščanjem in varstvom potrošnikov v tretjem stebru povečali privlačnost pokojninskih načrtov tretjega stebra; spodbuja Komisijo, naj pospeši izmenjavo sedanjih zgledov dobre prakse v državah članicah;

65. podpira oblikovanje in vzpostavitev prostovoljnih kodeksov ravnanja na ravni EU – po možnosti pa tudi sistema potrjevanja produktov – v zvezi s kakovostjo, obveščanjem in varstvom potrošnikov v tretjem stebru; priporoča, naj države članice to področje zakonsko uredijo, če se prostovoljni kodeksi ne bi izkazali za dovolj uspešne;

66. poziva Komisijo, naj preuči, kako bolje uporabiti zakonodajo EU za finančni sektor pri zagotavljanju natančnega in nepristranskega finančnega svetovanja potrošnikom o pokojninskih in povezanih produktih;

Torek, 21. maj 2013

Odprava davčnih in pogodbenih čezmejnih ovir za pokojninske naložbe

67. poziva Komisijo in zadevne države članice, naj dosežejo soglasje na področju čezmejnih pokojnin, predvsem o tem, kako se izogniti dvojnemu obdavčevanju in dvojnemu neobdavčevanju;
68. tudi v diskriminatornih davkih vidi veliko oviro za čezmejno mobilnost in želi, da bi jih čim prej odpravili, hkrati pa se zaveda, da ima EU na področju davčne politike držav članic le omejene pristojnosti;
69. meni, da bi bilo treba preučiti ovire na področju pogodbenega prava;
70. poziva Komisijo, naj na ustrezen način prek obstoječih struktur vključi socialne partnerje;

Spol

71. ponovno opozarja na vprašanje spola pri pokojninah; ga skrbi rastoče število starejših, zlasti žensk, ki živijo pod pragom revščine, poudarja, da bi morali državni pokojninski sistemi prvega stebra vsem zagotoviti vsaj dostojen življenjski standard; poudarja, da je enakost spolov na trgu dela ključna za zagotovitev vzdržnosti pokojninskih sistemov, ker se pri višjih stopnjah zaposlenosti poveča gospodarska rast in povečajo vplačila v pokojninsko blagajno; meni, da morajo izenačiti upokojitvene starosti za moške in ženske spremljati učinkovite politike, ki bodo zagotovile enako plačilo za enako delo ter usklajevanje dela in družinskih obveznosti; poudarja, da je treba preučiti uvedbo pokojninskih dobropisov, vezanih na oskrbo, kot priznanje za nego odvisnih oseb, ki je praviloma neplačana;
72. pozdravlja dejstvo, da Komisija v beli knjigi poziva države članice k razvoju dobropisov za oskrbo odvisne osebe („care credits“), kar pomeni, da bi se ob izračunu pokojnine tako pri ženskah kot pri moških upoštevala obdobja oskrbe odvisnih oseb; opozarja, da neenaka porazdelitev družinskih obveznosti med ženske in moške – zaradi katere imajo žensko pogosto manj varno, slabše plačano ali celo neprijavljeno delo z negativnim vplivom na pokojninske pravice – ter pomanjkanje razpoložljivih in cenovno sprejemljivih storitev in varstvenih ustanov neposredno vplivata na raven pokojnin za ženske; zato poziva Komisijo, naj o tej zadevi naroči raziskavo;
73. poudarja, da morajo države članice sprejeti ukrepe, s katerimi bodo odpravile razlike v plačah in dohodkih med moškimi in ženskami za enako delo in razlike pri njihovem dostopu do vodilnih položajev, pa tudi neenakosti na trgu dela, ki prav tako vplivajo na pokojnine in povzročajo, da moški prejemajo veliko višje pokojnine kot ženske; spodbuja Komisijo, naj opravi preglede obstoječe zakonodaje; ugotavlja, da je kljub neštetim kampanjam, ciljem in ukrepom v zadnjih letih razkorak v plačah med spoloma še vedno velik;
74. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo dosledno upoštevanje načela enakosti med moškimi in ženskami;
75. poudarja, da je nujno treba sprejeti ukrepe za odpravo razlik v plačah med moškimi in ženskami v zasebnem sektorju, ki so v večini držav članic posebno zaskrbljujoče;
76. poudarja, da je treba zmanjšati razlike v plačah med ženskami in moškimi, ki pri enakih sposobnostih in enaki zaposlitvi vodijo v nižji dohodek žensk in višjo raven revščine med njimi, ko so upokojene ali vdove;
77. poudarja, da daljša življenjska doba žensk ne sme biti razlog za diskriminacijo pri izračunu pokojninskih pravic;
78. poziva države članice, naj spoštujejo in izvajajo zakonodajo o pravicah do porodniškega dopusta, da ženske ne bodo prikrajšane pri pokojnini, ker so med delovno dobo imeli otroke;

Torek, 21. maj 2013

79. meni, da je individualizacija pokojninskih pravic potrebna z vidika enakosti med spoloma in da je treba zagotoviti tudi varnost številnih starejših žensk, ki so zdaj odvisne od vdovskih pokojnin in drugih izpeljanih pravic;

80. poudarja, da bi morale države članice podpirati raziskave o učinku različnih indeksacijskih formul za izračun pokojnine na tveganje revščine v starosti in pri tem upoštevati vidik spola; poziva države članice, naj posebej upoštevajo razvoj potreb, ki pridejo s staranjem, npr. dolgoročno oskrbo, da bodo starejšim, zlasti ženskam, omogočile prejemanje ustrezne pokojnine in dostojno življenje;

o
o o

81. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

P7_TA(2013)0205

Boj proti davčnim goljufijam, davčnim utajam in davčnim oazam

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o boju proti davčnim goljufijam, davčnim utajam in davčnim oazam (2013/2060(INI))

(2016/C 055/07)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 6. decembra 2012 o akcijskem načrtu za okrepljeni boj proti davčnim goljufijam in davčnim utajam (COM(2012)0722),
- ob upoštevanju priporočila Komisije z dne 6. decembra 2012 o agresivnem davčnem načrtovanju (C(2012)8806),
- ob upoštevanju priporočila Komisije z dne 6. decembra 2012 glede ukrepov, namenjenih spodbujanju tretjih držav k uporabi minimalnih standardov dobrega upravljanja v davčnih zadevah (C(2012)8805),
- ob upoštevanju sporčila Komisije z dne 27. junija 2012 o konkretnih načinih za krepitev boja proti davčnim utajam in izmikljanju davkom, vključno v zvezi s tretjimi državami (COM(2012)0351),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 28. novembra 2012 o letnem pregledu rasti 2013 (COM(2012)0750),
- ob upoštevanju predloga Komisije z dne 5. februarja 2013 za direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma (2013/0025(COD)),
- ob upoštevanju priporočil projektne skupine za finančno ukrepanje (Financial Action Task Force FATF) iz februarja 2012 na področju boja proti pranju denarja, financiranju terorizma in širjenju jedrskega orožja,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 19. aprila 2012 o pozivu h konkretnim ukrepom za boj proti davčnim goljufijam in utajam ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju poročila Richarda Murphyja, FCA, z dne 10. februarja 2012 z naslovom „Closing the European Tax Gap“ (Zmanjševanje evropske davčne vrzeli),

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0137.

Torek, 21. maj 2013

- ob upoštevanju resolucije Sveta z dne 1. decembra 1997 o kodeksu ravnanja za obdavčitev podjetij in poročila Skupine za etični kodeks (obdavčenje podjetij) Svetu z dne 4. decembra 2012,
 - ob upoštevanju poročila OECD z naslovom „Addressing Base Erosion and Profit Shifting“ (Zmanjševanje davčne osnove in preusmerjanje dobička) (2013),
 - ob upoštevanju sklepov zasedanja Ekonomsko-finančnega sveta in njegovega poročila z dne 22. junija 2012 o davčnih vprašanjih, namenjenega Evropskemu svetu,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. marca 2011 o sodelovanju z državami v razvoju pri spodbujanju dobrega upravljanja pri davčnih zadevah⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje zakonodajne resolucije dne 19. aprila 2012 o predlogu direktive Sveta o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb (CCCTB)⁽²⁾,
 - ob upoštevanju sporočila po srečanju finančnih ministrov in guvernerjev centralnih bank skupine G-20 15. in 16. februarja 2013 v Moskvi,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. februarja 2010 o spodbujanju dobrega upravljanja v davčnih zadevah⁽³⁾,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve ter mnenj Odbora za razvoj in Odbora za proračunski nadzor (A7-0162/2013),
- A. ker se vsako leto v EU zaradi davčnih goljufij in utaj, izogibanja davkom in agresivnega davčnega načrtovanja izgubi škandaloznih 1 bilijon EUR potencialnih prihodkov od davkov, kar pomeni letni strošek v višini okoli 2 000 EUR za vsakega evropskega državljan, ustrezni ukrepi proti temu pa niso bili sprejeti⁽⁴⁾;
- B. ker ta izguba pomeni nevarnost za ohranitev socialnega modela tržnega gospodarstva EU, ki temelji na kakovostnih javnih storitvah, in za pravilno delovanje enotnega trga, ovira učinkovitost in pravičnost davčnih sistemov v EU ter ogroža ekološko preoblikovanje gospodarstva; ker povzroča in dodatno spodbuja družbeno škodljivo dobičkarstvo, ki vodi v vse večjo neenakost, pogloblja nezaupanje državljanov v demokratične institucije in ustvarja okolje demokratičnega deficita;
- C. ker je zagotavljanje naše osnove prihodkov pomemben del finančne vzdržnosti;
- D. ker so davčne goljufije in davčne utaje nezakonite dejavnosti utaje davčnih obveznosti, medtem ko je izogibanje davkom zakonita, vendar neprimerna uporaba davčnega sistema za zmanjšanje davčnih obveznosti ali izogibanje tem, agresivno davčno načrtovanje pa je izkoriščanje tehničnih podrobnosti davčnega sistema ali neskladnosti med dvema davčnima sistemoma ali več njih, da bi se davčna obveznost zmanjšala;
- E. ker praksa izogibanja davkom, ki jo omogoča vse večja dematerializacija gospodarstva, vodi v izkrivljanje konkurence, ki škodi evropskim podjetjem in rasti;
- F. ker se zaradi takšnega obsega davčnih goljufij in izogibanja davkom zmanjšuje zaupanje državljanov v pravičnost in legitimnost pobiranja davkov in celotnega davčnega sistema;
- G. ker neusklajenost davčnih politik v EU ustvarja precejšnje stroške in upravno obremenitev za državljane in podjetja s čezmejnim poslovanjem v EU, lahko pa povzroči tudi nenamerno neobdavčenje ali davčne goljufije in izogibanje davkom;

⁽¹⁾ UL C 199 E, 7.7.2012, str. 37.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0135.

⁽³⁾ UL C 341 E, 16.12.2010, str. 29.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/tax_fraud_evasion/index_en.htm

Torek, 21. maj 2013

- H. ker vztrajno izkrivljanje, ki izhaja iz nepreglednih ali škodljivih davčnih praks v jurisdikcijah, ki veljajo za davčne oaze, lahko povzroči umetna gibanja in negativno vpliva na notranji trg EU; ker je škodljiva davčna konkurenca znotraj EU nedvomno v nasprotju z načeli enotnega trga; ker si je treba bolj prizadevati za harmonizacijo davčnih osnov v okviru čedalje tesnejše gospodarske, davčne in proračunske Unije;
- I. ker so v zadnjih letih številna velika podjetja odšla iz držav v programu pomoči – potem ko so po predlogih trojke okrepile pobiranje davkov in odpravile privilegije –, da bi izkoristila davčne privilegije, ki jih ponujajo druge države;
- J. ker je v praksi to povzročilo prenos davčnega bremena na delavce in gospodinjstva z nizkimi dohodki ter vlade prisililo v škodljivo zmanjšanje sredstev za javne storitve;
- K. ker ukinjanje delovnih mest v davčnih organih, do katerega je v zadnjih letih prišlo v okviru varčevalnih ukrepov v večini držav članic, močno ogroža izvajanje akcijskega načrta Komisije;
- L. ker multinacionalna podjetja, ki se poslužujejo praks izogibanja davkom, delujejo v nasprotju z načelom pravične konkurence in odgovornosti gospodarskih družb;
- M. ker so se nekateri davkoplačevalci na ukrepe držav članic za odpravo nepreglednosti odzvali tako, da so začeli poslovne transakcije izvajati prek drugih jurisdikcij z nižjo ravno preglednosti;
- N. ker so se enostranski nacionalni ukrepi v številnih primerih izkazali za neučinkovite in nezadostne, v nekaterih primerih pa so tudi v nasprotju z zadanim ciljem, in je zato potreben usklajen in večstranski pristop na več ravneh: nacionalni, EU in mednarodni; ker je treba za učinkovit boj proti davčnim goljufijam in utajam, izogibanju davkom in agresivnemu davčnemu načrtovanju močno okrepiti sodelovanje med davčnimi organi posameznih držav članic, pa tudi sodelovanje davčnih organov z drugimi organi pregona v posameznih državah članicah;
- O. ker je treba po ugotovitvah OECD v poročilu z naslovom „Addressing Base Erosion and Profit Shifting“ (Zmanjševanje davčne osnove in preusmerjanje dobička) kot temeljni politični problem obravnavati dejstvo, da mednarodna skupna načela za skupno davčno jurisdikcijo, ki temeljijo na izmenjanih nacionalnih izkušnjah, niso v koraku s spremembami poslovnega okolja; ker bi morale imeti Komisija in države članice v mednarodnem prostoru dejavnejšo vlogo pri vzpostavljanju mednarodnih standardov, ki bodo temeljili na načelih preglednosti, izmenjavi informacij in odpravi škodljivih davčnih ukrepov;
- P. ker države v razvoju nimajo pogajalske moči, da bi države, ki so davčne oaze, prisilile k sodelovanju, izmenjavi informacij in večji preglednosti;
- Q. ker so raziskovalni novinarji, nevladni sektor in akademska skupnost bistveno prispevali k odkritju primerov davčnih utaj, izogibanja davkom in davčnih oaz ter ustreznem obveščanju javnosti o teh primerih;
- R. ker je treba poleg načinov za odkrivanje davčnih goljufij okrepiti tudi obstoječo zakonodajo na področju pomoči pri izterjavi davkov, enakosti davčne obravnave in izvedljivosti v poslovanju podjetij,
- S. ker so se evropski ministri za finančne zadeve februarja 2013 ob srečanju skupine G-20 v Moskvi zavezali, da bodo sprejeli potrebne ukrepe za odpravo izogibanja davkom, in potrdili, da zelenih učinkov ne bo mogoče doseči le z nacionalnimi ukrepi;
- T. ker določanje transfernih cen, ki vodi v izogibanje davkom, negativno vpliva na proračun držav v razvoju, saj po ocenah povzroča izgubo v višini okoli 125 milijard EUR prihodkov od davkov na leto, kar je skoraj dvakratni znesek mednarodne pomoči, ki jo prejmejo države v razvoju;
- U. ker imajo trenutno države članice zakonodajno pristojnost na področju davčne politike;

Torek, 21. maj 2013

1. pozdravlja akcijski načrt Komisije in njenih priporočil, v katerem države članice poziva k takojšnjim in usklajenim ukrepom proti davčnim oazam in agresivnemu davčnemu načrtovanju;
2. pozdravlja odločenost ministrov za finančne zadeve skupine G-20 pri reševanju vprašanja zniževanja davčne osnove in prenosa dobička;
3. poziva države članice, naj izpolnijo svojo zavezo, sprejmejo akcijski načrt Komisije in dosledno izvajajo obe priporočili; vztraja, da bi morale države članice začeti resna pogajanja, dokončati postopke za vse zakonodajne predloge v obravnavi in izvajati ukrepe na področju davčnih goljufij in utaj, izogibanja davkom, agresivnega davčnega načrtovanja in davčnih oaz na svojih odvisnih ozemljih;
4. obžaluje, da države članice še niso uspele doseči sporazuma o ključnih zakonodajnih predlogih, kot je predlog iz leta 2008 za spremembo Direktive Sveta 2003/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti ali predlog iz leta 2011 za direktivo Sveta o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb;
5. obžaluje, da doslej ni bil dosežen bistven napredek na področju davkov v okviru zavez iz pakta euro plus;
6. pozdravlja pobudo Komisije za vzpostavitev platforme za dobro davčno upravljanje; poziva Komisijo, naj skrbno opazuje izvajanje obeh priporočil v vseh državah članicah in se posvetuje z nacionalnimi davčnimi strokovnjaki, socialnimi partnerji in sindikati ter jih tudi vključi v delo platforme; poziva jo tudi, naj vsako leto Svetu in Parlamentu predloži poročilo o delu in dosežkih platforme;
7. meni, da podatki o tajnih bančnih računih v off-shore centrih, ki jih je aprila 2013 objavil Mednarodni konzorcij preiskovalnih novinarjev (International Consortium of investigative journalism), osvetljujejo obseg in resnost problema ter nujnost ukrepanja; v zvezi s tem znova poziva k okrepljeni evropski in mednarodni zavezi k preglednosti, ki bi morala voditi k mednarodnemu, zavezujočemu in večstranskemu dogovoru o samodejni izmenjavi informacij na področju davkov;

Vloga EU v mednarodnem prostoru

8. poudarja, da bi morala EU prevzeti vodilno vlogo v razpravah o boju proti davčnim goljufijam, izogibanju davkov in davčnim oazam, ki potekajo v okviru OECD, svetovnega foruma za transparentnost in izmenjavo podatkov za davčne namene, skupin G-20 in G-8 in drugih pomembnih multinacionalnih forumih; poziva Komisijo in države članice, naj v mednarodnem prostoru dosledno opozarjajo, da je v boju proti davčnim goljufijam, utaji davkov, izogibanju davkom, agresivnemu davčnemu načrtovanju in davčnim oazam bistveno okrepljeno sodelovanje; poudarja, da bi morala EU po potrebi prepričati države, ki niso članice EU, k oblikovanju in izboljšanju učinkovitosti njihovega sistema pobiranja davkov tako, da bi sprejele načela preglednosti, samodejne izmenjave informacij in odprave škodljivih davčnih ukrepov, pri čemer bi jim morala EU pomagati; spodbuja Komisijo in Svet, naj nadgradita tehnično pomoč in prizadevanja za krepitev zmogljivosti v državah v razvoju;
9. meni, da je izredno pomembno, da države članice Komisijo pooblastijo, da se v imenu EU pogaja o davčnih sporazumih s tretjimi državami, namesto da še naprej potekajo dvostranska pogajanja, katerih izid ni najboljši za EU kot celoto, pogosto pa tudi ne za zadevno državo članico;
10. poudarja, da morajo države članice, ki so prejele⁽¹⁾ ali želijo prejeti finančno pomoč, sprejeti ukrepe, s katerimi bodo okrepile in izboljšale zmožnosti pobiranja davkov in boja proti davčnim goljufijam in utajam; poziva Komisijo, naj k temu doda obveznost ukrepanja proti pranju denarja, izogibanju davkom in agresivnemu davčnemu načrtovanju;

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 472/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o okrepitvi gospodarskega in proračunskega nadzora v državah članicah euroobmočja, ki so jih prizadele ali jim grozijo resne težave v zvezi z njihovo finančno stabilnostjo.

Torek, 21. maj 2013

11. poziva Komisijo, naj ne nudi sredstev EU podjetjem, ki kršijo davčne standarde EU, in zagotovi, da jim države članice ne bodo nudile državne pomoči ali dostopa do javnih naročil; poziva Komisijo in države članice, naj od vseh podjetij, ki se potegujejo za dodelitev javnega naročila, zahtevajo navedbo informacij v zvezi s kaznimi ali obsodbami zaradi kaznivih dejanj v zvezi z davki; opozarja, da imajo javni organi možnost, da ob spoštovanju obveznosti, določenih v spremenjeni direktivi o zamudah pri plačilih, v pogodbe za opravljanje javnih naročil vključijo klavzulo, na podlagi katere lahko pogodbo prekinejo, če izvajalec po sklenitvi pogodbe krši zahteve glede izpolnjevanja davčnih obveznosti;
12. poziva Komisijo, naj predlaga skupne standarde za davčne sporazume med državami članicami in državami v razvoju, da bi preprečili zniževanje davčne osnove teh držav;
13. poziva Komisijo, naj zagotovi več proračunskih sredstev in osebja generalnemu direktoratu TAXUD, da bo lahko razvil politiko in predloge EU v zvezi z dvojnimi neobdavčenjem ter davčnimi utajami in goljufijami;
14. poziva Komisijo in države članice, naj v odnosih s tretjimi državami vztrajajo pri strogi uporabi standardov EU na področju davkov, zlasti pri prihodnjih dvostranskih ali večstranskih trgovinskih sporazumih;
15. pozdravlja zakon ZDA o davčni skladnosti računov v tujini (FATCA) kot prvi korak k samodejni izmenjavi informacij med EU in ZDA, da bi ukrepali proti čezmejnimi davčnim goljufijam in utajam; obžaluje pa, da je bil v pogajanjih z ZDA privzet dvostranski/medvladni pristop in ne skupno pogajalsko stališče EU; obžaluje tudi, da izmenjava informacij ni povsem vzajemna; v zvezi s tem poziva k spoštovanju varstva podatkov o državljanih EU;
16. poziva Komisijo in države članice, naj podrobno pregledajo in ustrezno izvajajo priporočila projektne skupine za finančno ukrepanje iz februarja 2012;

Glavni cilj – reševanje vprašanja davčne vrzeli

17. poziva države članice, naj se zavežejo ambicioznemu, vendar uresničljivemu cilju, da do leta 2020 zmanjšajo davčno vrzel vsaj za polovico, saj bi se s tem ustvarili znatno višji prihodki od davkov brez dvigovanja davčne stopnje;
18. priznava tudi, da bi lahko razširitev obstoječih davčnih osnov namesto zviševanja davčnih stopenj ali uvajanja novih davkov ustvarila dodatne prihodke za države članice;
19. dalje poziva Komisijo, naj na podlagi konkretnih zakonodajnih ukrepov v okviru obstoječih Pogodb razvije celovito strategijo, s katero bi odpravili davčno vrzel v EU in zagotovili, da bi vsa podjetja, ki poslujejo v EU, izpolnjevala davčne obveznosti v vseh državah članicah, v katerih poslujejo;
20. poudarja, da bi z ukrepi za zmanjšanje davčne vrzeli in boj proti davčnim oazam, davčnim utajam in izogibanju davkom dosegli poštene in pregledne konkurenčne pogoje na notranjem trgu, prispevali k fiskalni konsolidaciji in obenem znižali ravni javnega dolga, povečali sredstva za javne naložbe, izboljšali učinkovitost in pravičnost nacionalnih davčnih sistemov in povišali splošno raven izpolnjevanja davčnih obveznosti, tako v EU kot v državah v razvoju;
21. poziva Komisijo in države članice, naj povečajo uporabo programa Fiscalis tako, da vanj vključijo strategijo za zmanjšanje davčne vrzeli;
22. poziva Komisijo, naj preuči možnost uvedbe evropskega davka na čezmejne poslovne modele in elektronsko poslovanje;

Torek, 21. maj 2013

KLJUČNI UKREPI STRATEGIJE EU ZA ZMANJŠANJE DAVČNE VRZELI, KI JIH PREDLAGA EVROPSKI PARLAMENT:***Glede davčnih goljufij in izmikanja davkom***

23. poziva države članice, naj nacionalnim davčnim organom in davčnim revizorjem namenijo dovolj kadrovskih, strokovnih in proračunskih virov, pa tudi sredstev za usposabljanje uslužbencev davčne uprave, predvsem na področju čezmejnega sodelovanja v zvezi z davčnimi goljufijami in izogibanjem davkom; uvedejo naj tudi učinkovita orodja proti korupciji;

24. poziva Komisijo, naj nemudoma sprejme ukrepe za zagotovitev preglednosti plačevanja davkov podjetij, tako da od vseh multinacionalnih podjetij zahteva objavo preprostega, enotnega zneska, ki so ga plačala v posameznih državah članicah, v katerih poslujejo;

25. poudarja velik pomen skupne konsolidirane osnove za davek od dohodkov pravnih oseb (CCCTB) in poziva države članice, naj dosežejo soglasje glede direktive o CCCTB in jo izvajajo, pri tem pa naj postopoma preidejo z neobveznega na obvezen sistem, kot je določeno v zakonodajni resoluciji z dne 19. aprila 2012 o predlogu direktive Sveta o CCCTB;

26. meni, da bi morali pristojni organi ukrepati in finančnim institucijam in svetovalcem začasno ali dokončno odvzeti dovoljenje za opravljanje bančnih poslov, če sodelujejo pri davčnih goljufijah tako, da strankam nudijo produkte ali storitve, ki jim omogočajo davčno utajo, ali če zavrnejo sodelovanje z davčnimi organi;

27. pozdravlja, da je Komisija v področje nove direktive proti pranju denarja (2013/0025(COD)) vključila navedbo kaznivih dejanj v zvezi z davki kot predhodnih kaznivih dejanj za pranje denarja, ter poziva k čim prejšnjemu izvajanju direktive; spodbuja Komisijo, naj predstavi predloge za usklajen boj proti davčnim goljufijam v okviru kazenskega prava, zlasti na področju čezmejnih in vzajemnih preiskav; opozarja Komisijo, naj okrepi sodelovanje z drugimi organi pregona EU, zlasti tistimi, ki so pristojni za preprečevanje pranja denarja, pravne zadeve in socialno varnost;

28. poziva države članice, naj odpravijo vse ovire v nacionalni zakonodaji, ki ovirajo sodelovanje in izmenjavo informacij o davkih z institucijami EU in med državami članicami, pri tem pa zagotovijo učinkovito varstvo podatkov o davkopllačevalcih;

29. poziva Komisijo, naj opredeli področja, na katerih bi lahko izboljšali ureditev EU in upravno sodelovanje držav članic, da bi zmanjšali davčne goljufije, med drugim z ustrezno uporabo programov Fiscalis in Customs;

30. pozdravlja novi okvir za upravno sodelovanje, ki ga je sprejel Svet, in poziva države članice k čim prejšnjemu izvajanju tega okvira;

31. spodbuja države članice, naj iščejo znake, ki kažejo na davčne utaje, tudi v drugih državnih evidencah, kot so evidence motornih vozil, zemljišč, jaht in drugega premoženja, in te podatke delijo z drugimi državami članicami in Komisijo;

32. poudarja pomen izvajanja novih strategij in učinkovitejše uporabe obstoječih struktur EU za učinkovitejši boj proti goljufijam v zvezi z DDV, zlasti davčnim vrtiljakom; v zvezi s tem poziva Svet, naj nemudoma sprejme in začne izvajati Direktivo o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost glede mehanizma za hiter odziv v primerih goljufij na področju DDV;

33. spodbuja države članice, naj v okviru novega programa Fiscalis 2020 še naprej izvajajo in nadgrajujejo sočasne kontrole za odkrivanje in boj proti čezmejnimi davčnimi goljufijam in olajšajo navzočnost tujih uradnikov na davčnih uradih in med upravnimi poizvedbami; poudarja, da je pomembno okrepiti sodelovanje med davčnimi organi in drugimi organi pregona, zlasti zaradi izmenjave informacij, pridobljenih v preiskavah v zvezi s pranjem denarja in s tem povezanih kaznivih dejanj v zvezi z davki;

34. znova opozarja, da neformalne ekonomije ne bo mogoče odpraviti brez ustreznih spodbud; poleg tega predlaga, naj bo za države članice obvezno prek preglednice poročati, v kolikšni meri jim je uspelo neformalno ekonomijo zmanjšati;

Torek, 21. maj 2013

35. podpira prizadevanja Mednarodnega združenja nadzornikov trga vrednostnih papirjev za uvedbo identifikatorjev pravnih oseb, s čimer bi se približali zagotavljanju sledljivosti in preglednosti finančnih transakcij, kar je ključnega pomena za boj proti davčnim goljufijam;
36. meni, da bi z odpravo davčnih privilegijev omogočili celovite reforme za oblikovanje enostavnega, razumljivega in pravičnega davčnega sistema;
37. poudarja, da so sodni postopki pri davčnih goljufijah zapleteni in dolgotrajni ter da so tisti, ki so spoznani za krive, deležni relativno milih kazni, zaradi česar so davčne goljufije neke vrste kazniva dejanja brez tveganja;
38. poudarja potencial e-uprave, da poveča preglednost in prepreči goljufije in korupcijo ter s tem zaščiti javna sredstva; poudarja, da je potrebna zakonodaja, ki bo omogočala stalne inovacije;
39. poziva Komisijo, naj posebej obravnava vprašanje hibridne neskladnosti med posameznimi davčnimi sistemi, ki se uporabljajo v državah članicah;
40. vendar ugotavlja, da davčna utaja na področju DDV neposredno vpliva tako na gospodarstva držav članic kot na proračun Evropske unije, saj je ta davek „lastno sredstvo“; opozarja, da po besedah Računskega sodišča „utaja DDV vpliva na finančne interese držav članic; vpliva tudi na proračun EU, saj vodi do nižjih lastnih sredstev iz naslova DDV; ta izguba se nadomesti z lastnimi sredstvi iz naslova bruto nacionalnega dohodka, kar izkrivlja prispevke posameznih držav članic v proračun EU. Poleg tega davčne goljufije ogrožajo delovanje notranjega trga in onemogočajo pošteno konkurenco“⁽¹⁾;
41. ugotavlja, da sistem DDV v Evropski uniji zagotavlja znaten del javnih prihodkov (21 % v letu 2009⁽²⁾), vendar je tudi razlog za visoko stopnjo nepotrebnih stroškov za zagotavljanje skladnosti in izogibanje davkom;
42. poudarja, da se od uvedbe DDV model pobiranja DDV ni spreminjal; poudarja, da je ta model zaradi številnih tehnoloških in gospodarskih sprememb zastarel in njegova nadaljnja uporaba povzroča znatne izgube;
43. poudarja, da pravilno delovanje carinskega sistema neposredno vpliva na izračun DDV; je resno zaskrbljen, da carinski pregledi v EU ne delujejo pravilno, kar povzroča velike izgube davka na dodano vrednost⁽³⁾; meni, da je nesprejemljivo, da davčne uprave v večini držav članic nimajo neposrednega dostopa do carinskih podatkov in da samodejno navzkrižno preverjanje z davčnimi podatki zaradi tega ni mogoče; poudarja, da se vpleteni v organizirani kriminal dobro zavedajo šibkosti sedanjega sistema;
44. poziva Komisijo in države članice, naj preučijo možnost uvedbe ukrepov, ki bi omogočali ponovno družbeno rabo sredstev, odvzetih v kazenskih postopkih v zvezi z davčnimi goljufijami in izogibanjem davkom; zato poziva k temu, da se znaten del odvzetih sredstev ponovno uporabi v družbene namene in se vrne v lokalna in regionalna gospodarstva, ki so jih neposredno ali posredno prizadela kazniva dejanja v zvezi z davki;
45. poziva Komisijo in države članice, naj razvijajo okolje, kjer bo vloga civilne družbe pri razkrivanju primerov davčnih goljufij in davčnih oaz popolnoma zaščitena, med drugim z vzpostavitvijo učinkovitih sistemov za zaščito prijaviteljev in novinarskih virov;

⁽¹⁾ Posebno poročilo Evropskega računskega sodišča št. 13/2011, str. 11, odstavek 5.

⁽²⁾ Evropski parlament, Generalni direktorat za notranjo politiko, Tematski sektor A (Gospodarska in znanstvena politika): „Poenostavitev in posodobitev sistema DDV na enotnem digitalnem trgu“ (Simplifying and Modernising VAT in the Digital Single Market, IP/A/IMCO/ST/2012_03), september 2012, <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=75179>

⁽³⁾ Glede na posebno poročilo št. 13/2011 Evropskega računskega sodišča je v sedmih državah članicah, ki jih je to sodišče revidiralo, v letu 2009 že samo uporaba carinskega postopka 42 prispevala k ekstrapoliranim izgubam v višini približno 2 200 milijonov EUR, kar je 29 % DDV, ki bi se teoretično odmeril na davčno osnovo vsega uvoza, ki je bil leta 2009 opravljen po carinskem postopku 42 v teh sedmih državah članicah EU.

Torek, 21. maj 2013

Glede izogibanja davkom in agresivnega davčnega načrtovanja

46. poziva države članice, naj prednostno sprejmejo in izvajajo spremenjeno direktivo o davkih na prihranke ter tako odpravijo vrzeli v obstoječi direktivi in učinkoviteje preprečujejo davčno utajo;

47. pozdravlja mednarodne razprave o posodobitvi smernic OECD o določanju transfernih cen, t.j. preusmerjanju dobičkov v davčne oaze z namenom izogibanja davkom, tako v razvitih kot nerazvitih državah; poziva Komisijo in države članice, naj brez odlašanja ukrepajo in pregledajo sedanja pravila o oblikovanju transfernih cen, zlasti v zvezi s prenosom tveganj in neopredmetenih sredstev, umetno delitvijo lastništva sredstev med pravnimi osebami v skupini in transakcijami med temi osebami, ki so med neodvisnimi osebami redke; poziva Komisijo, naj razvije sistem vnaprejšnjih cenovnih sporazumov za določanje transfernih cen, pri čemer bi se k obstoječim obveznostim, ki izhajajo iz smernic dokumentacije za transferne cene v EU, dodala nova zahteva; meni, da bi morale biti zahteve v zvezi z dokumentacijo in davčno napovedjo obsežnejše za transakcije z jurisdikcijami s črnega seznama;

48. pozdravlja napredek pri poročanju po posameznih državah v okviru direktiv o računovodstvu in preglednosti; poziva Komisijo, naj kot naslednji korak uvede poročanje po posameznih državah za čezmejne družbe v vseh sektorjih in naj izboljša preglednost plačilnih transakcij – in sicer z zahtevo po razkritju podatkov, kot so vrsta dejavnosti in kraj podjetja, prihodki, število stalno zaposlenih, dobiček ali izguba pred plačilom davka, davek na dobiček ali izgubo, javne subvencije, kot so bile pridobljene v posameznih državah v zvezi s poslovanjem skupine kot celote –, kar bo omogočalo spremljanje spoštovanja pravil o oblikovanju transfernih cen;

49. poziva, naj se predlog za pregled direktive o preprečevanju pranja denarja dopolni, tako da se vanj vključi obveznost vodenja javnega registra dejanskega lastništva družb, skladov, fundacij in podobnih pravnih subjektov;

50. poziva države članice, naj povečajo učinkovitost kodeksa ravnanja za obdavčitev podjetij tako, da se v primerih, ko so politične odločitve nujno potrebne, ta vprašanja sprožijo na ravni Sveta; poziva Komisijo, naj dejavno posreduje v primerih, ko se skupina za kodeks ravnanja ne more dogovoriti o postopkih za odpravo neskladnosti v nacionalnih davčnih sistemih;

51. poziva Komisijo, naj pripravi in podpre kodeks ravnanja za revizorje in svetovalce; poziva revizijska podjetja, naj nacionalne davčne organe opozorijo na morebitne znake agresivnega davčnega načrtovanja v revidirani družbi;

52. meni, da revizorji ne bi smeli imeti možnosti nujenja prepovedanih storitev, ki niso povezane z revizijo, svetovalne storitve v zvezi z davki, ki se nanašajo na strukturiranje transakcij, in davčno svetovanje, pa je treba šteti za takšne storitve;

53. ugotavlja, da je ustrezna identifikacija davkoplačevalcev ključnega pomena za uspešno izmenjavo informacij med nacionalnimi davčnimi organi; poziva Komisijo, naj pospeši postopek uvedbe davčne številke EU za vse pravne in fizične osebe, ki izvajajo čezmejne transakcije; meni, da bi morala biti davčna številka EU povezana z mednarodno in odprto zbirko podatkov za sistem izmenjave podatkov v zvezi z DDV, saj bi pripomogla k ugotavljanju neplačanih davkov in drugih neizpolnjenih obveznosti;

54. poziva Komisijo, naj v letu 2013 predstavi predlog za pregled direktive o matičnih in odvisnih družbah in direktive o obdavčevanju plačil obresti ter licenčnin, da bi se pregledale in uskladile klavzule proti zlorabi v obeh direktivah in odpravilo dvojno neobdavčenje, ki ga spodbujajo hibridni subjekti in finančni instrumenti v EU;

Torek, 21. maj 2013

55. poziva države članice, naj začnejo čim prej izvajati predlog Komisije o uvedbi splošnega pravila proti zlorabi in s tem ukrepajo proti praksam agresivnega davčnega načrtovanja, v svoje konvencije o dvojnem obdavčevanju pa naj vključijo klavzulo o preprečevanju dvojnega neobdavčevanja; spodbuja države članice, naj ne upoštevajo morebitnih davčnih ugodnosti, ki izhajajo iz umetnih konstruktov ali nimajo komercialne vsebine; predlaga, naj se za države članice EU začne pripravljati standarden sklop pravil za preprečevanje dvojnega obdavčenja;

56. pozdravlja delo Komisije na področju priprave evropskega kodeksa davkoplačevalcev; meni, da bo ta kodeks pripomogel k povečanju legitimnosti in razumljivosti obstoječega davčnega sistema, okreplil sodelovanje in zaupanje med davčnimi organi in davkoplačevalci ter pomagal davkoplačevalcem, saj bo zagotavljal večjo preglednost njihovih pravic in obveznosti;

57. spodbuja Komisijo in države članice, naj vzpostavijo učinkovit mehanizem zbiranja prihodkov, v katerem bo razmik med davkoplačevalci in davčnimi organi čim manjši in uporaba sodobne tehnologije čim večja; poziva Komisijo, naj se z oblikovanjem ustreznih standardov EU usmeri v reševanje zapletenih vidikov obdavčitve elektronskega trgovanja;

58. poziva države članice, naj zagotovijo, da bo lobiranje finančnega sektorja, ki pogosto privede do zakonitega izogibanja davkom in agresivnega davčnega načrtovanja, čim bolj pregledno;

59. spodbuja Komisijo, naj regulira finančne tokove iz držav članic v tretje države z namenom izogibanja davkom ter ustvari uravnotežen in konkurenčen davčni okvir;

60. poziva Komisijo, naj ukrepa zoper službe v podjetjih, ki se ukvarjajo z agresivnim davčnim načrtovanjem, zlasti v sektorju finančnih storitev;

61. poziva Komisijo, naj opravi podrobno študijo o razliki, ki obstaja v državah članicah med zakonitimi in dejanskimi stopnjami davka za pravne osebe, da bo razprava o davčni harmonizaciji potekala na osnovi objektivnih podatkov;

62. poziva države članice, naj obveščajo o posameznih davčnih sodnih odločbah nacionalnih organov za družbe s čezmejnimi poslovanjem in zagotovijo, da bodo javno dostopne; vztraja, naj države članice za družbe, ki želijo pridobiti davčne odločbe, postavijo stroge zahteve v zvezi z vsebino;

63. ugotavlja, da skladi pogosto služijo kot sredstva za davčno utajo, in z zaskrbljenostjo ugotavlja, da v večini držav registracija njihove pravne ureditve ni obvezna; poziva EU, naj uvede evropski register skladov in drugih tajnih subjektov, saj je to pogoj za ukrepanje proti izogibanju davkom;

Glede davčnih oaz

64. poziva k skupnemu pristopu EU glede vprašanja davčnih oaz;

65. pozdravlja zavezanost Komisije, da spodbuja samodejno izmenjavo podatkov kot prihodnji evropski in mednarodni standard preglednosti in izmenjave informacij v davčnih zadevah; znova poziva k ukrepom, ki bodo presegali okvir OECD za obravnavo nezakonitih finančnih tokov ter davčnih utaj in izogibanja davkom, glede na njegove številne pomanjkljivosti; obžaluje dejstvo, da OECD vladam dopušča, da se izognejo črnemu seznamu zgolj z obljubo, da bodo upoštevale načela izmenjave informacij, ne da bi zagotovile dejanski prenos teh načel v prakso; prav tako meni, da je zahteva po sklenitvi sporazumov z 12 drugimi državami, ki bi omogočila njihov umik s črnega seznama, samovoljna, saj ni povezana s kvalitativnimi kazalniki, ki bi omogočali nepristransko presojo izvajanja prakse dobrega upravljanja;

66. poziva Komisijo, naj sprejme jasno opredelitev in skupen sklop meril za prepoznavanje davčnih oaz ter ustrezne ukrepe za te jurisdikcije, ki bi se začeli izvajati najpozneje 31. decembra 2014, in zagotovi dosledno uporabo te opredelitve v vsej zakonodaji EU; predlaga, naj opredelitev temelji na standardih OECD za preglednost in izmenjavo informacij ter načelih in merilih iz kodeksa ravnanja; v zvezi s tem je prepričan, da je treba jurisdikcijo obravnavati kot davčno oazo, če je ugotovljeno večje število naslednjih pokazateljev:

- (i) do ugodnosti so upravičeni samo nerezidenti ali transakcije, ki se opravljajo z nerezidenti,

Torek, 21. maj 2013

- (ii) ugodnosti so strogo ločene od domačega trga, tako da ne vplivajo na nacionalno davčno osnovo,
- (iii) ugodnosti se odobrijo tudi brez prave gospodarske dejavnosti ali pomembne gospodarske prisotnosti v jurisdikciji, ki te davčne ugodnosti ponuja,
- (iv) pravila za določanje dobička v zvezi z dejavnostmi v multinacionalni skupini družb odstopajo od mednarodno sprejetih načel, zlasti pravil, dogovorjenih v okviru OECD,
- (v) davčni ukrepi niso pregledni, vključno s primeri, ko so pravne določbe na upravni ravni ohlapnejše na nepregleden način,
- (vi) jurisdikcija ne nalaga davkov na zadevni prihodek ali so ti le nominalni,
- (vii) zakoni ali upravni postopki preprečujejo učinkovito izmenjavo podatkov za davčne namene z drugimi vladami v zvezi z davkoplačevalci, ki koristijo neobdavčenje ali nominalno obdavčenje, s čimer se kršijo standardi iz člena 26 vzorčne konvencije OECD o davku na dohodek in kapital,
- (viii) jurisdikcije vzpostavljajo nepregledne in tajne sisteme, zaradi katerih je oblikovanje in delovanje registrov družb in registrov skladov in fundacij nepopolno in nepregledno,
- (ix) projektna skupina za finančno ukrepanje jurisdikcijo opredeljuje kot nekooperativno državo in ozemlje;

67. poziva Komisijo, naj do 31. decembra 2014 pripravi in vzpostavi evropski črni seznam davčnih oaz; v zvezi s tem zadevne organe poziva:

- naj začasno ali dokončno prenehajo izvajati konvencije o dvojnem obdavčevanju z jurisdikcijami, ki so na črnem seznamu, in naj dajo pobudo za takšne konvencije z jurisdikcijami, ki niso več davčne oaze;
- naj družbam s sedežem v jurisdikcijah s črnega seznama prepovejo dostop do javnih naročil EU za blago in storitve in jim ne dodeljujejo državne pomoči;
- naj družbam, ki še naprej poslujejo s subjekti iz teh jurisdikcij prepovejo dostop do državne pomoči in pomoči EU;
- naj opravijo pregled direktiv o reviziji in računovodstvu s ciljem določiti zahtevo po ločenem računovodstvu in revidiranju dobičkov in izgub vsake holdinške družbe posamezne pravne osebe v EU, ki se nahaja v jurisdikciji s črnega seznama,
- naj prepovejo finančnim institucijam in svetovalcem iz EU, da ustanovijo ali ohranijo podružnice in hčerinske družbe v jurisdikcijah s črnega seznama, ter preučijo možnost odvzema licenc evropskim finančnim institucijam in svetovalcem, ki ohranjajo hčerinske družbe in še naprej poslujejo v teh jurisdikcijah,
- naj uvedejo posebno dajatev na vse transakcije, usmerjene v te jurisdikcije ali iz njih,
- naj ukinejo oprostitev davčnega odtegljaja pri viru za posameznike, ki se v jurisdikcijah s črnega seznama za davčne namene ne štejejo kot rezidenti;
- naj preučijo različne možnosti za nepriznavanje pravnega statusa družb, ustanovljenih v jurisdikcijah s črnega seznama, v EU,
- naj v primeru poslovanja s tretjimi državami s črnega seznama uporabijo tarifne ovire,
- naj okrepijo dialog med Komisijo in Evropsko investicijsko banko, da bi zagotovili se naložbe za projekte, upravičence in posrednike iz jurisdikcij s črnega seznama zadržijo;

Torek, 21. maj 2013

Mednarodna razsežnost

68. meni, da bi morali minimalni standardi iz priporočila Komisije o ukrepih, namenjenih spodbujanju tretjih držav k izvajanju minimalnih standardov dobrega upravljanja, izrecno veljati tudi za države članice;

69. spodbuja države članice, naj sodelujejo s tretjimi državami, ki niso davčne oaze, in jim pomagajo pri učinkovitem ukrepanju proti davčnim goljufijam in izogibanju davkom, zlasti prek ukrepov ustvarjanja zmogljivosti; podpira poziv Komisije državam članicam, naj v ta namen v te države začasno napotijo davčne strokovnjake;

70. poziva Komisijo, naj polno prispeva k nadaljnjem razvoju projekta o zmanjševanju davčne osnove in preusmerjanju dobička (Base Erosion and Profit Shifting) OECD, in sicer s širjenjem analiz o problematičnih davčnih sistemih v državah članicah in med njimi ter o potrebnih spremembah na ravni držav članic in EU, s katerimi bi preprečili davčne goljufije in utaje ter vse oblike agresivnega davčnega načrtovanja; poziva Komisijo, naj Svetu in Parlamentu redno poročajo o tem postopku;

71. poudarja, da morajo države v razvoju za doseg razvojnih ciljev tisočletja zbrati in zagotoviti sredstva od davkov, saj so ta bolj predvidljiva in vzdržna kot tuja pomoč in bodo prispevala k zmanjševanju dolga; vendar ugotavlja, da je delež davčnih virov glede na BDP v večini držav v razvoju nizek, te države pa se soočajo s socialnimi, političnimi in upravnimi težavami pri vzpostavljanju trdnega sistema javnih financ, zato so še posebej izpostavljene davčnim utajam in izogibanju davkom posameznih davkoplačevalcev in gospodarskih družb;

72. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da so države v razvoju v zelo slabem pogajalskem položaju pri nekaterih neposrednih tujih vlagateljih, ki iščejo davčne subvencije in oprostitve; meni, da bi bilo treba od podjetij v primeru večjih naložb zahtevati, da sprejmejo natančne zaveze glede širših pozitivnih učinkov projekta za lokalno in/ali nacionalno gospodarstvo in družbeni razvoj;

73. poudarja, da so nezakoniti odlivi glavni razlog za zadolženost držav v razvoju, agresivno davčno načrtovanje pa je v nasprotju z načelom družbene odgovornosti podjetij;

74. ugotavlja, da davčni sistemi v mnogih državah v razvoju niso v skladu z mednarodnimi standardi (premajhne davčne pristojnosti in neučinkovita davčna uprava, visoka raven korupcije, nezmožnost uvedbe in vodenja dobro delujočega davčnega registra itd.); poziva EU, naj v okviru instrumenta za razvojno sodelovanje in Evropskega razvojnega sklada izboljša pomoč pri davčnem upravljanju ter reševanju vprašanj mednarodnih davčnih goljufij in prekomerne optimizacije, tako da okrepi zmogljivosti držav v razvoju za odkrivanje in preganjanje neprimernih praks prek tesnejšega sodelovanja v davčnem upravljanju; meni tudi, da bi bilo treba zagotoviti pomoč za gospodarsko preoblikovanje držav v razvoju, ki so davčne oaze;

75. kot prve korake pri tem pozdravlja strokovne preglede davčnih utaj, ki potekajo v okviru svetovnega foruma za transparentnost in izmenjavo podatkov za davčne namene; meni pa, da bodo standardi svetovnega foruma neučinkoviti pri omejevanju nezakonitih finančnih tokov, če se bodo osredotočali na sistem za izmenjavo informacij na zahtevo pri OECD;

76. izpostavlja, da s krepitvijo dvostranskega namesto večstranskega pristopa k nadnacionalnim davčnim vprašanjem obstaja nevarnost, da bi sporazumi o dvojnem obdavčevanju spodbudili določanje transference cen in regulativno arbitražo; zato poziva Komisijo, naj ne spodbuja takih sporazumov namesto sporazumov o izmenjavi davčnih podatkov, saj v državah v razvoju običajno povzročajo proračunske izgube zaradi nižjih stopenj odtegnjenega davka ob izplačilu dividend, obresti in licenčin;

Torek, 21. maj 2013

77. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Organizaciji za gospodarsko sodelovanje in razvoj ter Odboru strokovnjakov ZN o mednarodnem sodelovanju pri davčnih vprašanjih, nadzornemu odboru Evropskega urada za boj proti goljufijam in Evropskemu uradu za boj proti goljufijam.

P7_TA(2013)0206

Letno davčno poročilo: kako sprostiti potencial EU za gospodarsko rast

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o letnem davčnem poročilu: kako sprostiti potencial EU za gospodarsko rast (2013/2025(INI))

(2016/C 055/08)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 3 Pogodbe o Evropski uniji (PEU) ter členov 26, 110–115 in 120 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju predloga Komisije za direktivo Sveta o spremembi Direktive 2003/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (COM(2008)0727),
- ob upoštevanju predloga Komisije za sklep Sveta o odobritvi okrepljenega sodelovanja na področju davka na finančne transakcije (COM(2012)0631),
- ob upoštevanju predloga direktive Sveta o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb (CCCTB) (COM(2011)0121),
- ob upoštevanju predloga Komisije za direktivo Sveta o spremembi Direktive 2003/96/ES o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (COM(2011)0169),
- ob upoštevanju svojega stališča z dne 11. septembra 2012 o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb: skupni sistem obdavčevanja plačil obresti ter licenčin med povezanimi družbami iz različnih držav članic (prenovitev) ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Sporočila Komisije z dne 27. junija 2012 o konkretnih ukrepih za okrepitev boja proti davčnim goljufijam in davčnim utajam, vključno v zvezi s tretjimi državami (COM(2012)0351),
- ob upoštevanju Sporočila Komisije z dne 6. decembra 2012 o akcijskem načrtu za okrepljeni boj proti davčnim goljufijam in davčnim utajam (COM(2012)0722),
- ob upoštevanju priporočila Komisije z dne 6. decembra 2012 o agresivnem davčnem načrtovanju (C(2012)8806),
- ob upoštevanju priporočila Komisije z dne 6. decembra 2012 glede ukrepov, namenjenih spodbujanju tretjih držav k uporabi minimalnih standardov dobrega upravljanja v davčnih zadevah (C(2012)8805),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 14. decembra 2012 o krepitvi enotnega trga z odpravo čezmejnih davčnih ovir za osebna vozila (COM(2012)0756),
- ob upoštevanju predloga Komisije za uredbo o akcijskem programu za obdavčitev v Evropski uniji za obdobje 2014–2020 (Fiscalis 2020) (COM(2012)0465),
- ob upoštevanju poročila Komisije o javnih financah v ekonomski in monetarni uniji (European Economy (Evropsko gospodarstvo) št. 4/2012)),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. januarja 2013 o javnih financah v ekonomski in monetarni uniji – 2011 in 2012 ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0318.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0011.

Torek, 21. maj 2013

- ob upoštevanju poročila Komisije o davčnih reformah v ekonomski in monetarni uniji (European Economy (Evropsko gospodarstvo) št. 6/2012),
 - ob upoštevanju veljavne davčne agende OECD za leto 2012 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju poročila OECD z naslovom „Addressing Base Erosion and Profit Shifting“ (Obravnavanje zniževanja osnove in prenosa dobička) ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju publikacije Deutsche Bank z dne 5. oktobra 2012 o vplivu davčnih sistemov na gospodarsko rast v Evropi ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju strategije Evropa 2020 (COM(2010)2020),
 - ob upoštevanju sklepov Ekonomsko-finančnega sveta z dne 10. julija 2012 ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju letnega pregleda rasti za leto 2013 (COM(2012)0750),
 - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 12. februarja 2013 o poročilu o mehanizmu opozarjanja 2013 ⁽⁵⁾,
 - ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 29. junija, 19. oktobra in 14. decembra 2012,
 - ob upoštevanju zaključne izjave s srečanja finančnih ministrov in guvernerjev centralnih bank skupine G20 v Moskvi 15. in 16. februarja 2013 ⁽⁶⁾,
 - ob upoštevanju delovnega programa irskega predsedstva Sveta,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A7-0154/2013),
- A. ker so obeti za rast gospodarstev in zaposlenosti v EU – pogosto zaradi premajhnega poudarka v sedanji politični kombinaciji na vlaganjih, konkurenčnosti, zaposlovanju ter pravičnem in učinkovitem obdavčenju v bližnji prihodnosti – skromni ali negativni; ker vse evroobmočje doživlja recesijo z dvojnimi dnom;
- B. ker se je od izbruha nedavne gospodarske dolžniške krize v številnih državah članicah precej spremenila struktura davčnih prihodkov, med povezanimi strukturnimi in cikličnimi učinki te spremembe pa je težko razlikovati; ker bi bilo treba pri oblikovanju davčne politike v celoti upoštevati načelo subsidiarnosti in večplastnega upravljanja v skladu z ustreznimi zakonodajami držav članic;
- C. ker se države članice zaradi krize, ki je razkrila strukturne pomanjkljivosti nekaterih gospodarstev EU in ki še naprej ogroža potencial rasti v Uniji, srečujejo z zahtevnim izzivom uravnoveževanja proračunov ter istočasnega spodbujanja gospodarske rasti in ustvarjanja delovnih mest;
- D. ker je mogoče od začetka novega tisočletja v EU opaziti trend razvoja davčnega sistema, ki je bolj usmerjen v rast;
- E. ker bi morali davčni sistemi EU delovati tako, da bi bili podjetjem prijazni, kar bi okrepilo njihove zmožnosti za ustvarjanje rasti in odpiranje delovnih mest;

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/ctp/OECDCurrentTaxAgenda2012.pdf>

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/ctp/beps.htm>

⁽³⁾ http://www.dbresearch.com/PROD/DBR_INTERNET_EN-PROD/PROD000000000295266.pdf

⁽⁴⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/ecofin/131662.pdf

⁽⁵⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/ecofin/135430.pdf

⁽⁶⁾ <http://www.g20.org/news/20130216/781212902.html>

Torek, 21. maj 2013

- F. ker v okolju počasne rasti in recesije pozen prenos predplačil davka povzroča družbam dodatne likvidnostne težave;
- G. ker bi bilo treba učinek krize zmanjšati z davčno politiko, ki bi bila združljiva s cilji strategije EU 2020, to pa morala biti prednostna naloga;
- H. ker potreba po ponovni vzpostavitvi verodostojnosti proračunskih politik in zmanjšanju državnih dolgov držav članic zahteva spremembo proračunskih izdatkov, hitro izvajanje do rasti prijaznih strukturnih reform, izboljšanje metod pobiranja davkov in spremembo nekaterih davkov, s čemer bi, kadar je to primerno, zagotovili prednostno obravnavo davkov, ki se odmerjajo na kapital, okolju škodljive dejavnosti in nekatere vrste potrošnje, namesto davkov, ki se odmerjajo na delo;
- I. ker je pameten in aktiven razvoj politike na področju okoljskega obdavčenja ključen za izvajanje načel onesnaževalec plača, povečanje rasti in zagotovitev vzdržnih obetov za rast.

Splošne ugotovitve

1. ugotavlja, da je davčna politika še vedno področje v nacionalni pristojnosti in da je treba zato upoštevati različne davčne sisteme držav članic; ugotavlja, da prenos pristojnosti na področju obdavčenja z nacionalne ravni na raven Unije zahteva spremembo v Pogodbi, ki jo morajo nato soglasno sprejeti vse države članice; opozarja pa, da to ne izključuje učinkovitega usklajevanja davčnih ureditev na evropski ravni; poudarja, da bi bilo treba pri oblikovanju davčne politike v celoti upoštevati načelo subsidiarnosti in večplastnega upravljanja v skladu z ustrežno zakonodajo držav članic;
2. ugotavlja, da je optimalna zasnova davčnih sistemov odvisna od več dejavnikov, zato se od države do države razlikuje; poudarja nujnost ustreznega načrtovanja in prilagoditve kratkoročnih, srednjeročnih in dolgoročnih davčnih politik;
3. poudarja izboljšanja, dosežena na področju usklajevanja davčnih politik, vendar opozarja, da se državljani in podjetja EU, ki se ukvarjajo s čezmejnimi dejavnostmi, še vedno srečujejo s precejšnjimi stroški, upravnimi obremenitvami in pravnimi vrzeli, ki jih je treba čim prej odpraviti, da bodo državljani in podjetja lahko v celoti izkoristili prednosti enotnega trga;
4. ugotavlja, da ima pravična in zdrava konkurenca med različnimi davčnimi sistemi na enotnem trgu spodbujevalni učinek na evropska gospodarstva, po drugi strani pa poudarja, da ima škodljiva davčna konkurenca poguben vpliv na gospodarstvo; glede poročila OECD z naslovom „Obravnavanje zniževanja osnove in prenosa dobička“ poudarja, da so funkcionalne institucije, ki temeljijo na trdnem in pravičnem pravnem in upravnem okviru bistvenega pomena;
5. ugotavlja, da je treba za vzpostavitev gospodarskega ravnovesja poleg zagotovitve skladnosti z vzdržnimi fiskalnimi politikami uveljaviti ukrepe, ki spodbujajo rast, kot so npr. boj proti davčnim goljufijam in utajam, premik obdavčenja v smeri rasti prijaznih področij in vzdržne davčne spodbude za samozaposlene osebe ter mala in srednja podjetja (MSP), zlasti s ciljem pospeševanja inovacij ter dejavnosti na področju raziskav in razvoja;
6. poudarja, da je vzpostavitev jasnega, predvidljivega, stabilnega in preglednega davčnega okolja v okviru enotnega trga v interesu podjetij in državljanov, saj pomanjkanje preglednosti glede davčnih predpisov ovira čezmejne dejavnosti ter domače in tuje naložbe v EU; predlaga, da bi morali imeti posamezniki in podjetja v posameznih državah članicah na voljo obsežnejše in boljše informacije o pravilih, zahtevah in predpisih na področju obdavčevanja;
7. priporoča, naj bodo države članice previdne pri spreminjanju obstoječih in uvajanju novih davkov ter naj zagotovijo, da bo to potekalo na način, ki bo naklonjen rasti, in da bodo imeli posamezniki in poslovni sektor dovolj časa in ustrezna sredstva, da se bodo pripravili na nove fiskalne ukrepe še pred njihovo uveljavitvijo;

Torek, 21. maj 2013

8. je zaskrbljen zaradi učinkov na družbene neenakosti, ki bi jih lahko imel splošni premik v smeri obsežnejšega obdavčenja potrošnje v več državah članicah; poziva države članice, naj bodo pozorne na to morebitno težavo in naj pozorno preučijo negativne posledice spodkopavanja progresivnosti davčnega sistema kot celote; meni, da bi morala biti ureditev DDV do določene mere prožna ter da bi v ustrezno utemeljenih primerih, na primer na področju kulture in osnovnih potreb, kot je določeno v direktivi o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, nekatere kategorije izdelkov obdavčili po stopnji, ki je nižja od predpisane;

9. meni, da bi z lastnimi sredstvi proračun EU postal koristen instrument za krepitev rasti, saj bi imela Komisija večjo samostojnost in neodvisnost pri pripravi svojih predlogov;

Odkrivanje skritih virov, ki bi lahko prispevali h gospodarski rasti v okviru davčne politike

10. ugotavlja, da je gospodarski razvoj odvisen od dejavnikov, kot so delo, kapital, tehnološki napredek, učinkovita raba virov in produktivnost, ter da bi morali pri kratkoročni, srednjeročni in dolgoročni davčni politiki te dejavnike skrbno upoštevati; zato poudarja pomen usklajenega odločanja pri doseganju tega cilja;

11. ugotavlja, da bi si bilo treba pri oblikovanju davčne politike prizadevati za krepitev gospodarstva, med drugim z vzpostavitvijo davčnih struktur, ki dolgoročno spodbujajo skupno povpraševanje in ustvarjanje delovnih mest, olajšujejo dejavnosti, usmerjene v izvoz ter pospešujejo trajnostni razvoj;

12. domneva, da bi lahko imelo povišanje davkov na nekaterih področjih, denimo trošarinah, nekatere pozitivne učinke, saj bi usmerjalo dodatna sredstva, s tem pa koristilo državljanom in realnemu sektorju;

13. poudarja, da bi dajanje davčnih spodbud za raziskave in razvoj verjetno prineslo dolgoročne koristi, kot je rast in ustvarjanje delovnih mest v gospodarstvih, temelječih na znanju, zlasti če bi bilo del uravnotežene splošne strategije obdavčenja; meno, da bi bilo to treba upoštevati na evropski in nacionalni ravni;

14. priznava, da bi lahko razširitev obstoječih davčnih osnov namesto zviševanja davčnih stopenj ali uvedbe novih davkov ustvarila dodatne prihodke za države članice;

15. opozarja, da bi moralo zniževanje davkov temeljiti na trdni in odgovorno načrtovani fiskalni politiki, ki nikakor ne bi smela ogroziti vzdržnosti javnih financ, spremljali pa bi jo ukrepi, namenjeni povečevanju konkurenčnosti, rasti in zaposlovanja;

16. meni, da bi bilo treba na podlagi izčrpane analize vzpostaviti sistem informacij v zvezi z davki za vso EU, ki ne bi bil namenjen harmonizaciji različnih nacionalnih davčnih struktur, temveč olajševanju njihovega rednega in preglednega usklajevanja, pri čemer bi evidentirali znižanja in zvišanja v vsaki posamezni strukturi;

17. ugotavlja, da bi bil okvir evropskega semestra lahko dobra osnova za delovanje takega sistema, saj bi tako lahko – skupaj z izvajanjem drugih specifičnih makroekonomskih ukrepov – učinkovito vodili evidenco različnih davčnih politik posameznih držav članic, pri tem pa v celoti upoštevali splošne gospodarske napovedi ter temeljne in prihodnje perspektive teh držav, pa tudi skupne evropske cilje; gleda na povedano spodbuja Komisijo in države članice, naj v evropski semester vključijo strategijo, ki bo usmerjena v zmanjševanje davčne vrzeli;

18. je seznanjen, da naj bi se okrepljeno sodelovanjem na področju davka na finančne transakcije izvajalo v 11 državah članicah, ki skupaj predstavljajo dve tretjini BDP EU;

Torek, 21. maj 2013

19. poudarja, da bi lahko v državah, v katerih so stroški dela visoki v primerjavi s produktivnostjo in v katerih je zaradi tega ovirano ustvarjanje delovnih mest, razmislili o morebitnih davčnih ukrepih za znižanje teh stroškov in/ali povečanje produktivnosti, pri čemer bi si hkrati odločno prizadevali za povečanje slednje; poudarja, da mora biti namen davčnih reform spodbujanje udeležbe na trgu dela, da se poveča ponudba delovne sile in spodbudi vključevanje; v tem okviru poudarja, da bi bilo treba vedno v celoti spoštovati pravice delavcev in vlogo socialnih partnerjev;

20. pozdravlja pobudo Komisije v zvezi z oblikovanjem enotnega vodnika za izračun davkov od dohodka pravnih oseb; poziva države članice, naj dosežejo dogovor o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodka pravnih oseb in ga izvajajo; poudarja, da bi bilo treba pri tem kot ključno referenčno točko uporabiti stališče Parlamenta;

21. poudarja, da imata zmanjšanje in odprava ovir, povezanih z davki, za čezmejne dejavnosti na enotnem trgu znaten potencial za rast; opozarja, da so ključni dejavniki za celovito izkoriščanje navedenega potenciala revizija direktive o DDV, delo na skupni konsolidirani davčni osnovi za davek od dohodka pravnih oseb in razvoj upravnega sodelovanja na področju obdavčevanja;

22. poziva Komisijo, naj nemudoma sprejme ukrepe za boljšo preglednost in ureditev v zvezi z registri družb in registri skladov in ustanov;

23. poziva države članice, naj v sodelovanju z nacionalnimi davčnimi organi v celoti podprejo pobude Komisije, katerih cilj je odprava fiskalnih ovir, povezanih z čezmejnimi dejavnostmi, da bi izboljšali nadaljnje usklajevanje in sodelovanje na tem področju; spodbuja države članice, naj izkoristijo celotni potencial programov Fiscalis in Customs; poziva Komisijo, naj določi dodatna področja, na katerih bi bilo mogoče izboljšati zakonodajo EU in upravno sodelovanje držav članic, da bi se zmanjšale davčne goljufije in agresivno davčno načrtovanje;

24. poziva države članice, naj bodo v okolju počasne rasti ali recesije zelo previdne in naj se izogibajo poznemu prenosu predplačila davka, saj bi s tem ustvarile dodatne likvidnostne težave, zlasti za mala in srednja podjetja;

Boj proti davčnim goljufijam in utaji davkov ter odprava dvojnega obdavčevanja in diskriminatornih ukrepov zoper podjetja iz EU

25. poziva države članice, naj bistveno izboljšajo davčni nadzor, inšpekcijo in zmožnost pobiranja davkov, čimer bodo ustvarile dodatna sredstva za spodbujanje rasti in delovnih mest, kot je določeno v strategiji EU 2020; poudarja, da bi bilo treba najboljšo nacionalno prakso pri bolj učinkovitem upravljanju davkov pregledno združiti, najraje v obliki Evropskega kodeksa najboljše prakse v sistemu informacij v zvezi z davki za vso EU, in natančno upoštevati; je zaskrbljen zaradi težnje po zmanjševanju zaposlenih in drugih virov v davčnih organih in podobnih službah; poudarja, da bi to lahko oslabilo zmožnost zagotavljanja pravične in učinkovite storitve podjetjem in posameznikom ter boja proti davčnim goljufijam in utajam; zato poziva države članice, naj dodelijo primerna finančna sredstva in človeške vire svojim nacionalnim davčnim upravam in službam za davčno revizijo;

26. poziva države članice, naj izboljšajo upravno sodelovanje na področju neposrednega obdavčevanja;

27. ponovno poziva Komisijo, naj zagotovi več proračunskih sredstev in osebja za GD TAXUD, da bodo v njem lahko oblikovali politike in predloge EU v zvezi z dvojnimi neobdavčenjem, utajo davkov in davčnimi goljufijami;

28. pozdravlja sporočilo Komisije z naslovom „Akcijski načrt za okrepljeni boj proti davčnim goljufijam“, pa tudi priporočila Komisije glede „ukrepov, namenjenih spodbujanju tretjih držav k uporabi minimalnih standardov dobrega upravljanja v davčnih zadevah“, in priporočila o „agresivnem davčnem načrtovanju“;

Torek, 21. maj 2013

29. poziva države članice, naj aktivno delujejo v skladu s sporočilom in priporočili Komisije, in sicer z usklajenimi in odločnimi ukrepi proti davčnim goljufijam, davčni utaji, izogibanju davkom, agresivnemu davčnemu načrtovanju in davčnim oazam, s čimer bi zagotovili pravičnejšo porazdelitev fiskalnega napora in večje davčne prihodke; poziva države članice, naj od vseh specifičnih ukrepov, ki jih bo treba v zvezi s tem sprejeti, nemudoma začnejo izvajati predlog Komisije o uvedbi splošnega predpisa o preprečevanju zlorab za boj proti praksam agresivnega davčnega načrtovanja in za vključitev klavzule o izogibanju dvojnemu obdavčenju v svoje konvencije, s katero bi preprečili primere dvojnega neobdavčenja;

30. ugotavlja, da se po ocenah vsako leto v EU izgubi 1 bilijon EUR davčnih prihodkov zaradi davčnih goljufij in izogibanja davkom; poziva države članice, naj sprejmejo potrebne ukrepe, da se do leta 2020 davčna vrzel vsaj prepolovi;

31. poudarja, da bi nižje stopnje goljufije in utaje povečale možnosti za rast gospodarstva, ker bi bile javne finance bolj zdrave; s tem bi povečali javna sredstva, ki so na voljo za spodbujanje vlaganj in krepitev evropskega socialnega tržnega gospodarstva, podjetja pa bi tekmovala pod enakimi pogoji;

32. poziva države članice, naj se lotijo resnih pogajanj in zaključijo postopke v zvezi z vsemi odprtimi zakonodajnimi predlogi na področju davčnih goljufij, davčnih utaj, izogibanja davkom, agresivnega davčnega načrtovanja in davčnih oaz; poziva jih tudi, naj med drugim zaključijo postopek revizije in razširitve področja uporabe direktive o obdavčenju prihrankov, po poročilu Evropskega parlamenta pa naj nemudoma sprejmejo in izvajajo predlog Komisije o mehanizmu za hiter odziv v primerih goljufij na področju DDV;

33. pozdravlja okrepljeno mednarodno delo na področju obdavčenja dohodka pravnih oseb, usmerjeno v obravnavo zniževanja davčne osnove in prenosa dobičkov; ugotavlja, da je poročilo OECD o tej temi bistven prispevek, in z veseljem pričakuje akcijski načrt za nadaljnje ukrepanje, ki bo predstavljen poleti; pričakuje, da bodo finančni ministri G20 potem, ko so podprli poročilo na nedavnem srečanju v Moskvi, pogumno in skupaj ukrepali na podlagi navedenega akcijskega načrta;

34. v skladu z utemeljenimi pripombami Komisije poudarja, da so okoljski davki med sorazmerno najbolj rasti prijaznimi; poudarja, da bi se morali okoljski davki poleg tega, da ustvarjajo prihodke, dosledno in dinamično uporabljati za ohranjanje vzdržnosti gospodarskega razvoja; poziva Komisijo, naj predloži izčrpno oceno obstoječih internalizacijskih vrzeli, ki naj ji sledijo ustrezni zakonodajni predlogi;

o

o o

35. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in nacionalnim parlamentom

Sreda, 22. maj 2013

P7_TA(2013)0215

Uporaba direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. maja 2013 o uporabi direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah (2012/2132(INI))**

(2016/C 055/09)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 167 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju Konvencije Organizacije združenih narodov za prosveto, znanost in kulturo (UNESCO) z dne 20. oktobra 2005 o zaščiti in spodbujanju raznolikosti kulturnega izražanja,
- ob upoštevanju Protokola o sistemu javne radiotelevizije v državah članicah k Amsterdamski pogodbi, ki spreminja Pogodbo o Evropski uniji, pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti in nekatere z njimi povezane akte,
- ob upoštevanju Direktive 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2006/114/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o zavajajočem in primerjalnem oglaševanju ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (direktiva o elektronskem poslovanju) ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (direktiva o univerzalnih storitvah) ⁽⁴⁾, ki je bila spremenjena z Direktivo 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2004/68/PNZ ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju Sklepa št. 1718/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2006 o izvajanju podpornega programa za evropski avdiovizualni sektor (MEDIA 2007) ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju razlagalnega sporočila Komisije o nekaterih vidikih določb o televizijskem oglaševanju iz direktive o televiziji brez meja ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju Priporočila 2006/952/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o varstvu mladoletnikov in človeškega dostojanstva ter o pravici do odgovora v zvezi s konkurenčnostjo evropske avdiovizualne industrije in industrije spletnih informacijskih storitev ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ UL L 95, 15.4.2010, str. 1.

⁽²⁾ UL L 376, 27.12.2006, str. 21.

⁽³⁾ UL L 178, 17.7.2000, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 51.

⁽⁵⁾ UL L 337, 18.12.2009, str. 11.

⁽⁶⁾ UL L 335, 17.12.2011, str. 1.

⁽⁷⁾ UL L 327, 24.11.2006, str. 12.

⁽⁸⁾ UL C 102, 28.4.2004, str. 2.

⁽⁹⁾ UL L 378, 27.12.2006, str. 72.

Sreda, 22. maj 2013

- ob upoštevanju sklepov Sveta o varstvu otrok v digitalnem svetu ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju predloga Komisije za uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi programa Ustvarjalna Evropa (COM(2011)0785),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 1. decembra 2008 z naslovom „Za dostopno informacijsko družbo“ (COM(2008)0804),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 3. marca 2010 z naslovom „Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ (COM(2010)2020),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 26. avgusta 2010 z naslovom „Evropska digitalna agenda“ (COM(2010)0245/2),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. decembra 2008 o medijski pismenosti v digitalnem okolju ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. novembra 2010 o javni radioteleviziji v digitalni dobi: prihodnost dvojnega sistema ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. novembra 2011 o evropski kinematografiji v digitalni dobi ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. maja 2012 o strategiji za krepitev pravic ranljivih potrošnikov ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. septembra 2012 o spletni distribuciji avdiovizualnih del v Evropski uniji ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. novembra 2012 o zaščiti otrok v digitalnem svetu ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju Priporočila Komisije št. 2009/625/ES z dne 20. avgusta 2009 o medijski pismenosti v digitalnem okolju za konkurenčnejšo avdiovizualno industrijo in industrijo vsebin ter vključujočo družbo znanja ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju prvega poročila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 24. septembra 2012 o uporabi členov 13, 16 in 17 Direktive 2010/13/EU za obdobje 2009–2010 z naslovom Spodbujanje evropskih del v linearnih in avdiovizualnih medijskih storitvah na zahtevo, načrtovanih v EU (COM(2012)0522),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 26. septembra 2012 z naslovom Spodbujanje kulturnih in ustvarjalnih sektorjev za rast in delovna mesta v EU (COM(2012)0537),
- ob upoštevanju prvega poročila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 4. maja 2012 o uporabi Direktive 2010/13/EU o avdiovizualnih medijskih storitvah z naslovom Avdiovizualne medijske storitve in povezane naprave: Pretekli in prihodnji vidiki (COM(2012)0203),
- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za kulturo in izobraževanje ter mnenj Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov, Odbora za pravne zadeve ter Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A7-0055/2013),

A. ker direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah predstavlja hrbtenico regulacije medijev v EU;

⁽¹⁾ UL C 372, 20.12.2011, str. 15.

⁽²⁾ UL C 45 E, 23.2.2010, str. 9.

⁽³⁾ UL C 99 E, 3.4.2012, str. 50.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0506.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0209.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0324.

⁽⁷⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0428.

⁽⁸⁾ UL L 227, 29.8.2009, str. 9.

Sreda, 22. maj 2013

- B. ker so avdiovizualne medijske storitve tako kulturne kot gospodarske storitve;
- C. ker direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah temelji na načelu tehnološke nevtralnosti in kot taka zajema vse storitve z avdiovizualno vsebino ne glede na tehnologijo, ki se uporablja za njeno razširjanje, in zagotavlja enake pogoje za vse ponudnike avdiovizualnih medijskih storitev;
- D. ker direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah zagotavlja prost pretok avdiovizualnih medijskih storitev kot instrument notranjega trga, spoštuje pravico do svobodnega izražanja in dostopa do informacij ter štiti cilje v javnem interesu, vključno s pravicami avtorjev, svobodo tiska in medijev, svobodo obveščanja in svobodo izražanja;
- E. ker si direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah prizadeva upoštevati kulturno naravo avdiovizualnih medijskih storitev, ki so kot nosilci identitet in vrednot posebnega pomena za družbo in demokracijo, ohraniti neodvisen kulturni razvoj v državah članicah ter varovati kulturno raznolikost Unije, zlasti z minimalnim usklajevanjem in s spodbujanjem evropskih avdiovizualnih del;
- F. ker bodo potrošniki zaradi tehnološkega zблиževanja v prihodnosti vse manj razlikovali med linearnimi in nelinearnimi vsebinami;
- G. ker bi si morali prizadevati za enake konkurenčne pogoje, saj različne ravni ureditve za linearne in nelinearne vsebine niso več prepoznavne za potrošnike, kar lahko povzroči izkrivljanje konkurence;
- H. ker se trgi avdiovizualnih medijskih storitev še naprej soočajo z velikimi spremembami v tehnologiji, pa tudi z razvojem na področju poslovnih praks in modelov, ki vplivajo na način, kako se vsebina podaja in kako do nje dostopajo gledalci;
- I. ker je dostopnost avdiovizualnih medijskih storitev bistvena za zagotavljanje pravice invalidov in starejših oseb do udeležbe in vključitve v družbeno in kulturno življenje EU, zlasti z razvojem novih platform za razširjanje vsebin, kot sta televizija IP in povezana televizija;
- J. ker bi bilo treba ob upoštevanju vse hitrejšega tehnološkega razvoja in zблиževanja medijskih platform dati poseben poudarek medijski pismenosti;
- K. ker je zaradi stalnih tehnoloških sprememb zaščita mladoletnikov postala še bolj pereč in zahteven problem;
- L. ker nekatere države članice niso pravočasno prenesle direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah oziroma je niso v celoti ali pravilno uveljavile;
- M. ker prenos člena 13 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah o spodbujanju evropskih del prek storitev na zahtevo v večini držav članic ni dovolj strog, da bi izpolnil cilj kulturne raznolikosti, ki je opredeljen v tej direktivi;
- N. ker zato ni mogoče pripraviti popolne ocene izvajanja direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, pa tudi temeljitega ovrednotenja njene učinkovitosti ne;
- O. ker razmah trgov avdiovizualnih medijskih storitev z razvojem hibridnih storitev prinaša nove izzive v zvezi s široko paleto vprašanj, kot so konkurenca, pravice intelektualne lastnine, razvoj obstoječih in pojav novih oblik avdiovizualnih komercialnih sporočil ter prekrivno oglaševanje, ki predstavljajo izziv za celovitost programa ter postavljajo pod vprašaj ustreznost in učinkovitost direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, pa tudi njen odnos z drugimi instrumenti prava EU;
- P. ker določbe člena 15 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah vzpostavljajo pravično ravnotežje med interesi vseh zainteresiranih strani, s tem ko zagotavljajo spoštovanje pravice javnosti do dostopa do informacij na eni strani ter lastninske pravice in svobode gospodarske pobude na drugi;

Sreda, 22. maj 2013

Trenutno stanje

1. opozarja Komisijo na njeno zavezo k načrtu za pametno pravno ureditev ter na pomen pravočasnega in ustreznega naknadnega nadzora zakonodaje EU za kakovostno ureditev v vseh fazah politike;
2. v zvezi s tem ugotavlja, da bi morala Komisija skladno s členom 33 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah najkasneje do 19. decembra 2011 predložiti poročilo o izvajanju direktive;
3. ugotavlja, da je Komisija predložila poročilo o uporabi s precejšnjo zamudo, saj ga je predložila šele 4. maja 2012;
4. ugotavlja tudi, da so države članice direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah izvajale izrazito različno;
5. poudarja, da je direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah še vedno primeren instrument za urejanje usklajevanja nacionalne zakonodaje o vseh avdiovizualnih medijih po vsej EU in varovanje načel Konvencije Unesca o zaščiti in spodbujanju raznolikosti kulturnega izražanja;
6. zlasti ugotavlja, da načelo države izvora ob pravilni uporabi izdajateljem televizijskega programa zagotavlja pomembno jasnost in gotovost glede njihovih operativnih dogovorov;
7. obžaluje, da Komisija na podlagi teh spoznanj v poročilu o uporabi ni ocenila potrebe po morebitni prilagoditvi direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, kot zahteva člen 33;
8. poziva Komisijo, naj spodbuja dosledno in celovito izvajanje direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah v državah članicah ter zlasti zagotovi ustrezno upoštevanje posebnih opredelitev iz uvodnih izjav te direktive pri njenem prenosu v nacionalno pravo;
9. odločno podpira tehnološko nevtralen pristop ob upoštevanju spreminjajočih se vzorcev gledanja in prenosa, da bi imeli potrošniki več izbire; v zvezi s tem poziva k celoviti oceni učinka v zvezi s trenutnim stanjem na trgu in regulativnim okvirom;
10. je seznanjen z namero Komisije, da v kratkem objavi politični dokument o zbliževanju na temo povezane televizije in povezanih naprav, s katerim se bo začelo javno posvetovanje o vseh vprašanjih v zvezi z razvojem na tem področju;
11. spodbuja Komisijo, naj v primeru pregleda direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah preuči, če in do kakšne mere so nejasnosti ali netočnosti opredelitev povzročile težave pri njenem izvajanju v državah članicah, da bi se le-te lahko odpravile v okviru pregleda;
12. ugotavlja, da je treba pri prenosu avdiovizualnih vsebin OTT natančno opredeliti pojem „zainteresirane strani“, kamor spadajo vsaj javne in zasebne televizije, ponudniki internetnih storitev, potrošniki in ustvarjalci;
13. poziva Komisijo, naj še naprej zagotavlja, da avdiovizualne medijske storitve glede na svojo dvojno naravo kot ponudniki tako kulturnih kot gospodarskih storitev ostanejo izvzete iz vseh sporazumov o liberalizaciji, ki bodo doseženi v okviru pogajanj o Splošnem sporazumu o trgovini s storitvami (GATS);

Dostopnost

14. poudarja, da Komisija v poročilu o uporabi ni podrobno obravnavala vprašanja dostopnosti iz člena 7 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, in obžaluje, da v tem pogledu ni bila obravnavana učinkovitost izvedbenih določb držav članic;
15. ugotavlja, da veliko držav članic še nima infrastrukture za zagotavljanje takšnih storitev in da bodo nekatere države članice potrebovale več časa, da izpolnijo te zahteve; spodbuja zadevne države članice, naj se čim prej lotijo tega vprašanja, da bi omogočile praktično izvajanje člena 7;
16. poziva Komisijo, naj to pomanjkljivost odpravi z zagotavljanjem rednega pregleda ukrepov, ki so jih sprejele države članice, in oceno njihove učinkovitosti, da se zagotovi, da bodo avdiovizualne medijske storitve vse bolj dostopne;

Sreda, 22. maj 2013

17. poudarja, da imajo javne medijske službe v vse bolj digitalnem okolju zelo pomembno vlogo pri zagotavljanju dostopa državljanov do spletnih informacij, in priznava, da javne medijske službe s ponudbo internetnih storitev neposredno izpolnjujejo svoje poslanstvo;
18. meni, da lahko koncentracija lastništva medijev ogrozi svobodo obveščanja, zlasti pravico do prejetja informacij;
19. zato meni, da je treba doseči primerno ravnovesje med cilji direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah in potrebo po zagotavljanju svobode distribucije in dostopa do vsebin, da se prepreči nevarnost koncentracije in izgube raznolikosti;
20. priznava različne poslovne modele, ki se uporabljajo za financiranje vsebin, ter poudarja, kako pomembno je, da si lahko dostop privoščijo različni potrošniki;
21. opozarja na potrebo po širši dostopnosti programov, zlasti tistih prek storitev na zahtevo, s pomočjo nadaljnega razvoja, med drugim na področju zvočnega opisa, zvočnega/govornega podnaslavljanja, znakovnega jezika in menijev, predvsem pa elektronskih programskih vodnikov;
22. nadalje priznava, da bi morale države članice spodbujati ponudnike medijskih storitev in proizvajalce podpornih naprav v svoji pristojnosti, naj naredijo naprave bolj dostopne, zlasti za starejše in invalide, kot so naglušni in slabovidni;
23. pozdravlja osebno zavezo komisarja Michela Barnierja v zvezi s tekočimi pogajanjimi o pogodbi o omejitvah avtorskih pravic in izjemah za slepe in slabovidne ter osebe z zmanjšano možnostjo branja;
24. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo slepim in slabovidnim osebam na splošno na voljo pomoč pri dostopu do avdiovizualnih izdelkov in storitev;
25. meni, da bi bilo zato treba besedilo člena 7 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah preoblikovati tako, da bi bilo bolj jasno in zavezujoče ter da bi od ponudnikov medijskih storitev zahtevalo, da invalidom zagotovijo dostop do svojih storitev;
26. poudarja pa, da je trg nelinearnih storitev še vedno na dokaj zgodnji stopnji razvoja in da morajo morebitne nove obveznosti za ponudnike to tudi odsevati;

Ekskluzivne pravice in kratka poročila

27. poziva Komisijo, naj v naslednjem poročilu o uporabi direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah oceni, ali države članice pri izvajanju direktive ohranjajo potrebno in obstoječe ravnotežje med zaščito načela prostega dostopa do informacij, zlasti o dogodkih, ki so posebnega pomena za družbo, in zaščito imetnikov pravic;
28. pozdravlja pristop Komisije in Evropskega sodišča v zvezi z razlago člena 14 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah; poziva, naj se izraz „dogodki, ki veljajo za dogodke velikega pomena za družbo“ še naprej razlaga v širšem smislu, vključno s športnimi in zabavnimi dogodki splošnega interesa, ter spodbuja države članice, naj sestavijo sezname takih dogodkov;
29. poziva Komisijo, naj v naslednjem poročilu tudi oceni, kako države članice izvajajo člen 15 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, zlasti naj podrobneje preuči, kako zagotavljajo, da se dogodki posebnega pomena za javnost, ki jih na podlagi izključne pravice prenaša izdajatelj televizijskega programa v njihovi pristojnosti, uporabijo za namene kratkega poročanja v splošnih informativnih oddajah;
30. upa, da države članice pri uporabi člena 15 direktive spodbujajo visoko raven raznolikosti v številu dogodkov posebnega pomena za javnost, ki so prikazani v splošnih informativnih oddajah v okviru kratkih poročil;

Sreda, 22. maj 2013

Spodbujanje evropskih avdiovizualnih del

31. poudarja, da večina držav članic sicer spoštuje pravila glede spodbujanja evropskih del, vendar se prednost še vedno daje nacionalnim delom, medtem ko delež neodvisnih del na televiziji upada;
32. obžaluje, da predloženi podatki ne zadoščajo za kakršnekoli ugotovitve glede spodbujanja evropskih del s strani ponudnikov storitev na zahtevo;
33. v zvezi s tem poziva, naj obveznost poročanja o evropskih delih vključuje vsaj opredelitev kategorij – kinematografska produkcija, fiktivska in nefiktivska televizijska produkcija, razvedrilni ali zabavni formati – in načinov distribucije, ter poziva države članice, naj posredujejo zadevne podatke na to temo;
34. poudarja, da manjka podrobno poročanje v skladu s členom 13 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, in sicer o dvojni obveznosti spodbujanja produkcije evropskih del in dostopa do njih prek storitev na zahtevo, ter poziva Komisijo, naj to pojasni ob upoštevanju, da so takšne storitve še vedno v povojih in da je težko sklepati o učinkovitosti meril za spodbujanje, ki se uporabljajo za storitve na zahtevo;
35. zato poziva Komisijo in države članice, naj nemudoma ukrepajo, da bi zagotovile učinkovito izvajanje člena 13 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah;
36. poziva države članice, naj sprejmejo učinkovite ukrepe za spodbujanje boljših sinergij med regulativnimi organi, ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev in Komisijo, ki bi evropskim filmom omogočili doseči širše občinstvo v EU in zunaj nje, tako prek linearnih kot tudi prek nelinearnih storitev;
37. priporoča krepitev vloge Evropskega avdiovizualnega observatorija, saj bi bila to ustrezna rešitev za zbiranje podatkov o spodbujanju evropskih avdiovizualnih del;

Neodvisna dela

38. poudarja, da je pomembno zadovoljivo izvajati člen 17 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, ob upoštevanju povprečnega časa oddajanja evropskih del neodvisnih producentov, ter poudarja, da so države članice pri tem neodvisne; spodbuja države članice in izdajatelje televizijskih programov, naj presežejo minimalni prag 10 %, ki je predlagan v direktivi;

Zaščita mladoletnikov

39. opaža samoregulativne pobude in pravila ravnanja, zasnovane z namenom, da se omeji izpostavljenost otrok in mladoletnikov oglaševanju in trženju živil, kot denimo tiste, nastale v okviru platforme Komisije za prehrano, telesno dejavnost in zdravje;
40. priznava prizadevanja oglaševalske industrije in članov Zaveze EU, ki so se odzvali na poziv direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah k pravilom ravnanja v zvezi s komercialnimi sporočili o hrani in pijači z visoko vsebnostjo maščob, sladkorja in soli, ki spremljajo otroške programe ali so vanje vključena;
41. poudarja, da so koregulativne in samoregulativne pobude, zlasti na področju oglaševanja, katerega ciljna skupina so mladoletniki, pa tudi ob upoštevanju nove strategije Komisije o družbeni odgovornosti gospodarskih družb, ki je opredeljena kot odgovornost podjetij za svoj učinek na družbo, korak naprej od prejšnjega položaja, saj omogočajo hitrejši odziv na dogodke v hitro spreminjajočem se svetu medijev;
42. vendar pa opaža, da take pobude niso vedno dovolj učinkovite v vseh državah članicah in bi jih bilo treba pri uresničevanju ciljev direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah obravnavati kot dopolnilne k pravnim določbam, zlasti v kontekstu interneta;
43. poudarja, da je v tem smislu nujno treba najti pravo ravnotežje med prostovoljnimi ukrepi in obvezujočo zakonodajo;

Sreda, 22. maj 2013

44. zato poudarja, da je treba take pobude redno nadzirati, da se zagotovi njihovo izvrševanje, skupaj s prihodnjimi pravno zavezujočimi zahtevami, ki bodo morda potrebne za zagotavljanje učinkovite zaščite mladoletnikov;
45. poziva Komisijo, naj v primeru pregleda direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah tem relativno novim regulativnim instrumentom dodeli večjo vlogo na področju zaščite mladoletnikov v medijih in regulacije oglaševanja, ne da bi se pri tem v celoti odpovedali urejanju ali nadzoru s strani javnih organov;
46. poziva države članice, naj še naprej spodbujajo ponudnike avdiovizualnih medijskih storitev k razvoju pravil ravnanja v zvezi z neprimernimi avdiovizualnimi komercialnimi sporočili v otroških programih;
47. poziva Komisijo, naj razmisli, kako bi bilo mogoče razširiti osnovne zahteve direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, ki se uporabljajo za nelinearne storitve, na druge spletne vsebine in storitve, ki so trenutno zunaj njenega področja uporabe, in katere korake je treba izvesti, da bi dosegli enake konkurenčne pogoje za vse akterje; poziva Komisijo, naj Parlamentu najpozneje do 31. decembra 2013 predstavi rezultate tega razmisleka;
48. priznava dosežke držav članic pri zagotavljanju zaščite pred vsebinami, ki podpihujejo sovraštvo na podlagi rase, spola, narodnosti in vere;
49. poudarja potrebo po vseevropski primerjalni študiji, da bi bolje razumeli, kako se spreminjajo navade otrok, mladostnikov in odraslih pri uporabi medijev; meni, da bi taka študija koristila tudi oblikovalcem politike o avdiovizualnih medijih na ravni EU in v državah članicah;

Oglaševanje

50. ugotavlja, da je v nekaterih državah članicah prišlo do kršitve omejitve oglaševanja, ki ne sme trajati več kot 12 minut na uro;
51. poziva zadevne države članice, naj v zvezi s tem v celoti, pravilno in brez odlašanja izvajajo določbe direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah;
52. ponovno poudarja, da delež na televiziji predvajanih oglaševalskih vložkov in vložkov televizijske prodaje ne bi smel presežati 12 minut na uro;
53. je zaskrbljen, ker se 12-minutna omejitev v nekaterih državah članicah redno krši;
54. poziva Komisijo, naj bo ob spremljanju skladnosti z obstoječimi pravili, ki urejajo kvalitativni in kvantitativni vidik oglaševanja, pozorna tudi na prihodnje izzive, kot je na primer povezana televizija, kar zadeva konkurenčnost in trajnostno financiranje avdiovizualnih medijskih storitev;
55. predvsem poudarja, da je treba nadzorovati oblike oglaševanja, ki poskušajo to omejitev zaobiti, zlasti prikrito oglaševanje, ki lahko potrošnika zmede;
56. prosi Komisijo, naj kar se da hitro pripravi potrebna pojasnila o težavah, ki jih je ugotovila na področju komercialnih sporočil v povezavi s pokroviteljstvom, samopromocijo in promocijskim prikazovanjem izdelkov;
57. poziva Komisijo, naj analizira učinkovitost obstoječih predpisov in spremlja skladnost s pravili glede oglaševanja, ki je namenjeno otrokom in mladoletnikom;
58. poziva tudi k prepovedi škodljivega oglaševanja, kot je opredeljeno v členu 9 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, v otroških in mladinskih oddajah; kot izhodišče za nadaljnje reforme zakonodajnega okvira priporoča analizo primerov najboljše prakse, ki jo na tem področju izvajajo nekatere države;
59. obžaluje, da še vedno ni bila izdana potrebna posodobljena različica razlagalnega sporočila o nekaterih vidikih določb o televizijskem oglaševanju;

Sreda, 22. maj 2013

60. pozdravlja namero Komisije, da v letu 2013 posodobi razlagalno sporočilo o nekaterih vidikih določb o televizijskem oglaševanju;

Medijska pismenost

61. je seznanjen z ugotovitvami Komisije v zvezi s stopnjo medijske pismenosti v državah članicah;

62. ugotavlja, da sta se dostop do kanalov in izbira avdiovizualnih storitev znatno povečala;

63. poudarja, da so za doseganje pravega enotnega digitalnega trga v Evropi potrebna dodatna prizadevanja na področju izboljšanja medijske pismenosti med državljani, ter poziva Komisijo in države članice k spodbujanju medijske pismenosti za vse državljane EU, zlasti za otroke in mladoletnike, prek pobud in usklajenih ukrepov, da se poveča kritično razumevanje avdiovizualnih medijskih storitev ter spodbudi javna razprava in državljanska udeležba, ter k spodbujanju aktivne udeležbe vseh zainteresiranih strani, zlasti medijske industrije;

64. predvsem spodbuja države članice, naj medijsko in digitalno pismenost, zlasti kar zadeva digitalne medije, vključijo v šolske učne načrte;

Prihodnji izzivi

65. obžaluje, da je Komisija le delno opravila nalogo poročanja v skladu z obveznostjo iz člena 33 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, in poziva k vmesni oceni pred naslednjim poročilom Komisije o uporabi;

66. poziva države članice, naj izboljšajo sodelovanje in usklajevanje v okviru odbora za stike iz člena 29 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, da bi povečali učinkovitost in skladnost izvajanja;

67. poziva Komisijo, naj pozorno spremlja razvoj hibridnih storitev v EU, predvsem povezane televizije, ter naj v zeleni knjigi o povezani televiziji opredeli različna vprašanja, ki jih te storitve sprožajo, in jih nadalje obravnava v okviru javnega posvetovanja;

68. poziva Komisijo, naj ob začetku javnega posvetovanja o povezani ali hibridni televiziji upošteva naslednje vidike: standardizacijo, tehnološko nevtralnost, izziv prilagojenih storitev (zlasti storitev, prilagojenih invalidom), težave, povezane z varnostjo računalništva v več oblakih, dostopnost za uporabnike, zaščito otrok in človekovo dostojanstvo;

69. poziva Komisijo, naj obravnava zlasti negotovosti v zvezi z uporabo pojma „avdiovizualne medijske storitve na zahtevo“ ter naj ob prizadevanju za večjo usklajenost zakonodaje EU, ki zadeva avdiovizualne storitve na zahtevo, in upoštevanju razvoja, ki ga je moč pričakovati na področju zблиževanja medijev, ta pojem jasneje opredeli, da bi učinkoviteje dosegli regulativne cilje direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah;

70. je prepričan, da je – glede na ravnanje ponudnikov medijskih storitev in upravljavcev platform na trgu ter razvijajoče se tehnološke zmožnosti – treba izboljšati raven varstva podatkov, jo poenotiti po vsej EU, ter še naprej kot pravilo zagotavljati anonimnost pri uporabi avdiovizualnih medijskih storitev;

o

o o

71. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Četrtek, 23. maj 2013

P7_TA(2013)0216

Sklep o nenasprotovanju izvedbenemu ukrepu: tranzit nekaterih stranskih živalskih proizvodov iz Bosne in Hercegovine

Sklep Evropskega parlamenta, da ne nasprotuje osnutku uredbe Komisije o spremembi Uredbe (EU) št. 142/2011 glede tranzita nekaterih stranskih živalskih proizvodov iz Bosne in Hercegovine (D025828/03 – 2013/2598(RPS))

(2016/C 055/10)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka uredbe Komisije (D025828/03),
 - ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi ⁽¹⁾, zlasti člena 41(3) in člena 42(2),
 - ob upoštevanju mnenja, ki ga je dne 5. marca 2013 pripravil odbor iz člena 52 Uredbe (ES) št. 1069/2009,
 - ob upoštevanju pisma Komisije z dne 16. maja 2013, v katerem je Parlament prosila, naj izjavi, da ne bo nasprotoval osnutku uredbe,
 - ob upoštevanju pisma z dne 21. maja 2013 Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane predsedniku konference predsednikov odborov,
 - ob upoštevanju člena 5a Sklepa Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju členov 88(4)(d) in 87a(6) Poslovnika,
 - ob upoštevanju, da ni bilo izraženo nobeno nasprotovanje v roku iz tretje in četrte alinee člena 87a(6) Poslovnika, ki se je iztekel 22. maja 2013,
1. izjavlja, da ne nasprotuje osnutku uredbe Komisije;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj ta sklep posreduje Komisiji in v vednost Svetu.

P7_TA(2013)0222

Prihodnji zakonodajni predlogi za ekonomsko in monetarno unijo

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o prihodnjih zakonodajnih predlogih za ekonomsko in monetarno unijo: odziv na sporočili Komisije (2013/2609(RSP))

(2016/C 055/11)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočil Komisije z naslovom „Predhodno usklajevanje načrtov za pomembne reforme ekonomske politike“ (COM(2013)0166) in „Uvedba instrumenta za konvergenco in konkurenčnost“ (COM(2013)0165),

⁽¹⁾ UL L 300, 14.11.2009, str. 1.

⁽²⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

Četrtek, 23. maj 2013

- ob upoštevanju vprašanja Komisiji o prihodnjih zakonodajnih predlogih za ekonomsko in monetarno unijo (O-000060/2013 – B7-0204/2013),
 - ob upoštevanju Pogodbe o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju v ekonomski in monetarni uniji (v nadaljevanjem besedilu: fiskalni pakt) z dne 2. marca 2012,
 - ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 13. in 14. decembra 2012,
 - ob upoštevanju Načrta Komisije za poglobljeno in pravo ekonomsko in monetarno unijo z dne 28. novembra 2012,
 - ob upoštevanju poročila predsednika Evropskega sveta z dne 5. decembra 2012 z naslovom „Na poti k pravi ekonomski in monetarni uniji“,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. novembra 2012 s priporočili Komisiji o poročilu predsednikov Evropskega sveta, Evropske komisije, Evropske centralne banke in Euroskupine z naslovom „Na poti k pravi ekonomski in monetarni uniji“⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: poročilo Marianne Thyssen),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. oktobra 2010 s priporočili Komisiji o izboljšanju gospodarskega upravljanja in okvira stabilnosti Unije, zlasti v evroobmočju⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: Feiovo poročilo),
 - ob upoštevanju uredb (EU) št. 1176/2011 in (EU) št. 1175/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 (v nadaljnjem besedilu: šesterček),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 1. decembra 2011 o evropskem semestru za usklajevanje gospodarskih politik⁽³⁾,
 - ob upoštevanju Uredbe (EU) št. .../2013 Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih določbah za spremljanje in ocenjevanje osnutkov proračunskih načrtov ter zagotavljanje zmanjšanja čezmernega primanjkljaja držav članic v euroobmočju in ob upoštevanju Uredbe (EU) št. .../2013 o okrepitvi gospodarskega in proračunskega nadzora v državah članicah euroobmočja, ki so jih prizadele ali jim grozijo resne težave v zvezi z njihovo finančno stabilnostjo (v nadaljnjem besedilu: dvojček),
 - ob upoštevanju skupne izjave predsednika Komisije Joséja Manuela Barrosa in podpredsednika Komisije Ollija Rehna ob tristranskem dogovoru o zakonodajnem dvojčku o okrepitvi ekonomskega upravljanja v euroobmočju z dne 20. februarja 2013 (referenca: MEMO/13/126),
 - ob upoštevanju člena 115(5) in člena 110(2) Poslovnika,
- A. ker države članice podpisnice v skladu s členom 11 fiskalnega pakta „zagotovijo, da bodo o vseh večjih reformah ekonomskih politik, katerih izvajanje načrtujejo, predhodno razpravljale in jih po potrebi medsebojno uskladile,“ in nadalje, da pri takšnem „usklajevanju sodelujejo institucije Evropske unije, kot to zahteva pravo Evropske unije“;
- B. ker bi morala biti pogodba v skladu s členom 16 fiskalnega pakta vključena v pravni okvir Evropske unije v največ petih letih „na podlagi ocene izkušenj z njenim izvajanjem“ in ker sporočili Komisije COM(2013)0165 in COM(2013)0166 ter morebitni nadaljnji zakonodajni predlogi podpirajo ukrepe v tej smeri;
- C. ker je Parlament že v Feiovem poročilu iz leta 2010 priporočal, da je treba „določiti posebne postopke in zahtevo za države članice, zlasti za tiste v evroobmočju, da obvestijo druga drugo in Komisijo, preden sprejmejo odločitve o gospodarski politiki s pričakovanimi znatnimi učinki prelivanja, ki bi lahko ogrozile nemoteno delovanje notranjega trga ter ekonomsko in monetarno unijo“;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0430.

⁽²⁾ UL C 70 E, 8.3.2012, str. 41.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0542.

Četrtek, 23. maj 2013

- D. ker izjava, ki je priložena dvojčku, poziva k oblikovanju bistveno okrepljenega okvira za gospodarski in fiskalni nadzor in za nadaljnji razvoj fiskalne zmogljivosti Evrope za pravočasno izvajanje strukturnih reform, ki spodbujajo trajnostno rast in podpirajo načelo, da bi morali biti ukrepi za večjo odgovornost in gospodarsko disciplino združeni z večjo solidarnostjo, ter tesnejše povezovanje pri odločanju na področjih politik, kot so davki in trg dela, kot pomemben instrument solidarnosti; ker ta izjava poudarja načelo, da morajo biti ukrepi za okrepljeno usklajevanje gospodarske politike tesno povezani s solidarnostjo;
- E. ker je v odstavku 11 poročila Marianne Thyssen poudarjeno, da „prava EMU“ ne more biti omejena na sistem pravil, pač pa zahteva povečano proračunsko zmogljivost na podlagi posebnih lastnih sredstev;
- F. ker poročilo Marianne Thyssen vsebuje ugotovitev, da imajo kakovostne evropske statistike bistveno vlogo v samem jedru novega gospodarskega upravljanja in pri glavnih procesih, da je treba kot predpogoj zavarovati dejansko neodvisnost evropskega statističnega sistema na nacionalni in ravni Unije in da bo prehod na javne računovodske standarde, ki se bodo v vseh državah članicah uporabljali enotno, bistveno dopolnilo k večjim izvršilnim pooblastilom Komisije pri preverjanju kakovosti nacionalnih virov, uporabljenih za določanje podatkov o nacionalnem dolgu in primanjkljaju v docela uveljavljeni fiskalni uniji;

Splošna ocena sporočil Komisije

1. priznava prizadevanja Komisije za nadaljnji napredek na področju makroekonomske politike v Uniji z nadgradnjo šesterčka in dvojčka; hkrati pa poudarja, da mora imeti izvajanje novega okvira prednost pred morebitnimi novimi predlogi;
2. poudarja, da mora biti vzpostavitev izvedbenega mehanizma, ki bi temeljil na spodbudi, za povečanje solidarnosti, kohezije in konkurenčnosti tesno povezana z dodatnimi ravni usklajevanja ekonomskih politik, na kar je Komisija opozorila v okviru izjave, priložene dvojčku, skladno z „načelom, v skladu s katerim bi koraki proti večji odgovornosti in ekonomski disciplini vključevali tudi večjo solidarnost“;
3. poudarja, da morajo morebitni dodatni predlogi imeti jasno dodano vrednost glede na že obstoječe instrumente, kot so instrumenti kohezijske politike;
4. poudarja, da prizadevanja za usklajevanje ne smejo zbrisati pristojnosti različnih ravni sprejemanja odločitev;
5. ponovno poudarja, da upravljanje v EU ne sme posegati v pravice Evropskega parlamenta in nacionalnih parlamentov, zlasti kadar je predviden prenos suverenosti; poudarja, da ustreza legitimnost in odgovornost zahtevata demokratične odločitve in da ju morajo nacionalni parlamenti in Evropski parlament zagotavljati na nacionalni ravni ter na ravni EU; opozarja na načelo iz sklepov Evropskega sveta iz decembra 2012, da „splošni cilj ves čas ostaja zagotavljanje demokratične legitimnosti in odgovornosti na ravni sprejemanja in izvajanja odločitev“; poudarja, da bi se morali mehanizmi za predhodno usklajevanje ter instrumenti za konvergenco in konkurenčnost uporabljati v vseh državah, ki so sprejele evro kot svojo valuto, druge države pa bi morale imeti možnost, da se jim trajno priključijo; poziva Komisijo, naj v prihodnjih zakonodajnih predlogih predvidi, da bo za nacionalne parlamente obvezen postopek potrjevanja in bodo socialni partnerji bolje vključeni v ekonomsko usklajevanje;
6. meni, da sporočili nista bili objavljeni ob pravem času; poziva Komisijo, naj v okviru evropskega semestra predstavi predlog za sprejetje kodeksa za doseganje konvergence, ki bo temeljil na strategiji Evropa 2020 in bo vseboval tudi močan socialni steber;

Četrtek, 23. maj 2013

7. poudarja, da mora Komisija v celoti upoštevati vlogo Parlamenta kot sozakonodajalca; je razočaran, ker nedavni sporočili o ekonomski in monetarni uniji ne odražata stališča, ki ga je Evropski parlament zastopal pri pogajanjih o poglobljanju ekonomske in monetarne unije in ker sporočili s tem, ko predlagata dialoško strukturo, predvidevata zelo omejen parlamentarni nadzor; poudarja, da je Parlament kot zakonodajni in proračunski organ enakopraven Svetu;

8. je razočaran, da se posamezna področja politik sporočil osredotočajo predvsem na cenovno konkurenčnost in ne vključujejo izogibanja davkom ter socialne in zaposlovalne razsežnosti;

9. poudarja, da bi bilo treba zakonodajne predloge v zvezi s sporočiloma obravnavati v rednem zakonodajnem postopku;

Predhodno usklajevanje načrtov za pomembne reforme ekonomske politike

10. meni, da je uradno predhodno usklajevanje reform ekonomske politike na ravni EU pomembno in bi moralo biti okrepljeno v okviru metode Skupnosti, zadevati pa da bi moralo nacionalne ekonomske reforme, določene v nacionalnih programih reform z dokazljivimi morebitnimi učinki prelivanja; meni, da bi moralo biti vsako takšno predhodno usklajevanje prilagojeno instrumentom semestra EU za uskladitve ekonomske politike iz člena 2a Uredbe (EU) št. 1175/2011 in po potrebi oblikovano v povezavi z novimi instrumenti, ki temeljijo na solidarnosti in spodbudi;

11. meni, da mora globlje povezovanje predhodnega usklajevanja in postopkov odločanja na področju politik na ravni Unije temeljiti na trdni osnovi uradnih statistik in zlasti, da nadaljnje proračunsko usklajevanje znotraj Unije zahteva konsolidirane podatke o javnih financah Unije, držav članic ter lokalnih in regionalnih oblasti; zato meni, da bi Komisija morala v prihodnje zakonodajne predloge vključiti uvedbo takšnih konsolidiranih podatkov;

12. obžaluje nejasne formulacije in preveč ohlapne opredelitve nekaterih predlaganih filtrov za pomembne reforme ekonomske politike, kot je ta, da je treba upoštevati tudi politično ekonomijo; zahteva, da se dodajo novi in posebni filtri, ki bodo temeljili na instrumentih evropskega semestra in strategije EU 2020, da se ugotovijo ključne reforme, pri tem pa upoštevajo nacionalne posebnosti in spoštuje načelo subsidiarnosti;

13. poudarja, da bi se morali mehanizmi, vzpostavljeni za predhodno usklajevanje, uporabljati za vse države članice euroobmočja in biti dostopni vsem državam članicam Unije, hkrati pa bi morali upoštevati močnejšo soodvisnost držav članic euroobmočja; meni, da bi državam članicam, ki so vključene v program, moralo biti dovoljeno, da prostovoljno sodelujejo;

14. poziva, naj bodo načrti za reforme pregledni in vključujoči ter naj se objavijo; nadalje poziva, naj socialni dialog, ki vključuje zainteresirane strani v družbi, v okviru razprav o predhodnem usklajevanju igra osrednjo in izrazito vlogo;

15. poziva k skrbnemu načrtovanju procesa, prek katerega bi obveščali Komisijo in bi lahko komentirala načrtovane reforme, preden so dokončno sprejete;

16. poziva, naj se ta novi instrument za usklajevanje prav tako vključi v proces evropskega semestra in naj se Evropskemu parlamentu podeli vloga pri zagotavljanju demokratične odgovornosti;

17. poudarja, da bi si morali v okviru predhodnega usklajevanja prizadevati, da ne bi zadušili nacionalnih prizadevanj za reforme, pač pa zagotovili, da pri reformah ne bi prihajalo do zamud, razen če bi njihovi učinki prelivanja zadostovali za ponovno oceno reform;

Uvedba instrumenta za konvergenco in konkurenčnost

18. meni, da bi moral vsak novi predlagani instrument za konvergenco in konkurenčnost temeljiti na pogojenosti, solidarnosti in konvergenci; meni, da bi bilo treba takšen instrument vzpostaviti šele po opredelitvi socialnih neravnovesij in potrebi po pomembnih dolgoročnih in trajnostnih strukturnih reformah na osnovi ocene koherence med kodeksom za doseganje konvergence in nacionalnimi izvedbenimi načrti, z ustrežno uradno vključitvijo Evropskega parlamenta, Sveta in nacionalnih parlamentov;

Četrtek, 23. maj 2013

19. poudarja, da bi se morali predvideni instrumenti za konvergenco in konkurenčnost uporabljati za vse države članice euroobmočja in biti dostopni vsem državam članicam Unije, hkrati pa bi morali upoštevati močnejšo soodvisnost držav članic euroobmočja; meni, da bi moralo biti državam članicam, ki so vključene v program, dovoljeno, da prostovoljno sodelujejo;
20. meni, da je izredno pomembno zagotoviti, da bo ta novi instrument sprejet po rednem zakonodajnem postopku in bo temeljil na metodi Skupnosti ter da bo zagotovil ustrezn nadzor Evropskega parlamenta, tako da bo omogočil sprejetje ustreznih proračunskih sredstev za vsak posamezni primer;
21. poudarja, da bi moralo letno poročanje o izvajanju nacionalnega programa in njegovo spremljanje temeljiti na okrepljenem evropskem semestru brez poseganja v proračunski nadzor EU;
22. meni, da bi moral biti instrument za konvergenco in konkurenčnost sredstvo za zagotovitev večje fiskalne zmogljivosti in biti usmerjen k pogojni podpori strukturnim reformam, da bi se povečali konkurenčnost, rast in socialna kohezija, zagotovilo tesnejše usklajevanje ekonomskih politik in trajnostne konvergence ekonomskih učinkov držav članic ter preprečila neravnotežja in strukturna odstopanja; ocenjuje, da bi takšni instrumenti lahko bili podlaga za pravo fiskalno zmogljivost;
23. poudarja, da bi ta proračunska sredstva seveda lahko uporabljale zgolj tiste države članice, ki so k njim tudi prispevala;
24. je razočaran, ker sporočili s tem, ko predvidevata pogodbe med EU in državami članicami, ne spoštujeta enotnega evropskega pravnega reda; meni, da je izraz „pogodbeni dogovori“ neustrezen, saj mehanizem, ki ga predvidevata sporočili ni pogodba javnega ali zasebnega prava v ožjem pomenu, pač pa izvedbeni mehanizem, ki temelji na spodbudi, za usklajevanje ekonomskih politik;
25. poudarja, da morajo države članice oblikovati načrte reform in v to ustrezno vključiti svoje nacionalne parlamente v skladu z notranjo ustavno ureditvijo in v sodelovanju s Komisijo, ob tem pa v celoti spoštovati načelo subsidiarnosti in potrebo po ohranitvi ustreznega manevrskega prostora za nacionalno izvajanje in demokratične procese znotraj vsake države članice;
26. opozarja, da bi državljani lažje sprejeli morebitne kratkoročne negativne učinke izvajanja strukturnih reform, zlasti socialne in politične težave, in bi te lahko ublažili, če bi se vzpostavil spodbujevalni mehanizem, ki bi podpiral reforme; nadalje navaja, da bi moral biti ta mehanizem financiran z novim instrumentom, ki ga bi v skladu z metodo Skupnosti vzpostavili in urejali kot sestavni del proračuna EU, vendar zunaj zgornjih meja večletnega finančnega okvira, da se zagotovi polna vključenost Evropskega parlamenta kot zakonodajnega in proračunski organa;
27. navaja, da sprejeti ukrepi niti kratkoročno ne bi smeli negativno vplivati na socialno vključenost, pravice delavcev, zdravstveno varstvo in druga socialna področja;
28. poudarja, da bi se morali pri instrumentu izogibati težavam moralnega tveganja; meni, da Komisija v tem smislu ne bi smela odlašati z reformami dokler niso upravičene do finančne podpore, in da instrument ne zagotavlja spodbud za reforme, ki bi bile izvedene tudi brez podpore Unije;
29. poudarja, da se instrument ne bi smel prekrivati s kohezijsko politiko;

Četrtek, 23. maj 2013

30. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Komisiji in Svetu.

P7_TA(2013)0223

Razmere sirskih beguncev v sosednjih državah

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o razmerah sirskih beguncev v sosednjih državah (2013/2611(RSP))

(2016/C 055/12)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Siriji, zlasti resolucij z dne 16. februarja 2012 ⁽¹⁾ in 13. septembra 2012 ⁽²⁾, ter resolucij o beguncih, ki bežijo pred oboroženimi spopadi,
- ob upoštevanju sklepov Sveta za zunanje zadeve o Siriji z dne 23. marca, 23. aprila, 14. maja, 25. junija, 23. julija, 15. oktobra, 19. novembra in 10. decembra 2012 ter z dne 23. januarja, 18. februarja, 11. marca in 22. aprila 2013; ob upoštevanju dejstva, da je Svet za pravosodje in notranje zadeve oktobra 2012 Komisiji podelil mandat, naj pripravi regionalni program zaščite; ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta o Siriji z dne 2. marca, 29. junija in 14. decembra 2012 ter z dne 8. februarja 2013,
- ob upoštevanju izjav podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko Catherine Ashton o sirskih beguncih, zlasti njenih pripomb med plenarnim zasedanjem v Strasbourgu 13. marca 2013 in njene izjave z dne 8. maja 2013; ob upoštevanju izjav evropske komisarke za mednarodno sodelovanje, humanitarno pomoč in krizno odzivanje Kristaline Georgievske o sirskih beguncih in odzivu EU, zlasti njene izjave z dne 12. maja 2013, ter poročil o stanju in informativnega gradiva GD ECHO (humanitarna pomoč in civilna zaščita) o Siriji,
- ob upoštevanju resolucij Varnostnega sveta Združenih narodov št. 2059 z dne 20. julija 2012, št. 2043 z dne 21. aprila 2012 ter št. 2042 z dne 14. aprila 2012 ter posodobljenega poročila neodvisne mednarodne preiskovalne komisije ZN z dne 11. marca 2013, ob upoštevanju poročil Varnostnega sveta o Siriji, ki jih je pripravila generalnega podsekretarka za humanitarne zadeve in koordinatorka za nujno pomoč Valerie Amos, zlasti poročila z dne 18. aprila 2013,
- ob upoštevanju izjav generalnega sekretarja Združenih narodov o Siriji ter pripomb visokega komisarja Združenih narodov za begunce Antónia Guterresa, ki jih je naslovil na Varnostni svet Združenih narodov, zlasti tistih z dne 18. aprila 2013; ob upoštevanju resolucij sveta Združenih narodov za človekove pravice o Sirski arabski republiki z dne 2. decembra 2011 in 22. marca 2013,
- ob upoštevanju srečanja skupine prijateljev sirskega ljudstva v Marakešu in mednarodne konference v Parizu 28. januarja 2013,
- ob upoštevanju zadnjega sirskega načrta za regionalni odziv za obdobje od januarja do junija 2013 in vseh načrtov za regionalni odziv, ki jih je pripravil visoki komisar ZN za begunce in ki so sledili prvemu iz marca 2012,
- ob upoštevanju načrta za odziv za humanitarno pomoč za Sirijo za leto 2013 z dne 19. decembra 2012, ki ga je vlada Sirske arabske republike pripravila v sodelovanju s sistemom ZN,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0057.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0351.

Četrtek, 23. maj 2013

- ob upoštevanju sirskega humanitarnega foruma, ustanovljenega spomladi 2012, in zadnjega srečanja tega foruma 19. februarja 2013,
 - ob upoštevanju humanitarnih biltenov o Siriji, ki jih je pripravil Urad ZN za usklajevanje humanitarnih aktivnosti (OCHA),
 - ob upoštevanju resolucij Generalne skupščine ZN o Siriji, zlasti resolucije 46/182 o krepitevi usklajevanja nujne humanitarne pomoči Združenih narodov in vodilnih načel iz priloge k tej resoluciji ter resolucije 67/183 o razmerah na področju človekovih pravic v Siriji,
 - ob upoštevanju zbirnega poročila mednarodne humanitarne donatorske konference na visoki ravni za Sirijo, ki je potekala v Kuvajtu 30. januarja 2013,
 - ob upoštevanju končnega sporočila akcijske skupine za Sirijo („sporočilo iz Ženeve“) z dne 30. junija 2012,
 - ob upoštevanju splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948,
 - ob upoštevanju ženevskih konvencij iz leta 1949 in njihovih dodatnih protokolov,
 - ob upoštevanju mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah, mednarodnega pakta o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah, konvencije proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju, konvencije o otrokovih pravicah in izbirnega protokola o udeležbi otrok v oboroženih spopadih ter konvencije o preprečevanju in kaznovanju zločina genocida, katerih vseh je Sirija pogodbenica,
 - ob upoštevanju člena 110(2) in 110(4) Poslovnika,
- A. ker je Urad visokega komisarja Združenih narodov za begunce (UNHCR) do 16. maja 2013 zabeležil skupaj 1 523 626 sirskega beguncev v sosednjih državah in v Severni Afriki; ker je po ocenah skupno število beguncev, skupaj z nepopisanimi, mnogo višje; ker je po navedbah Urada visokega komisarja Združenih narodov za begunce 7 milijonov Sircev odvisnih od pomoči, med njimi 3,1 milijona otrok, 6. maja 2013 pa je število notranje razseljenih oseb znašalo 4,25 milijona; ker se je po navedbah istega vira 16. maja 2013 (vključno s tistimi, ki čakajo na registracijo) v državah sprejemnicah nahajalo naslednje število beguncev: v Turčiji – 347 815; v Libanonu – 474.461; v Jordaniji – 474 405; v Iraku – 148 028; v Egiptu – 68 865; v Maroku, Alžiriji in Libiji – 10 052 (registriranih); ker vsak dan na tisoče Sircev pobegne v sosednje države in ker Urad visokega komisarja Združenih narodov za begunce predvideva, da se bo do konca leta 2013 število beguncev iz Sirije povzpelo na 3,5 milijona;
- B. ker število sirskega beguncev in ljudi v stiski dramatično raste, saj so politične in humanitarne razmere z vsakim dnevom oboroženih spopadov slabše; ker ne bežijo zgolj civilisti, pač pa je v sosednje države ali dlje prebegnilo tudi več nekdanjih političnih in vojaških voditeljev režima ter veleposlanikov; ker državljanska vojna v Siriji močno ogroža negotovo varnost in stabilnost celotne regije; ker obstaja tveganje, da bodo oboroženi spopadi zaradi stranskih učinkov prerasli iz občasnih v strukturne; ker si EU in mednarodna skupnost ne moreta privoščiti še ene katastrofe; ker bi politična, varnostna in humanitarna katastrofa v celotni regiji preseгла mednarodno zmožnost odzivanja;
- C. ker je več tisoč ubežnikov iz Sirije dezertiralo iz oboroženih sil, da jim ne bi bilo treba izvajati vojnih zločinov ali zločinov zoper človeštvo, ali se iz podobnih razlogov izogibajo služenju vojaškega roka;
- D. ker so Združeni narodi maja 2013 ocenili, da je zaradi nasilja v Siriji umrlo vsaj 80 000 ljudi, predvsem civilistov;
- E. ker večina Sircev čuti posledice uničenja bistvene infrastrukture, vključno s šolami in bolnišnicami, padca vrednosti denarne enote, naraščajočih cen hrane, pomanjkanja goriva in elektrike ter pomanjkanja vode, hrane in zdravil; ker je fizični dostop do ljudi v Siriji, ki potrebujejo humanitarno pomoč, še vedno zelo otežen in odvisen od sodelovanja Asadove vlade;

Četrtek, 23. maj 2013

- F. ker so agencije ZN poročale o napredku, ki so ga dosegle pri organizaciji medagencijskih konvojev s pomočjo čez konfliktno linije na območja pod vladnim nadzorom, na območja pod nadzorom opozicije in na območja, kjer potekajo spopadi; ker birokratske ovire in kontrolne točke po državi (tako pod nadzorom vlade kot opozicije) ovirajo učinkovit humanitarni odziv na vseh sirskih območjih;
- G. ker je registracija še vedno osrednji mehanizem, s katerim lahko prepoznamo in zaščitimo prizadete osebe ter jim pomagamo, zlasti nedavno prispelim s posebnimi potrebami, tudi invalidom, starejšim, mladoletnikom brez spremstva in otrokom, ločenim od družine, da bi jim lahko zagotovili prednostno pomoč;
- H. ker so države gostiteljice v celotnem obdobju vojne ohranjale politiko odprtih meja, a je vsaka izbrala svoj način; ker je njihova sposobnost in zmožnost sprejemanja čedalje večjega dotoka beguncev ter nujen zatočišča tem beguncem na resni preizkušnji, saj vzdolž meja redno prihaja do incidentov; ker se je Libanon odločil za politiko brez taborišč in je begunce večinoma sprejel v lokalne skupnosti; ker približno tri četrtine sirskih beguncev v sosednjih državah živi zunaj taborišč v mestnih okoljih; ker je približno 350 000 Sircev nameščenih v 23 begunskih taboriščih v Turčiji, Jordaniji in Iraku;
- I. ker se organizacije za humanitarno pomoč odzivajo na razmere sirskih beguncev v Jordaniji, Libanonu in Iraku, pri tem pa se predvsem osredotočajo na ženske in otroke, ki imajo posebne potrebe, vendar za njih v mestnih begunskih skupnostih pogosto ni ustrezno poskrbljeno; ker je za podeželsko porazdelitev beguncev potreben zahteven program mestne registracije;
- J. ker se države, ki sprejemajo begunce, tudi same soočajo s precejšnjimi notranjimi pritiski, med drugim z gospodarsko nestabilnostjo, inflacijo in nezaposlenostjo – zlasti sta ranljiva Libanon in Jordanija;
- K. ker je vprašanje, kako plačati najemnino, vse večji izziv za mnoge sirske begunce, saj je prenaseljenost vse večja, poleg tega pa se krepi konkurenca za zatočišča, cene pa vztrajno rastejo; ker se begunci soočajo z velikimi razlikami med prihodki in odhodki, omejenimi priložnostmi za zaposlitev, izčrpanjem prihrankov in vse višjimi dolгови; ker sta konkurenca za delovna mesta in vse višje cene hrane dejavnika, ki povečujeta napetosti med lokalnim in begunskim prebivalstvom, zlasti v Libanonu in Jordaniji, ki skupaj gostita več kot milijon beguncev;
- L. ker so potrebna nadaljnja prizadevanja za večjo podporo skupnostim gostiteljicam, da bi jim omogočili ohraniti odprte meje, pomagati beguncem in zagotavljati potrebno infrastrukturo ter da bi tako zmanjšali napetosti in odpravili breme za te skupnosti;
- M. ker omejitve financiranja še naprej ovirajo pravočasno in učinkovito zagotavljanje osnovne humanitarne pomoči; ker je za načrt za odziv za humanitarno pomoč za Sirijo potrebnih 563 milijonov USD, da bi lahko obravnavali potrebe ljudi v Siriji; ker je financiranje načrta na dan 6. maja 2013 doseglo zgolj 61 %;
- N. ker je sedanji načrt Združenih narodov za regionalni odziv (RRP 4) v postopku revizije za obdobje do decembra 2013; ker bodo Združeni narodi 7. junija 2013 objavili nov poziv za financiranje, ki bo upošteval vse večje število beguncev, ki bežijo iz Sirije, in njihove stalne potrebe ter vseboval večjo podporo vladam in skupnostim gostiteljicam, verjetno pa bo znašal 3 milijarde USD;
- O. ker je po poročilih organizacij za pomoč mednarodna skupnost doslej dejansko zagotovila zgolj med 30 % in 40 % skupno obljubljenih sredstev;
- P. ker obstaja nevarnost, da te stopnje humanitarne pomoči ne bo mogoče vzdrževati; ker vsi udeleženi humanitarni akterji potrebujejo raven humanitarne pomoči, ki je nesorazmerna z uveljavljenimi proračuni za pomoč tradicionalnih donatorjev; ker je treba vzpostaviti izjemne mehanizme financiranja, da bi zadostili osnovnim potrebam, ki izhajajo iz krize v Siriji;

Četrtek, 23. maj 2013

- Q. ker je EU namenila daleč največ sredstev; ker je 22. aprila 2013 skupna humanitarna pomoč EU kot odziv na krizo v Siriji znašala skoraj 473 milijonov EUR, od tega je 200 milijonov EUR prispevala sama EU, skoraj 273 milijonov EUR pa države članice; ker je 12. maja 2013 Komisija napovedala dodatno financiranje v vrednosti 65 milijonov EUR;
- R. ker je prizadetih 400 000 palestinskih beguncev v Siriji; ker so Palestinci v tem sporu pretežno ostali nevtralni; ker je skoraj 50 000 Palestincev Agencija ZN za pomoč in zaposlovanje (UNRWA) registrirala v Libanonu ter skoraj 5 000 v Jordaniji; ker je Jordanija zaprla svoje meje za Palestince, ki bežijo pred konfliktom v Siriji, in ker se jim je v veliki meri prepovedano zaposliti v Libanonu; ker so tudi iraški, afganistanski, somalski in sudanski begunci, ki živijo v Siriji, soočeni z novim razseljevanjem;
- S. ker sta se varnost in zaščita v jordanskem taborišču Zatari znatno poslabšali, saj so pogosti kraje in požari; ker je Zatari postalo četrto največje mesto v Jordaniji z več kot 170 000 prebivalci; ker do nemirov in nasilnih protestov v begunskih taboriščih prihaja zaradi slabih življenjskih razmer in zamud pri prejemu pomoči; ker splošno pomanjkanje varnosti še naprej ogroža življenja v taboriščih in vpliva na humanitarne delavce; ker so bili ti delavci napadeni, hospitalizirani in celo ubiti med razdeljevanjem pomoči in ker so bili novinarji pretepeni;
- T. ker so po podatkih mednarodnih organizacij ženske in dekleta v begunskih taboriščih žrtve čedalje pogostejšega spolnega nasilja in posilstev, ki se uporabljajo tudi kot orožje v vojni; ker ni primernih zdravstvenih možnosti za sirske begunce, ki so utrpeli spolno nasilje; ker se v begunskih taboriščih poroča nesorazmeren delež mladih deklet in žensk; ker po podatkih več virov v sirske begunskih taboriščih trenutno prihaja do začasnih „porok iz zadovoljstva“;
- U. ker so Združeni narodi marca 2013 sprožili neodvisno preiskavo domnevne uporabe kemičnega orožja v Siriji; ker so te obtožbe morda prispevale k množičnemu razseljevanju ljudi; ker sirske režim preiskovalni enoti ZN ni dovolil vstopa v državo;
1. izraža resno zaskrbljenost zaradi sedanje humanitarne krize v Siriji in posledic, ki jih ima v sosednjih državah; izraža zaskrbljenost, ker je odhajanje beguncev iz Sirije vse bolj množično; opozarja, da Asadova vlada nosi glavno odgovornost za blaginjo svojih ljudi;
 2. ponovno ostro obsoja kruto ravnanje, ki ga sirske režim izvaja nad svojim prebivalstvom; izraža globoko zaskrbljenost zaradi ostrine razširjenih in sistematičnih kršitev človekovih pravic in morebitnih kaznivih dejanj proti človečnosti, ki so jih odobrile in/ali zagrešile sirske oblasti, sirska vojska, varnostne sile in z njimi povezane milice; obsoja samovoljne izvensodne usmrtitve in vse druge oblike kršitev človekovih pravic, ki so jih zagrešile skupine in sile, ki nasprotujejo režimu predsednika Asada; ponovno poziva predsednika Bašarja Al Asada in njegov režim, naj se nemudoma umakneta z oblasti in s tem državi omogočita mirno, vključujočo in demokratično tranzicijo pod sirske vodstvom;
 3. poziva vse oborožene sile, naj nemudoma končajo nasilje v Siriji; ponovno poudarja, da morajo vsi, ki so udeleženi v krizi, v celoti spoštovati mednarodno humanitarno pravo, katerega glavni cilj je zaščita civilistov; ponovno poudarja, da morajo odgovorni za razširjene, sistematične in grobe kršitve človekovih pravic v Siriji v zadnjih dveh letih zanje odgovarjati in da jim je treba soditi; zato odločno podpira pozive visoke komisarke Združenih narodov za človekove pravice, da se razmere v Siriji predajo v obravnavo Mednarodnemu kazenskemu sodišču;
 4. izraža svoje sožalje družinam žrtev; pozdravlja pogum sirskega ljudstva in ponovno izraža solidarnost z njegovim bojem za svobodo, dostojanstvo in demokracijo;

Četrtek, 23. maj 2013

5. meni, da so za rešitev konflikta bistveni politični mehanizmi, ki podpirajo politični proces pod sirskega vodstvom, ki vodi do hitre, verodostojne in učinkovite politične rešitve v povezavi s tistimi, ki so dejansko zavezani prehodu, obenem pa zagotavljajo celovito spoštovanje univerzalnih vrednot demokracije, pravne države, človekovih pravic in temeljnih svoboščin, še zlasti pa pravice etničnih, kulturnih in verskih manjšin ter žensk; ponovno potrjuje, da je treba dati prednost ločevanju humanitarnih in političnih vidikov, da bi se olajšal dostop do tistih, ki potrebujejo pomoč; poziva EU in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj pripravita načrt za politično upravljanje osvobojenih območij, vključno z možnostjo umika gospodarskih sankcij;

6. ugotavlja, da so vsi prebežniki iz Sirije upravičeni do dodatne zaščite, saj zanje obstaja nevarnost, ki ni zajeta v odstavku 26 smernic UNHCR, in sicer čezmerna ali nesorazmerno huda kazen, ki bi utegnila zajemati tudi mučenje, nečloveško ali ponižujoče ravnanje ali celo samovoljno usmrnitev;

7. poziva članice Varnostnega sveta ZN, zlasti Rusijo in Kitajsko, naj prevzamejo odgovornost ter ustavijo nasilje in zatiranje sirskega ljudstva, tudi tako, da sprejmejo resolucijo Varnostnega sveta ZN, ki temelji na njegovi izjavi za javnost z dne 18. aprila 2013, ter naj odredijo dostavo humanitarne pomoči na vsa območja v Siriji; poziva podpredsednico Komisije/visoko predstavnico, naj naredi vse, kar je v njeni moči, za sprejetje resolucije Varnostnega sveta ZN in za to izvaja diplomatski pritisk na Rusijo in Kitajsko; poziva EU, naj še naprej raziskuje možnosti, ki jih ima Varnostni svet ZN v okviru odgovornosti za zaščito, pri tem pa naj tesno sodeluje z ZDA, Turčijo in Arabsko ligo, da bi pomagala sirskega prebivalstvu in ustavila prelivanje krvi; močno podpira delo neodvisne komisije za preiskavo razmer v Siriji in pozdravlja njeno posodobljeno poročilo;

8. podpira skupni poziv zunanjega ministra ZDA Johna Kerryja in ruskega zunanjega ministra Sergeja Lavrova k čimprejšnjemu sklicu mednarodne mirovne konference o Siriji, ki bi bila nadaljevanje ženevske konference iz leta 2012;

9. izraža zaskrbljenost zaradi nadaljnje militarizacije konflikta in sektaškega nasilja; opozarja na vlogo različnih regionalnih akterjev, tudi pri dobavi orožja, in je zaskrbljen, da se bo sirski konflikt – v obliki humanitarne krize ter z vidika varnosti in stabilnosti – razširil tudi na sosednje države; ostro obsoja napad z avtomobilsko bombo 11. maja 2013, v katerem je bilo v bližini sirskega begunskega taborišča v mestu Rejhanli v provinci Hataj v jugovzhodni Turčiji ubitih in ranjenih več deset ljudi, ter vse primere, ko je sirska vojska bombardirala in obstreljevala sosednje države; podpira podpredsednico Komisije/visoko predstavnico v obsodbi vseh vrst terorističnih napadov;

10. poudarja, da ima EU posebno odgovornost za stabilnost in varnost v svoji sosesčini, ter poziva podpredsednico Komisije/visoko predstavnico ter komisarja za širitev in evropsko sosedsko politiko, naj zagotovita, da bo EU odigrala vodilno vlogo pri preprečevanju širjenja oboroženega konflikta iz Sirije v sosednje države;

11. izreka spoštovanje skupnostim gostiteljicam in sosednjim državam Sirije, zlasti Jordaniji, Libanonu, Turčiji in Iraku, za njihovo iznajdljivost pri zagotavljanju zatočišča in humanitarne pomoči družinam, ki so zbežale pred oboroženim konfliktom v Siriji, a je resno zaskrbljen, ker se te države približujejo nevarni točki zasičenosti zaradi prihodov sirskega beguncev, kar bi lahko povzročilo regionalno nestabilnost brez primere;

12. podpira in pozdravlja znatni prispevek Komisije in držav članic k mednarodnim programom humanitarne pomoči ter politično vodstvo, ki ga je izkazala komisarka za mednarodno sodelovanje, humanitarno pomoč in krizno odzivanje; pozdravlja diverzifikacijo humanitarnih partnerjev Komisije v Siriji, da bi se zagotovila učinkovitejša in bolj razširjena pomoč, zlasti v regijah, ki niso pod nadzorom vlade; poziva akterje iz EU in države članice, naj bolje usklajujejo svoje dejavnosti in pomoč znotraj in zunaj Sirije;

Četrtek, 23. maj 2013

13. poziva Komisijo, naj predstavi celovit sveženj pomoči za spoprijemanje s humanitarno krizo v Siriji in sosednjih državah, ki bo drugim večjim donatorjem služil za zgled; temelji naj na treh stebrih: (i) večja humanitarna pomoč (prek GD ECHO), (ii) podpora, s katero se državam gostiteljicam pomaga okrepiti lokalne skupnosti in povečati zmogljivosti in infrastrukturo (prek GD DEVCO), ter (iii) takojšnja uvedba svežnjev makrofinančne pomoči za Libanon in Jordanijo;
14. poudarja pomen ohranjanja odprtih mednarodnih meja in poziva mednarodno skupnost, naj velikodušno podpre Libanon in Jordanijo pri obvladovanju vse bolj množičnega pritoka beguncev; poziva vse vlade gostiteljice v regiji in druge subjekte, naj spoštujejo načeli nevračanja in enake obravnave beguncev;
15. poziva EU, naj sprejme ustrezne odgovorne ukrepe za primer morebitnega prihoda beguncev v njene države članice;
16. poziva države članice, naj nemudoma prenehajo z domnevno uporabo podaljšanih obdobj pridržanja in s prakso vračanja beguncev, ki sta neposredni kršitvi mednarodnega prava in prava EU;
17. poziva k takojšnji humanitarni pomoči za vse pomoči potrebne v Siriji, zlasti ranjence, begunce, notranje razseljene osebe, ženske in otroke; pozdravlja prizadevanja mednarodnega odbora Rdečega križa in agencije UNRWA v zvezi s tem; od Asadove vlade zahteva, da humanitarnim organizacijam omogoči neoviran dostop v državo; poudarja, da je treba okrepiti sodelovanje med različnimi akterji, ki delujejo na terenu, in sicer lokalnimi oblastmi, mednarodnimi organizacijami in nevladnimi organizacijami, vključno s sodelovanjem ob meji; meni, da bi protokoli o pomoči in spremljanje ob meji prinesli dodano vrednost;
18. poziva EU, naj podpre ureditev zatočišč vzdolž turško-sirske meje, po možnosti pa tudi v Siriji, mednarodno skupnost pa, naj vzpostavi humanitarne koridorje;
19. pozdravlja zelo obsežno operacijo humanitarne pomoči, h kateri mednarodne in lokalne organizacije prispevajo v okviru uradov OCHA in UNHCR, ter izreka spoštovanje vsem mednarodnim in lokalnim humanitarnim in zdravstvenim delavcem za njihov pogum in vztrajnost; poziva EU in mednarodno skupnost, naj okrepi zaščito civilistov, tudi humanitarnih delavcev in zdravstvenega osebja; poziva mednarodno skupnost, naj poišče rešitev za stalno pomanjkanje varnosti in težave z zakonitostjo in javnim redom v begunskih taboriščih, tudi z oblikovanjem nove pobude za varnost v taboriščih; poziva vse strani, vpletene v konflikt, naj spoštujejo mednarodno humanitarno pravo in olajšajo dostop humanitarnim delavcem v državi in zunaj nje, da bodo lahko obvladovali vse večje potrebe;
20. poziva vse države, zlasti države članice EU, naj čim prej izpolnijo zaveze s konference donatorjev v Kuvajtu 30. januarja 2013; poziva EU in mednarodno skupnost, naj oblikujeta mehanizme odgovornosti, da bodo vsa obljubljena sredstva dosegla upravičence, katerim so namenjena;
21. obsoja spolno nasilje v oboroženem konfliktu v Siriji, ki se uporablja tudi kot orožje v vojni in je zato vojni zločin; poziva EU in mednarodno skupnost, naj dodelita posebna sredstva za odpravo spolnega nasilja, ter poziva skupnosti gostiteljice, naj zagotovijo primerno zdravstveno oskrbo žrtvam spolnega nasilja;
22. poziva donatorje, naj glede na rastoče potrebe palestinskih beguncev v Siriji in sosednjih državah ustrezno financirajo agencijo UNRWA, to agencijo pa poziva, naj velikodušno podpre prizadevanja za povečanje odpornosti teh beguncev ter zmanjšanje njihovega trpljenja in razseljenosti;
23. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, parlamentom in vladam držav članic, generalnemu sekretarju Združenih narodov ter vsem stranem, vpletenim v konflikt v Siriji.

Četrtek, 23. maj 2013

P7_TA(2013)0224

Vračanje premoženja državam arabske pomladi v tranziciji

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o vračanju premoženja državam arabske pomladi v tranziciji (2013/2612(RSP))

(2016/C 055/13)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o državah arabske pomladi in Uniji za Sredozemlje, zlasti resolucije z dne 14. marca 2013 o razmerah v Egiptu ⁽¹⁾, in resolucije z dne 10. maja 2012 o trgovini za spremembe: trgovinska in naložbena strategija EU za južno Sredozemlje po arabski pomladi ⁽²⁾,
- ob upoštevanju priporočil Odbora za politične zadeve, varnost in človekove pravice parlamentarne skupščine Unije za Sredozemlje z dne 12. aprila 2013,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta z dne 26. novembra 2012 o sprejetju novega zakonodajnega okvira za lažje vračanje premoženja v Egiptu in Tuniziji,
- ob upoštevanju sklepov sopredsednikov delovnih skupin EU-Tunizija in EU-Egipt z dne 28. in 29. septembra 2011 in z dne 14. novembra 2012, zlasti razdelkov v zvezi z vračanjem premoženja,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU) št. 101/2011 z dne 4. februarja 2011 o omejevalnih ukrepih zoper nekatere osebe, subjekte in organe glede na razmere v Tuniziji in Uredbe Sveta (EU) št. 1100/2012 o njeni spremembi,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU) št. 270/2011 z dne 21. marca 2011 o omejevalnih ukrepih zoper nekatere osebe, subjekte in organe glede na razmere v Egiptu in Uredbe Sveta (EU) št. 1099/2012 o njeni spremembi,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2011/137/SZVP z dne 28. februarja 2011 o omejevalnih ukrepih zaradi razmer v Libiji in sklepov Sveta 2011/625/SZVP in 2011/178/SZVP o njegovi spremembi, Uredbe Sveta (EU) št. 204/2011 z dne 2. marca 2011 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Libiji in Uredbe Sveta (EU) št. 965/2011 o njeni spremembi ter njegovih izvedbenih uredb (EU) št. 364/2013 in (EU) št. 50/2013 o izvajanju člena 16(2) Uredbe (EU) št. 204/2011 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Libiji,
- ob upoštevanju veljavnih pravnih instrumentov EU za izboljšanje postopkov zaplembe in vračanja premoženja v okviru sklepov Sveta 2001/500/PNZ, 2003/577/PNZ, 2005/212/PNZ, 2006/783/PNZ in 2007/845/PNZ ter predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. marca 2012 o zamrznitvi in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji (COM(2012)0085),
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov proti korupciji iz leta 2005, zlasti njenega člena 43 o mednarodnem sodelovanju ter poglavja V o vrnitvi premoženja, ki so jo podpisali tudi Egipt, Libija in Tunizija, v imenu Evropske unije pa jo je 25. septembra 2008 sprejel Svet s Sklepom 2008/801/ES,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu (Palermška konvencija) iz leta 2000,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0095.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0201.

Četrtek, 23. maj 2013

- ob upoštevanju resolucije št. 19/38 Sveta ZN za človekove pravice z dne 19. aprila 2012 o negativnem vplivu nevratanja sredstev nezakonitega izvora državam izvora na uveljavljanje človekovih pravic in pomembnosti boljšega mednarodnega sodelovanja,
 - ob upoštevanju pobude generalnega sekretarja Združenih narodov z dne 17. septembra 2007 o vrnitvi nezakonito prisvojenega premoženja,
 - ob upoštevanju pobude za vrnitev nezakonito prisvojenega premoženja, ki je skupni program Svetovne banke in Urada Združenih narodov za droge in kriminal,
 - ob upoštevanju akcijskega načrta za vračanje premoženja, ki ga je 21. maja 2012 v okviru deauvillskega partnerstva z arabskimi državami v tranziciji sprejela skupina G8 in ki ga je podpisala tudi EU,
 - ob upoštevanju končnega poročila Arabskega foruma z dne 13. septembra 2012 o vračanju premoženja,
 - ob upoštevanju člena 110(2) in 110(4) Poslovnika,
- A. ker je zamrznitev premoženja v pristojnosti EU, njegova ponovna pridobitev in repatriacija pa v pristojnosti držav članic, zato je treba pri tem postopati v skladu v nacionalnimi pravnimi določbami; ker imajo institucije EU ključno vlogo pri spodbujanju in lažanju tega postopka;
- B. ker je vračanje premoženja državam arabske pomladi v tranziciji moralna in zakonska dolžnost ter zelo pomembno politično vprašanje v odnosih EU z njenimi južnimi sosedami; ker je to tudi zelo pomembno gospodarsko vprašanje za južne sosedo, saj imajo ta sredstva potencial, da bi prispevala k gospodarskemu okrevanju teh držav, če se pregledno in učinkovito vrnejo in uporabijo; ker je vračanje sredstev jasno sporočilo zoper nekaznovanje tistih, ki so vpleteni v korupcijo in pranje denarja;
- C. ker obstaja splošen mednarodni pravni okvir, ki ureja to področje, pri čemer je treba zlasti upoštevati Konvencijo ZN proti korupciji iz leta 2003, ki državam podpisnicam nalaga jasne obveznosti; ker je v členu 51 te konvencije navedeno, da je vrnitev premoženja njeno temeljno načelo in da države pogodbence pri tem čim bolj sodelujejo in si pomagajo;
- D. ker so sodni postopki za vrnitev premoženja zapleteni in dolgotrajni; ker veljavnih zakonitih zahtev zaprosenih držav ni mogoče zaobiti, upravičenim tretjim stranem pa ni mogoče odvzeti njihovih zakonitih pravic v tem postopku; ker pomanjkanje ustreznega pravnega znanja in izkušenj ter omejene institucionalne zmogljivosti v državah prosilkah pomenijo dodatno oviro za uspešne pobude na tem področju; ker med državami prosilkami in zaprosenimi državami ni učinkovitega sodelovanja;
- E. ker je EU po revolucijah arabske pomladi v Egiptu in Tuniziji nemudoma zamrznila premoženje nekdanjih diktatorjev, njihovih družin in številnih drugih oseb, povezanih z režimoma; ker je EU v skladu z resolucijo 1970 (2011) varnostnega sveta Združenih narodov sprejela podobno odločitev za Libijo;
- F. ker novi zakonodajni okvir, ki ga je 26. novembra 2012 sprejel Svet, državam članicam EU omogoča sprostitev zamrznjenega premoženja za egiptovske in tunizijske organe na podlagi sodnih odločb, ki jih priznavajo države članice EU, ter lažjo izmenjavo informacij med njimi in zadevnimi organi;
- G. ker sta delovni skupini EU-Egipt in EU-Tunizija poudarili, da je pomembno vrniti nezakonito pridobljeno premoženje, ki je še vedno zamrznjeno v številnih tretjih državah; ker sta se delovni skupini dogovorili o dokončanju časovnega načrta, ki bi lahko vključeval ustanovitev skupine za vračanje premoženja za vsako posamezno državo, ki bi jo koordinirala Evropska služba za zunanje delovanje;

Četrtek, 23. maj 2013

- H. ker skupina G8 prek deauvillskega partnerstva iz maja 2011 podpira arabske države v tranziciji v prizadevanjih za svobodno, demokratično in strpno družbo; ker se v akcijskem načrtu te skupine z dne 21. maja 2012 priznava, da je po arabski pomladi vračanje premoženja postalo pomembno vprašanje za vso regijo in mednarodno skupnost;
- I. ker si Egipt, Libija in Tunizija močno prizadevajo, da bi se jim vrnilo odtujeno premoženje, ki so si ga nezakonito prisvojili nekdanji diktatorji in pripadniki njihovih režimov; tako so med drugim uvedli posebne nacionalne preiskovalne komisije z nalogo odkrivanja, ugotavljanja in vračanja tega premoženja in sprožili sodne postopke na sodiščih držav članic EU; ker se je več glavnih mednarodnih akterjev, tudi EU, članice skupine G8 in Švica, pozitivno odzvalo na ta prizadevanja; ker je bilo na tem področju kljub temu doslej doseženih le malo konkretnih rezultatov; ker so zato vlade in civilna družba držav prosilk vse bolj razočarane;
- J. ker je pri prizadevanjih za vrnitev premoženja poglobitno komuniciranje, da se z objavo zgodb o uspehu razširi najboljša praksa in ustvarjajo spodbude; ker bi s tem preprečili zavajajoče izjave o količini premoženja, ki ga je treba vrniti;
- K. ker se vrnitev premoženja lahko doseže z dvostranskimi sodnimi mehanizmi in večstranskim sodelovanjem; ker bi se morali postopki za vrnitev premoženja začeti tako na nacionalni in kot mednarodni ravni;
- L. ker so libanonske oblasti aprila 2013 vrnile tunizijskim oblastem skoraj 30 milijonov USD, ki so bili nezakonito naloženi na bančnih računih nekdanjega tunizijskega voditelja;
1. poudarja, da vračanje odtujenega premoženja, ki so si ga nezakonito prisvojili nekdanji diktatorji in pripadniki njihovih režimov v državah arabske pomladi v tranziciji, ni le gospodarsko pomembno, temveč je tudi moralna in zakonska dolžnost ter zelo pomembno politično vprašanje, saj pomeni ponovno vzpostavitev pravičnosti in prevzemanja odgovornosti v duhu demokracije in pravne države ter izraža politično zavezanost in verodostojnost EU, zato je vračanje tega premoženja ključni element partnerstva Unije z njenimi južnimi sosedami, zlasti z Egiptom, Libijo in Tunizijo;
 2. se zaveda, da je vrnitev nezakonito prisvojenega premoženja za države arabske pomladi tudi gospodarsko in socialno pomembno, saj so ta finančna sredstva potrebna za pomoč pri stabilizaciji gospodarstva, odpiranju novih delovnih mest in ustvarjanju rasti v teh državah, ki se soočajo z resnimi gospodarskimi izzivi;
 3. ugotavlja, da je bilo vračanje odtujenega premoženja kljub znatnemu prizadevanju egiptovskih, libijskih in tunizijskih oblasti in močne politične volje na vseh straneh v praksi le malo uspešno, zlasti zaradi različnosti in zapletenosti zadevnih določb in postopkov v različnih nacionalnih pravnih sistemih, pravne togosti, pomanjkanja strokovnega znanja v državah arabske pomladi v zvezi s pravnimi, finančnimi in upravnimi postopki v evropskih in drugih jurisdikcijah ter pomanjkanja razpoložljivih sredstev;
 4. poziva EU in države članice, naj si še naprej močno prizadevajo za lažje vračanje odtujenega premoženja, ki je bilo v nekdanjih režimih nezakonito odvzeto prebivalcem v državah arabske pomladi, v doglednem času; spodbuja nacionalne urade za vračanje premoženja v vseh državah članicah, naj tesno sodelujejo in razvijajo odnose s pristojnimi organi v državah arabske pomladi, da bi jim pomagale pri zahtevnih sodnih postopkih, ki so s tem povezani; poziva Evropsko službo za zunanje sodelovanje, naj prevzame proaktivno vlogo, zlasti pri usklajevanju prizadevanj držav članic, krepitevi zmogljivosti in spodbujanju sodelovanja med vsemi vključenimi državami;
 5. poudarja, da je vrnitev premoženja bistven element podpore Unije demokratičnemu prehodu in oživitvi gospodarstva v teh državah in lahko okrepi zaupanje na obeh straneh v duhu partnerstva z vso družbo, kar je temeljna prvina prenovljene evropske sosedске politike;

Četrtek, 23. maj 2013

6. v zvezi s tem pozdravlja pobudo Kanade, Francije, Nemčije, Italije, Združenega kraljestva, Japonske, Švice in Združenih držav Amerike, da izdajo vodič s celovitim opisom svojega nacionalnega pravnega sistema na področju vračanja premoženja, da bi lahko države prosilke bolje razumele, kaj je zakonsko mogoče, katere informacije so dostopne, katere preiskave se lahko opravijo in kako postopati, da bi se jim z vzajemno pravno pomočjo dejansko vrnilo premoženje; spodbuja vse države članice, naj storijo enako in naj na ravni EU oblikujejo skupen sklop načel;

7. pozdravlja pobudo skupine G8 za akcijski načrt za vrnitev premoženja v okviru deauvillskega partnerstva, v kateri je določila konkretne ukrepe za spodbujanje sodelovanja, pravne pomoči, krepitev zmogljivosti in tehnične pomoči, ter predlaga vzpostavitev regionalne pobude za sodelovanje v okviru Arabskega foruma za vrnitev premoženja, ki bi bila namenjena razpravi in sodelovanju pri nadaljnjih prizadevanjih;

8. pozdravlja novi zakonodajni okvir, ki ga je sprejel Svet 26. novembra 2012 in ki omogoča lažje vračanje odtujenih sredstev Egiptu in Tuniziji, tako da državam članicam dovoljuje sprostitev zamrznjenega premoženja na podlagi priznanih sodnih odločb in spodbuja izmenjavo informacij med pristojnimi organi držav članic na eni strani ter Egipta in Tunizije na drugi; poudarja pa, da je treba doseči konkretne rezultate in v ta proces polno vključiti tudi Libijo;

9. pozdravlja tesno sodelovanje med institucijami EU in drugimi ključnimi mednarodnimi akterji pri vračanju premoženja Egiptu, Libiji in Tuniziji, pri čemer je treba posebej poudariti pobudo za vrnitev nezakonito prisvojenega premoženja, ki sta jo dala Svetovna banka in Urad Združenih narodov za droge in kriminal; poudarja, da je pomembno tako na nacionalni kot mednarodni ravni v celoti izkoristiti obstoječe mehanizme ter hkrati sprejeti potrebno novo zakonodajo in prilagoditi veljavno zakonodajo v nacionalnih pravnih sistemih na tem področju;

10. poziva parlamentarno skupščino Unije za Sredozemlje, naj naslovi vprašanje vračanja premoženja na nacionalne parlamente, da se bodo poslanci z obeh obal Sredozemlja prepričali, da je treba dejavno spodbujati pravne ukrepe za tesnejše sodelovanje med policijo in udeleženi sodnimi organi;

11. poziva, naj se čim prej vzpostavi mehanizem EU, v okviru katerega bo delovala skupina nacionalnih in mednarodnih preiskovalcev, tožilcev, pravnikov in drugih strokovnjakov, ki bo nudila pravno in tehnično svetovanje ter pomoč državam arabske pomladi pri vračanju sredstev; zahteva, naj se mehanizem ustrezno financira s primernim finančnim instrumentom s področja zunanjih odnosov Unije; poudarja, da je zaradi zapletenih, občutljivih in dolgotrajnih sodnih postopkov pomembno, da bo ta mehanizem EU vzdržan; poziva institucije EU, naj ta spoznanja upoštevajo in iz njih izhajajo; opozarja tudi na možnost, da se temu mehanizmu v poznejši fazi namenijo dodatna sredstva na podlagi sporazumov o sofinanciranju z državami prosilkami;

12. poziva Arabsko ligo, naj določi, sprejme in začne hitro izvajati mehanizme sodelovanja za vračanje premoženja, ter poziva zlasti zalivske države, naj okrepijo svoje sodelovanje in ponudijo pravno pomoč državam arabske pomladi v postopku vračanja premoženja;

13. priznava in v celoti podpira prispevek organizacij civilne družbe v zaprosenih državah in državah prosilkah v postopku vračanja premoženja, zlasti njihovo posredovanje informacij ustreznim organom, spodbujanje sodelovanja med ključnimi nacionalnimi in mednarodnimi akterji, spremljanje vračanja premoženja in zagotovitev, da bo država prosilka to premoženje uporabila pregledno in učinkovito;

14. potrjuje svojo zavezanost demokratičnemu prehodu v državah arabske pomladi in se zavezuje, da bo te države podpiral in jim pomagal pri ustvarjanju močnih in trdnih demokratičnih sistemov, v katerih bo delovala pravna država in se

Četrtek, 23. maj 2013

spoštovale pravice žensk in svoboda izražanja, volitve pa potekale v skladu z mednarodnimi standardi; poudarja, da je zelo pomembno, da EU pokaže konkretno in resnično zavezanost temu procesu;

15. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko/podpredsednici Komisije, parlamentom in vladam držav članic, švicarskemu parlamentu in vladi, kongresu in predsedniku Združenih držav Amerike, parlamentarni skupščini Unije za Sredozemlje ter parlamentom in vladam Egipta, Libije in Tunizije.

P7_TA(2013)0225

Poročilo o napredku Bosne in Hercegovine za leto 2012

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o poročilu o napredku Bosne in Hercegovine za leto 2012 (2012/2865(RSP))

(2016/C 055/14)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 19. in 20. junija 2003 o Zahodnem Balkanu ter priloge z naslovom „Solunska agenda za Zahodni Balkan: na poti k evropski integraciji“,
 - ob upoštevanju stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani ter Bosno in Hercegovino na drugi strani, ki je bil podpisan 16. junija 2008 in so ga ratificirale vse države članice EU ter Bosna in Hercegovina,
 - ob upoštevanju Sklepa Sveta 2008/211/ES z dne 18. februarja 2008 o načelih, prednostnih nalogah in pogojih evropskega partnerstva z Bosno in Hercegovino in o razveljavitvi Sklepa 2006/55/ES ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju sklepa Sveta 2011/426/SZVP z dne 18. julija 2011 ⁽²⁾ ter sklepov Sveta o Bosni in Hercegovini z dne 21. marca 2011, 10. oktobra 2011, 5. decembra 2011, 25. junija 2012 in 11. decembra 2012,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o strategiji širitve in glavnih izzivih v obdobju 2012–2013 (COM(2012)0600) in poročila o napredku Bosne in Hercegovine za leto 2012, ki je bilo sprejeto 10. oktobra 2012 (SWD(2012)0335),
 - ob upoštevanju skupne izjave s 14. medparlamentarnega srečanja Evropskega parlamenta in parlamentarne skupščine Bosne in Hercegovine 29. in 30. oktobra 2012 v Sarajevu,
 - ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij, zlasti z dne 14. marca 2012 o poročilu o napredku Bosne in Hercegovine ⁽³⁾ ter resolucije z dne 22. novembra 2012 o širitvi: politike, merila in strateški interesi EU ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju člena 110(2) Poslovnika,
- A. ker je EU večkrat potrdila svojo zavezanost članstvu v EU za države Zahodnega Balkana, vključno z Bosno in Hercegovino (BiH); ker je EU še naprej odločno zavezana suvereni in enotni Bosni in Hercegovini, ki ima možnosti za članstvo v EU in ker je ta obet eden najbolj združevalnih dejavnikov med prebivalci te države;

⁽¹⁾ UL L 80, 19.3.2008, str. 18.

⁽²⁾ UL L 188, 19.7.2011, str. 30.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0085.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0453.

Četrtek, 23. maj 2013

- B. ker so za pospešitev napredka države k članstvu v EU in pri doseganju oprijemljivih rezultatov za dobrobit vseh državljanov potrebne delujoče institucije in jasni mehanizmi usklajevanja na vseh ravneh, pa tudi odločna in dosledna zavezanost političnih voditeljev države;
- C. ker je ustavna reforma še vedno bistvena reforma, ki bo omogočila preoblikovanje Bosne in Hercegovine v učinkovito in v celoti delujočo demokracijo; ker je na osrednjih področjih krepitev države, vključno z upravljanjem, sodstvom in uveljavitvijo pravne države, pa tudi bojem proti korupciji in približevanjem standardom EU, potreben oprijemljiv napredek;
- D. ker je za boljše sodelovanje z EU nujno treba vzpostaviti učinkovite mehanizme usklajevanja;
- E. ker pomanjkanje zaposlitvenih možnosti, zlasti za mlade, še naprej resno otežuje družbeno-gospodarski in politični razvoj države;
- F. ker korupcija še naprej resno otežuje družbeno-gospodarski in politični razvoj v državi;
- G. ker sta regionalno sodelovanje in dobri sosedski odnosi osrednja elementa stabilizacijsko-pridružitvenega procesa in ker imata pomembno vlogo v procesu preoblikovanja Zahodnega Balkana v območje z dolgotrajno stabilnostjo in trajnostnim razvojem; ker je sodelovanje v dobrem sosedskem duhu z drugimi državami v regiji pogoj za mirno sobivanje in spravo v BiH ter na Zahodnem Balkanu;
- H. ker je EU postavila načela pravne države v osrčje procesa širitve;

Splošne ugotovitve

1. odločno ponavlja svojo podporo evropskemu vključevanju Bosne in Hercegovine, ki bo koristilo vsem državljanom države;
2. je zaskrbljen, ker politične elite še vedno nimajo skupne vizije za splošno usmeritev države, zaradi česar se Bosna in Hercegovina sooča z grožnjo, da bo še bolj zaostala za drugimi državami v regiji;
3. pozdravlja mirno, svobodno in pošteno izvedbo lokalnih volitev; je seznanjen s sporom po volitvah v Srebrenici; je seznanjen z odločitvijo centralne volilne komisije BiH v zvezi s tem; je zaskrbljen, ker je Mostar edino mesto, kjer lokalne volitve niso bile izvedene; poziva vse udeležene strani, naj se dogovorijo o spremembah statuta mesta Mostar v skladu z zadevnim sklepom ustavnega sodišča BiH;
4. pozdravlja začasno ukinitve mednarodnega nadzora okrožja Brčko; poziva oblasti, naj izpolnijo neizpolnjene cilje in pogoje, ki bodo omogočali zaprtje urada visokega predstavnika, da bi s tem omogočili večjo lokalno zavezanost in odgovornost;
5. poudarja, da je za BiH pomembno, da nastopa enotno pri procesu vključevanja v EU; poziva politične voditelje in izvoljene uradnike, naj sodelujejo in se osredotočijo na izvajanje načrta kot dela dialoga na visoki ravni s Komisijo in s tem omogočijo izpolnitev zahtev, ki so potrebne, da končno začne veljati stabilizacijsko-pridružitveni sporazum in da se lahko predloži verodostojna vloga za članstvo; poziva politične voditelje in vse oblasti, naj v procesu pristopa tesno sodelujejo s posebnim predstavnikom EU;
6. opominja Komisijo, da širitev EU presega enostaven prenos pravnega reda EU in mora temeljiti na pravi in celoviti zavezanosti evropskim vrednotam; z nekoliko zaskrbljenosti ugotavlja, da se je „mehka“ gonilna sila EU zmanjšala zaradi nedavne gospodarske in finančne krize; vendar spodbuja Komisijo, države članice in druge države Zahodnega Balkana, naj preučijo inovativne načine spodbujanja kulture in okolja, ki bosta omogočila spravo, v Bosni in Hercegovini in v regiji;

Četrtek, 23. maj 2013

7. obžaluje, da je bilo zaradi premajhnega napredka glede primera Sejdić-Finci odpovedano tretje srečanje v okviru dialoga na visoki ravni med EU in Bosno in Hercegovino o pristopnem postopku, načrtovano za 11. april 2013;

8. je seznanjen z znatnim prispevkom policijske misije EU, ki se je končala 30. junija 2012, in pozdravlja okrepljeno prisotnost EU na področju pravne države; pozdravlja podaljšanje mandata večnacionalnih vojaških sil Evropske unije za stabilizacijo (EUFOR Althea) ter njihovo preusmeritev na gradnjo zmogljivosti in usposabljanje;

Politične razmere

9. opominja, da so za napredek države v procesu evropske integracije pomembne delujoče institucije na vseh ravneh; pozdravlja povratek k dialogu in izvolitev novih ministrov v svet ministrov novembra 2012 po razpadu koalicije in petmesečnem zastoju; je zaskrbljen zaradi ovir, ki izvirajo iz negotovosti zaradi sprememb v vladi Federacije BiH; vendar pozdravlja napredek, dosežen pri imenovanju kandidatov za prosta delovna mesta na ustavnem sodišču Federacije;

10. vse pristojne organe poziva, naj razvijejo strategijo/program za vključevanje v EU, ki bi zagotovil skladen in usklajen prenos, izvajanje in uporabo zakonov in standardov EU v vsej državi in tako dokazal skupno vizijo celovitega vodenja države in pripravljenost zagotovitve skupne blaginje za državljane;

11. poziva k spremembam v poslovniku doma narodov in predstavnškega doma z namenom vzpostavitve hitrega mehanizma za zakonodajo EU;

12. pozdravlja napredek, dosežen v prvi polovici leta 2012 ter od oktobra, zlasti sprejetje pomembnih zakonov o popisu prebivalstva in državnih pomoči, državnih proračunov za leta 2011, 2012 in 2013 ter fitosanitarnega svežnja, napredek glede sveta za državno pomoč in protikorupcijske agencije, pa tudi sklenitev političnega sporazuma o državni in obrambni lastnini; poziva k učinkovitemu izvajanju teh ukrepov ter poziva Komisijo, naj skupaj s posebnim predstavnikom EU natančno spremlja izvajanje ob popolnem upoštevanju sodbe ustavnega sodišča BiH z dne 13. julija 2012; poziva oblasti BiH, naj izgradijo in okrepijo zmogljivosti zadevnih organov, kot sta svet za državno pomoč in protikorupcijska agencija, zlasti glede zadostnega števila zaposlenih;

13. je zaskrbljen zaradi zamude pri izvedbi popisa prebivalstva; poudarja, da je pomembno opraviti popis prebivalstva oktobra 2013, in pozdravlja prizadevanja za zagotovitev, da bo popis oktobra opravljen in da bo ustrezal mednarodnim standardom; poziva vse pristojne oblasti, naj odstranijo vse ovire in naj ne politizirajo o popisu prebivalstva, katerega namen je ponuditi objektivne družbeno-gospodarske podatke; v zvezi s tem poziva k spoštovanju pravic manjšin;

14. poziva državne oblasti BiH, naj upoštevajo sodbo ustavnega sodišča o tem, da je treba spremeniti zakonodajo glede matičnih števil državljanov; je seznanjen s tem, da po 12. februarju 2013 zaradi večmesečne nedejavnosti novorojenčkom ni bilo mogoče dodeliti matične številke, zaradi tega pa niti osnovnih dokumentov, kot so potni listi ali izkaznice zdravstvenega zavarovanja; nujno poziva k sprejetju ukrepov za rešitev teh razmer;

15. poziva oblasti, naj izvršijo sodbo v primeru Sejdić in Finci kot prvi korak celovite ustavne reforme, ki je potrebna za premik k sodobni in delujoči demokraciji, v kateri so odpravljene vse oblike diskriminacije in kjer vsi državljani, ne glede na njihovo etnično pripadnost, uživajo enake pravice in svoboščine; pozdravlja dejstvo, da je skupščina okraja Sarajevo kot prva v BiH soglasno spremenila svojo ustavo, s čimer je omogočila, da etnično neopredeljeni in etnične manjšine v skupščini oblikujejo lastno frakcijo, v skladu s sodbo v okviru Evropske konvencije o človekovih pravicah v zadevi Sejdić-Finci;

16. je seznanjen s sklepom komisarja za širitev in sosedsko politiko, da ne bo pripravil načrtovanega tretjega srečanja dialoga na visoki ravni med EU in BiH glede procesa pristopa zaradi odsotnosti političnega dogovora o izvršitvi sodbe v zadevi Sejdić-Finci; je zaskrbljen, da bi dejstvo, da dogovor ne bi bil dosežen, lahko slabo vplivalo na pristopni proces kot celoto, in poziva politične voditelje, naj poiščejo rešitev;

Četrtek, 23. maj 2013

17. spodbuja posebnega predstavnika EU in vodjo delegacije, naj dodatno okrepi svoja prizadevanja pri omogočanju sklenitve sporazuma o izvršitvi sodbe Sejdić-Finci;

18. ugotavlja, da so nujno potrebne znatne ustavne reforme, tako na ravni države kot na ravni entitet, zato da bi institucionalne strukture na vseh ravneh postale učinkovitejše, bolj funkcionalne in preglednejše; ponavlja, da je treba poenostaviti strukturo Federacije BiH; poziva ESZD in Komisijo, naj začneta široko in odprto posvetovanje ter javno razpravo z vsemi interesnimi skupinami v državi o ustavnih spremembah; poudarja, da morajo biti vse strani in skupnosti v celoti vključene v ta proces, ki bi moral voditi k oprijemljivim rezultatom;

19. poziva vse pristojne oblasti, naj zagotovijo vzpostavitev neodvisnega, nepristranskega in učinkovitega pravosodnega sistema, ki ga bo podpirala nepristranska in neodvisna policija, ter učinkovito izvedejo strategijo reforme pravosodnega sektorja in nacionalno strategijo za obravnavo vojnih zločinov; poziva k uskladitvi sodne prakse v kazenskih in civilnih zadevah med različnimi pravosodnimi in tožilskimi sistemi, pa tudi k izvedbi vseh priporočil strukturiranega dialoga med EU ter BiH o pravosodju;

20. poziva oblasti BiH, naj dosežejo napredek pri reformi javne uprave in kreptvi upravnih zmogljivosti na vseh ravneh vlade, ki se ukvarja z zadevami EU; je zaskrbljen zaradi finančne vzdržnosti javne uprave in pomanjkanja politične podpore za njene reforme; poudarja, da se je treba s pomočjo EU osredotočiti na vzpostavljanje učinkovitega mehanizma za usklajevanje ter na izboljšanje kvalifikacij in pristojnosti javne uprave, kar je pomemben element za zagotovitev učinkovitega in produktivnega sodelovanja z EU;

21. izraža zaskrbljenost zaradi visoke stopnje korupcije v državi, povezanosti korupcije s političnimi strankami in prisotnosti korupcije v vseh slojih javnega življenja; spodbuja pristojne oblasti na vseh ravneh, naj predlagajo in izvedejo protikorupcijske strategije in načrte; poziva odgovorne oblasti, naj pokažejo politično voljo za obravnavo tega vprašanja, zagotovijo sredstva, da bo protikorupcijska agencija v celoti začela delovati, in dosežejo rezultate pri preiskavah in obsodbah, ter spodbuja organe BiH, naj uskladijo zadevno zakonodajo s področja korupcije s priporočili skupine GRECO; poudarja, da se je treba učinkovito boriti proti trgovini z ljudmi, tako da se preganja storilce ter žrtvam zagotovi zaščito in nadomestila;

22. poziva pristojne organe, naj okrepijo prizadevanja za izvajanje časovnega načrta operativnega sporazuma z Europolom, zlasti z uskladitvijo ustrezne zakonodaje in postopkov s področja varstva podatkov;

23. poziva oblasti BiH, naj spodbudijo razvoj neodvisnih in raznolikih medijev, ki ne bodo trpeli zaradi političnega vmešavanja, etnične razdrobitve in polarizacije; poudarja posebno vlogo javnih medijev pri kreptvi demokracije in socialne kohezije, ter poziva oblasti, naj zagotovijo, da bodo ti mediji finančno vzdržni, neodvisnosti in bodo spoštovali evropske standarde; obžaluje neprestani politični pritisk, ki vpliva na novinarje, ter grožnje proti njim; izraža zaskrbljenost zaradi poskusov ogrožanja neodvisnosti regulativne agencije za komunikacije in javnih radiotelevizijskih ustanov; opominja, da so svobodni mediji bistvena sestavina stabilne demokracije;

24. poziva vse politične stranke, naj si proaktivno prizadevajo za vključujočo in strpno družbo; poziva pristojne oblasti, naj izvajajo protidiskriminacijsko zakonodajo in politike ter odpravijo pomanjkljivosti v obstoječi zakonodaji in praksi, tudi v povezavi z invalidi; je zaskrbljen zaradi sovražnega govora, groženj in nadlegovanja oseb LGBT; poziva oblasti, naj v celoti izvedejo akcijski načrt za Rome, dejavno spodbujajo učinkovito vključitev Romov in vseh drugih manjšin, javno obsodijo incidente, ki jih je povzročilo sovraštvo, in zagotovijo ustrezne policijske preiskave in sodni pregon; poziva oblasti, naj s finančno in praktično pomočjo kot tudi s političnimi zavezami dejavno podpirajo pobude civilne družbe na tem področju;

25. podpira delo zagovornikov človekovih in državljskih pravic v Bosni in Hercegovini ter poziva Komisijo, naj pripravi finančne mehanizme, ki bodo omogočali, da tudi lokalne organizacije koristijo finančna sredstva iz instrumenta za predpristopno pomoč;

Četrtek, 23. maj 2013

26. poziva k okrepitvi položaja žensk s spodbujanjem, varovanjem in krepitvijo njihovih pravic, izboljšanjem njihovega socialnega in ekonomskega položaja, povečanjem njihove prisotnosti na trgu dela, zagotavljanjem pravične zastopanosti žensk pri sprejemanju političnih in ekonomskih odločitev ter spodbujanjem ženskega podjetništva; ugotavlja, da so ženske še vedno premalo zastopane v parlamentih, vladah in javni upravi in da se njihove pravice do zaposlitve pogosto ne spoštujejo; poziva oblasti BiH, naj pravice iz socialne varnosti za osebe, ki se odločajo za porodniški, očetovski ali starševski dopust, po vsej državi uskladijo z visokimi standardi in tako ustvarijo enake pogoje za vse državljane ter preprečijo diskriminacijo;

27. je zaskrbljen zaradi visoke stopnje nasilja v družini, zaradi neprijavljanja takega nasilja in zaradi nezadostnega preganjanja; poziva oblasti, naj sprejmejo in izvedejo ukrepe za doseganje dejanske zaščite žensk; poudarja, da je treba organom pregona dodeliti moč, da bodo uspešno razrešili vprašanja, kot so nasilje na podlagi spola, nasilje v družini, prisilna prostitucija in trgovina z ženskami; poudarja, da je pomembno zaščititi otroke pred nasiljem, trgovino z ljudmi in vsemi drugimi oblikami zlorabe; spodbuja Komisijo, naj preuči, kako je mogoče podpreti ukrepe zoper nasilje v družini;

28. pozdravlja osnutek programa za žrtve vojnih posilstev, spolnih zlorab in mučenja v BiH; poziva k zagotovitvi zadostnih sredstev za rehabilitacijo žrtev spolnega nasilja, povezanega s konflikti, na sistematičen način, vključno z odškodninami ne glede na njihov družbeni položaj, zdravstveno in psihološko oskrbo, ter primernih socialnih storitev; poziva vse pristojne oblasti, naj povečajo osveščenost javnosti o statusu žrtev;

29. poziva federacijo, naj v kazenski zakonik vključi določbo, povezano s kaznivimi dejanji iz sovraštva in podobno tisti, ki je že bila določena leta 2009 v Republiki Srbski in v okrožju Brčko;

30. poudarja, da je bilo konec leta 2011 v BiH še vedno približno 113 000 notranje razseljenih oseb, med njimi 8 000 takih, ki so bivali v zbirnih centrih, in 7 000 beguncev; poziva vse pristojne oblasti na vseh ravneh, naj tudi na podlagi zaveze mednarodne skupnosti donatorjev, ki je bila obnovljena na mednarodni donatorski konferenci v Sarajevu aprila 2012, omogočijo trajnostno vrnitev beguncev in notranje razseljenih ljudi, tako da zagotovijo njihov dostop do bivališč, izobraževanja, socialne zaščite in zaposlovanja; poziva te oblasti, naj ta proces omogočijo tudi z odobritvijo finančne pomoči vsem vračajočim se beguncem na pravičen in primeren način, vključno z vrnitvijo hrvaških beguncev v Posavino;

31. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da v BiH zaradi vojne zelo veliko ljudi trpi zaradi posttravmatske stresne motnje; poziva organe, naj odpravijo pomanjkanje socialnega varstva in psihološke oskrbe za ljudi, ki trpijo zaradi sindroma posttravmatske stresne motnje;

32. poziva k doslednemu izvajanju strategije protiminskega delovanja kot tudi k sprejetju zakona o protiminskem delovanju, da se preprečijo nadaljnje žrtve v nesrečah z zemeljskimi minami;

33. odločno obsoja vse poskuse zmanjšanja pomena ali zanikanja genocida v Srebrenici, tako v BiH kot drugje po svetu;

Socialno-ekonomska vprašanja

34. poziva vlade na vseh ravneh, naj ohranijo trdno fiskalno politiko; je zaskrbljen zaradi obsega neformalnega gospodarstva in visoke stopnje brezposelnosti, zlasti žensk in mladih; je zaskrbljen zaradi vpliva, ki ga imata politična nestabilnost in šibka pravna država na rast in naložbe ter na poslovno okolje kot celoto; poziva vlado, naj v državi vzpostavi enoten gospodarski prostor, oblikuje spodbudne pogoje za ustanavljanje podjetij, zlasti malih in srednjih podjetij, okrepi domače vire za rast ter zmanjša prevladujoč vpliv vlade na gospodarstvo in delež monopolov ter spodbuja v rast usmerjene odhodke in konkurenčnost;

35. pozdravlja sklep EU, da bo BiH dodelila makrofinančno pomoč v višini 100 milijonov EUR kot jasen znak njene zavezanosti evropski perspektivi te države in blaginji njenih državljanov;

36. poziva organe BiH, zlasti tiste v entitetah, kjer je registriranih največ podjetij v državi, naj pregledajo in posodobijo obstoječo delovno zakonodajo ter okrepijo socialni dialog in delovno inšpekcijo;

Četrtek, 23. maj 2013

37. pozdravlja podpis sporazuma med BiH in EU o pristopu te države k Svetovni trgovinski organizaciji (STO); spodbuja oblasti BiH, naj pospešijo pogajanja z drugimi partnerji, da bi država v bližnji prihodnosti postala članica STO;
38. ugotavlja, da je bilo doseženega nekaj napredka pri izboljševanju splošnega izobraževalnega okvira, vendar ponovno poziva med drugim svet ministrov, naj izboljša usklajevanje med 13 ministrstvi za izobraževanje in oddelkom za izobraževanje okrožja Brčko ter zmanjša razdrobljenost izobraževalnega sistema;
39. poudarja, da je treba izboljšati splošno kakovost izobraževanja za izpolnjevanje potreb notranjega in tujega trga dela; poziva organe BiH, naj odpravijo pomanjkljivosti poklicnega izobraževanja, da bi privabili neposredne tuje naložbe, ter zagotovijo, tudi zaradi gospodarske nujnosti, začetek akreditacije izobraževalnih ustanov in polno delovanje agencij, ki se ukvarjajo s priznavanjem diplom in spričeval; pozdravlja ukrepe, ki so bili sprejeti za razvoj in spodbujanje tečajev usposabljanja in programov za mlade, da se omogoči njihova vključitev na trg dela, ter poziva k novim pobudam na tem področju;
40. poziva vse pristojne oblasti, naj končajo etnično segregacijo otrok („dve šoli pod isto streho“), ki je še vedno prisotna v nekaterih okrožjih Federacije; poziva tudi k spodbujanju učinkovite vključitve zlasti romskih otrok v izobraževanje, med drugim s programi testiranja pripravljenosti za vstop v šolo; organe poziva, naj sodelujejo z ustreznimi nevladnimi organizacijami, da bi spodbudili romske družine, da podpirajo dostop svojih otrok do izobraževanja; poziva organe, naj uskladijo predpise znotraj BiH, da se zagotovi enaka obravnava vseh otrok; v splošnem poziva k večjemu prizadevanju za preprečevanje ločitev družin in k vzpostavitvi več podpornih storitev za ogrožene družine; poziva Komisijo, naj preuči, ali bi lahko usmerjena podpora EU pripomogla k odpravi po etničnih skupinah ločenega izobraževalnega sistema;
41. pozdravlja načrte Komisije, da bo sklicala srečanje na visoki ravni o izobraževanju, s katerim želi spodbuditi dialog o različnih temah, vključno z etnično segregacijo otrok v šolah, ter za isto mizo združiti predstavnike ustreznih mednarodnih organizacij in vlade BiH, ki so pristojni za izobraževanje;
42. poziva oblasti, naj svojo zakonodajo uskladijo s pravnim redom Unije v zvezi s priznanjem poklicnih kvalifikacij EU;
43. poziva oblasti, naj sprejmejo vse ukrepe za ohranitev narodne dediščine in obravnavajo zadevni pravni okvir; prav tako poziva vse pristojne oblasti na vseh ravneh, naj zagotovijo jasne postopke za financiranje kulturnih institucij, da se prepreči njihovo zaprtje;
44. poziva oblasti BiH, naj uvedejo primerne ukrepe za preprečevanje nadaljnjih zlorab režima brezvizumskega potovanja ter učinkovito obravnavajo organizirano zlorabo azilnih postopkov v državah članicah EU;

Regionalno sodelovanje in dvostranska vprašanja

45. izraža pohvalo BiH za njeno konstruktivno vlogo v regionalnem sodelovanju ter vabi državo, naj si prizadeva za določitev meja ob sodelovanju z vsemi sosedami;
46. poziva oblasti BiH, naj okrepijo priprave na vstop Hrvaške v EU, tako da zadevno zakonodajo BiH s področja varnosti hrane uskladijo s pravnim redom EU; je zaskrbljen zaradi neukrepanja organov BiH, saj to lahko privede k izgubam na izvoznih trgih te države; pozdravlja dosednji napredek in poziva pristojne oblasti, naj čim prej zgradijo potrebno infrastrukturo na prihodnjih mejnih kontrolnih točkah EU; pozdravlja pobudo Komisije, da bo glede na pristop Hrvaške k EU v svojih tristranskih pogovorih s Hrvaško in BiH našla rešitve v zvezi z zadnjimi nerešenimi vprašanji upravljanja meja, vključno s sporazumom Neum/Ploče; poziva k nadaljnjim konstruktivnim prizadevanjem na tem področju, po potrebi vključno z več mejnimi kontrolnimi točkami; pozdravlja prispevek BiH k napredku pri reševanju nerešenih

Četrtek, 23. maj 2013

vprašanj, tudi z zaključenim sporazumom o obmejnem prometu, ki naj bi olajšal gibanje državljanov v obmejnih območjih; meni, da je treba najti rešitev, ki bo ohranila isti režim za osebne izkaznice med državama po juliju 2013, da bodo lahko državljani BiH lahko še naprej potovali na Hrvaško;

47. ponovno poziva, naj se dovoli vstop državljanov Kosova, saj je BiH še vedno edina država v regiji, ki jim ne dopušča vstopa; zato poziva oblasti BiH, naj sprejmejo potne listine državljanov Kosova, da bi jim omogočile vstop v državo, kot so to storile Srbija in druge države;

48. ponovno poudarja, da je treba še naprej strogo izvajati vsa potrebna merila in ukrepe v zvezi z brezvizumskim potovanjem v schengenske države, izvajati dolgoročne strategije in urediti politiko za manjšine; meni, da je treba državljane obvestiti o omejitvah brezvizumskega režima, da bi preprečili vse vrste zlorab svobode potovanja in politike liberalizacije vizumskega režima; ugotavlja, da je število prosilcev za azil iz BiH v državah članicah EU stalno nizko; poudarja pomen brezvizumskega potovanja za državljane BiH;

o

o o

49. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje visoki predstavnici/podpredsednici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Svetu, Komisiji, predsedstvu Bosne in Hercegovine, svetu ministrov Bosne in Hercegovine, parlamentarni skupščini Bosne in Hercegovine ter vladam in parlamentom Federacije Bosne in Hercegovine ter Republike Srbske.

P7_TA(2013)0226

Poročilo o napredku Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije za leto 2012

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o poročilu o napredku Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije v letu 2012 (2013/2866(RSP))

(2016/C 055/15)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju sklepa Evropskega sveta z dne 16. decembra 2005, da se državi dodeli status države kandidatke za članstvo v EU, ter sklepov predsedstva, objavljenih po srečanjih Evropskega sveta 15. in 16. junija 2006 ter 14. in 15. decembra 2006,

— ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 13. decembra 2012,

— ob upoštevanju skupne izjave vodij misij EU in ZDA z dne 11. januarja 2013,

— ob upoštevanju poročila Komisije o napredku za leto 2012 (SWD(2012)0332) in sporočila Komisije z dne 10. oktobra 2012 z naslovom „Strategija širitve in glavni izzivi v obdobju 2012–2013“ (COM(2012)0600),

— ob upoštevanju resolucij varnostnega sveta Združenih narodov št. 854 (1993) in št. 817 (1993), resolucije generalne skupščine Združenih narodov št. 47/225 (1993) ter začasnega sporazuma iz leta 1995,

Četrtek, 23. maj 2013

- ob upoštevanju sodbe Meddržavnega sodišča o izvajanju začasnega sporazuma z dne 13. septembra 1995,
 - ob upoštevanju priporočila št. 329 (2012) Kongresa lokalnih in regionalnih oblasti Sveta Evrope o lokalni demokraciji v državi,
 - ob upoštevanju svojih predhodnih resolucij, vključno z resolucijo z dne 22. novembra 2012 o širitvi: politike, merila in strateški interesi EU ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju 10. seje skupnega parlamentarnega odbora dne 7. junija 2012,
 - ob upoštevanju člena 110(2) Poslovnika,
- A. ker bi bilo treba vse države kandidatne in morebitne kandidatke v procesu povezovanja obravnavati glede na njihove dosežke;
- B. ker dialog na visoki ravni o pristopu prinaša novo dinamiko v proces reform v tej državi;
- C. ker je pristop k EU bistven za dolgoročno stabilnost te države in dobre medetnične odnose;
- D. ker je Evropski svet že četrto leto zapored sklenil, da ne bo začel pristopnih pogajanj s to državo, kljub pozitivnemu priporočilu Komisije v zvezi s tem; ker nadaljnje odlaganje prispeva k vedno večjemu nezadovoljstvu javnosti v državi glede zastoja procesa vključevanja v EU ter pomeni tveganje zaostritve domačih težav in notranjih napetosti; ker dvostranska vprašanja ne bi smela ovirati uradnega začetka pristopnih pogajanj, morala pa bi biti rešena pred koncem pristopnega procesa;
- E. ker je ta država pripravljena začeti pristopna pogajanja z EU;
- F. ker so regionalno sodelovanje in dobri sosedski odnosi še vedno bistven del širitvenega procesa;
- G. ker bi bilo treba dvostranska vprašanja obravnavati na konstruktiven način in ob upoštevanju skupnih interesov in vrednot EU;

Splošne ugotovitve

1. ponovno poziva Svet, naj brez dodatnega odlašanja določi datum za začetek pristopnih pogajanj;
2. obžaluje, da Svet na zadnjem srečanju 11. decembra 2012 že četrto leto zapored ni upošteval priporočila Komisije in še ni začel pristopnih pogajanj z Makedonijo; je vseeno prepričan, da sklepi Evropskega sveta, ki so bili sprejeti soglasno ter predvidevajo odločitev v omejenem roku in na podlagi dodatnega poročila Komisije, pomenijo resničen korak naprej in priznavajo pomen zadostnega napredka na ključnih področjih, kot jih opredeljujejo sklepi Evropskega sveta decembra 2012; čestita komisarju za širitev za njegove pobude in ga poziva, naj v svoje prihodnje poročilo vključi oceno stroškov neširitve, vključno z večjimi tveganji za državo v primeru, da bi prišlo do nadaljnje ohranitve sedanjega stanja; pozdravlja pomladansko poročilo Evropske komisije z dne 16. aprila 2013 in poziva irsko predsedstvo, naj si s poglobljenimi diplomatskimi dejavnostmi prizadeva za zadovoljiv rezultat, usmerjen v sklep Sveta o začetku pogajanj pred koncem junija 2013;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0453.

Četrtek, 23. maj 2013

3. poudarja, da so dobrososedski odnosi bistven steber procesa pristopa k EU; pozdravlja na splošno konstruktivno vlogo države v odnosih z drugimi državami kandidatkami za širitev; spodbuja stalne diplomatske izmenjave med Atenami, Sofijo in Skopjem ter poudarja, kako pomembno je, da vse strani izkazujejo resnično privrženost „dobrososedskim odnosom“, ki temeljijo zlasti na prijateljstvu, medsebojnemu spoštovanju, konstruktivnemu dialogu in pristni želji po reševanju nesporazumov in premagovanju sovražnosti; poziva k izogibanju potezam, izjavam in dejanjem, ki bi lahko negativno vplivala na dobrososedske odnose; v zvezi s tem pozdravlja nedavno prvo srečanje med predstavniki vlad iz Skopja in Sofije, ki je bilo usmerjeno v možnost podpisa sporazuma med državama; poziva komisarja za širitev, naj v svojem poročilu posebno pozornost nameni vprašanju dobrososedskih odnosov; poziva tudi k večjemu družbeno-kulturnemu sodelovanju, da bi se okrepile vezi med narodi v tej regiji;

4. ponovno izraža svoje stališče, da bi bilo treba dvostranska vprašanja obravnavati čim prej v pristopnem procesu, in sicer v konstruktivnem in sosedskem duhu ter po možnosti pred začetkom pristopnih pogajanj; ponovno izraža mnenje, da se dvostranskih vprašanj ne bi smelo uporabljati za oviranje procesa pristopa k EU;

5. vztraja, da bi bilo treba vse države kandidatke in morebitne kandidatke v procesu povezovanja obravnavati glede na njihove dosežke;

6. je trdno prepričan, da že sam začetek pogajanj lahko „prevesi jeziček na tehtnici“ ter zagotovi pozitivno spodbudo in učinkovit instrument za nadaljevanje reforme, izboljšanje notranjih razmer v državi, spodbujanje medetničnega dialoga in podpiranje dobrih odnosov s sosedi;

7. meni, da je bil dialog na visoki ravni o pristopu pomemben instrument za odpravo zastoja ter za obnovitev dinamike procesa pristopa k EU; pozdravlja napredek, ki je bil dosežen na 75 % opredeljenih političnih področij; poudarja pomen celovitega in nepovratnega izvajanja; poudarja, da dialog na visoki ravni o pristopu ni nadomestilo za pristopna pogajanja; poziva Svet, naj pozove Komisijo k čimprejšnjemu začetku pregleda usklajenosti zakonodaje, da se omogoči nadaljnji napredek;

8. pozdravlja in v celoti podpira nedavni sporazum, ki vodi iz slepe ulice, v katero je zašlo notranjepolitično dogajanje v državi, in meni, da bo ta sporazum omogočil nadaljnji napredek v smeri pristopa k EU pred razpravami Evropskega sveta; poziva vse stranke, naj nadaljujejo politični dialog, in poudarja potrebo po široki medstrankarski podpori in prizadevanjem glede načrta pristopa k EU; poudarja dejstvo, da je nacionalni parlament ključna demokratična institucija za razpravo in reševanje političnih razlik, ter prosi vse politične sile v državi, naj delujejo v tem duhu, spoštujejo parlamentarne postopke in demokratične vrednote, na katerih je bil ustanovljen; podpira pobude, ki vodijo k izboljšanju delovanja parlamenta, vključno s predlogom o oblikovanju preiskovalne komisije za ugotavljanje odgovornosti za dogodke 24. decembra 2012, oblikovanju nadaljnjih priporočil za celovito reformo parlamentarnih postopkov na resnično medstrankarski podlagi in izboljšanju avtoritete, neodvisnosti in legitimnosti parlamenta ter preprečujejo morebitno ponovitev tovrstnih incidentov; poziva oblasti, naj nemudoma oblikujejo preiskovalno komisijo, da bi ta lahko začela svoje pomembno delo in da bi se v državi obnovil normalen politični proces; obžaluje, da so bili iz parlamenta izključeni tudi novinarji, ter poziva k obnovitvi dialoga med vlado in združenjem novinarjev v pogojih, v katerih bodo novinarji lahko ohranili zaupanje;

9. izraža resno zaskrbljenost zaradi napetosti v medetničnih odnosih, ki so se pojavile med letom; verjame, da je okrepljen politični dialog bistvenega pomena za nadaljnji napredek pri oblikovanju miroljubne večetnične, večkulturne in večverske družbe in za odpravo tveganj polarizacije družbe po etničnih ločnicah; odločno obsoja vse incidente in znamenja nestrpnosti, ki imajo etnično podlago;

10. pozdravlja poročilo vlade o izvajanju ohridskega okvirnega sporazuma in pričakuje, da bo poročilo javno predstavljeno, da bi se oblikovala široka družbena in politična podpora za večetnično prihodnost države; spodbuja vlado, naj hitro začne naslednjo fazo pregleda;

Četrtek, 23. maj 2013

11. pozdravlja program decentralizacije za obdobje 2011–2014 in poziva k celovitemu izvajanju zakona o regionalnem razvoju; spodbuja vlado, naj nadaljuje fiskalno decentralizacijo s srednjeročnim ciljem, po katerem bi 9 % BDP porabili lokalni in regionalni organi; izreka pohvalo za delo v okviru programa Združenih narodov za razvoj in širši skupnosti donatorjev, ki partnersko sodelujeta z vlado za krepitev zmogljivosti lokalne uprave, da se zagotovi dobro upravljanje in enakopraven dostop za vse državljane;

12. pozdravlja prizadevanja oblasti za odmik od komunistične preteklosti, javno razkritje imen agentov, povezanih z nekdanjo jugoslovansko tajno službo, ter podaljšanje časovnega okvira uporabe zakona o lustraciji do sprejetja zakona o prostem dostopu do javnih informacij; obenem spodbuja oblasti, naj od Srbije pridobijo arhive jugoslovanske tajne službe in v proces lustracije vključijo osebje obveščevalne in protiobveščevalne službe; spodbuja okrepitev mandata odbora za preverjanje podatkov s trajno premestitvijo vseh potrebnih dokumentov obveščevalnih in protiobveščevalnih služb v prostore odbora; poudarja, da je potrebna reforma varnostnega sektorja in okrepitev parlamentarnega nadzora obveščevalnih in protiobveščevalnih služb;

13. verjame, da je oblikovanje večetnične družbe mogoče najbolje doseči z okrepljenim političnim dialogom, vodenjem z zgledi, ki kažejo sprejemanje in strpnosti do drugih etničnih skupin, ter izobraževalnim sistemom, ki uči vrednote večetnične družbe; zato pozdravlja vladni projekt večetničnega izobraževanja in poziva vse šole, naj sledijo zgledu pionirjev, kot so šole v Kumanovem, ki poskušajo odpraviti ločeno izobraževanje pripadnikov različnih etničnih skupnosti;

14. odločno spodbuja oblasti in civilno družbo, naj sprejmejo ustrezne ukrepe za zgodovinsko spravo, da se premagajo delitve med različnimi etničnimi in narodnimi skupinami ter znotraj njih, vključno z državljani z bolgarsko identiteto; ponavlja svoj poziv k napredku pri obeleževanju spomina na skupne dogodke in osebnosti skupaj s sosednjimi državami članicami EU; spodbuja poskus oblikovanja skupnih strokovnih odborov za zgodovino in izobraževanje, da bi prispevali k objektivni, na dejstvih temelječi interpretaciji zgodovine, krepili akademsko sodelovanje in spodbudili pozitivno naravnost do sosedov med mladimi; poziva oblasti k uvedbi učnega gradiva, v katerem ne bo ideoloških razlag zgodovine in ki bo usmerjeno v izboljšanje medsebojnega razumevanja; z zaskrbljenostjo opaža pojav „antikvizacije“; je prepričan, da bi bilo treba kulturo in umetnost uporabljati za zblíževanje ljudi, ne pa za to, da se jih deli; poziva vlado, naj javnosti in medijem pošlje jasno sporočilo, da se v državi ne dopušča diskriminacije na podlagi narodne identitete, tudi v povezavi s pravosodnim sistemom, mediji, zaposlovanjem in socialnimi priložnostmi; poudarja pomen teh ukrepov za vključevanje različnih etničnih skupnosti ter za stabilnost in evropsko povezovanje države;

15. pozdravlja napredek pri krepitvi normativnega okvira na področju pravnega varstva otrok, vključno s spremembami zakona o sodni obravnavi mladoletnikov, vzpostavitev sistema spremljanja in oblikovanjem nacionalne strategije za preprečevanje mladoletniškega prestopništva; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je zaščita otrok, žrtev zločinov, zlasti žrtev zlorab, še vedno pomanjkljiva zaradi nezadostnih sredstev, omejenih zmogljivosti strokovnega osebja in dejstva, da ni učinkovitega sistema odzivanja za otroke žrtve; poziva k povečanju finančnih in človeških virov za centre za socialno delo in k oblikovanju večdisciplinarnih skupin, ki bodo sposobne otrokom žrtvam zagotoviti okrevanje, rehabilitacijo in ponovno vključitev;

Dobri sosedski odnosi in vprašanje imena

16. še naprej obžaluje, da je nezmožnost rešitve spora zaradi imena blokirala pot te države do članstva v EU; soglašava z Evropskim svetom, da je treba vprašanje imena brez odlašanja dokončno zaključiti na obeh straneh in da mora začeti veljati haaška rešitev, ki je del mednarodnega prava; močno podpira prizadevanja posebnega odposlanca ZN, da bi našli splošno sprejemljivo rešitev; pozdravlja predlog komisarja za širitev glede tristranskega srečanja med Skopjem, Atenami in Brusljem; meni, da bi ta pobuda lahko pripomogla k spodbuditi pogajanj pod vodstvom ZN; pozdravlja dejstvo, da so memorandum o soglasju in nedavni stiki s posrednikom ZN prinesli nov zagon; poziva vse strani, naj izkoristijo vsako priložnost za zagotovitev uspeha tega ukrepa in naj začnejo konstruktivni dialog, da bi našli rešitev in odpravili zastoj na tem področju; meni, da bi morala vodstvo države in Evropska unija javnosti pojasniti, kakšne so koristi rešitve, če bo o njej dosežen dogovor pred referendumom o tem vprašanju;

Četrtek, 23. maj 2013

17. ponovno poziva Komisijo in Svet, naj v skladu s pogodbama EU začneta razvijati splošno uporaben arbitražni mehanizem, namenjen reševanju dvostranskih vprašanj med državami pristopnicami in državami članicami;

18. pozdravlja uporabo izraza „makedonski“ v poročilu o napredku za leto 2012, obenem pa spoštuje različne jezike, identitete in kulture v državi ter sosednjih državah članicah EU;

Politična merila

19. soglaša z oceno Komisije, da država še naprej izpolnjuje politična merila;

20. poziva h krepitvi nadzorne vloge parlamenta v odnosu do vlade ter izboljšanju volilnega zakonika in povečanju preglednosti financiranja političnih strank; v zvezi s tem poudarja, da so bila priporočila Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE)/Urada za demokratične ustanove in človekove pravice (ODIHR), podana po parlamentarnih volitvah leta 2011, uresničena le delno, ter glede tega poziva vlado, naj spremeni zakone, da bi se priporočila izvršila v celoti, tudi kar zadeva pregled in posodobitev volilnega imenika;

21. pozdravlja nadaljnja prizadevanja za napredek v zvezi z zakonodajnim okvirom za državno in javno upravo ter splošne upravne postopke, zlasti kar zadeva zakon o javnih uslužbencih in zakon o splošnih upravnih postopkih; poziva k dodatnim prizadevanjem za zagotavljanje preglednosti, nepristranskosti in strokovnosti javne uprave, da se zagotovi zaposlovanje, ki temelji na dosežkih, in okrepi finančni nadzor, strateško načrtovanje in upravljanje s človeškimi viri;

22. poziva k dodatnim prizadevanjem za zagotavljanje neodvisnosti in nepristranskosti sodstva; meni, da je pomembno opredeliti jasne zahteve za razrešitev sodnikov, da se odpravi tveganje za neodvisnost sodstva; pozdravlja napredek pri celovitem zmanjševanju sodnih zaostankov, vseeno pa poziva k sprejetju ukrepov za odpravljanje zaostankov na vrhovnem sodišču in na upravnem sodišču; poziva k postopni racionalizaciji mreže sodišč in neprekinjeni podpori akademije za usposabljanje sodnikov in tožilcev, saj ima ključno vlogo pri zagotavljanju stalnega izobraževanja, razvijanja poklicnih poti in zaposlovanja na osnovi dosežkov;

23. pozdravlja prizadevanja za povečanje učinkovitosti in preglednosti sistema sodišč in zlasti objavo sodb sodišč na vseh stopnjah na njihovih spletnih straneh; poudarja, da je treba vzpostaviti evidenco izvrševanja sodnih postopkov in obsodb, ki bo omogočila merjenje napredka; poziva k poenotenju sodne prakse, da se zagotovi predvidljiv sodni sistem in zaupanje javnosti;

24. podpira posebno preiskovalno delovno skupino EULEX-a ter spodbuja državo, naj v celoti sodeluje z njo in ji pomaga pri delu;

25. pozdravlja krepitev protikorupcijskega pravnega okvira, vključno s spremembami zakona o navzkrižju interesov, vseeno pa je zaskrbljen, ker korupcija ostaja vsesplošno razširjena tako v tej državi kot v celotni regiji; poziva k okrepitvi prizadevanj glede izvajanja veljavnih zakonov in k nadaljnjim prizadevanjem za doseganje obsodb v odmevnih zadevah; pozdravlja program boja proti korupciji, ki ga podpira OVSE, in sicer projekt PrijaviKorupcija.org, ki omogoča prijavo korupcije z SMS sporočilom, ter izjavo desetih županov o tem, da v svojih občinah ne bodo tolerirali nobene korupcije;

26. ugotavlja, da so kazni, izrečene za kazniva dejanja, povezana s korupcijo, sicer strožje, vendar pa se le izjemoma izdajo nalogi za zaseg in zaplembo premoženja; meni, da sta zaseg in zaplemba premoženja bistvena instrumenta za boj proti korupciji in organiziranemu kriminalu; poziva oblasti v državi, naj v celoti uveljavljajo določbe kazenskega zakonika o razširjeni zaplembi, nezakonitem bogatenju in kazenski odgovornosti pravnih oseb;

27. izreka pohvale za spremembe zakona o financiranju političnih strank; zlasti opaža, da je bila glavna vloga pri nadzoru političnega financiranja zaupana državnemu računskemu sodišču; poziva oblasti v državi, naj državnemu računskemu sodišču zagotovijo zadostna sredstva, da bo lahko samoiniciativno in temeljito nadziralo financiranje strank in kampanj ter bistveno izboljšalo preglednost javnih izdatkov in financiranja političnih strank;

Četrtek, 23. maj 2013

28. je seznanjen z dejavnostmi oblikovanja nacionalne zbirke obveščevalnih podatkov; poziva oblasti, naj čim prej zaključijo razpisni postopek in se odločijo, kdo bo oblikoval nacionalno zbirko obveščevalnih podatkov, ter tako zagotovijo polno podporo pri boju proti organiziranemu kriminalu, korupciji, goljufiji, pranju denarja ter drugim resnim kaznivim dejanjem, tudi čezmejnim;

29. pozdravlja pravno dekriminizacijo obrekovanja ter poglobljanje dialoga med vlado in novinarji o vprašanih, povezanih s svobodo izražanja; poziva oblasti, naj še naprej krepijo in spodbujajo svobodo informacij in pluralnost medijev, ki morata biti neodvisni od kakršnega koli političnega ali finančnega vpliva ter se morata izvajati dosledno; vseeno izraža zaskrbljenost, ker je država občutno zdrsnila na lestvici svobode medijev organizacije Novinarji brez meja, ter poziva k nadaljnjim prizadevanjem za krepitev strokovnih standardov v novinarstvu in raziskovalnega novinarstva ter za spodbujanje pluralnosti medijev, neodvisnost javne radiotelevizije, uveljavljanje delovnih pravic zaposlenih v medijih, preglednost lastništva medijev, vzdržnost in izpolnjevanje evropskih standardov; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je med novinarji razširjena samocenzura in da trenutno ni nobenega organa za samoregulacijo medijev; je zaskrbljen, ker se velik del oglaševanja, ki ga financira vlada, usmerja v vladi naklonjene medije; podpira aktiviste na družbenih omrežjih, ki so lobirali proti cenzuri interneta;

30. je zaskrbljen zaradi odsotnosti analitičnega in objektivnega poročanja medijev pred lokalnimi volitvami marca 2013, zlasti kar zadeva dejavnosti opozicije, o katerih se med kampanjo praktično ni poročalo niti v državnih niti v zasebnih medijih; poudarja, da so pozorni in profesionalni mediji nujen pogoj za nadaljnji razvoj demokratične kulture in institucij v državi ter za izpolnjevanje političnih meril;

31. je seznanjen s sodbo velikega senata Evropskega sodišča za človekove pravice z dne 13. decembra 2012, v kateri so ugotovljene večkratne kršitve evropske konvencije v zvezi z ugrabitvijo, izredno izročitvijo in mučenjem nemškega državljana Khaleda el Masrija 31. decembra 2003 in njegovim 23-dnevnim priprtjem v hotelu v Skopju, preden je bil preko skopskega letališča premeščen v Afganistan; poziva vlado, naj takoj izpolni vse vidike sodbe velikega senata Evropskega sodišča za človekove pravice in se uradno opraviči Khaledu el Masriju, poskrbi za plačilo odškodnine, ki jo je naložilo sodišče, in se zavzame za oblikovanje mednarodne preiskovalne komisije;

32. pozdravlja nov zakon o enakih možnostih, prvo petletno strategijo za oblikovanje proračuna na podlagi razmerja med spoloma, ki je bila pripravljena v partnerstvu z agencijo ZN za ženske, financiranje za akcijski načrt na področju vključevanja Romov in projekt pomoči Romom pri legalizaciji njihovih domov; pozdravlja odprtje novega urada za podporo skupnosti lezbijk, gejev, biseksualcev in transseksualcev (LGBT), vseeno pa izraža zaskrbljenost zaradi vandalizma, ki mu je bil izpostavljen; poziva vlado, naj si še naprej prizadeva za krepitev politik proti diskriminaciji, zlasti tistih, ki so povezane z diskriminacijo na podlagi etničnega porekla in narodne identitete;

33. poziva ministre in funkcionarje, naj javno obsodijo diskriminacijo lezbijk, gejev, biseksualcev in transseksualcev, naj zagotovijo, da bo mogoče varno in uspešno izpeljati načrtovano parado ponosa ali druge dejavnosti skupnosti LGBT, ter naj se zavežejo nasprotovanju vsem oblikam diskriminacije, ki so navedene v pogodbi EU; poziva medije, naj ne uporabljajo diskruza, ki bi bil nasprotovalec LGBT, vključno s sovražnim govorom in spodbujanjem k sovraštvu;

34. je zaskrbljen zaradi primerov slabega ravnanja s strani policije; poziva k stalnemu usposabljanju, profesionalizaciji in depolitizaciji zaposlenih v policiji; meni, da je v boju proti nekaznovanju in za zagotovitev demokratičnih in odgovornih policijskih služb potreben neodvisni mehanizem nadzora organov pregona;

35. poudarja, da je režim potovanja brez vizumov, ki velja za državljane te države in vseh držav zahodnega Balkana, zelo pomembna ugodnost v procesu vključevanja v EU in zelo močna spodbuda za pospešitev reform na področju pravosodja in notranjih zadev;

Četrtek, 23. maj 2013

36. poziva oblasti, naj sprejmejo ukrepe in sodelujejo z državami članicami EU za preprečevanje neutemeljenih prošelj državljanov te države za azil v EU ter istočasno zagotavljajo pravico do brezvizumskih potovanj za vse državljane in preprečujejo vsako diskriminacijo ali stigmatizacijo Romov in oseb iz manjšinskih etničnih skupin; poziva vlade držav članic EU, naj ne spodbijajo ali ovirajo brezvizumskih potovanj za državljane te države, vseeno pa naj pozovejo njene oblasti k izvajanju politik, ki bodo vsem državljanom ponujale dostojno prihodnost v lastni državi;

37. pozdravlja visoko število poslank v primerjavi z nekaterimi državami članicami, obenem po ostaja zaskrbljen zaradi nizke udeležbe žensk na trgu dela; poziva oblasti, naj okrepijo storitve varstva za invalidne otroke, otroke z ulice, otroke, ki uporabljajo droge, in tiste, ki so žrtve nasilja v družini, spolnih zlorab ali trgovine z ljudmi;

38. pozdravlja nenehen napredek, ki ga dosega Komisija za varstvo pred diskriminacijo; poziva, naj se ji dodelijo vsi potrebni človeški viri, in meni, da je njeno sprejetje v evropsko mrežo organov za enakost drugim agencijam in organizacijam zgled spodbujanja pridruženja EU, ki ga kažejo s tem da se same vključujejo v ustrezne evropske mreže;

Civilna družba

39. verjame, da je razvoj politične kulture, ki se napaja iz neodvisne, pluralne, medetnične, medkulturne in nepristranske civilne družbe, bistven za pospeševanje demokratičnega napredka v državi ter da ugotovitve, do katerih pride civilna družba, lahko obogatijo možnosti za oblikovanje politik, ki temeljijo na dokazih; poudarja, da se morajo organizacije civilne družbe okrepiti, postati neodvisne od političnih interesov in poglobljati skupne projekte v vzajemno korist z organizacijami civilne družbe iz sosednjih držav in bolj splošno iz vse EU;

40. pozdravlja posvetovanje z organizacijami civilne družbe kar zadeva spremembe zakonov o pravni pomoči in o fundacijah; poziva k celovitim in pravočasnim posvetovanjem s civilno družbo o vseh pomembnih političnih pobudah, vključno z dialogom na visoki ravni o pristopu, in vključitvi članov-opazovalcev v vse zadevne vladne delovne skupine, ki se pregledno izberejo iz civilne družbe;

41. poudarja ključno vlogo, ki jo lahko imajo organizacije civilne družbe pri zagotavljanju večje preglednosti, odgovornosti in odprtosti postopka pridruženja EU;

42. meni, da parlamentarna študija o instrumentu za predpristopno pomoč kaže, da se mora vlada zavezati cilju partnerstva s civilno družbo in oblikovati nacionalni sklad za zagotavljanje sofinanciranja, s katerim se organizacijam civilne družbe omogoči celovito sodelovanje v programih, ki jih financira EU; poziva, naj organizacije civilne družbe celovito sodelujejo pri programskih odločitvah naslednjega instrumenta za predpristopno pomoč;

Gospodarska vprašanja

43. izreka pohvalo državi za ohranjanje makroekonomske stabilnosti; vseeno opaža, da se je dolg javnega sektorja povečal in kakovost fiskalnega upravljanja poslabšala ter da je svetovna gospodarska kriza pustila negativne posledice na neposrednih tujih naložbah v državo;

44. pozdravlja zakonodajne ukrepe za okrepitev poslovnega okolja in stalne ukrepe za razvoj temeljnih srednjeročnih makrofiskalnih strategij; spodbuja politične sile, naj začnejo pregleden politični dialog glede fiskalnega položaja in kreditnih obveznosti države;

45. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je brezposelnost še vedno zelo visoka, pri čemer je brezposelnost mladih med najvišjimi na svetu, zaposlenost žensk pa je še vedno zelo nizka; pozdravlja akcijski načrt za zaposlovanje mladih, ki je bil razvit skupaj s programom Mednarodne organizacije dela za dostojno delo; poziva vlado, naj izboljša sodelovanje med organi, ki uveljavljajo delovno pravo, in se opre na skupno usposabljanje, ki ga organizira evropska konfederacija sindikatov, da bi okrepila zmogljivosti socialnih partnerjev za sodelovanje v učinkovitem socialnem dialogu; meni, da so potrebne dodatne naložbe v krepitev raziskav, tehnološkega razvoja in inovacijskih zmogljivosti, da bi olajšali izgradnjo gospodarstva, ki temelji na znanju;

Četrtek, 23. maj 2013

46. pozdravlja dosežen napredek pri modernizaciji prometnih, energetskih in telekomunikacijskih omrežij ter še posebej prizadevanja za dokončanje desetega koridorja ⁽¹⁾; glede na pomen železniških povezav v okviru trajnostnega prometnega sistema pozdravlja namero vlade o posodobitvi ali izgradnji železniških povezav med Skopjem in prestolnicami sosednjih držav ter poziva k hitrejšemu napredku, vključno z dokončanjem financiranja železniške povezave v okviru osmega koridorja ⁽²⁾;

47. poudarja, da je pri sprejemanju odločitev v zvezi s premagovanjem gospodarske krize pomembno oblikovati mehanizem posvetovanja med vlado in zasebnimi podjetji; izjavlja tudi, da bi ta mehanizem lahko pripomogel k prilagoditvi izobraževalnega sistema potrebam trga, kar bi lahko zmanjšalo nezaposlenost med mladimi;

48. je seznanjen s prizadevanji vlade za obnovo lokalne cestne infrastrukture v državi, da bi se izboljšali pogoji za alternativni turizem in življenje državljanov; v zvezi s tem spodbuja državo k bolj dinamičnemu pristopu do projektov regionalnega razvoja v okviru instrumenta za predpristopno pomoč, ki bodo povečali čezmejno sodelovanje in povezave med državami v regiji;

49. poudarja, da so potrebna velika prizadevanja na področju okolja in zlasti na področjih kakovosti vode, varstva narave, nadzora nad industrijskim onesnaževanjem ter obvladovanja tveganj; poudarja, da ni mogoče doseči občutnega napredka brez ustrezne krepitve upravnih zmogljivosti; poziva vlado države, naj s tem v zvezi sprejme ustrezne ukrepe;

50. ponovno opozarja na potencialne obnovljivih virov energije za državo in pozdravlja doseženi napredek v zvezi z dodeljenimi 21 novimi koncesijami za male hidroelektrarne, eno že delujočo hidroelektrarno in izgradnjo skupine vetrnih elektrarn; poziva vlado, naj poglobi javno razpravo o vplivih podnebnih sprememb in poveča prizadevanja za uskladitev nacionalne zakonodaje s pravnim redom EU na tem področju ter začne izvajati nacionalno zakonodajo, zlasti na področjih upravljanja vodnih virov, nadzora nad industrijskim onesnaževanjem, varstva narave in podnebnih sprememb; poudarja, da je treba okrepiti upravne zmogljivosti tako na centralni kot na lokalni ravni;

51. spodbuja oblasti, naj okrepijo svoja prizadevanja za uvedbo e-uprave v okviru reforme javne uprave, ki si prizadeva za zagotavljanje učinkovitih, dostopnih in preglednih storitev za državljane in podjetja;

Regionalno in mednarodno sodelovanje

52. pozdravlja dejstvo, da država trenutno predseduje in prispeva k Procesu sodelovanja v jugovzhodni Evropi, in upa, da bo to močno okrepilo evropsko naravnost, dobro sosedstvo in vključevanje; poudarja pomen regionalnega sodelovanja v skladu z evropsko naravnostjo in evropskimi vrednotami ter poziva k nadaljnjemu napredku na tem področju; ponovno potrjuje, da je za EU pomembno, da si prizadeva za pristop vseh držav iz te regije, brez izjeme;

53. je prepričan, da bi pri teh prizadevanjih lahko pomagal preskok v miselnosti od „zahodnega Balkana“ k „jugovzhodni Evropi“;

54. pozdravlja sodelovanje države pri misiji Euforja Althea in sporazum, po katerem bo država sodelovala v operacijah skupne varnostne in obrambne politike za krizno upravljanje; poziva državo, naj se uskladi s stališčem EU glede Mednarodnega kazenskega sodišča;

55. poziva vlado in vse pristojne organizacije, naj si prizadevajo za izpolnjevanje potrebnih meril in pogojev za ureditev potovanj brez vizumov v schengensko območje; poudarja, da je treba poskrbeti za to, da bo javnost celovito obveščena o omejitvah pri oprostitvi od vizumske obveznosti, ter preprečiti zlorabe politik oprostitve od vizumske obveznosti ali

⁽¹⁾ Deseti koridor je eden od desetih vseevropskih prometnih koridorjev in teče od Salzburga (Avstrija) do Soluna (Grčija). Odsek D tega koridorja sledi poti Veles – Prilep – Bitola – Florina – Igoumenitsa (via Egnatia).

⁽²⁾ Osmi koridor je eden od desetih vseevropskih prometnih koridorjev in teče od Durrësa (Albanija) do Varne (Bolgarija). Prečka tudi Skopje.

Četrtek, 23. maj 2013

liberalizacije vizumskega režima; poudarja, da bi imela vsaka prekinitve izvajanja ureditve potovanj brez vizumov negativne gospodarske in družbene posledice;

o
o o

56. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter vladi in parlamentu te države.

P7_TA(2013)0227

Pogajanja EU z Združenimi državami Amerike o trgovini in naložbah

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o pogajanjih EU z Združenimi državami Amerike o trgovini in naložbah (2013/2558(RSP))

(2016/C 055/16)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju skupne izjave vrhunškega srečanja EU-ZDA z dne 28. novembra 2011 in skupne izjave čezatlantskega ekonomskega sveta EU-ZDA z dne 29. novembra 2011,
 - ob upoštevanju končnega poročila delovne skupine na visoki ravni za zaposlovanje in rast z dne 11. februarja 2013 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju skupne izjave z dne 13. februarja 2013 predsednika Združenih držav Baracka Obame, predsednika Evropske komisije Joseja Manuela Barrosa in predsednika Evropskega sveta Hermana Van Rompuyja ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 7. in 8. februarja 2013 ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju prejšnjih resolucij, zlasti z dne 23. oktobra 2012 o trgovinskih in gospodarskih odnosih z Združenimi državami ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju skupne izjave s 73. medparlamentarnega srečanja čezatlantskega dialoga zakonodajalcev, ki je potekalo v Washingtonu 30. novembra in 1. decembra 2012,
 - ob upoštevanju končnega poročila o projektu, ki ga je pripravil Center za raziskovanje ekonomske politike v Londonu „Zmanjšanje čezatlantskih ovir za trgovino in naložbe: ekonomska analiza“ ⁽⁵⁾,
 - ob upoštevanju člena 110(2) Poslovnika,
- A. ker sta EU in ZDA največja svetovna trgovca in vlagatelja ter skupaj proizvedeta skoraj polovico svetovnega BDP in tretjino svetovne trgovine;

⁽¹⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2013/february/tradoc_150519.pdf

⁽²⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-13-94_en.htm

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/SL/ec/135327.pdf

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0388.

⁽⁵⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2013/march/tradoc_150737.pdf

Četrtek, 23. maj 2013

- B. ker sta trga EU in ZDA močno povezana, vsak dan se dvostransko trguje z blagom v vrednosti približno dveh milijard EUR, kar podpira milijone delovnih mest v obeh gospodarstvih; ker so naložbe EU in ZDA resnični pogon čezatlantskih odnosov in so dvostranske naložbe leta 2011 skupaj znašale več kot 2,394 bilijonov EUR;
- C. ker bi lahko v skladu s poročilom o oceni učinka, ki ga je pripravila Evropska komisija na podlagi poročila Centra za raziskovanje ekonomskih politik, ambiciozen, celovit in v celoti izvajan sporazum o čezatlantskem trgovinskem in naložbenem partnerstvu, prinesel pomembne gospodarske koristi tako EU (119,2 milijarde EUR letno) kot ZDA (94,9 milijarde EUR letno); ker bi se lahko tako izvoz EU v ZDA povečal za 28 %, skupni izvoz EU pa za 6 %, kar bi koristilo tako izvoznikom blaga in storitev EU kakor potrošnikom EU;
- D. ker imajo EU in ZDA skupne vrednote, primerljiva pravna sistema ter visoke, čeprav različne, delovne standarde in standarde za varstvo potrošnikov in okolja;
- E. ker se globalno gospodarstvo še vedno sooča z izzivi in pojavom novih akterjev, tako EU kakor ZDA pa morajo izkoristiti vse možnosti tesnejšega gospodarskega sodelovanja, da bi si zagotovile koristi od mednarodnega trgovanja pri reševanju gospodarske krize ter za vzdržno svetovno gospodarsko okrevanje;
- F. ker je po vrhunskem srečanju EU-ZDA, ki je potekalo novembra 2011, delovna skupina na visoki ravni za zaposlovanje in rast dobila nalogo, da opredeli možnosti za povečanje trgovine in naložb, ki bi prispevale k ustvarjanju delovnih mest, gospodarski rasti in konkurenčnosti v vzajemno korist;
- G. ker je delovna skupina na visoki ravni za zaposlovanje in rast skupaj analizirala širok izbor možnosti za širjenje čezatlantske trgovine in naložb in je v svojem končnem poročilu sklenila, da bi obema gospodarstvoma najbolj koristil celovit sporazum o trgovini in naložbah;
- H. ker je EU prepričana, da je razvoj in okrepitev večstranskega sistema bistven cilj; ker pa to ne izključuje dvostranskih sporazumov, ki bi presežali zaveze Svetovne trgovinske organizacije in dopolnjevali večstranska pravila, saj regionalni sporazumi in sporazumi o prosti trgovini zagotavljajo večjo uskladitev standardov in širšo liberalizacijo, ugodno za večstranski trgovinski sistem;
- I. ker je Komisija 12. marca 2013 predlagala, da se odobri začetek pogajanj in osnutek pogajalskih direktiv za obravnavo v Svetu;

Strateške, politične in gospodarske okoliščine

1. meni, da je treba ponovno potrditi in poglobiti strateški pomen gospodarskih odnosov med EU in ZDA, ki bi morale oblikovati skupne pristope do svetovne trgovine, naložb in trgovinskih vprašanj, kot so standardi, norme in predpisi, da bi razvili širši čezatlantski pristop in skupen niz strateških ciljev;
2. meni, da je za EU in ZDA bistvenega pomena, da uresničijo neizkoriščeni potencial resnično povezanega čezatlantskega trga, da bi kar najbolj povečali ustvarjanje dostojnih delovnih mest in spodbudili možnost pametne, močne, trajnostne in uravnotežene rasti; meni, da je to najbolj ustrezen trenutek, ob upoštevanju sedanje gospodarske krize, položaja finančnih trgov in pogojev financiranja, visoke stopnje javnega dolga, visokih stopenj brezposelnosti in slabih napovedi glede rasti na obeh straneh Atlantika ter koristi, ki jih ponuja resnično usklajen odziv na te skupne probleme;
3. meni, da bi morala EU črpati iz svojih bogatih izkušenj, pridobljenih v pogajanjih o temeljitih in celovitih dvostranskih trgovinskih sporazumih, da bi dosegla še ambicioznejše rezultate z ZDA;

Četrtek, 23. maj 2013

Končno poročilo delovne skupine na visoki ravni

4. pozdravlja končno poročilo delovne skupine na visoki ravni in popolnoma podpira priporočilo, naj se začnejo pogajanja o celovitem sporazumu o trgovini in naložbah;
5. pozdravlja naslednje poudarke v končnem poročilu: (i) čim večje izboljšanje vzajemnega dostopa na trg blaga, storitev, naložb in javnih naročil na vseh ravneh upravljanja; (ii) zmanjšanje netarifnih ovir in povečanje skladnosti regulativnih ureditev; (iii) razvoj skupnih pravil za obravnavanje skupnih trgovinskih izzivov in priložnosti;
6. podpira stališče, da je glede na že obstoječe nizke povprečne tarife za izkoriščanje potenciala čezatlantskih odnosov bistvena odprava netarifnih ovir, ki zadevajo zlasti carinske postopke, tehnične standarde in regulativne omejitve onkraj meja; podpira cilj, ki ga predlaga delovna skupina na visoki ravni za rast in zaposlovanje, o postopnem približevanju k še bolj povezanemu čezatlantskemu trgu;
7. pozdravlja priporočilo, naj se preučijo novi načini za zmanjšanje nepotrebnih stroškov in upravnih zamud zaradi predpisov, obenem pa naj se dosega stopnja zdravstva, varnosti in varstva okolja, ki bo ustrezala obema stranema, ali pa naj se zakoniti regulativni cilji še drugače uresničujejo;

Pogajalski mandat

8. ponovno izraža podporo temeljitemu in celovitemu sporazumu o trgovini in naložbah z ZDA, ki bi podpiral ustvarjanje visokokakovostnih delovnih mest za evropske delavce, neposredno koristil evropskim potrošnikom in ponudil nove priložnosti podjetjem EU, zlasti malim in srednjim, za prodajo blaga in storitev v ZDA, zagotovil popoln dostop do trgov javnih naročil v ZDA in izboljšal priložnosti za naložbe EU v ZDA;
9. poziva Svet, naj sledi priporočilom iz končnega poročila delovne skupine na visoki ravni in Komisiji podeli mandat za začetek pogajanj z ZDA o sporazumu za čezatlantsko trgovinsko in naložbeno partnerstvo;
10. poudarja, da mora biti ta sporazum ambiciozen in zavezujoč na vseh ravneh upravljanja na obeh straneh Atlantika, tudi za vse regulatorje in druge pristojne organe; poudarja, da mora sporazum voditi do trajne dejanske vzajemne odprtosti trga in pospeševanja trgovine ter da bi v njem morali biti posebej poudarjeni strukturni načini za doseganje večjega zblíževanja predpisov na obeh straneh Atlantika; meni, da sporazum ne bi smel pomeniti nevarnosti poseganja v kulturno in jezikovno raznolikost Unije, zlasti na avdiovizualnem področju in v sektorju kulturnih storitev;
11. meni, da je nujno, da Unija in njene države članice ohranijo možnost varovanja in razvijanja svojih kulturnih in avdiovizualnih politik, in to v okviru svojih veljavnih zakonov, standardov in sporazumov; zato poziva, da se v pogajalskem mandatu jasno navede izvzetje kulturnih in avdiovizualnih storitev, vključno s tistimi, ki so na voljo na spletu;
12. poudarja, da je intelektualna lastnina ena izmed gonilnih sil inovacij in ustvarjanja ter steber na znanju temelječega gospodarstva; prav tako poudarja, da mora sporazum vključevati močno varstvo natančno in jasno opredeljenih področij pravic intelektualne lastnine, vključno z geografskimi označbami, ter biti v skladu z veljavnimi mednarodnimi sporazumi; meni, da bi bilo treba druga razhajanja glede pravic intelektualne lastnine rešiti v skladu z mednarodnimi standardi o varstvu;
13. meni, da bi moral sporazum zagotavljati polno spoštovanje standardov EU na področju temeljnih pravic; ponavlja svojo podporo visoki stopnji varstva osebnih podatkov, kar bi koristilo potrošnikom na obeh straneh Atlantika; meni, da mora sporazum upoštevati določbe o varstvu osebnih podatkov iz Splošnega sporazuma o trgovini s storitvami (GATS)
14. poudarja pomen, ki ga ima sektor prevoza za rast in delovna mesta, zlasti v letalstvu, kjer trgi EU in ZDA izvajajo 60 % svetovnega letalskega prevoza; poudarja, da je treba na pogajanjih smiselno obravnavati sedanje omejitve pri pomorskih in letalskih prevoznih storitvah evropskih podjetij, tudi v povezavi s tujim lastništvom letalskih družb in vzajemnostjo pri kabotaži ter nadzoru pomorskega tovora;

Četrtek, 23. maj 2013

15. poudarja vrednost ocen na podlagi tveganja in izmenjave informacij med obema strankama glede nadzora trga in prepoznavanja ponarejenih izdelkov;

16. zlasti pozdravlja priporočilo delovne skupine na visoki ravni, naj EU in ZDA obravnavajo okoljske vidike in vidike delovne zakonodaje na področju trgovine in trajnostnega razvoja; meni, da je treba upoštevati izkušnje, pridobljene pri prejšnjih trgovinskih sporazumih EU in trajnih zavezah EU-ZDA, da bi okrepili razvoj in uveljavljanje delovne in okoljske zakonodaje in politik ter spodbujali temeljne standarde in merila Mednarodne organizacije dela ter dostojno delo in trajnostni razvoj; spodbuja usklajevanje standardov družbene odgovornosti gospodarskih družb; priznava, da bo doseganje skupnih standardov najverjetneje pomenilo tehnične in politične izzive, ter poudarja, da je treba skupaj zagotoviti, da se ne bodo zmanjšale okoljske ambicije;

17. poudarja občutljivost nekaterih pogajalskih področij, kot je kmetijski sektor, kjer se odnos ZDA in EU do gensko spremenjenih organizmov, kloniranja in zdravja potrošnikov ponavadi razlikuje; meni, da okrepljeno sodelovanje pri kmetijskem trgovanju ponuja priložnosti, in poudarja pomen ambicioznega in uravnoteženega rezultata na tem področju; poudarja, da sporazum ne sme posegati v temeljne vrednote partnerjev, na primer previdnostno načelo v EU; poziva ZDA, naj kot ukrep za ustvarjanje zaupanja odpravi prepoved uvoza evropskih proizvodov iz govejega mesa;

18. poudarja, da morajo biti finančne storitve vključene v pogajanja o čezatlantskem trgovinskem in naložbenem partnerstvu, ter glede tega poziva, naj se posveti posebno pozornost enakovrednosti, vzajemnemu priznanju in zbliževanju ter ekstrateritorialnosti, ki so osrednjega pomena za obe strani; poudarja, da bi bila konvergenca v smeri skupnega finančnega regulativnega okvira med ZDA in EU koristna; poudarja, da je treba dostop do trga obravnavati kot pozitiven korak, a da so varnostni nadzorni procesi bistvenega pomena za primerno konvergenco; poudarja, da je treba čim bolj zmanjšati negativni vpliv ekstrateritorialnosti in da se ne sme dopustiti, da bi omajal skladen pristop do urejanja finančnih storitev;

19. ponovno izraža podporo odpravi nepotrebnih regulativnih ovir ter spodbuja Evropsko komisijo in vlado ZDA, naj v sporazum vključita mehanizme (vključno z regulativnim sodelovanjem v začetni fazi) za preprečevanje prihodnjih ovir; meni, da morajo biti boljši predpisi ter zmanjšanje regulativnih in upravnih bremen prednostna vprašanja pri pogajanjih o tem partnerstvu, večje zbliževanje predpisov na obeh straneh Atlantika pa bi moralo privedi do bolj racionalizirane ureditve, ki bo lahko razumljiva in izvedljiva, zlasti za mala in srednja podjetja;

20. ponovno izraža prepričanje, da lahko celovit sporazum med EU in ZDA o trgovini in naložbah privede do obojestranskih koristi v obeh gospodarstvih in da bi poglobitev povezovanja bistveno povečala koristi za obe gospodarstvi; je prepričan, da bi usklajevanje regulativnih tehničnih standardov EU in ZDA, kjer je to mogoče, zagotovilo, da bodo EU in ZDA še naprej določale globalne standarde, in omogočilo mednarodne standarde; je prepričan, da je treba previdno preučiti in ponazoriti koristi tega sporazuma za svetovno trgovino in svetovno oblikovanje standardov;

21. ponovno opozarja, da mora Komisija v pogajalskem postopku proaktivno vzpostavljati stike in nadaljevati pregledno sodelovanje s številnimi zainteresiranimi stranmi, vključno s predstavniki podjetij, okoljevarstveniki, predstavniki potrošnikov, sindikatov in drugimi predstavniki, da bi zagotovili razprave na osnovi dejstev, zgradili zaupanje v pogajanja, pridobili sorazmeren prispevek različnih strani in spodbudili podporo javnosti, saj bi upoštevali pomisleke zainteresiranih strani; spodbuja vse zainteresirane strani, naj aktivno sodelujejo in predlagajo pobude ter posredujejo informacije, pomembne za pogajanja;

22. opozarja, da bi morala kakovost imeti prednost pred roki, in verjame, da pogajalci ne bodo hiteli doseči dogovora, ki ne bi zagotavljal otipljivih in bistvenih koristi za naša podjetja, delavce in državljane;

Četrtek, 23. maj 2013

Vloga Parlamenta

23. z veseljem pričakuje začetek pogajanj z ZDA, da jim bo pozorno sledil in prispeval k njihovem uspešnemu izidu; opozarja Komisijo na njeno obveznost, da Parlament nemudoma in v celoti obvešča o vseh fazah pogajanj (pred krogi pogajanj in po njih); se zavezuje, da bo obravnaval zakonodajna in regulativna vprašanja, ki bi lahko izhajala iz pogajanj in prihodnjega sporazuma; ponovno poudarja svojo temeljno odgovornost, in sicer zastopanje državljanov Evropske unije, in z veseljem pričakuje, da bo med pogajalskim procesom lahko omogočil vključujoče in odprte razprave; se zavezuje k dejavni vlogi pri sodelovanju s kolegi iz ZDA pri uvajanju novih pravil;

24. je zavezan tesnemu sodelovanju s Svetom, Komisijo, kongresom in vlado ZDA ter zainteresiranimi stranmi, da bi razvili popoln ekonomski, socialni in okoljski potencial čezatlantskih gospodarskih odnosov ter okrepili vodstvo EU in ZDA pri liberalizaciji in ureditvi trgovine in tujih naložb; je zavezan k spodbujanju globljega dvostranskega sodelovanja med EU in ZDA, da bi uveljavili njuno vodilno vlogo v mednarodni trgovini in naložbah;

25. opozarja, da bo Parlament v skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije pozvan, naj odobri prihodnji sporazum o čezatlantskem partnerstvu na področju trgovine in naložb ter da je treba zato v vseh fazah ustrezno upoštevati njegova stališča;

26. opozarja, da si bo Parlament prizadeval spremljati izvajanje prihodnjega sporazuma;

o
o o

27. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter vladi in kongresu ZDA.

P7_TA(2013)0228

Ponovna vzpostavitev dostopa Mjanmara/Burme do splošnih tarifnih preferencialov

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o obnovitvi dostopa Mjanmara/Burme do splošnih tarifnih preferencialov (2012/2929(RSP))

(2016/C 055/17)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Burmi/Mjanmaru, zlasti resolucij z dne 20. aprila 2012⁽¹⁾ in 22. novembra 2012⁽²⁾, ter svoje resolucije z dne 13. septembra 2012 o preganjanju muslimanskega ljudstva Rohingja v Burmi/Mjanmaru⁽³⁾,

— ob upoštevanju sklepov Sveta EU za zunanje zadeve z dne 23. aprila 2012 o Burmi/Mjanmaru,

— ob upoštevanju skupne izjave visoke predstavnice Catherine Ashton in komisarja za trgovino Karla De Guchta z dne 15. junija 2012, v kateri pozivata k ponovni vzpostavitvi trgovinskih preferencialov za Burmo/Mjanmar, kot tudi izjave predstavnika visoke predstavnice z dne 6. februarja 2013 o morebitni organizaciji delovne skupine Mjanmar-EU, da se okrepi gospodarsko sodelovanje,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0142.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0464.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0355.

Četrtek, 23. maj 2013

- ob upoštevanju predloga Komisije za uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 552/97 o začasnem umiku dostopa Mjanmara/Burme do splošnih tarifnih preferencialov (COM (2012)0524),
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 732/2008 z dne 22. julija 2008⁽¹⁾ o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov,
- ob upoštevanju resolucije o ukrepih v zvezi z Mjanmarom, sprejetimi v skladu s členom 33 ustave Mednarodne organizacije dela, ki jo je 13. junija 2012 sprejela Mednarodna konferenca dela,
- ob upoštevanju skupne strategije Mjanmar/Burma Mednarodna organizacija dela za odpravo prisilnega dela do 31. decembra 2015, ki so jo oblasti Mjanmara/Burme odobrile 5. julija 2012,
- ob upoštevanju dokumenta vlade ZDA z dne 11. julija 2012 z naslovom „Zahteve za poročanje o odgovornih naložbah v Burmi“⁽²⁾,
- ob upoštevanju poročila posebnega poročevalca Združenih narodov o položaju človekovih pravic v Burmi/Mjanmaru z dne 6. marca 2013,
- ob upoštevanju Deklaracije Mednarodne organizacije dela o temeljnih načelih in pravicah pri delu, sprejete leta 1998, in konvencij Mednarodne organizacije dela, ki vzpostavljajo splošne temeljne delovne standarde v zvezi z: odpravo prisilnega dela (št. 29 (1930) in št. 105 (1957)); svobodo združevanja in pravico do kolektivnih pogajanj (št. 87 (1948) in št. 98 (1949)); odpravo otroškega dela (št. 138 (1973) in št. 182 (1999)); ter nediskriminacijo pri zaposlovanju (št. 100 (1951) in št. 111 (1958)),
- ob upoštevanju akcijskega načrta za preprečevanje rekrutiranja in uporabe otrok s strani oboroženih sil Mjanmara, ki so ga 27. junija 2012 podpisali vlada Burme/Mjanmara in ZN,
- ob upoštevanju konvencije ZN o otrokovih pravicah, zlasti člena 38,
- ob upoštevanju vodilnih načel ZN o podjetništvu in človekovih pravicah⁽³⁾ ter sklepov Sveta za zunanje zadeve z dne 8. decembra 2009⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju smernic OECD za multinacionalne družbe, ki so bile posodobljene maja 2011,
- ob upoštevanju smernic za trajnostno poročanje Pobude za globalno poročanje⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju načel ZN za odgovorne naložbe,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Sveženj „Odgovorna podjetja“(COM(2011)0685),
- ob upoštevanju potekajočih pogajanj o predlogu Komisije za direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive Sveta 2004/109/ES (direktiva o preglednosti) (COM(2011)0683) in predloga Komisije za direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih oblik podjetij (COM(2011)0684), ki spreminja Direktivo 2003/51/ES (računovodska direktiva),

⁽¹⁾ UL L 211, 6.8.2008, str. 1.

⁽²⁾ <http://www.humanrights.gov/wp-content/uploads/2012/07/Burma-Responsible-Investment-Reporting-Reqs.pdf>

⁽³⁾ „Vodilna načela o podjetništvu in človekovih pravicah: izvajanje okvira Združenih narodov za človekove pravice <http://www.business-humanrights.org/media/documents/ruggie/ruggie-guiding-principles-21-mar-2011.pdf>

⁽⁴⁾ <http://www.business-humanrights.org/SpecialRepPortal/Home/Protect-Respect-Remedy-Framework> in http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/111819.pdf

⁽⁵⁾ Različica 3.1, marec 2011: <https://www.globalreporting.org/resourcelibrary/G3.1-Sustainability-Reporting-Guidelines.pdf>

Četrtek, 23. maj 2013

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. novembra 2010 o družbeni odgovornosti gospodarskih družb v mednarodnih trgovinskih sporazumih ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. februarja 2013 o družbeni odgovornosti gospodarskih družb: spodbujanje interesov družbe in pot k trajnostnemu in vključujočemu okrevanju ⁽²⁾ kot tudi o družbeni odgovornosti gospodarskih družb: upravičljivo, pregledno in odgovorno poslovno ravnanje in trajnostna rast ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju prvega medparlamentarnega srečanja EP-Mjanmar, ki je potekalo od 26. februarja do 2. marca 2012 in poročilo o njem ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju člena 110(2) Poslovnika,
- A. ker ostajajo razmere na področju človekovih pravic v Mjanmaru/Burmi negotove kljub ukrepom, ki jih je sprejela vlada predsednika Theina Seina;
- B. ker Mjanmar/Burma z geografskega vidika leži v regiji, ki je zlasti za EU, Združene države Amerike, Kitajsko, Indijo in Avstralijo strateško in geopolitično izjemno zanimiva;
- C. ker aktualne spremembe ponujajo pomembne priložnosti za razvoj zelo izboljšanih odnosov med EU in Mjanmarom/Burmo, pomagajo pri procesu reform ter prispevajo k ekonomskemu, političnemu in socialnemu razvoju;
- D. ker je Komisija na podlagi presoje Mednarodne organizacije dela, da kršitve konvencije Mednarodne organizacije dela o prisilnem delu niso več resne in sistematične, predlagala obnovitev dostopa Mjanmara/Burme do splošnih tarifnih preferencialov;
- E. ker je po ocenah Mednarodne organizacije dela v Mjanmaru/Burmi še vedno okrog 5 000 otrok vojakov;
- F. ker je potrebna previdnost, če upoštevamo, da glede na poročilo posebnega poročevalca ZN za človekove pravice v Mjanmaru ostaja velika zaskrbljenost glede človekovih pravic, vključno s samovoljnimi odvzemi prostosti, prisilnimi preseljevanji, zaplombami zemlje, uporabo otrok vojakov, napadi na etnične manjšine in šibkim pravosodnim sistemom;
- G. ker so bili v preteklosti mnogi sektorji gospodarstva v Mjanmaru/Burmi, kot so rudarstvo, lesna industrija, naftna in plinska industrija ter gradnja jezov, neposredno povezani z resnimi kršitvami človekovih pravic in uničevanjem narave, hkrati pa so bili glavni vir prihodkov vojaške vlade;
- H. ker so podjetja, ki delujejo v nestabilnih državah in na področjih s slabim upravljanjem, kot je Mjanmar/Burma, soočena s povečanim tveganjem, da povzročajo kršitve človekovih pravic oziroma k njim prispevajo; ker zato potrebujemo posebne ukrepe, da se izognemo temu tveganju, kakor je bilo ugotovljeno v zahtevah za poročanje vlade ZDA o odgovornih naložbah v Mjanmaru/Burmi;
- I. ker evropska podjetja in njihove hčerinske družbe ter podizvajalci lahko igrajo ključno vlogo pri spodbujanju in širjenju socialnih in delovnih standardov po vsem svetu;
- J. ker je treba od vsakega podjetja, ki deluje v Mjanmaru/Burmi, zahtevati, da izpolni svoje dolžnosti glede spoštovanja mednarodnih standardov na področju človekovih pravic in torej:
- (a) izpolnjuje nacionalne in mednarodne zakonske obveznosti na področju človekovih pravic, socialnih in delovnih standardov ter okoljskih predpisov,
 - (b) je resnično zavezano pravicam, varstvu in dobremu počutju delovne sile in državljanov na splošno,
 - (c) podpira svobodo združevanja in pravice do kolektivnih pogajanj,

⁽¹⁾ UL C 99 E, 3.4.2012, str. 101.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0050.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0049.

⁽⁴⁾ http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/dase/cr/897/897838/897838en.pdf

Četrtek, 23. maj 2013

- (d) si ne prilašča zemlje in ne posega po prisilnem preseljevanju lokalnega prebivalstva,
- (e) hitro in učinkovito obravnava morebitne kršitve;
1. priznava pomembne ukrepe, ki so jih v Mjanmaru/Burmi sprejeli predsednik Thein Sein in drugi reformatorji, s čimer so v preteklem letu uvedli demokratične reforme, zaradi katerih je Komisija predlagala, da se Mjanmaru/Burmi ponovno omogoči dostop do sheme splošnih tarifnih preferencialov; spodbuja jih k nujnemu nadaljevanju tega procesa, da bo približevanje popolni demokratizaciji, utrjevanju načela pravne države ter spoštovanju vseh človekovih pravic in temeljnih svoboščin stalno in trajno;
 2. poziva k nadaljevanju mirovnih pogajanj z etničnimi skupinami, zlasti s Kačini, in poziva vlado Mjanmara/Burme, da pripravi akcijski načrt za končanje zatiranja ljudstva Rohingja in drugih zatiranih manjšin, vključno z zagotavljanjem državljskih pravic, da se tako sooči z globoko ukoreninjenimi predsodki in diskriminacijskim odnosom, ki temeljijo na narodnosti in veri, ter razvije politika o vključevanju in dolgoročni spravi razseljenih skupnosti;
 3. poziva vlado Mjanmara/Burme, naj spoštuje načela dobrega upravljanja ter nemudoma in brezpogojno izpusti vse preostale politične zapornike; dodatno poziva vlado Mjanmara/Burme, naj zagotovi spoštovanje svobode mnenja, izražanja, združevanja in zbiranja, ter naj še naprej tesno sodeluje z organizacijami kot je Mednarodna organizacija dela, da se izkorenini prisilno delo in zagotovi, da bo izvajanje zakonodaje s področja delavskih organizacij in mirnih demonstracij ter zbiranja v skladu z mednarodnimi standardi s področja človekovih pravic;
 4. poziva vlado Mjanmara/Burme, naj ratificira Konvencijo proti mučenju in drugemu krutemu, nečloveškemu in ponižujočemu ravnanju ali kaznovanju in fakultativni protokol k njej, dovoli Mednarodnemu odboru Rdečega križa in nacionalnim skupinam za spremljanje popoln dostop do zaporov ter sprejme takojšnje in učinkovite ukrepe za preprečevanje mučenja in slabega ravnanja;
 5. poziva vlado Mjanmara/Burme, naj pospeši prizadevanja za pregled in reformo zakonodaje in pravnih določb, ki kršijo mednarodne standarde o človekovih pravicah, z jasnimi ciljnim datumi za zaključek vsakega pregleda; ugotavlja, da morajo te reforme zajeti svobodno udeležbo skupin civilne družbe in pomoč mednarodnih organizacij za človekove pravice, kot je Urad visokega komisarja Združenih narodov za človekove pravice; poziva vlado, naj zagotovi učinkovito izvajanje novih in revidiranih zakonov, vključno z usposabljanjem in razvijanjem zmogljivosti izvedbenih institucij, članov pravne stroke, organov kazenskega pregona in sodstva;
 6. obžaluje, da kljub številnim obljubam predsednika Theina Seina Urad visokega komisarja Združenih narodov za človekove pravice še ni stalno prisoten v državi;
 7. poudarja pomen neodvisne obravnave vseh domnev o kršitvah človekovih pravic na območjih, ki so jih prizadeli konflikti, ter nujen dostop ZN in drugim humanitarnim delavcem in delavcem, ki nudijo pomoč, do tistih, ki humanitarno podporo potrebujejo, tako na področjih, ki jih nadzira vlada, kot tudi na področjih, ki jih vlada ne nadzira;
 8. poziva vlado Mjanmara/Burme, naj v celoti izvaja svoj skupni akcijski načrt z Mednarodno organizacijo dela za odpravo prisilnega dela do 31. decembra 2015, ter naj še naprej tesno sodeluje z organizacijami, kot je Mednarodna organizacija dela, da se izkorenini ta praksa in zagotovi, da bo izvajanje zakonodaje s področja delavskih organizacij in mirnih demonstracij ter zbiranja v skladu z mednarodnimi standardi s področja človekovih pravic;
 9. je seznanjen, da se je novembra 2012 začela izvajati zakonodaja o tujih naložbah, s čimer smo priča liberalizaciji gospodarstva, kot je še ni bilo; poudarja pomen ratifikacije memoranduma o soglasju Mednarodne organizacije dela, ki ga je podpisalo burmansko ministrstvo za delo, z njim pa bi do leta 2015 odpravili prisilno delo, pa tudi pomen izvajanja načrta za sprejetje zakonodaje na področju boja proti korupciji in obdavčevanja;
 10. priznava, da so zaradi dolge vojaške vladavine, ki je prodrla v vse pore burmanske družbe, spremembe kljub pomembnim in demokratičnim pobudam počasne ter zahtevajo mednarodno pomoč in podporo;

Četrtek, 23. maj 2013

11. je močno zaskrbljen zaradi poročil o tem, da prisilno rekrutiranje otrok v vrste mjanmarske vojske (*Tatmadaw Kyi*) in mejne straže še ni prenehalo, zato poziva vlado Mjanmara/Burme, naj začne hitro izvajati vse točke akcijskega načrta o otrocih vojakih, ki ga je podpisala z ZN, zaščito otrok pa naj uvrsti med najpomembnejše reforme;

12. poziva vlado Mjanmara/Burme, naj zagotovi, da bodo kmetje in skupnosti v skladu z mednarodnimi standardi zaščiteni pred prilaščanjem zemlje in prisilnim izseljevanjem; izreka pomisleke glede ustave, zakonodaje o obdelovalnih površinah ter zakonodaje o upravljanju še neobdelanih površin, ki vladi dajejo pooblastila, da zaseže zemljo za poljuben projekt, za katerega trdi, da je v „nacionalnem interesu“, prav tako pa ji dovoljujejo, da uporabi vse „nezasedene površine“, od katerih so nekatere zasedene in nudijo vir preživetja za skupnosti; dodatno ugotavlja, da so poslovneži z dobrimi stiki sprožili sodni postopek, da bi registrirali to zemljo pod njihovimi imeni;

13. poudarja, kako pomemben je kratkoročni trgovinski program pomoči Komisije, ki se bo začel izvajati leta 2013; poziva vlado Mjanmara/Burme, naj okrepi svoje trgovinske institucije in politike, saj ugodno vplivajo na gospodarstvo države, in naj sprejme vse potrebne ukrepe, da bi čim boljše izkoristila prednosti trgovinske pomoči EU in obnovitve dostopa do preferencialov „Vse razen orožja“;

14. poziva k povečanju dvostranske pomoči EU za razvoj, namenjene Mjanmaru/Burmi v okviru večletnega finančnega okvira 2014 – 2020, in poziva vlado Mjanmara/Burme/, naj spodbuja in podpira ukrepe na osrednjih področjih, ki jih pokriva evropski instrument za demokracijo in človekove pravice (EIDHR): utrjevanje demokracije, načelo pravne države ter spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin; glede tega je seznanjen z delom mirovnega centra v Mjanmaru, ki ga financira EU; pričakuje, da bo vlada Mjanmara/Burme sprejela in olajšala odprtje regijskega urada visokega komisarja ZN za človekove pravice z vsemi pooblastili, saj država potrebuje ne samo tehnično pomoč, ampak tudi mehanizem za tesno spremljanje stanja človekovih pravic;

15. je seznanjen z odločitvijo Združenja držav jugovzhodne Azije (ASEAN), ki je kot znamenje ponovnega zaupanja v Burmo/Mjanmar sprejelo ponudbo te države za predsedovanje organizaciji v letu 2014;

16. poudarja, da mora vlada Mjanmara/Burme okrepiti svoje trgovinske institucije in politike, da bi pripravila načrt za krepitev zakonodaje na področju boja proti korupciji in obdavčevanja, in vzpostaviti okvir za podjetja, ki bo v skladu z mednarodnimi standardi za družbeno in okoljsko odgovornost gospodarskih družb;

17. pozdravlja zavezo vlade Mjanmara/Burme za pristop k pobudi za preglednost v ekstraktivni industriji, ki bo od vlade zahtevala, da razkrije prihodke iz naslova ekstraktivnih panog in gospodarskih dejavnosti; prav tako poziva vlado Mjanmara/Burme, naj čim prej doseže popolno skladnost s to pobudo, v postopek pa naj v celoti vključi tudi civilno družbo;

18. priznava, da odgovorna in trajnostna trgovina ter naložbe, vključno z Unijo in iz nje, lahko podprejo prizadevanja Mjanmara/Burme za spopadanje z revščino in za zagotovitev, da ukrepi koristijo širši skupini prebivalcev; vendar pa ugotavlja, da je to treba storiti s spodbujanjem izvajanja prakse najvišjih standardov integritete in družbene odgovornosti gospodarskih družb, kot je določeno v smernicah OECD za večnacionalna podjetja, vodilnih načelih ZN o podjetništvu in človekovih pravicah ter v strategiji EU za družbeno odgovornost podjetij za obdobje 2011–14 (COM(2011)0681);

19. meni, da je razkritje vlagateljem in potrošnikom gonilna sila družbene odgovornosti gospodarskih družb in da mora temeljiti na socialnih in okoljskih načelih, ki se lahko preprosto uporabijo in so merljiva; poudarja, da je to pomembno tudi za varovanje dolgoročne vrednosti evropskih naložb; poziva, naj se to razkritje trdno opira na načela ZN za odgovorne naložbe in načelo celovitega poročanja;

20. je seznanjen s pozitivnimi ukrepi iz sedanje reforme direktive o preglednosti in računovodske direktive pri obravnavanju vprašanja družbene odgovornosti gospodarskih družb ob hkratnem vzpostavljanju ravnovesja med upravičenim prizadevanjem za preglednost in odgovornost gospodarskih družb ter bremenom poročanja za podjetja; odločno podpira zakonodajni predlog za poročanje po posameznih državah, ki temelji na standardih pobude za preglednost v ekstraktivni industriji, na podlagi katerega se bo poročalo o prodaji in dobičkih, pa tudi o davkih in prihodkih, da bi tako odvrčali od korupcije in preprečili izogibanje davkom; poudarja, da bi morale poročanje po državah zajemati sektorje, ki so bili v Mjanmaru/Burmi neposredno povezani z resnim in sistematičnimi kršitvami človekovih pravic in uničevanjem narave, na primer rudarstvo, lesna industrija ter naftna in plinska industrija;

Četrtek, 23. maj 2013

21. poziva velika evropska podjetja, ki poslujejo v Mjanmaru/Burmi, naj poročajo o politikah in postopkih s področja skrbnega spoštovanja človekovih pravic, pravic delavcev in okolja, pa tudi o njihovem izvajanju;
22. zahteva, da Komisija, v skladu s sporočilom o strategiji EU na področju družbene odgovornosti gospodarskih družb, spremlja obveze, ki so jih na področju mednarodno priznanih načel in smernic družbene odgovornosti gospodarskih družb sprejela velika podjetja iz EU, pa tudi prostovoljnih zahtev, ki bi jih utegnila ta podjetja enostransko sprejeti, prav tako pa naj opredeli smernice na področju človekovih pravic za naftni in plinski sektor;
23. poziva Komisijo, naj še naprej spremlja razvoj dogodkov v Mjanmaru/Burmi glede prisilnega dela in drugih resnih in sistematičnih kršitev človekovih pravic, ter se nanje odzove v skladu z veljavnimi postopki in mehanizmi, po potrebi tudi z novimi predlogi za preklic trgovinskih preferencialov;
24. pričakuje, da se bo Evropska služba za zunanje delovanje posvetovala s Parlamentom in ga obveščala o postopku vzpostavitve dialoga o človekovih pravicah z Mjanmarom/Burmo;
25. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, parlamentom in vladam držav članic ter parlamentu in vladi Mjanmara/Burme.

P7_TA(2013)0229

Makroregionalna strategija za Alpe

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o makroregionalni strategiji za Alpe (2013/2549(RSP))

(2016/C 055/18)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 192, 265(5) in 174 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju strategije Evropske unije za regijo Baltskega morja (COM(2009)0248),
- ob upoštevanju Alpske konvencije z dne 7. novembra 1991,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 8. decembra 2010 o strategiji Evropske unije za Podonavje (COM(2010)0715) in okvirnega akcijskega načrta, ki spremlja to strategijo (SEC(2009)0712),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. februarja 2011 o izvajanju strategije EU za Podonavje ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 24. junija 2011, v katerih je države članice pozval, naj v sodelovanju s Komisijo nadaljujejo delo o možnih prihodnjih makroregionalnih strategijah;
- ob upoštevanju predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o posebnih določbah za podporo cilju „evropsko teritorialno sodelovanje“ iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, ki ga je 6. oktobra 2011 podala Komisija (COM(2011)0611),
- ob upoštevanju členov 115(5) in 110(4) Poslovnika,

⁽¹⁾ UL C 188 E, 28.6.2012, str. 30.

Četrtek, 23. maj 2013

- A. ker so makroregionalne strategije namenjene izboljšanju uporabe obstoječih virov za reševanje vprašanj na področju teritorialnega razvoja, iskanje skupnih rešitev za skupne izzive, krepitev prostorskega povezovanja in večjo učinkovitost številnih oblik politik, ki jih podpira EU, ter partnerstev med javnimi upravami, lokalnimi in regionalnimi organi, drugimi institucijami in organizacijami civilne družbe;
- B. ker Komisija predlaga, da bi bilo treba okrepiti nadnacionalno komponento politike teritorialnega sodelovanja in pobude za nove makroregionalne strategije dajati prostovoljno, pri tem pa upoštevati izkušnje in najboljšo prakso;
- C. ker imajo območja, ki oblikujejo alpsko regijo, številne skupne značilnosti, denimo geografsko edinstvenost goratih območij in tesno povezanost teh območij z večjimi mesti v predalpskem pasu;
- D. ker bo makroregionalna strategija za Alpe, ki bi morala biti primerljiva s strategijami, ki jih je EU sprejela za Baltsko morje in Podonavje, ponudila priložnost, da Alpe dobijo novo razsežnost in večji pomen v okviru EU v smislu boljšega dostopa do financiranja;
- E. ker si alpsko regijo delijo številne države članice in nečlanice EU in je ta regija medsebojno povezana makroregija z raznolikimi gospodarskimi zmogljivostmi, demografskimi spremembami, prometno infrastrukturo in energetskimi vprašanji in ker bi lahko z usklajevanjem notranje in zunanje politike vseh zainteresiranih strani dosegli boljše rezultate in ustvarili dodano vrednost;
- F. ker so Alpe gorovje evropskega in mednarodnega pomena z občutljivimi ekosistemi in zelo številnimi ledeniki, ki so jih podnebne spremembe hudo prizadele, pa tudi s številnimi zaščitnimi naravnimi območji in različnimi zaščitnimi endemičnimi rastlinskimi in živalskimi vrstami
- G. ker je cilj kohezijske politike doseči ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo v EU;
1. meni, da bi moral razvoj obsežnih strategij, kot so makroregionalne strategije, prispevati k večji vlogi lokalne in regionalne ravni pri izvajanju politike EU in da bi bilo treba v središče načrtovanja in izvajanja strategije za Alpe postaviti načela upravljanja na več ravneh;
 2. ponovno opozarja na izkušnje, pridobljene s strategijo za Baltsko morje in Podonavje na področju preglednosti pri odločanju in dodeljevanju sredstev EU; poziva Komisijo, naj čim prej pripravi poseben akcijski načrt za to področje, da se premagajo strukturne omejitve, s katerimi se soočajo gorska območja, in ustvarijo ustrezne razmere za gospodarsko rast ter učinkovito socialno in teritorialno kohezijo v tej regiji;
 3. opozarja na pozitivno vlogo zakonodajnih orodij EU za makroregije, kot so evropska združenja za teritorialno sodelovanje, saj zagotavljajo strukturno podporo za konkretne vidike sodelovanja in izmenjavo najboljših praks, pa tudi za oblikovanje in izvajanje strategij teritorialnega razvoja, kar omogoča sodelovanje organov na različnih ravneh;
 4. pozdravlja nedavne spremembe in odločen pristop od spodaj navzgor, za katerega so se odločile regije na alpskem območju, ki so večkrat izrazile željo, da bi z alpsko strategijo učinkovito obravnavali izzive, skupne celotnemu alpskemu loku, bolj dosledno izkoriščali njegov precejšnji potencial ter se odzvali na potrebo po boljši mobilnosti, zanesljivi oskrbi z energijo, varstvu okolja, socialnem in ekonomskem razvoju, kulturni izmenjavi in civilni zaščiti v alpski regiji;
 5. meni, da je glede na dejstvo, da so številne ledenike prizadele podnebne spremembe, eden glavnih ciljev makroregionalne strategije trajnostni razvoj;
 6. meni, da bi morali s to strategijo spodbujati določitev evropskih zaščitnih naravnih območij in si prizadevati za lažje sodelovanje na tem področju po zgledu nedavne skupne pobude nacionalnega parka Mercantour (Francija) in nacionalnega parka Alpi Marittime (Italija);

Četrtek, 23. maj 2013

7. poudarja, da je vsebino strategije za Alpe pomembno uskladiti z Alpsko konvencijo in njenimi poznejšimi protokoli, pa tudi upoštevati sedanje nadnacionalno sodelovanje in mreženje na tem področju;
8. poudarja, da bi morala makroregionalna strategija za Alpe upoštevati ohranjanje oblik tradicionalne, prvenstveno kmetijske rabe zemljišč, da bi podprli biotsko raznovrstnost, pa tudi ohranjanje obstoječih zaščitenih območij;
9. poziva, naj Komisija na podlagi objektivnih meril in merljivih kazalnikov celovito oceni makroregionalno strategijo za Alpe;
10. poziva Komisijo, naj dejansko izvaja člen 174 PDEU, in sicer s strateškim načrtom, da se premagajo strukturne omejitve gorskih območij in ustvarijo ustrezne razmere za gospodarsko rast ter učinkovito socialno in teritorialno kohezijo v alpski regiji;
11. je prepričan, da bo teritorialna razsežnost strategije vodila v dejanski razvoj zamisli o ozemeljski koheziji;
12. poudarja, da je makroregionalna strategija za Alpe učinkovito orodje za krepitev evropskega teritorialnega sodelovanja v tej regiji z uporabo pristopa od spodaj navzgor ter razširitvijo sodelovanja prek boljše uporabe razpoložljivih virov, s čimer omogoča lažje usklajevanje medsektorske politike;
13. poudarja, da bi makroregionalna strategija za Alpe zagotovila medsebojno dopolnjevanje različnih pobud v zvezi z alpsko regijo in gorskimi območji ter bi prispevala resnično dodano vrednost konkretnim projektom;
14. meni, da je treba z makroregionalno strategijo za Alpe uskladiti obstoječa finančna sredstva EU, zlasti v okviru kohezijske politike, da bi izvedli projekte, namenjene reševanju skupnih izzivov na področjih, kot so varstvo okolja, naložbe v konkurenčnost in inovacije, kmetijstvo in gozdarstvo, voda, energetika, okoljska in podnebna vprašanja ter promet;
15. poudarja, da bi bila morebitna makroregionalna strategija za Alpe skladna s cilji strategije Evropa 2020, s čimer bi zagotovili spoštovanje zaveze EU za pametno, trajnostno in vključujočo rast;
16. poudarja, da je pomembno povečati inovativno zmogljivost alpske regije prek te strategije, in sicer z uporabo znanja in veščin, ki jih imajo tamkajšnji delavci, vzpostavitev partnerstev in sodelovanja med ključnimi zainteresiranimi skupinami (na trgu dela, v izobraževanju, usposabljanju in raziskavah ter med delodajalci), z ohranitvijo aktivnih mladih na tem območju, podpiranjem ustvarjalnosti in krepitvijo zmogljivosti različnih regij na področju izobraževanja, znanosti in raziskav;
17. poudarja, da je treba v okviru novega makroregionalnega sodelovanja zagotoviti, da se bodo naravne omejitve obrobni regij, kot so gorata območja, pretvorile v prednosti in priložnosti ter da se bo spodbujal razvoj teh regij;
18. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Odboru regij in drugim zadevnim institucijam.

Četrtek, 23. maj 2013

P7_TA(2013)0230

Delovni pogoji ter zdravstveni in varnostni standardi po nedavnih požarih v tovarnah in po zrušitvi stavbe v Bangladešu

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o delovnih pogojih ter zdravstvenih in varnostnih standardih po nedavnih požarih v tovarnah in po zrušitvi stavbe v Bangladešu (2013/2638(RSP))

(2016/C 055/19)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Bangladešu, zlasti tiste z dne 17. januarja 2013 o nedavnih žrtvah požarov v tekstilnih tovarnah, zlasti v Bangladešu⁽¹⁾, ter z dne 14. marca 2013 o razmerah v Bangladešu⁽²⁾ in o trajnosti v svetovni vrednostni verigi bombaža⁽³⁾,
- ob upoštevanju skupne izjave podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko Catherine Ashton in evropskega komisarja za trgovina Karla de Guchta po nedavni zrušitvi stavbe v Bangladešu z dne 30. aprila 2013,
- ob upoštevanju sporazuma o protipožarni in gradbeni varnosti v Bangladešu,
- ob upoštevanju deklaracije Mednarodne organizacije dela o temeljnih načelih in pravicah pri delu, globalnega dogovora Združenih narodov ter smernic OECD za multinacionalna podjetja,
- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 25. novembra 2010 o človekovih pravicah ter o socialnih in okoljskih standardih v mednarodnih trgovinskih sporazumih⁽⁴⁾ in o družbeni odgovornosti gospodarskih družb v mednarodnih trgovinskih sporazumih⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju sporazuma o sodelovanju med Evropsko skupnostjo in Ljudsko republiko Bangladeš o partnerstvu in razvoju⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju okvira za promocijo varnosti in zdravja pri delu Mednarodne organizacije dela (2006, C-187) ter Konvencije za varnost in zdravje pri delu (1981, C-155), ki ju Bangladeš ni ratificiral, prav tako ne njunih priporočil (R-197); ob upoštevanju Konvencije o inšpekciji dela (1947, C-081), ki jo je podpisal Bangladeš, ter njenih priporočil (R-164),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Obnovljena strategija EU za družbeno odgovornost podjetij za obdobje 2011–2014“ (COM(2011)0681),
- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 6. februarja 2013 o družbeni odgovornosti gospodarskih družb: upravičljivo, pregledno in odgovorno poslovno ravnanje in trajnostna rast⁽⁷⁾ ter o družbeni odgovornosti gospodarskih družb: spodbujanje interesov družbe in pot k trajnostnemu in vključujočemu okrevanju⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju vodilnih načel Združenih narodov o podjetništvu in človekovih pravicah, ki za vlade in družbe pomenijo okvir za varstvo in spoštovanje človekovih pravic, kar je junija 2011 podprl Svet za človekove pravice,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0027.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0100.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0099.

⁽⁴⁾ UL C 99 E, 3.4.2012, str. 31.

⁽⁵⁾ UL C 99 E, 3.4.2012, str. 101.

⁽⁶⁾ UL L 118, 27.4.2001, str. 48.

⁽⁷⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0049.

⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0050.

Četrtek, 23. maj 2013

- ob upoštevanju kampanje za „čista“ oblačila,
 - ob upoštevanju misije Mednarodne organizacije dela na visoki ravni v Bangladešu med 1. in 4. majem 2013,
 - ob upoštevanju člena 110(2) in 110(4) Poslovnika,
- A. ker je 24. aprila 2013 zaradi zrušitve tovarne oblačil Rana Plaza v Daki v Bangladešu umrlo več kot 1 100 ljudi, okrog 2 500 pa je bilo poškodovanih, zaradi česar je to najhujša tragedija v zgodovini svetovne industrije oblačil;
- B. ker je v požaru v tovarni Tazrin (okrožje Ašulija, Daka) 24. novembra 2012 umrlo najmanj 112 ljudi, v požaru tovarne v Daki pa je 8. maja 2013 umrlo osem ljudi; in ker je od leta 2005, pred tragedijo Rana Plaza, samo v Bangladešu v tovarniških požarih po ocenah umrlo 600 tekstilnih delavcev;
- C. ker so lastnika stavbe Rana Plaza in osem drugih ljudi aretirali in kazensko ovadili na osnovi dejstva, da je bila stavba zgrajena nezakonito in je imela veliko strukturnih pomanjkljivosti, delavci pa so bili prisiljeni nadaljevati delo kljub bojazni glede varnosti;
- D. ker so razmere v tekstilnih tovarnah pogosto slabe, pravice delavcev, ki jih priznavajo temeljne konvencije Mednarodne organizacije dela, pa so pogosto kršene, medtem ko se varnost pogosto slabo spoštuje ali pa sploh ne; ker so lastniki tovrstnih podjetij pogosto ostali nekaznovani in se zato ne trudijo preveč, da bi izboljšali delovne razmere;
- E. ker sta v primeru tovarne Tazrin vladni preiskovalni odbor, ki ga je ustanovilo ministrstvo za notranje zadeve, ter stalni parlamentarni odbor ministrstva za delo ugotovila, da bi bilo treba vložiti kazensko ovadbo zoper lastnika zaradi nedopustne malomarnosti, vendar ga še vedno niso aretirali;
- F. ker je evropski trg največji izvozni cilj za bangladeške oblačilne in tekstilne izdelke, znana zahodna podjetja pa priznavajo, da so imela s tovarnami v stavbi Rana Plaza sklenjene pogodbe o dobavi oblačil;
- G. ker je Bangladeš takoj za Kitajsko drugi največji izvoznik konfekcijskih oblačil, ker ima danes več kot 5 000 tekstilnih tovarn, ki zaposlujejo približno 4 milijone ljudi, oblačila pa predstavljajo 75 % bangladeškega izvoza;
- H. ker tekstilna industrija velja za eno najbolj onesnažujočih industrijskih panog; ker predenje, tkanje in proizvodnja industrijskih vlaken ogrožajo kakovost zraka, v ozračje pa se sproščajo številne nevarne snovi, ki so še zlasti škodljive za delavce, potrošnike in okolje;
- I. ker so bili delavci v stavbi Rana Plaza po poročanju plačani borih 29 EUR na mesec; ker po poročanju kampanje za „čista“ oblačila stroški dela v tej panogi znašajo le od enega do tri odstotke končne cene proizvoda in se pritisk na cene povečuje;
- J. ker so številna velika zahodna podjetja sedaj podpisala pravno zavezujoč sporazum, o katerem so se dogovorile lokalne organizacije dela, ki naj bi zagotovil osnovne standarde varnosti na delovnem mestu v tovarnah oblačil v Bangladešu, po številnih kritikah mednarodnih podjetij, ki delajo z lokalnimi proizvajalci oblačil;
1. izraža obžalovanje za tragično izgubo več kot 1 100 življenj in tisoče ranjenih zaradi zrušitve stavbe Rana Plaze, ki bi jo bilo mogoče preprečiti; sožalje izreka tudi družinam žrtev ter ranjenim ter obsoja odgovorne, ker niso preprečili, da ne bi spet prišlo do ogromnega števila smrtnih žrtev;
 2. poudarja, da takšne nesreče na tragičen način poudarjajo pomanjkanje varnostnih standardov na proizvodnih lokacijah in dokazujejo, da je potrebno takojšnje ukrepanje, da bi se bolje izvajali temeljni delovni standardi Mednarodne organizacije dela ter da bi multinacionalne tekstilne družbe bolj spoštovale načela družbene odgovornosti gospodarskih družb;

Četrtek, 23. maj 2013

3. zagovarja pravice delavcev v Bangladešu do ustanavljanja in registracije neodvisnih sindikatov ter vključevanja vanje brez strahu pred nadlegovanjem; meni, da je obstoj demokratičnih sindikalnih struktur pomemben instrument v prizadevanjih za boljše zdravstvene in varnostne standarde ter delovne razmere, vključno z višjimi plačami; poziva bangladeško vlado, naj zagotovi te temeljne pravice;

4. pozdravlja bangladeški sporazum o protipožarni in gradbeni varnosti, sklenjen 15. maja 2013 med sindikati, nevladnimi organizacijami in približno 40 multinacionalnimi tekstilnimi družbami, katerega namen je izboljšati varnostne standarde na proizvodnih lokacijah (ter zagotoviti financiranje teh ukrepov), zlasti z vzpostavitvijo neodvisnega sistema inšpekcij, tudi javnih poročil in obveznih popravil in obnov, z aktivno podporo ustanovitvi „odborov za zdravje in varnost“, v katerih bi bili predstavniki delavcev vseh tovarn; poziva vse druge ustrezne tekstilne znamke, naj podprejo ta prizadevanja, vključno s tekstilnimi trgovci Walmart, Gap, Metro, NKD in Ernstings, ki še naprej zavračajo vsak zavezujoč sporazum;

5. pozdravlja akcijski načrt, sklenjen 4. maja 2013 med vlado, delodajalci, delavci in Mednarodno organizacijo dela, v katerem se stranke zlasti zavezujejo, da bodo prenovile delovno pravo, da bodo delavci lahko ustanavljali sindikate brez predhodnega dovoljenja lastnikov tovarn, in začeli kolektivna pogajanja ter do konca leta 2013 ocenili varnost vseh delujočih izvozno naravnanih tovarn oblačil v Bangladešu, preselili tovarne, ki niso varne, ter zaposlili na stotine novih inšpektorjev;

6. izraža upanje, da se bosta sporazum in akcijski načrt pravočasno in v celoti izvajala; v zvezi s tem pozdravlja, da je bangladeška vlada 13. maja 2013 sprejela spremembo zakona o delovnih razmerjih iz leta 2013, ki zajema določbe o skupinskem zavarovanju in tovarniški zdravstveni oskrbi; poziva bangladeški parlament, naj na svoji naslednji seji brez odlašanja sprejme ta predlog spremembe; pozdravlja tudi odločitev bangladeške vlade, da v naslednjih tednih zviša minimalno plačo ter bangladeško vlado poziva, naj kaznuje družbe, ki minimalnih plač ne bodo spoštovale;

7. opozarja, da Bangladeš uporablja brezcarinski in brezkvotni dostop do trga EU prek sheme „Vse razen orožja“ v okviru splošnega sistema preferencialov, in da se ti preferenciali lahko odvzamejo na podlagi ugotovitev ustreznih organov za spremljanje v skladu s členom 15(1) uredbe o splošnem sistemu preferencialov v primeru resnega in sistematičnega kršenja načel iz konvencij, navedenih v delu A, Priloga III;

8. poziva Komisijo, naj preveri, ali Bangladeš spoštuje te konvencije, in pričakuje, da se preuči možnost preiskave v skladu s členom 18 uredbe o splošnem sistemu preferencialov, če bi se izkazalo, da Bangladeš resno in sistematično krši načela iz teh konvencij;

9. globoko obžaluje, da bangladeški vladi ni uspelo uveljaviti nacionalnih gradbenih predpisov; poziva vlado in pristojne sodne organe, naj raziščejo pritožbe, da se ti predpisi niso izvajali zaradi tajnega dogovarjanja med podkupljivimi uradniki in najemodajalci, ki so si poskušali znižati stroške;

10. pričakuje, da bodo krivce za kaznivo dejanje iz malomarnosti in druga kazniva dejanja v zvezi z zrušitvijo stavbe Rana Plaza, požarom v tovarni Tazrin in vsemi drugimi požari privedli pred sodišče; pričakuje, da bodo lokalne oblasti sodelovale z upravo tovarne, da bi vsem žrtvam zagotovili popoln dostop do pravnega varstva ter jim omogočili vložitev odškodninskih zahtevkov; pričakuje, da bodo multinacionalne tekstilne družbe, ki so proizvajale v teh tovarnah, sodelovale pri pripravi odškodninskega načrta; pozdravlja ukrepe, ki jih je za pomoč žrtvam in njihovim družinam že sprejela bangladeška vlada;

11. poziva vsa podjetja, zlasti znamke oblačil, za katere tovarne v Bangladešu in drugih državah opravljajo izvajalske ali podizvajalske posle, da v celoti upoštevajo mednarodno priznane standarde o družbeni odgovornosti gospodarskih družb, zlasti nedavno posodobljene smernice OECD za multinacionalne družbe, deset vodilnih načel globalnega dogovora Združenih narodov, usmerjevalne standarde ISO 26000 o družbeni odgovornosti, deklaracijo Mednarodne organizacije dela o tristranskih načelih v zvezi z multinacionalnimi družbami in socialno politiko ter vodilna načela Združenih narodov o podjetništvu in človekovih pravicah, in da kritično pregledajo svoje dobavne verige in poskrbijo, da bo njihovo blago proizvedeno izključno v tovarnah, v katerih se v celoti spoštujejo varnostni standardi in delavske pravice;

Četrtek, 23. maj 2013

12. poziva Komisijo, naj dejavno spodbuja odgovorno poslovanje podjetij iz EU, ki poslujejo v tujini, s posebnim poudarkom na zagotovitvi strogega izpolnjevanja vseh njihovih pravnih obveznosti, zlasti mednarodnih standardov in pravil na področju človekovih pravic, dela in okolja;

13. poziva trgovce na drobno, nevladne organizacije in vse druge udeležence, po potrebi tudi Komisijo, naj skupaj razvijejo prostovoljni standard za označevanje izdelkov, ki bi potrjeval, da so bili pri proizvodnji posameznega izdelka v celotni dobavni verigi upoštevani temeljni delovni standardi Mednarodne organizacije dela; poziva podjetja, ki načelo družbene odgovornost gospodarskih družb uporabljajo kot marketinško orodje, naj storijo vse potrebno, da bodo vse navedbe resnične;

14. pozdravlja podporo, ki jo Komisija nudi bangladeškemu ministrstvu za delo in zaposlovanje in združenju bangladeških proizvajalcev in izvoznikov oblačil; poziva h krepitevi in širjenju tega sodelovanja, ki naj ustrezno zajame tudi druge države v tej regiji;

15. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Evropski službi za zunanje delovanje, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, posebnemu predstavniku EU za človekove pravice, vladam in parlamentom držav članic, Svetu ZN za človekove pravice, vladi in parlamentu Bangladeša ter generalnemu direktorju Mednarodne organizacije dela.

P7_TA(2013)0231

Guantanamo: gladovna stavka zapornikov

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o Guantanamo: gladovna stavka zapornikov (2013/2654 (RSP))

(2016/C 055/20)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih predhodnih resolucij o Guantanamo,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. aprila 2012 o letnem poročilu o človekovih pravicah v svetu in politiki Evropske unije na tem področju, vključno s posledicami za strateško politiko EU o človekovih pravicah⁽¹⁾,
- ob upoštevanju mednarodnih, evropskih in nacionalnih aktov o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah ter o prepovedi samovoljnega pridržanja, prisilnega izginotja in mučenja, kot sta mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah z dne 16. decembra 1966 in konvencija ZN proti mučenju in drugim oblikam okrutnega, nečloveškega ali ponižujočega ravnanja ali kaznovanja z dne 10. decembra 1984 ter pripadajoči protokoli,
- ob upoštevanju skupne izjave Evropske unije in držav članic ter ZDA z dne 15. junija 2009 o zaprtju zapora v zalivu Guantanamo in prihodnjem sodelovanju v boju proti terorizmu na podlagi skupnih vrednot, mednarodnega prava ter spoštovanja pravne države in človekovih pravic,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0126.

Četrtek, 23. maj 2013

- ob upoštevanju izjave Navi Pillay, visoke komisarke ZN za človekove pravice, z dne 5. aprila 2013 o zaporu v Guantanamo, češ da „časovno neopredeljeni odvzem prostosti mnogim pridržanim osebam pomeni samovoljno pridržanje in očitno kršitev mednarodnega prava“,
 - ob upoštevanju načel iz splošne deklaracije ZN o človekovih pravicah,
 - ob upoštevanju člena 122 Poslovnika,
- A. ker so mnogi izmed preostalih 166 zapornikov v Guantanamo začeli gladovno stavko v protest proti razmeram v tem zaporu;
- B. ker je bilo 86 od preostalih zapornikov spoznanih za nedolžne in naj bi bili izpuščeni, vendar so še vedno zaprti za nedoločen čas;
- C. ker si Evropska unija in Združene države delijo temeljne vrednote svobode, demokracije ter spoštovanja mednarodnega prava, pravne države in človekovih pravic;
- D. ker najmanj 10 pridržanih, ki sodelujejo v gladovni stavki, prisilno hranijo, da bi jih obdržali pri življenju; ker mednarodni sporazumi med zdravniki zahtevajo, da je treba spoštovati prostovoljno odločitev posameznika na podlagi informacij, da bo gladovno stavkal;
- E. ker je svoboda veroizpovedi skupna vrednota Evropske unije in Združenih držav; ker obstajajo številna poročila, da ameriško vojaško osebje pri pregledu celic neprimerno ravna s korani, ki so last pridržanih;
- F. ker EU in ZDA v skupni izjavi z dne 15. junija 2009 navajajo obljubo predsednika Obame, da bo odredil zaprtje zapora v zalivu Guantanamo do 22. januarja 2010 in da pozdravlja „druge predvidene ukrepe, kot sta temeljit pregled politik pridržanja, premestitev, sojenja in zasliševanja v boju proti terorizmu ter večja transparentnost glede preteklih praks v zvezi s temi politikami“;
- G. ker bodo ZDA opustile edini civilni let v Guantanamo, kar pomeni, da bo edina možnost za potovanje vojaški let, za katerega je treba imeti dovoljenje Pentagona, to pa bo omejilo dostop medijem, odvetnikom in zagovornikom človekovih pravic;
1. ugotavlja, da čezatlantski odnosi temeljijo na skupnih temeljnih vrednotah in spoštovanju temeljnih, splošnih in brezpogojnih človekovih pravic, kot sta pravica do poštenega sojenja in prepoved samovoljnega pridržanja; pozdravlja tesno čezatlantsko sodelovanje glede vrste mednarodnih vprašanj na področju človekovih pravic;
 2. poziva oblasti ZDA, naj pri ravnanju s pridržanimi ustrezno spoštujejo njihovo osebno dostojanstvo, pa tudi njihove človekove pravice in temeljne svoboščine;
 3. izraža zaskrbljenost glede zdravstvenega stanja pridržanih, ki gladovno stavkajo, in tistih, ki jih prisilno hranijo, ter poziva ZDA, naj spoštujejo njihove pravice in odločitve;
 4. poziva ZDA, naj znova razmislijo o opustitvi edinega civilnega leta v zaliv Guantanamo, saj bi to omejilo dostop medijem in pripadnikom civilne družbe;
 5. poziva ZDA, naj poskrbijo, da bo osebje zapora pri izvajanju obveznih preiskav ustrezno ravnalo z verskim gradivom in ga spoštovalo;
 6. poudarja, da so osebe, ki so še vedno pridržane, upravičene do rednih pregledov zakonitosti tega pridržanja v skladu z 9. členom mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah, ki navaja, da je „vsak, ki mu je odvzeta svoboda s priporom ali pridržanjem, upravičen do sodnega postopka, v katerem sodišče brez odlašanja odloči, ali je pridržanje zakonito, in v primeru, da ni tako, odredi izpustitev“;

Četrtek, 23. maj 2013

7. izraža ogorčenost in jezo zaradi množičnih terorističnih napadov ter solidarnost z žrtvami teh napadov in sočustvuje z družinami, prijatelji in svojci; vendar poudarja, da se proti terorizmu ni mogoče boriti na škodo uveljavljenih skupnih temeljnih vrednot, kot je spoštovanje človekovih pravic in pravne države;
8. obžaluje, da obljuba predsednika ZDA, da bo zapor v Guantanamo zaprt do januarja 2010, še ni bila uresničena; znova poziva oblasti ZDA, naj še enkrat preučijo sistem vojaških komisij, da se zagotovi pošteno sojenje, zaprejo zapor v Guantanamo ter prepovejo mučenje, trpinčenje in pridržanje za nedoločen čas brez sojenja ne glede na okoliščine;
9. obžaluje, da se je predsednik ZDA 7. marca 2011 odločil podpisati izvršilno odredbo za pridržanje in preklic prepovedi sojenja pred vojaškimi komisijami; je prepričan, da so redne kazenske obravnave na civilnih kazenskih sodiščih najboljši način za reševanje statusa pripornikov v Guantanamo; vztraja, da je treba vse pripornike pod nadzorom ZDA nemudoma obtožiti in jim soditi v skladu z mednarodnimi standardi pravne države ali pa jih izpustiti; v zvezi s tem poudarja, da bi morali za vse veljati enaki standardi za pošteno sojenje, brez diskriminacije;
10. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje sklicnemu organu za vojaške komisije („Convening Authority“), zunanji ministrici ZDA, predsedniku ZDA, kongresu in senatu ZDA, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic EU, generalnemu sekretarju Združenih narodov, predsedniku generalne skupščine Združenih narodov in vladam držav članic Združenih narodov.

P7_TA(2013)0232

Indija: usmrtitev Mohameda Afzala Guruja in njene posledice**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o Indiji: usmrtitev Mohameda Afzala Guruja in njene posledice (2013/2640(RSP))**

(2016/C 055/21)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju resolucije generalne skupščine Združenih narodov 62/149 z dne 18. decembra 2007, ki poziva k moratoriju za izvajanje smrtne kazni, in resolucije generalne skupščine Združenih narodov 63/168, ki poziva k izvajanju resolucije generalne skupščine 62/149, ki jo je generalna skupščina Združenih narodov sprejela 18. decembra 2008,
- ob upoštevanju sklepe deklaracije 4. svetovnega kongresa proti smrtni kazni, ki je potekal od 24. do 26. februarja 2010 v Ženevi, ki poziva k splošni odpravi smrtne kazni,
- ob upoštevanju poročila generalnega sekretarja Združenih narodov z dne 11. avgusta 2010 o moratoriju za izvrševanje smrtne kazni,
- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o odpravi smrtne kazni, zlasti resolucije z dne 26. aprila 2007 o pobudi za vsesplošni moratorij za smrtno kazen ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju poziva 14 upokojenih sodnikov indijskega vrhovnega in višjega sodišča predsedniku Indije julija 2012, naj spremeni smrtno kazen 13 zapornikom, ker je vrhovno sodišče v zadnjih devetih letih te kazni napačno izreklo,

⁽¹⁾ UL C 74 E, 20.3.2008, str. 775.

Četrtek, 23. maj 2013

- ob upoštevanju svetovnega dne proti smrtni kazni ter evropskega dne proti smrtni kazni, ki se ga obeležuje vsako leto 10. oktobra,
 - ob upoštevanju členov 122(5) in 110(4) Poslovnika,
- A. ker je bil Mohamed Afzal Guru leta 2002 obsojen na smrt, potem ko je bil obtožen vpletenosti v zaroto za napad na indijski parlament decembra 2001, 9. februarja 2013 pa so indijske oblasti smrtno kazen tudi izvršile;
- B. ker je smrtna kazen skrajno kruta, nečloveška in ponižujoča kazen, ki krši pravico do življenja, kot jo razglša Splošna deklaracija o človekovih pravicah,
- C. ker je 154 držav v svetu de jure ali de facto odpravilo smrtno kazen; ker se je Indija ob predstavitvi svoje kandidature za sedež v Svetu Združenih narodov za človekove pravice pred volitvami 20. maja 2011 zavezala, da bo zagovarjala najvišje standarde glede spodbujanja in varstva človekovih pravic;
- D. ker je Indija novembra 2012 končala svoj osemletni neuradni moratorij za usmrtitve, ko je usmrtila Ajmala Kasaba, obsojenega zaradi sodelovanja v napadih v Mumbaju leta 2008;
- E. ker so nacionalne in mednarodne organizacije za človekove pravice izrazile resen dvom o poštenosti sojenja Afzalu Guruju;
- F. ker v Indiji trenutno več kot 1 455 zapornikov čaka na usmrtitev,
- G. ker je kljub policijski uri v velikem delu Kašmirja pod indijsko upravo smrt Afzala Guruja sprožila proteste,
1. poudarja svoje vztrajno nasprotovanje smrtni kazni ne glede na okoliščine ter ponovno poziva k takojšnji razglasitvi moratorija za usmrtitve v državah, ki še izvršujejo smrtno kazen;
 2. obsoja indijsko vlado zaradi skrivne usmrtitve Afzala Guruja 9. februarja 2013 v zaporu Tihar v New Delhiju v nasprotju s svetovnimi težnjami po odpravi smrtno kazni ter izraža obžalovanje, ker žena Afzala Guruja in drugi člani družine niso bili obveščeni o bližnji usmrtitvi in pokopu;
 3. poziva indijsko vlado, naj truplo Afzala Guruja vrne družini,
 4. poziva indijske oblasti, naj v vseh procesih in sodnih postopkih vzdržujejo najvišje nacionalne in mednarodne sodne standarde ter naj vsem zapornikom in ljudem, ki jim grozijo sodne obravnave, omogočijo potrebno pravno pomoč;
 5. obžaluje smrt treh mladih Kašmircev po protestih proti usmrtitvi Afzala Guruja; poziva varnostne sile, naj omejijo uporabo sile proti miroljubnim protestnikom; izraža svojo zaskrbljenost zaradi morebitnih negativnih posledic za kašmirski mirovni proces;
 6. odločno poziva indijsko vlado, naj v prihodnje ne odobri nobene usmrtitve;
 7. poziva indijsko vlado in parlament, naj sprejmeta zakonodajo za vzpostavitev trajnega moratorija za usmrtitve, katere cilj bo odprava smrtno kazni v bližnji prihodnosti;
 8. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje podpredsednici Komisije/visoki predstavnici, Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic, generalnemu sekretarju Commonwealtha, generalnemu sekretarju ZN, predsedniku generalne skupščine ZN, visoki komisarki ZN za človekove pravice, predsedniku, vladi in parlamentu Indije.

Četrtek, 23. maj 2013

P7_TA(2013)0233

Ruanda: primer Victoire Ingabire

Rezolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o Ruandi: primer Victoire Ingabire (2013/2641(RSP))
(2016/C 055/22)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah, ki ga je Ruanda ratificirala leta 1975,
 - ob upoštevanju Afriške listine človekovih pravic in pravic ljudstev,
 - ob upoštevanju Afriške listine o demokraciji, volitvah in upravljanju,
 - ob upoštevanju listin Združenih narodov in Afriške komisije za človekove pravice in pravice ljudstev, zlasti načel in smernic o pravici do poštenega sojenja in pravne pomoči v Afriki,
 - ob upoštevanju odgovora podpredsednice/visoke predstavnice Catherine Ashton z dne 4. februarja 2013 na pisno vprašanje E-010366/2012 v zvezi z Victoire Ingabire,
 - ob upoštevanju sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP) na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi, podpisanega v Cotonouju 23. junija 2000, zlasti Priloge VII k temu sporazumu, ki poziva k uveljavljanju človekovih pravic, demokracije na podlagi pravne države ter preglednemu in odgovornemu upravljanju,
 - ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov proti mučenju in drugemu nečloveškemu ter ponižujočemu ravnanju in kaznovanju,
 - ob upoštevanju poročila organizacije Amnesty International o ogroženosti pravice in prvostopenjskem sojenju proti Victoire Ingabire iz leta 2013,
 - ob upoštevanju členov 122(5) in 110(4) Poslovnika,
- A. ker se je Victoire Ingabire, predsednica Združenih demokratičnih sil (UDF⁽¹⁾), koalicije ruandskih opozicijskih strank, po 16 letih izgnanstva na Nizozemskem leta 2010 vrnila v Ruando, da bi kandidirala na predsedniških volitvah;
- B. ker so Victoire Ingabire nazadnje preprečili kandidaturo na volitvah in jo 14. oktobra 2010 aretirali; ker je na volitvah s 93 % glasov zmagal aktualni predsednik, Paul Kagame, voditelj Ruandske domoljubne fronte (RPF); ker se Združenim demokratičnim silam pred volitvami leta 2010 ni uspelo registrirati kot politična stranka; ker se je podobno zgodilo tudi drugim opozicijskim strankam;
- C. ker se je Victoire Ingabire v svojih političnih dejavnostih med drugim osredotočila na pravno državo, svobodo političnega združevanja in krepitev vloge žensk v Ruandi;
- D. ker je Ruandska domoljubna fronta pod predsednikom Kagamejem še vedno vodilna politična stranka v Ruandi in nadzira javno življenje v duhu enostrankarskega sistema, kritike ruandskih oblasti pa nadlegujejo, ustrahujejo in zapirajo;

⁽¹⁾ Francosko: *Forces Démocratiques Unifiées* (FDU-Inkingi).

Četrtek, 23. maj 2013

- E. ker je bila Victoire Ingabire 30. oktobra 2012 obsojena na osem let zavora; ker je bila obsojena zaradi dveh spremenjenih obtožb in oproščena štirih drugih; ker je bila na podlagi njenih domnevnih stikov z Demokratičnimi silami za osvoboditev Ruande (FDLR), skupino hutujskih upornikov, spoznana za krivo zarote, ker naj bi s terorizmom škodovala oblastem in omalovaževala genocid iz leta 1994; ker je državni tožilec zahteval dosmrtno zaporno kazen;
- F. ker je Victoire Ingabire 25. marca 2013 na sojenju, ki se je začelo na podlagi njene pritožbe, zahtevala ponovno proučitev dokazov;
- G. ker sojenje Victoire Ingabire zaradi genocidne ideologije in „divizionizma“ kaže na pomanjkanje strpnosti ruandske vlade do političnega pluralizma;
- H. ker je bila aprila 2013 v pritožbenem postopku pred vrhovnim sodiščem sicer oproščena šestih obtožb, ki jih je vložilo tožilstvo, vendar je bila obsojena na podlagi novih obtožb, ki niso temeljile na pravnih dokumentih in ki jih po navedbah njenega branilca niso predstavili na sojenju; ker novi obtožniki vključujeta negacionizem/revizionizem in veleizdajo;
- I. ker so štiri priče tožilstva in en soobtoženi po tem, ko so pred ruandskim višjim sodiščem leta 2012 pričali proti Victoire Ingabire, maja 2013 vrhovnemu sodišču povedali, da je bilo njihovo pričanje lažno; ker je ugledna organizacija za človekove pravice izrazila zaskrbljenost zaradi njihovega podaljšanega pripora s prepovedjo stikov ter uporabe mučenja za pridobitev priznanj pod prisilo;
- J. ker je po mnenju številnih opazovalcev sojenje, ki se je začelo leta 2011, politično motivirano; ker sta ruandsko nacionalno pravo in sodstvo v nasprotju z mednarodnimi konvencijami, katerih pogodbenica je Ruanda, zlasti z Mednarodnim paktom o državljanskih in političnih pravicah, ki ga je ruandska vlada podpisala 16. julija 1997, natančneje z njegovimi določbami o svobodi izražanja in svobodi misli;
- K. ker Victoire Ingabire od 16. aprila 2012 bojkotira svoje sojenje v znak protesta proti ustrahovanju in nezakonitemu zaslišanju nekaterih soobtoženih, ki so nekdanji člani Demokratičnih sil za osvoboditev Ruande (podpolkovnik Tharcisse Nditurende, podpolkovnik Noël Habiyaremye, stotnik Jean Marie Vianney Karuta in major Vital Uwumuremyi), pa tudi proti odločitvi sodišča, da skrajša zaslišanje priče obrambe, Michel Habimana, ki ruandske oblasti obtožuje ponarejanja dokazov; ker ruandske oblasti tega niso potrdile;
- L. ker je bil Bernard Ntaganda, ustanovitelj stranke PS-Imberakuri, obsojen na štiri leta zavora zaradi ogrožanja nacionalne varnosti, „divizionizma“ in poskusa organizacije demonstracij brez dovoljenja;
- M. ker je Evropski parlament 13. septembra 2012 Victoire Ingabire skupaj z dvema drugima ruandskima politikoma, Bernardom Ntagando in Deogratiasom Mushayidijem (vsi trije so zdaj v zaporu v Kigaliju), nominiral za nagrado Saharova za svobodo misli;
- N. ker je Ruanda podpisnica sporazuma iz Cotonouja, ki določa, da je spoštovanje človekovih pravic bistveni del sodelovanja med EU in AKP;
- O. ker je spoštovanje temeljnih človekovih pravic, vključno s političnim pluralizmom, svobodo izražanja in združevanja, v Ruandi močno omejeno, kar opozicijskim strankam otežuje delovanje, novinarjem pa izražanje kritičnega mnenja;
- P. ker je utrditev demokracije, vključno z neodvisnostjo sodstva in sodelovanjem opozicijskih strank, nadvse pomembna, zlasti za parlamentarne volitve leta 2013 in predsedniške volitve leta 2017;
- Q. ker ruandski genocid in državljanska vojna iz leta 1994 še vedno negativno vplivata na stabilnost v vsej regiji;

Četrtek, 23. maj 2013

1. izraža globoko zaskrbljenost zaradi prvotnega sojenja Victoire Ingabire, ki ni ustrezalo mednarodnim standardom, vključno z njeno pravico do domneve nedolžnosti, in ki je temeljilo na izmišljenih dokazih in priznanju, ki ga je njen soobtoženi podal potem, ko je bil nekaj časa zaprt v vojaškem zaporu Camp Kami, kjer naj bi za pridobitev priznanja uporabljali mučenje;
2. odločno obsoja politično motiviranost sojenja, sojenje političnim nasprotnikom ter poseganje v izid sojenja; poziva ruandsko pravosodje, naj Victoire Ingabire omogoči hiter in pravičen pritožbeni postopek, ki bo spoštoval standarde ruandskega in mednarodnega prava;
3. poziva k spoštovanju načela enakosti prek ukrepov za zagotovitev, da bosta imeli obe strani, tožilstvo in obramba, enaka postopkovna sredstva in možnosti za odkrivanje materialnih dokazov med sojenjem ter enake možnosti za zagovarjanje svojega stališča; spodbuja k boljšemu preverjanju dokazov, vključno z zagotovitvi, da jih niso pridobili z mučenjem;
4. poziva EU, naj pošlje opazovalce, ki bodo spremljali sojenje Victoire Ingabire na podlagi pritožbe;
5. poudarja, da spoštuje neodvisnost pravosodnega sistema v Ruandi, vendar ruandske oblasti opominja, da je EU v okviru uradnega političnega dialoga z Ruando na podlagi člena 8 sporazuma iz Cotonouja izrazila zaskrbljenost glede spoštovanja človekovih pravic in pravice do poštenega sojenja;
6. opozarja, da so svoboda zbiranja, združevanja in izražanja bistvena sestavina demokracije, ter meni, da za ta načela v Ruandi veljajo resne omejitve;
7. obsoja vse oblike zatiranja, ustrahovanja in pridržanja političnih aktivistov, novinarjev in borcev za človekove pravice; poziva ruandske oblasti, naj nemudoma izpustijo vse posameznike in druge aktiviste, ki so bili pridržani ali obsojeni izključno zaradi uveljavljanja svoje pravice do izražanja, združevanja in miroljubnega zbiranja; v zvezi s tem poziva ruandske oblasti, naj prilagodijo nacionalno pravo, da bodo zagotovile svobodo izražanja;
8. poziva ruandsko vlado, naj upošteva mednarodno pravo ter spoštuje Splošno deklaracijo o človekovih pravicah, Mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah iz leta 1966 in Afriško listino o človekovih pravicah in pravicah ljudstev;
9. opozarja, da izjave, pridobljene z mučenjem ali drugimi oblikami slabega ravnanja, niso sprejemljive v nobenem postopku;
10. poziva ruandske sodne oblasti, naj učinkovito raziščejo vse domnevne primere mučenja ter drugih kršitev človekovih pravic ter naj sodijo storilcem teh kaznivih dejanj, saj nekaznovanost ni sprejemljiva;
11. izraža zaskrbljenost, ker Ruanda po 19 letih, odkar je na oblasti Ruandska domoljubna fronta, in po dveh letih od izvolitve predsednika Kagameja še vedno nima delujočih opozicijskih političnih strank;
12. poziva ruandske oblasti, naj zagotovijo ločitev vej oblasti na izvršilno, zakonodajno in sodno, še posebej pa neodvisnost sodstva, ter naj spodbujajo sodelovanje opozicijskih strank v okviru medsebojnega spoštovanja in vključujočega dialoga kot dela demokratičnega procesa;
13. meni, da je zakon o genocidni ideologiji iz leta 2008, ki so ga uporabili za obtožbo Victoire Ingabire, služil kot politični instrument za utišanje kritik proti vladi;
14. poziva ruandsko vlado, naj spremeni zakon o genocidni ideologiji, da bi ga uskladila z obveznostmi Ruande na podlagi mednarodnega prava, ter naj zakon o kaznih za kazniva dejanja diskriminacije in sektaštva uskladi z obveznostmi Ruande na podlagi mednarodnega prava na področju človekovih pravic;
15. poudarja, da sojenje Victoire Ingabire, ki je med najdaljšimi v ruandski zgodovini, pomembno tako s političnega kot pravnega vidika kot preizkus, ali lahko ruandsko pravosodje pravično in neodvisno obravnava odmevne politične primere;

Četrtek, 23. maj 2013

16. opominja ruandske oblasti, da demokracija temelji na pluralističnem vladanju, delujoči opoziciji, neodvisnih medijih in sodstvu, spoštovanju človekovih pravic ter spoštovanju svobode izražanja in združevanja; v zvezi s tem poziva Ruando, naj spoštuje te standarde in izboljša stanje na področju človekovih pravic;

17. poudarja, da bi bilo treba v okviru mednarodnega dela glede razvoja v Ruandi veliko več pozornosti nameniti človekovim pravicam, pravni državi ter preglednemu in odzivnemu upravljanju; poziva EU v sodelovanju z drugimi mednarodnimi donatorji, naj še naprej izvaja pritisk za spodbujanje reform v Ruandi na področju človekovih pravic;

18. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, varnostnemu svetu ZN, generalnemu sekretarju ZN, institucijam Afriške unije, Vzhodnoafriški skupnosti, skupni parlamentarni skupščini AKP-EU, vladam in parlamentom držav članic EU, branilcem Victoire Ingabire ter predsedniku Ruande.

Torek, 21. maj 2013

II

(Sporočila)

SPOROČILA INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

EVROPSKI PARLAMENT

P7_TA(2013)0195

Zahteva za zaščito imunitete Gabrieleja Albertinija**Sklep Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o zahtevi za zaščito imunitete in privilegijev Gabrieleja Albertinija (2012/2240(IMM))**

(2016/C 055/23)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju zahteve Gabrieleja Albertinija z dne 19. julija 2012, razglásene na plenarnem zasedanju 10. septembra 2012, za zaščito imunitete v okviru postopka, ki proti njemu teče pred sodiščem v Milanu v Italiji,
 - po zagovoru Gabrieleja Albertinija v skladu s členom 7(3) Poslovnika,
 - ob upoštevanju člena 68 ustave Republike Italije, kakor je bil spremenjen z ustavnim zakonom št. 3 z dne 29. oktobra 1993,
 - ob upoštevanju člena 8 Protokola št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije ter člena 6(2) Akta o volitvah poslancev Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami z dne 20. septembra 1976,
 - ob upoštevanju sodb Sodišča Evropske unije z dne 12. maja 1964, 10. julija 1986, 15. in 21. oktobra 2008, 19. marca 2010 in 6. septembra 2011 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju člena 6(3) in člena 7 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve (A7-0149/2013),
- A. ker je poslanec Evropskega parlamenta Gabriele Albertini zahteval, da se zaščiti njegova poslanska imuniteta v zvezi s postopkom pred italijanskim sodiščem;

⁽¹⁾ Sodba z dne 12. maja 1964 v zadevi Wagner proti Fohrmann in Krier (101/63, [1964] Recueil, str. 387); sodba z dne 10. julija 1986 v zadevi Wybot proti Faure in drugi (149/85, [1986] Recueil, str. 2391); sodba z dne 15. oktobra 2008 v zadevi Mote proti Parlamentu (T-345/05, [2008] ZOdl., str. II-2849); sodba z dne 21. oktobra 2008 v združenih zadevah Marra proti De Gregorio in Clemente (C-200/07 in C-201/07, [2008] ZOdl., str. I-7929); sodba z dne 19. marca 2010 v zadevi Gollnisch proti Parlamentu (T-42/06, [2010] ZOdl., str. II-1135); sodba z dne 6. septembra 2011 v zadevi Patriciello (C-163/10, [2011] ZOdl., str. I-7565).

Torek, 21. maj 2013

- B. ker je zahteva Gabrieleja Albertinija povezana s sodnim pozivom, ki je bil zoper njega vložen pri sodišču v Milanu v imenu Alfreda Robleda v zvezi s trditvami, ki jih je Gabriele Albertini navedel najprej v intervjuju, objavljenem v italijanskem časopisu *Il Sole 24 Ore* 26. oktobra 2011, in nato v intervjuju, objavljenem v italijanskem časopisu *Corriere della Sera* 19. februarja 2012;
- C. ker je v sodnem pozivu navedeno, da trditve iz teh intervjujev predstavljajo obrekovanje, to pa vodi do zahteve za odškodnino;
- D. ker izjave v obeh intervjujih zadevajo sojenje o izvedenih finančnih instrumentih (finančnih derivatih), pri katerem gre za preiskavo o dejstvih, ki segajo v leto 2005 ter vključujejo milansko občino in so povezana s funkcijo župana tega mesta, ki jo je takrat opravljal Gabriele Albertini;
- E. ker sta bila oba intervjuja opravljena v času, ko je bil Gabriele Albertini poslanec Evropskega parlamenta, saj je bil izvoljen v Evropski parlament na volitvah leta 2004 in leta 2009;
- F. ker se v skladu s členom 8 Protokola o privilegijih in imunitetah Evropske unije zoper poslanca Evropskega parlamenta ne sme začeti preiskava, ne sme biti priprt niti se zoper njega ne sme začeti sodni postopek zaradi mnenja ali glasu, ki ga je izrekel pri opravljanju svojih dolžnosti;
- G. ker v skladu z ustaljeno prakso Parlamenta dejstvo, da so sodni postopki civilnopravne ali upravnopravne narave ali da vsebujejo vidike, ki sodijo v civilno ali upravno pravo, samo po sebi ni ovira za veljavnost imunitete iz tega člena;
- H. ker dejstva v tej zadevi, kot so prikazana v sodnem pozivu in v ustnem pojasnilu Gabrieleja Albertinija Odboru za pravne zadeve, nakazujejo, da trditve Gabrieleja Albertinija nimajo neposredne in očitne povezave z njegovim opravljanjem nalog poslanca Evropskega parlamenta;
- I. ker Gabriele Albertini s tem, ko je pristal na omenjena intervjuja na temo sojenja o izvedenih finančnih instrumentih, potemtakem ni opravljal svoje dolžnosti poslanca Evropskega parlamenta;
1. se odloči ne zaščititi imunitete in privilegijev Gabrieleja Albertinija;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj ta sklep in poročilo pristojnega odbora nemudoma posreduje pristojnemu organu Republike Italije in Gabrieleju Albertiniju.

P7_TA(2013)0196

Zahteva za odvzem imunitete Spirosu Danelisu (Spyros Danellis) (I)**Sklep Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o zahtevi za odvzem imunitete Spirosu Danelisu (Spyros Danellis) (I) (2013/2014(IMM))**

(2016/C 055/24)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju zahteve za odvzem imunitete Spirosu Danelisu, ki jo je dne 11. decembra 2012 posredoval namestnik tožilca Vrhovnega sodišča Helenske republike (ref. 4634/2012) v zvezi z odločitvijo kretskega tričlanskega pritožbenega sodišča z dne 22. marca 2012 (ref. 584/2012) in ki je bila razglašena na plenarnem zasedanju 14. januarja 2013,
- po zagovoru Spirosa Danelisa v skladu s členom 7(3) Poslovnika,
- ob upoštevanju člena 9 Protokola št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije, člena 6(2) Akta o volitvah poslancev Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami z dne 20. septembra 1976 in ob upoštevanju člena 62 ustave Helenske republike,

Torek, 21. maj 2013

- ob upoštevanju sodb Sodišča Evropske unije z dne 12. maja 1964, 10. julija 1986, 15. in 21. oktobra 2008, 19. marca 2010 in 6. septembra 2011 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju člena 6(2) in člena 7 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve (A7-0159/2013),
- A. ker je namestnik tožilca Vrhovnega sodišča Helenske republike zahteval odvzem poslanske imunitete poslancu Evropskega parlamenta Spirosu Danelisu v povezavi z morebitnim sodnim postopkom glede domnevnega kaznivega dejanja;
- B. ker v skladu s členom 9 Protokola št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije poslanci Evropskega parlamenta uživajo na ozemlju svoje države imunitete, priznane članom parlamenta te države;
- C. ker se v skladu s členom 62 ustave Helenske republike poslancev v času njihovega mandata ne sme preganjati, jim odvzeti prostost, jih zapreti ali drugače pripreti brez predhodne odobritve parlamenta;
- D. ker je Spiros Danelis obtožen, da je zanemarjal svoje dolžnosti, s tem ko kot župan mesta Hersonissos v prefekturi Heraklion domnevno ni sprejel ukrepov za zaprtje ustanove, ki je delovala v njegovi občini, kljub sklepu sanitarnih organov, ki je zahteval tak ukrep;
- E. ker domnevna dejanja za namene člena 8 Protokola št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije ne predstavljajo mnenja ali glasu, ki bi ga izrekel pri opravljanju svojih dolžnosti kot član Evropskega parlamenta;
- F. ker obtožba očitno ni povezana s položajem Spirosa Danelisa kot poslancem Evropskega parlamenta, temveč se nanaša na njegovo prejšnjo funkcijo župana Hersonissosa;
- G. ker ni razloga za sum, da gre za *fumus persecutionis*, zlasti ob upoštevanju, da Spiros Danelis ni edini obtoženi v tej zadevi;
1. se odloči odvzeti imuniteto Spirosu Danelisu;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj ta sklep in poročilo pristojnega odbora nemudoma posreduje tožilcu Vrhovnega sodišča Helenske republike in Spirosu Danelisu.

P7_TA(2013)0197

Zahteva za odvzem imunitete Spirosu Danelisu (Spyros Danellis) (II)

Sklep Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o zahtevi za odvzem imunitete Spirosu Danelisu (Spyros Danellis) (II) (2013/2028(IMM))

(2016/C 055/25)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju zahteve za odvzem imunitete Spirosu Danelisu, ki jo je dne 11. decembra 2012 posredoval namestnik tožilca Vrhovnega sodišča Helenske republike (ref. št. 4825/2012) v zvezi z odločitvijo kretskega tričlanskega

⁽¹⁾ Sodba z dne 12. maja 1964 v zadevi Wagner proti Fohrmann in Krier (101/63, [1964] Recueil, str. 387); sodba z dne 10. julija 1986 v zadevi Wybot proti Faure in drugi (149/85, [1986] Recueil, str. 2391); sodba z dne 15. oktobra 2008 v zadevi Mote proti Parlamentu (T-345/05, [2008] ZOdl., str. II-2849); sodba z dne 21. oktobra 2008 v združenih zadevah Marra proti De Gregorio in Clemente (C-200/07 in C-201/07, [2008] ZOdl., str. I-7929); sodba z dne 19. marca 2010 v zadevi Gollnisch proti Parlamentu (T-42/06, [2010] ZOdl., str. II-1135); sodba z dne 6. septembra 2011 v zadevi Patriciello (C-163/10, [2011] ZOdl., str. I-7565).

Torek, 21. maj 2013

pritožbenega sodišča z dne 9. in 16. oktobra 2012 (ref. št. 1382/2012) in ki je bila razglašena na plenarnem zasedanju 6. februarja 2013,

- po zagovoru Spirosa Danelisa v skladu s členom 7(3) Poslovnika,
 - ob upoštevanju člena 9 Protokola št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije, člena 6(2) Akta o volitvah poslancev Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami z dne 20. septembra 1976 in ob upoštevanju člena 62 ustave Helenske republike,
 - ob upoštevanju sodb Sodišča Evropske unije z dne 12. maja 1964, 10. julija 1986, 15. in 21. oktobra 2008, 19. marca 2010 in 6. septembra 2011 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju člena 6(2) in člena 7 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve (A7-0160/2013),
- A. ker je namestnik tožilca Vrhovnega sodišča Helenske republike zahteval odvzem poslanske imunitete poslancu Evropskega parlamenta Spirosu Danelisu v povezavi z morebitnim sodnim postopkom glede domnevnega kaznivnega dejanja;
- B. ker v skladu s členom 9 Protokola št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije poslanci Evropskega parlamenta uživajo na ozemlju svoje države imunitete, priznane članom parlamenta te države;
- C. ker se v skladu s členom 62 ustave Helenske republike poslancev v času njihovega mandata ne sme sodno preganjati, jim odvzeti prostost, jih zapreti ali drugače pripreti brez predhodne odobritve parlamenta.
- D. ker je Spiros Danelis obtožen krive ovadbe tretje osebe z namenom, da se proti tej osebi sproži sodni pregon, ter širjenja neresničnih trditvev o tretji osebi, ki bi lahko škodovala njeni časti in dobremu imenu, kljub temu, da je vedel, da so te trditve neresnične;
- E. ker se omenjene domnevne neresnične trditve in ovadbe nanašajo na prodajo plodov oljk in drugih dreves, ki jih je na razlaščenem zemljišču izruval podizvajalec, ki je izvajal javna dela v okviru gradnje jezusa v občini Hersonissos v prefekturi Heraklion, katere župan je bil Spiros Danelis;
- F. ker domnevna dejanja za namene člena 8 Protokola št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije ne predstavljajo mnenja ali glasu, ki bi ga poslanec Evropskega parlamenta izrekel pri opravljanju svojih dolžnosti;
- G. ker obtožba očitno ni povezana s položajem Spirosa Danelisa kot poslanca Evropskega parlamenta, temveč se nanaša na njegovo prejšnjo funkcijo župana Hersonissosa;
- H. ker ni razloga za sum, da gre za *fumus persecutionis*, zlasti ob upoštevanju, da Spiros Danelis še zdaleč ni edini obtoženi v tej zadevi;
1. se odloči odvzeti imuniteto Spirosu Danelisu;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj ta sklep in poročilo pristojnega odbora nemudoma posreduje tožilcu Vrhovnega sodišča Helenske republike in Spirosu Danelisu.

⁽¹⁾ Sodba z dne 12. maja 1964 v zadevi Wagner proti Fohrmann in Krier (101/63, [1964] Recueil, str. 387); sodba z dne 10. julija 1986 v zadevi Wybot proti Faure in drugi (149/85, [1986] Recueil, str. 2391); sodba z dne 15. oktobra 2008 v zadevi Mote proti Parlamentu (T-345/05, [2008] ZOdl., str. II-2849); sodba z dne 21. oktobra 2008 v združenih zadevah Marra proti De Gregorio in Clemente (C-200/07 in C-201/07, [2008] ZOdl., str. I-7929); sodba z dne 19. marca 2010 v zadevi Gollnisch proti Parlamentu (T-42/06, [2010] ZOdl., str. II-1135); sodba z dne 6. septembra 2011 v zadevi Patriciello (C-163/10, [2011] ZOdl., str. I-7565).

Torek, 21. maj 2013

P7_TA(2013)0207

Ustni predlogi sprememb in drugi ustni popravki (razlaga člena 156(6) Poslovnika)**Sklep Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o ustnih predlogih sprememb in drugih ustni popravkih (razlaga člena 156(6) Poslovnika)**

(2016/C 055/26)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju pisma predsednika Odbora za ustavne zadeve z dne 24. aprila 2013,
- ob upoštevanju člena 211 Poslovnika,

1. sklene, da se odstavku 6 člena 156 Poslovnika doda naslednja razlaga:

„Na predlog predsednika se ustni predlog spremembe ali vsak drugi ustni popravek obravnava na isti način kot predlog spremembe, ki ni razdeljen v vseh uradnih jezikih. Če ga predsednik na podlagi člena 157(3) obravnava kot dopustnega in če se mu ne nasprotuje v skladu s členom 156(6), se o njem glasuje v skladu z vzpostavljenim vrstnim redom glasovanja.

V odboru se število glasov, potrebnih za nasprotovanje glasovanju o takem predlogu spremembe ali popravku, določi na podlagi člena 196 proporcionalno glede na število, ki velja za plenarno sejo, in se po potrebi zaokroži navzgor.“

2. naroči svojemu predsedniku, naj ta sklep posreduje v vednost Svetu in Komisiji.

Torek, 21. maj 2013

III

(Pripravljalni akti)

EVROPSKI PARLAMENT

P7_TA(2013)0191

Sporazum med Evropsko unijo in Šrilanko o nekaterih vidikih zračnih prevozov ***

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo in vlado demokratične socialistične republike Šrilanke o nekaterih vidikih zračnih prevozov (15318/2012 – C7-0391/2012 – 2012/0018(NLE))

(Odobritev)

(2016/C 055/27)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (15318/2012),
 - ob upoštevanju Sporazuma med Evropsko unijo in vlado Demokratične socialistične republike Šrilanke o nekaterih vidikih zračnih prevozov (08176/2012),
 - ob upoštevanju prošnje za odobritev, ki jo je Svet podal v skladu s členom 100(2), točko (a) drugega pododstavka člena 218(6) in prvim pododstavkom člena 218(8) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C7-0391/2012),
 - ob upoštevanju člena 81 in člena 90(7) Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila Odbora za promet in turizem (A7-0169/2013),
1. odobri sklenitev sporazuma;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in vladi Demokratične socialistične republike Šrilanke.

P7_TA(2013)0192

Okrepljeno sodelovanje med Evropsko unijo in Evropsko organizacijo za varnost zračne plovbe ***

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo in Evropsko organizacijo za varnost zračne plovbe o splošnem okviru za okrepljeno sodelovanje (05822/2013 – C7-0044/2013 – 2012/0213(NLE))

(Odobritev)

(2016/C 055/28)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (05822/2013),

Torek, 21. maj 2013

- ob upoštevanju sklepa Sveta o podpisu Sporazuma med Evropsko unijo in Evropsko organizacijo za varnost zračne plovbe o splošnem okviru za okrepljeno sodelovanje v imenu Unije in o njegovi začasni uporabi (13792/2012)
- ob upoštevanju prošnje za odobritev, ki jo je Svet podal v skladu s členom 100(2) in točko (a) drugega pododstavka člena 218(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C7-0044/2013),
- ob upoštevanju člena 81 in člena 90(7) Poslovnika,
- ob upoštevanju priporočila Odbora za promet in turizem (A7-0157/2013),

1. odobri sklenitev sporazuma;
2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in Evropski organizaciji za varnost zračne plovbe.

P7_TA(2013)0193

Sprememba Uredbe (EGS, Euratom) št. 354/83 v zvezi z deponiranjem arhivskega gradiva institucij pri Evropskem univerzitetnem inštitutu v Firencah ***

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o osnutku uredbe Sveta o spremembi Uredbe (EGS, Euratom) št. 354/83 v zvezi z deponiranjem arhivskega gradiva institucij pri Evropskem univerzitetnem inštitutu v Firencah (06867/2013 – C7-0081/2013 – 2012/0221(APP))

(Posebni zakonodajni postopek – odobritev)

(2016/C 055/29)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka uredbe Sveta (06867/2013),
 - ob upoštevanju prošnje za odobritev, ki jo je Svet podal v skladu s členom 352 Pogodbe o delovanju Evropske unije (C7-0081/2013),
 - ob upoštevanju člena 81(1) Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila Odbora za kulturo in izobraževanje in mnenja Odbora za ustavne zadeve (A7-0156/2013),
1. odobri osnutek uredbe Sveta;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu, Komisiji in nacionalnim parlamentom.

Torek, 21. maj 2013

P7_TA(2013)0194

Obdobje za osme volitve poslancev Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami *

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o osnutku sklepa Sveta o določitvi obdobja za osme volitve poslancev Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami (07279/2013 – C7-0068/2013 – 2013/0802(CNS))

(Posvetovanje)

(2016/C 055/30)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka Sveta (07279/2013),
 - ob upoštevanju drugega pododstavka člena 11(2) Akta o volitvah poslancev Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami ⁽¹⁾, v skladu s katerim se je Svet posvetoval s Parlamentom (C7-0068/2013),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. novembra 2012 o volitvah v Evropski parlament leta 2014 ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju členov 55 in 46(1) Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ustavne zadeve (A7-0138/2013),
1. odobri osnutek Sveta;
 2. poziva Svet, naj obvesti Parlament, če namerava odstopiti od besedila, ki ga je odobril Parlament;
 3. poziva Svet, naj se ponovno posvetuje s Parlamentom, če namerava bistveno spremeniti besedilo, ki ga je odobril Parlament;
 4. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu ter v vednost vladam in parlamentom držav članic in Republike Hrvaške.

P7_TA(2013)0200

Dejavnosti iskanja, raziskovanja in izkoriščanja nafte in zemeljskega plina na morju *I**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varnosti dejavnosti iskanja, raziskovanja in izkoriščanja nafte in zemeljskega plina na morju (COM(2011) 0688 – C7-0392/2011 – 2011/0309(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(2016/C 055/31)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2011)0688),

⁽¹⁾ Akt, priložen Sklepu Sveta 76/787/ESPJ, EGS, Euratom z dne 20. septembra 1976 (UL L 278, 8.10.1976, str. 1), kakor je bil spremenjen s Sklepom Sveta 93/81/Euratom, ESPJ, EGS (UL L 33, 9.2.1993, str. 15) in Sklepom Sveta 2002/772/ES, Euratom (UL L 283, 21.10.2002, str. 1).

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0462.

Torek, 21. maj 2013

- ob upoštevanju členov 294(2) in 192(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija Parlamentu podala predlog (C7-0392/2011),
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 22. februarja 2012 ⁽¹⁾,
 - po posvetovanju z Odborom regij,
 - ob upoštevanju zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 6. marca 2013, da bo odobril stališče Parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za industrijo, raziskave in energetiko ter mnenj Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter Odbora za pravne zadeve (A7-0121/2013),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali ga nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P7_TC1-COD(2011)0309

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 21. maja 2013 z namenom sprejetja Direktive 2013/.../EU Evropskega parlamenta in Sveta o varnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju in spremembi Direktive 2004/35/ES

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Direktivi 2013/30/EU.)

⁽¹⁾ UL C 143, 22.5.2012, str. 107.

Sreda, 22. maj 2013

P7_TA(2013)0208

Osnutek protokola o uporabi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v Češki republiki (odobritev) ***

Sklep Evropskega parlamenta z dne 22. maja 2013 o predlogu Evropskega sveta, da se ne skliče konvencije za dodatek Protokola o uporabi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v Češki republiki k Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije (00091/2011 – C7-0386/2011 – 2011/0818(NLE))

(Odobritev)

(2016/C 055/32)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju pisma češke vlade Svetu z dne 5. septembra 2011 o osnutku protokola o uporabi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v Češki republiki,
- ob upoštevanju pisma predsednika Evropskega sveta predsedniku Evropskega parlamenta z dne 25. oktobra 2011 o osnutku protokola o uporabi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v Češki republiki,
- ob upoštevanju prošnje za odobritev, ki jo je Evropski svet predložil Parlamentu v skladu z drugim pododstavkom člena 48(3) Pogodbe o Evropski uniji, v kateri Evropski svet predlaga, da se ne skliče konvencije (C7-0386/2011),
- ob upoštevanju člena 6(1) Pogodbe o Evropski uniji in Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina),
- ob upoštevanju sklepov srečanja voditeljev držav ali vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Evropskega sveta 29. in 30. oktobra 2009,
- ob upoštevanju členov 74a in 81(1) Poslovnika,
- ob upoštevanju priporočila Odbora za ustavne zadeve (A7-0282/2012),

ker:

- A. je osnutek Listine oblikovala konvencija, ki je potekala med 17. decembrom 1999 in 2. oktobrom 2000 ter združevala predstavnike Parlamenta, držav članic, nacionalnih parlamentov in Komisije. Listina je bila razglašena 7. decembra 2000, njeno besedilo pa je bilo prilagojeno 12. decembra 2007 v Strasbourgu;
- B. je druga konvencija potekala med 22. februarjem 2002 in 18. julijem 2003, da bi pripravila osnutek pogodbe o ustavi za Evropo, katerega vsebina je bila pretežno vključena v Lizbonsko pogodbo, ki je začela veljati 1. decembra 2009;
- C. sta bili obe konvenciji sklicani, da bi odgovorili na pomembna vprašanja glede ustavne ureditve Unije, vključno s sprejetjem zavezujočega besedila, v katerem bi bile določene temeljne pravice in načela, ki jih priznava Unija;
- D. glede na povedano ni potreben sklic konvencije, da bi se preučil predlog, po katerem se Protokol št. 30 o uporabi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah na Poljskem in v Združenem kraljestvu razširi na Češko republiko, saj bi bil učinek tega predloga, če bi ga ta sploh imel, omejen;

Sreda, 22. maj 2013

1. odobri predlog Evropskega sveta, da se ne skliče konvencija;
2. naroči svojemu predsedniku, naj ta sklep posreduje Evropskemu svetu, Svetu, Komisiji in nacionalnim parlamentom.

P7_TA(2013)0209

Osnutek protokola o uporabi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v Češki republiki (posvetovanje) *

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. maja 2013 o osnutku protokola o uporabi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v Češki republiki (člen 48(3) Pogodbe o Evropski uniji) (00091/2011 – C7-0385/2011 – 2011/0817(NLE))

(2016/C 055/33)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju pisma češke vlade Svetu z dne 5. septembra 2011 o osnutku protokola o uporabi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina) v Češki republiki,
- ob upoštevanju pisma predsednika Evropskega sveta predsedniku Evropskega parlamenta z dne 25. oktobra 2011 glede osnutka protokola o uporabi Listine v Češki republiki,
- ob upoštevanju prvega pododstavka člena 48(3) Pogodbe o Evropski uniji (PEU), v skladu s katerim se je Evropski svet posvetoval z Evropskim parlamentom (C7-0385/2011),
- ob upoštevanju člena 6(1) PEU in Listine,
- ob upoštevanju Protokola št. 30 o uporabi Listine o temeljnih pravicah Evropske unije na Poljskem in v Združenem kraljestvu, ki je priložen PEU in Pogodbi o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju sklepov srečanja voditeljev držav ali vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Evropskega sveta 29. in 30. oktobra 2009 ,
- ob upoštevanju izjav o Listini, priloženih Sklepnim listini medvladne konference, ki je sprejela Lizbonsko pogodbo, podpisano 13. decembra 2007, zlasti izjave št. 1, ki so jo podpisale vse države članice, izjave št. 53 Češke republike ter izjav št. 61 in št. 62 Republike Poljske,
- ob upoštevanju resolucije 330, sprejete na 12. zasedanju Češkega senata 6. oktobra 2011,
- ob upoštevanju člena 74a Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za ustavne zadeve (A7-0174/2013),

ker:

- A. so se voditelji držav ali vlad, ki so se sestali v okviru Evropskega sveta 29. in 30. oktobra 2009, dogovorili, da bodo ob sklenitvi naslednje pristopne pogodbe in v skladu s svojimi ustavnimi pravili Pogodbama dodali protokol o uporabi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v Češki republiki,
- B. je češka vlada 5. septembra 2011 s pismom svojega stalnega predstavnika Svetu v skladu s členom 48(2) PEU predložila predlog za spremembo Pogodb v zvezi z vključitvijo protokola o uporabi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v Češki republiki,

Sreda, 22. maj 2013

- C. je Svet 11. oktobra 2011 Evropskemu svetu v skladu s členom 48(2) PEU predložil predlog za spremembo Pogodb, ki se nanaša na vključitev protokola o uporabi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v Češki republiki,
- D. se je v skladu s prvim pododstavkom člena 48(3) PEU Evropski svet posvetoval s Parlamentom o tem, ali bi bilo treba proučiti predloge sprememb,
- E. v skladu s členom 6(1) PEU Evropska unija pravicam, svoboščinam in načelom iz Listine priznava enako pravno veljavo in zavezujočo naravo kot Pogodbama,
- F. so protokoli, dodani k Pogodbama, njun sestavni del in zato dodatni protokol o posebnih pravilih glede uporabe delov prava Unije v državah članicah zahteva revizijo Pogodb,
- G. v skladu z drugim pododstavkom člena 6(1) PEU Listina v nobenem pogledu ne razširja pristojnosti Unije, ki so določene v Pogodbah,
- H. so v skladu s členom 51 Listine določbe Listine naslovljene na institucije, organe, urade in agencije Unije ob spoštovanju načela subsidiarnosti, na države članice pa samo, kadar izvajajo pravo Unije. Te institucije, organi, uradi in agencije morajo zato spoštovati pravice in načela ter spodbujati uporabo Listine v skladu s svojimi pristojnostmi in ob spoštovanju meja pristojnosti, ki so Uniji dodeljene s Pogodbama. Izjava št. 1 potrjuje, da Listina ne razširja področja uporabe prava Unije čez pristojnosti Unije, niti ne ustvarja novih pristojnosti ali nalog Unije, kakor tudi ne spreminja pristojnosti in nalog, opredeljenih s Pogodbama,
- I. je v odstavku 2 izjave št. 53 Češke republike navedeno, da Listina „ne zožuje področja uporabe nacionalnega prava in ne omejuje sedanjih pristojnosti nacionalnih organov na tem področju“, iz česar izhaja, da je celovitost pravnega reda Češke republike zagotovljena brez uporabe dodatnega instrumenta,
- J. na podlagi znanstvenih dokazov in sodne prakse Protokol št. 30 Republike Poljske in Združenega kraljestva ne izvzema iz zavezujočih določb Listine, ne dopušča možnosti neuporabe ter ne spreminja Listine in pravnega položaja, ki bi prevladal, če tega protokola ne bi bilo ⁽¹⁾. Njegov edini učinek je ustvarjanje pravne negotovosti, ne le na Poljskem in v Združenem kraljestvu, temveč tudi v drugih državah članicah,
- K. je pomembna funkcija Listine povečevanje pomembnosti temeljnih pravic in zagotavljanje njihove večje prepoznavnosti, vendar Protokol št. 30 povečuje pravno negotovost in politično zmedo, s čimer spodkopava prizadevanja Unije za zagotovitev in ohranjanje enako visoke in enakovredne stopnje varovanja pravic,
- L. če naj se razlaga, da ima protokol št. 30 učinek omejevanja obsega ali veljavnosti določb Listine, bi bil rezultat zmanjšanje varovanja temeljnih pravic in svoboščin ljudi na Poljskem, v Združenem kraljestvu in v prihodnosti tudi v Češki republiki,
- M. je češki parlament ratificiral Lizbonsko pogodbo točno tako, kot je bila podpisana, brez pridržkov ali pogojev glede popolnega spoštovanja Listine s strani Češke republike ⁽²⁾,
- N. je Češki senat v resoluciji 330 z dne 6. oktobra 2011 nasprotoval uporabi Protokola št. 30 v Češki republiki z utemeljitvijo, da bi njegova uporaba zmanjšala standarde varovanja temeljnih pravic in svoboščin čeških državljanov. Prav tako je češki senat postavil pod vprašaj nejasne ustavne okoliščine, v katerih je predsednik republike vprašanje prvič postavil, in sicer šele zatem, ko je parlament Lizbonsko pogodbo že ratificiral,

⁽¹⁾ Sodba Sodišča Evropske unije z dne 21. decembra 2011 v združenih zadevah C-411/10 in C-493/10, zlasti odstavek 120.

⁽²⁾ Češka poslanska zbornica je ratificirala Lizbonsko pogodbo 18. februarja 2009, Češki senat pa 9. maja 2009.

Sreda, 22. maj 2013

- O. je češko ustavno sodišče v letih 2008 in 2009 zavrnilo dve peticiji ter ugotovilo, da je Lizbonska pogodba v celoti v skladu s češkim ustavnim pravom, vendar ni mogoče izključiti možnosti, da bo pri istem sodišču vložena peticija proti predlagani spremembi Pogodb,
- P. je Parlament v duhu iskrenega sodelovanja zavezan, da Evropskemu svetu poda svoje mnenje o vseh predlaganih spremembah Pogodb, ne glede na njihov pomen, vendar nikakor ni zavezan, da z Evropskim svetom soglaša,
- Q. še vedno obstaja dvom o pripravljenosti češkega parlamenta, da zagotovi ratifikacijo novega protokola, katerega namen je razširitev uporabe Protokola št. 30 na Češko republiko; če bi Evropski svet sklenil preučiti predlagano spremembo, bi bilo bolje, če druge države članice ne začnejo svojih ratifikacijskih postopkov, preden Češka republika ne zaključi svojega,
1. poziva Evropski svet, naj ne preuči predlagane spremembe Pogodb;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo kot stališče Parlamenta posreduje Evropskemu svetu, Svetu, Komisiji, vladi in parlamentu Češke republike ter parlamentom drugih držav članic.

P7_TA(2013)0210

Vzajemno priznavanje zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah *I**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. maja 2013 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzajemnem priznavanju zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah (COM(2011)0276 – C7-0128/2011 – 2011/0130(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(2016/C 055/34)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2011)0276),
- ob upoštevanju člena 294(2) in točk a, e in f člena 81(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C7-0128/2011),
- ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 16. februarja 2012 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 8. marca 2013, da bo Svet odobril stališče Parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,
- ob upoštevanju skupne razprave Odbora za pravne zadeve in Odbora za pravice žensk in enakost spolov v skladu s členom 51 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve in Odbora za pravice žensk in enakost spolov ter mnenja Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A7-0126/2013),

⁽¹⁾ UL C 113, 18.4.2012, str. 56.

Sreda, 22. maj 2013

1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P7_TC1-COD(2011)0130

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 22. maja 2013 z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. .../2013 Evropskega parlamenta in Sveta o vzajemnem priznavanju zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Uredbi (EU) št. 606/2013.)

P7_TA(2013)0211

Sporazum med Evropsko unijo in Kanado o carinskem sodelovanju pri varnosti dobavne verige ***

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. maja 2013 o osnutku sklepa Sveta o sprejetju Sporazuma med Evropsko unijo in Kanado o carinskem sodelovanju pri varnosti dobavne verige (11362/2012–C7-0078/2013 – 2012/0073(NLE))

(Odobritev)

(2016/C 055/35)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (11362/2012),
- ob upoštevanju osnutka Sporazuma med Evropsko unijo in Kanado o carinskem sodelovanju pri varnosti dobavne verige (11587/2012),
- ob upoštevanju prošnje za odobritev, ki jo je Svet podal v skladu s prvim pododstavkom člena 207(4) in točko (a) drugega pododstavka člena 218(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C7-0078/2013),
- ob upoštevanju člena 81 in člena 90(7) Poslovnika,
- ob upoštevanju priporočila Odbora za mednarodno trgovino (A7-0152/2013),

1. odobri sklenitev sporazuma;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter Kanade.
-

Sreda, 22. maj 2013

P7_TA(2013)0212

Evropski bančni organ in bonitetni nadzor kreditnih institucij *I**

Spremembe Evropskega parlamenta, sprejete dne 22. maja 2013, k predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) v zvezi z njeno povezavo z Uredbo Sveta (EU) št. .../... o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (COM(2012)0512 – C7-0289/2012 – 2012/0244(COD)) ⁽¹⁾

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(2016/C 055/36)

[Sprememba 2]

SPREMEMBE EVROPSKEGA PARLAMENTA (*)

k predlogu Komisije

UREDBA (EU) ŠT. ... 2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) v zvezi z njeno povezavo z Uredbo Sveta (EU) št. .../... o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Vodje držav ali vlad euroobmočja so 29. junija 2012 Komisijo pozvali, da predloži predloge za vzpostavitev enotnega nadzornega mehanizma, ki vključuje Evropsko centralno banko (ECB). Evropski svet je v sklepih z dne 29. junija 2012 predsednika Evropskega sveta pozval, naj v tesnem sodelovanju s predsednikom Komisije,

⁽¹⁾ Zadeva je bila v skladu z drugim pododstavkom člena 57(2) Poslovnika vrnjena pristojnemu odboru v ponovno obravnavo (A7-0393/2012).

(*) Spremembe: krepki ležeči tisk označuje novo ali spremenjeno besedilo, simbol ■ pa tiste dele besedila, ki so bili črtani.

⁽¹⁾ UL C 11, 15.1.2013, str. 34.

⁽²⁾ UL C 30, 1.2.2013, str. 6.

Sreda, 22. maj 2013

predsednikom Euroskupine in predsednikom ECB oblikuje natančen časovni načrt za vzpostavitev prave ekonomske in monetarne unije, ki bo vključevala konkretne predloge za ohranjanje enotnosti in celovitosti enotnega trga finančnih storitev.

- (2) Določba o enotnem nadzornem mehanizmu je prvi korak na poti k ustanovitvi evropske bančne unije na podlagi resnično enotnih pravil za finančne storitve **in novih okvirov za zajamčene vloge** in reševanje.
- (3) Za vzpostavitev enotnega nadzornega mehanizma Uredba Sveta (EU) št. .../... [Uredba 127(6)] v državah članicah, katerih valuta je euro, prenaša posebne naloge, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na ECB. Druge države članice se lahko odločijo za tesno sodelovanje z ECB.
- (4) Prenos nadzornih nalog na ECB v bančnem sektorju za del držav članic Unije ne bi smel v nobenem primeru ovirati delovanja enotnega trga na področju finančnih storitev. **Zaradi tega bi moral Evropski bančni organ (EBA) ohraniti svojo vlogo in obdržati vse svoje pristojnosti in naloge: še naprej bi moral oblikovati enotna pravila, ki bi veljala za vse države članice, in prispevati k njihovemu usklajenemu izvajanju ter krepiti zblíževanje nadzornih praks v vsej Uniji.**
 - (4a) **Bančna unija bi morala nujno vsebovati mehanizme demokratične odgovornosti.**
 - (4b) **Organ EBA bi moral pri izvajanju nalog, ki so nanj prenesene, in brez poseganja v cilj zagotavljanja varnosti in trdnosti kreditnih institucij, v celoti upoštevati raznolikost kreditnih institucij ter njihovo velikost in poslovne modele, pa tudi sistemske prednosti, ki jih ima raznolikost evropskega bančnega sektorja.**
 - (4c) **Za spodbujanje najboljših nadzornih praks na notranjem trgu je bistvenega pomena, da se enotnim pravilom priloži evropski nadzorni priročnik o nadzoru finančnih institucij, ki ga pripravi EBA v posvetovanju s pristojnimi organi. Nadzorni priročnik bi moral opredeliti najboljše prakse v vsej Uniji v zvezi z nadzornimi metodologijami in postopki, da bi se spoštovala temeljna mednarodna načela in načela Unije. Priročnik ne bi smel biti zasnovan v obliki zakonsko zavezujočih aktov in ne bi smel omejevati nadzora na podlagi presoje. Pokrivati bi moral vsa področja, ki so v okviru pristojnosti organa EBA, vključno s področjema varstva potrošnikov in boja proti pranju denarja, kolikor je to mogoče. Določati bi moral načine merjenja in metodologije za oceno tveganja, prepoznavanje zgodnjih opozorilnih znakov ter merila za nadzorne ukrepe. Ta priročnik bi morali uporabljati pristojni organi. Rabo priročnika bi bilo treba obravnavati kot pomemben element pri oceni zblíževanja nadzornih praks in medsebojnem strokovnem pregledu iz te uredbe.**
 - (4d) **Zahteve EBA po informacijah bi morale bi ustrezno utemeljene in obrazložene. Ugovori glede skladnosti posamezne zahteve EBA po informacijah z zahtevami iz te uredbe bi bilo treba podati v skladu z ustreznimi postopki. Ugovor naslovnika zahteve ne bi smel odvezovati od predložitve informacij. Sodišče Evropske unije bi moralo biti pristojno, da bi v skladu s postopki iz Pogodbe odločilo, ali je posamezna zahteva EBA po informacijah skladna z zahtevami iz te uredbe.**
 - (4e) **Organ EBA bi moral imeti možnost, da bi v skladu s pogoji iz te Uredbe od finančne institucije zahteval informacije v zvezi z vsemi informacijami, do katerih ima ta institucija zakonit dostop, vključno z informacijami, s katerimi razpolagajo osebe, ki so od zadevne finančne institucije prejele plačilo za izvajanje ustreznih dejavnosti, revizijami, ki so jih za zadevno finančno institucijo pripravili zunanji revizorji, ter izvodi ustreznih dokumentov, poslovnih knjig in evidenc.**
 - (4f) **Zavarovati je treba enotni trg in kohezijo Unije. V zvezi s tem bi bilo treba pozorno obravnavati vprašanja, kot je ureditev upravljanja in glasovanja v EBA, ter zagotoviti enako obravnavo držav članic, udeleženih v enotnem mehanizmu nadzora (SSM, Single Supervisory Mechanism), in drugih držav članic.**
- (4 g) **Ob upoštevanju tega, da je bil organ EBA, v katerem enakopravno sodelujejo vse države članice, ustanovljen s ciljem razviti enotna pravila in prispevati k njihovi usklajeni uporabi ter okrepiti usklajenost nadzornih praks v Uniji, in z ozirom na vzpostavitev enotnega nadzornega mehanizma z vodilno vlogo ECB, bi moral ta organ razpolagati z ustreznimi instrumenti, s katerimi bo lahko učinkovito izvajal dodeljene naloge v zvezi s celovitostjo enotnega trga.**

Sreda, 22. maj 2013

- (5) Ob upoštevanju nadzornih nalog, ki se na ECB prenesejo z Uredbo Sveta (EU) št. .../... [Uredba 127(6)], bi morale biti EBA omogočeno opravljati naloge tudi v zvezi z ECB **na enak način kot v zvezi z drugimi pristojnimi organi. Zlasti da** bi se ohranila učinkovitost obstoječih mehanizmov za reševanje sporov in ukrepov v izrednih razmerah, bi jih bilo treba **ustrezno prilagoditi.** ■
- (5a) **Da bi organ EBA lahko opravljal naloge podpore in usklajevanja, bi moral biti v celoti obveščen o vsakem pomembnem razvoju dogodkov in kot opazovalec povabljen na vsako pomembno srečanje zadevnih pristojnih nadzornih organov. To vključuje tudi pravico do udeležbe v razpravi in drugih načinov sodelovanja.**
- (6) Da se zagotovi, da se ustrezno upoštevajo interesi vseh držav članic in se omogoči ustrezno delovanje EBA, da se ohrani in okrepi notranji trg na področju finančnih storitev, bi bilo treba prilagoditi način glasovanja v odboru nadzornikov ■ .
- (7) Odločitve, ki se nanašajo na kršitve prava Unije in reševanje sporov, bi morala preučiti neodvisna skupina, sestavljena iz članov odbora nadzornikov z glasovalno pravico, ki nimajo nikakršnih navzkrižij interesov, imenuje pa jih odbor nadzornikov. Odločitve, ki jih odboru nadzornikov predlaga skupina, bi ■ morale **biti sprejete z navadno večino** ■ članov **odbora nadzornikov iz držav članic, ki so udeležene v SSM, in z navadno večino članov iz držav članic, ki niso udeležene v SSM.**
- (7a) **Odločitve glede ukrepov v izrednih razmerah bi moral odbor nadzornikov sprejemati z navadno večino, ki bi morala vključevati navadno večino članov iz držav članic, udeleženih v SSM, in navadno večino članov iz držav članic, ki niso udeležene v SSM.**
- (7b) **Odločitve glede aktov iz členov 10 do 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter ukrepov in odločitev, sprejetih na podlagi tretjega pododstavka člena 9(5) in poglavja VI navedene uredbe, bi moral odbor nadzornikov sprejemati s kvalificirano večino, ki bi morala vključevati navadno večino članov iz držav članic, ki so udeležene v SSM, in navadno večino članov iz držav članic, ki niso udeležene v SSM.**
- (8) ■ EBA bi moral pripraviti poslovnik skupine, ki zagotavlja njeno neodvisnost in objektivnost.
- (9) Sestava upravnega odbora bi morala biti uravnotežena, zagotovljena pa bi morala biti tudi ustrezna zastopanost držav članic, ki v SSM niso udeležene.
- (9a) **Pri imenovanju članov notranjih teles in odborov EBA bi bilo treba zagotoviti geografsko ravnovesje med državami članicami.**
- (10) Da se zagotovita pravilno delovanje EBA in ustrezna zastopanost vseh držav članic, bi se po ustreznem času morala opraviti **pregled in** revizija načinov glasovanja, sestave upravnega odbora in sestave neodvisne skupine, pri čemer bi se morali upoštevati morebitne pridobljene izkušnje in prihodnji razvoj dogodkov.
- (10a) **Nobena država članica ali skupina držav članic ne bi smela biti kot kraj izvajanja finančnih storitev ne neposredno ne posredno diskriminirana.**
- (10b) **Organu EBA bi bilo treba zagotoviti primerno financiranje in človeške vire za ustrezno izpolnjevanje dodatnih nalog, ki so mu bile dodeljene s to uredbo. V ta namen bi morali pri postopku za vzpostavitev, izvajanje in nadziranje njegovega proračuna iz členov 63 in 64 Uredbe (EU) št. 1093/2010 te naloge ustrezno upoštevati. Organ EBA bi moral zagotoviti doseganje najboljših standardov učinkovitosti.**

Sreda, 22. maj 2013

- (11) Ker ciljev te uredbe, tj. zagotovitve visoke **ravni** učinkovite in usklajene **bonitetne** ureditve in nadzora v **vseh državah članicah**, zaščite celovitosti, učinkovitosti in pravilnega delovanja **notranjega trga** in ohranjanja stabilnosti finančnega sistema, države članice ne morejo doseči zadovoljivo in ker se te cilje zaradi obsega ukrepov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega okvirov, potrebnih za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) št. 1093/2010 se spremeni:

-1. Člen 1 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Organ deluje v okviru pooblastil, podeljenih s to uredbo, ter v okviru področja uporabe Direktive 2006/48/ES, Direktive 2006/49/ES, Direktive 2002/87/ES, Uredbe (ES) št. 1781/2006, Direktive 94/19/ES in, kadar se ti akti uporabljajo za kreditne in finančne institucije ter pristojne organe, ki jih nadzorujejo, v okviru ustreznih delov Direktive 2005/60/ES, Direktive 2002/65/ES, Direktive 2007/64/ES in Direktive 2009/110/ES, vključno z vsemi direktivami, uredbami in sklepi, ki temeljijo na teh aktih, ter v okviru vsakega drugega pravno zavezujočega akta Unije, ki na Organ prenaša naloge. Organ deluje tudi v skladu z Uredbo Sveta ... [o prenosu posebnih nalog na ECB].“;

(b) v odstavku 5 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„V ta namen Organ prispeva k dosledni, uspešni in učinkoviti uporabi aktov iz odstavka 2, spodbuja zblíževanje nadzora, pripravi mnenja za Evropski parlament, Svet in Komisijo ter opravlja ekonomske analize trgov, da bi spodbudil uresničevanje ciljev Organa.“;

(c) v odstavku 5 se četrti pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Organ pri opravljanju svojih nalog deluje neodvisno in objektivno ter nediskriminacijsko v interesu Unije kot celote.“;

-1a. V členu 2(2) se točka (f) nadomesti z naslednjim:

„(f) pristojni ali nadzorni organi, kakor so določeni v aktih Unije iz člena 1(2) te uredbe, vključno z Evropsko centralno banko za naloge, ki so ji dodeljene v Uredbi Sveta (EU) št.[o prenosu posebnih nalog na ECB], Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010.“;

-1b. Člen 3 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 3

Odgovornost Organov

Organi iz člena 2(a) do (d) so odgovorni Evropskemu parlamentu in Svetu. ECB je odgovorna Evropskemu parlamentu in Svetu pri izvajanju nadzornih nalog, ki so ji dodeljene v uredbi [uredba Sveta na podlagi člena 127 (6) PDEU], v skladu s to uredbo.“;

Sreda, 22. maj 2013

1. V členu 4(2) se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) pristojne organe, kakor so opredeljeni v direktivah 2006/48/ES in 2006/49/ES, vključno z ECB za zadeve, povezane z nalogami, ki se nanjo prenesejo z Uredbo Sveta (EU) št. .../... (*) [127(6) PDEU Uredba Sveta], Direktivi 2007/64/ES ter kot se nanje sklicuje Direktiva 2009/110/ES.

(*) UL L ..., ..., str. ...“

1a. Člen 8 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Organ ima naslednje naloge:

- (a) prispeva k oblikovanju visoko kakovostnih skupnih regulativnih in nadzornih standardov in praks, zlasti s pripravo mnenj za institucije Unije ter z oblikovanjem smernic, priporočil in osnutkov regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov in drugih odločitev, ki temeljijo na zakonodajnih aktih Unije iz člena 1 (2);
- (ab) oblikuje in sproti posodablja evropski nadzorni priročnik o nadzoru finančnih institucij v celotni Uniji, pri čemer med drugim upošteva spreminjajoče se poslovne prakse in poslovne modele finančnih institucij. Evropski nadzorni priročnik vsebuje najboljše nadzorne prakse na področju metodologij in postopkov;
- (b) prispeva k dosledni uporabi pravno zavezujočih aktov Unije, zlasti s prizadevanjem za skupno kulturo na področju nadzora, zagotavljanjem usklajene, uspešne in učinkovite uporabe aktov iz člena 1(2), preprečevanjem regulativne arbitraže, posredovanjem in reševanjem sporov med pristojnimi organi, zagotavljanjem učinkovitega in skladnega nadzora nad finančnimi institucijami, zagotavljanjem skladnega delovanja kolegijev nadzornikov in sprejemanjem ukrepov, med drugim tudi v izrednih razmerah;
- (c) omogoča lažje prenose nalog in pristojnosti med pristojnimi organi;
- (d) tesno sodeluje z Evropskim odborom za sistemska tveganja (ESRB), zlasti ESRB posreduje informacije, potrebne za opravljanje njegovih nalog ter z zagotavljanjem ustreznega upoštevanja opozoril in priporočil ESRB;
- (e) pripravlja in izvaja analize medsebojnih strokovnih pregledov pristojnih organov, vključno z izdajanjem smernic in priporočil ter opredeljevanjem najboljših praks, da se okrepi usklajenost rezultatov nadzora;
- (f) v okviru svoje pristojnosti spremlja in ocenjuje razvoj dogodkov na trgu, po potrebi tudi trende kreditiranja, zlasti gospodinjstev ter malih in srednjih podjetij;
- (g) opravlja ekonomske analize trgov za obveščenost pri opravljanju nalog Organa;
- (h) spodbuja varstvo vlagateljev in investitorjev;
- (i) v skladu s členi 21 do 26 spodbuja skladno in dosledno delovanje kolegijev nadzornikov, spremljanje, ocenjevanje in merjenje sistemskega tveganja, razvijanje ter usklajevanje načrtov reševanja in sanacije, zagotavljanje visoke ravni zaščite vlagateljev in investitorjev po vsej Uniji in razvoju metod za saniranje finančnih institucij v težavah ter oceno potreb po ustreznih finančnih instrumentih, da bi okrepil sodelovanje med pristojnimi organi, vključenimi v upravljanje krize v čezmejnih institucijah, ki bi lahko pomenile sistemsko tveganje;
- (j) izpolnjuje vse druge posebne naloge iz te uredbe ali iz drugih zakonodajnih aktov;

Sreda, 22. maj 2013

(k) *na svoji spletni strani objavlja in redno posodablja informacije o področju svojega delovanja, zlasti, v okviru svojih pristojnosti, o registriranih finančnih institucijah, da se zagotovi, da so informacije lahko dostopne javnosti;*

1a. *Organ pri opravljanju svojih nalog v skladu s to uredbo:*

(a) *uporabi vse pristojnosti, ki jih ima na razpolago;*

(b) *brez poseganja v cilj zagotavljanja varnosti in trdnosti kreditnih institucij v celoti upošteva različne vrste, poslovne modele in velikost kreditnih institucij.“;*

(b) *v odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:*

„Organ pri opravljanju nalog iz odstavka 1 in izvajanju pooblastil iz tega odstavka ustrezno upošteva načela boljše regulacije, vključno z rezultati analize stroškov in koristi, pripravljene v skladu z zahtevami te uredbe.“;

1b. *Člen 9 se spremeni:*

(a) *odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:*

„4. Organ kot svoj sestavni del ustanovi odbor za finančne inovacije, ki združuje vse zadevne pristojne [...] nadzorne organe, da bi vzpostavil usklajen pristop za regulativno in nadzorno obravnavo novih ali inovativnih finančnih dejavnosti ter da bi za Organ pripravljala mnenja, namenjena za predložitev Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji.“;

(b) *v odstavku 5 se četrti pododstavek nadomesti z naslednjim:*

„Organ lahko tudi oceni potrebo po prepovedi ali omejitvi nekaterih vrst finančnih dejavnosti in po potrebi obvesti Komisijo in pristojne organe, da bi se olajšalo sprejetje tovrstnih prepovedi ali omejitev.“;

2. *Člen 18 se spremeni:*

(a) *odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:*

„1. V primeru neugodnega razvoja, ki lahko resno ogrozi pravilno delovanje in celovitost finančnih trgov ali stabilnost finančnega sistema v Uniji kot celote ali njegovega dela, Organ aktivno spodbuja in po potrebi usklajuje ukrepe ustreznih pristojnih nadzornih organov.

Da bi Organ lahko opravljal navedene naloge spodbujanja in usklajevanja, mora biti v celoti obveščen o vsakem relevantnem premiku in kot opazovalec povabljen na vsako relevantno srečanje relevantnih pristojnih nadzornih organov.“;

(b) *odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:*

„3. Kadar Svet sprejme odločitev na podlagi odstavka 2 in v izjemnih primerih, kadar je nujno usklajeno ukrepanje pristojnih organov v odziv na neugoden razvoj dogodkov, ki bi lahko resno ogrozili pravilno delovanje in celovitost finančnih trgov ali stabilnost celotnega ali dela finančnega sistema v Uniji, lahko Organ sprejme individualne odločitve, s katerimi od pristojnih organov zahteva sprejetje potrebnih ukrepov v skladu z zakonodajo iz člena 1(2) za obvladovanje vseh takih dogodkov, tako da se zagotovi, da finančne institucije in pristojni organi izpolnjujejo zahteve, določene v navedeni zakonodaji.“;

Sreda, 22. maj 2013

3. V členu 19(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„1. Brez poseganja v pooblastila iz člena 17 lahko Organ, kadar se pristojni organ ne strinja s postopkom ali vsebino ukrepanja ali neukrepanja drugega pristojnega organa v primerih, opredeljenih v aktih iz člena 1(2), na zahtevo enega ali več zadevnih pristojnih organov v skladu s postopkom iz odstavkov 2 do 4 tega člena organom pomaga pri doseganju dogovora.“;

■

- 3a. Za členom 20 se vstavi naslednji člen:

„Člen 20a

Zbliževanje drugega stebra

Da bi v Uniji vzpostavili trdne nadzorne standarde, Organ v okviru svojih pristojnosti v skladu z Direktivo št. .../... EU [CRD4] spodbuja zbliževanje nadzorniškega pregleda in postopka vrednotenja („drugi stebel“).“;

- 3b. Člen 21 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Organ v okviru svojih pristojnosti spodbuja učinkovito, uspešno in usklajeno delovanje kolegijev nadzornikov iz Direktive 2006/48/ES ter krepi skladnost uporabe prava Unije med kolegiji nadzornikov. Da bi zbližali najboljše nadzorne prakse, Organ spodbuja skupne nadzorne načrte in skupne preglede, njegovo osebje pa lahko sodeluje pri dejavnostih kolegijev nadzornikov, vključno s pregledi na kraju samem, ki jih skupno izvedeta dva ali več pristojnih organov.“;

(b) prvi pododstavek odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Organ ima vodilno vlogo pri zagotavljanju skladnega delovanja kolegijev nadzornikov za čezmejne institucije v Uniji, pri čemer upošteva sistemsko tveganje, ki ga predstavljajo finančne institucije iz člena 23, ter po potrebi sklicuje seje posameznih kolegijev.“;

- 3c. V členu 22 se po odstavku 1 vstavi naslednji odstavek:

„1a. Organ vsaj enkrat letno razmisli, ali bi bilo ustrezno oceniti prilagodljivost finančnih institucij na ravni celotne Unije v skladu s členom 32 ter o svojih premislekih obvesti Evropski parlament, Svet in Komisijo. Če je takšna ocena opravljena, Organ zagotovi razkritje rezultatov posameznih udeleženih finančnih institucij, če meni, da je to ustrezno ali primerno.“;

- 3d. V členu 25 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Organ dejavno prispeva in sodeluje pri razvoju in usklajevanju učinkovitih, skladnih in posodobljenih načrtov sanacije in reševanja finančnih institucij. Če je tako predvideno v zakonodajnih aktih iz člena 1(2), Organ tudi pomaga pri oblikovanju postopkov za izredne razmere in preventivnih ukrepov za zmanjšanje sistemskega vpliva morebitnih napak.“;

- 3e. V členu 27(2) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„2. Organ zagotovi svojo oceno potrebe po sistemu doslednih, učinkovitih in verodostojnih mehanizmov financiranja z ustreznimi finančnimi instrumenti, povezanimi s sklopom usklajenih ureditev za krizno upravljanje.“;

- 3f. V členu 29(2) se doda naslednji pododstavek:

„Zaradi oblikovanja skupne kulture na področju nadzora Organ oblikuje in sproti posodablja evropski nadzorni priročnik o nadzoru finančnih institucij v celotni Uniji, pri čemer med drugim upošteva spreminjajoče se poslovne prakse in poslovne modele finančnih institucij. Evropski nadzorni priročnik vsebuje najboljše nadzorne prakse v na področju metodologij in postopkov.“;

Sreda, 22. maj 2013

3 g. V členu 30 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Organ lahko na podlagi medsebojnega strokovnega pregleda izdaja smernice in priporočila v skladu s členom 16. Pristojni organi si v skladu s členom 16(3) prizadevajo upoštevati te smernice in priporočila. Organ pri pripravi osnutkov regulativnih ali izvedbenih tehničnih standardov v skladu s členi od 10 do 15 upošteva izid medsebojnega strokovnega pregleda in vse morebitne druge informacije, pridobljene med izvajanjem svojih nalog, da zagotovi zblížanje standardov in najbolj kakovostnih praks.

3a. Organ naslovi mnenje na Komisijo vsakič, ko medsebojni strokovni pregled ali kak drug podatek, pridobljen pri izvajanju njegovih nalog, pokaže, da je za zagotovitev nadaljnje harmonizacije opredelitev in pravil v zvezi z boniteto nujna zakonodajna pobuda.“;

3h. V členu 31 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Organ spodbuja usklajene odzive Unije med drugim z:

- (a) olajšanjem izmenjave informacij med pristojnimi organi;
- (b) ugotavljanjem obsega in po potrebi preverjanjem zanesljivosti informacij, ki bi jih bilo treba dati na voljo vsem zadevnim pristojnim organom;
- (c) izvajanjem nezavezujočega posredovanja na zahtevo pristojnih organov ali na lastno pobudo, brez poseganja v člen 19;
- (d) takojšnjim obveščanjem ESRB, Sveta in Komisije o morebitnih izrednih razmerah;
- (e) sprejetjem vseh ustreznih ukrepov v primeru razvoja dogodkov, ki bi lahko ogrozil delovanje finančnih trgov, za omogočanje usklajevanja ukrepov, ki jih sprejmejo ustrezni pristojni organi;
- (f) osrednjim zbiranjem informacij, prejetih od pristojnih organov v skladu s členoma 21 in 35, kot posledica predpisane obveznosti poročanja institucij. Organ te informacije deli z drugimi zadevnimi pristojnimi organi;“

3i. Člen 32 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Organ v sodelovanju z ESRB na ravni celotne Unije sproži in usklajuje ocenjevanje prilagodljivosti finančnih institucij na neugodne razmere na trgu. V ta namen razvije:

- (a) skupno metodologijo za ocenjevanje učinka ekonomskih scenarijev na finančno stanje institucij;
- (b) skupne pristope k poročanju o učinkih ocen prilagodljivosti finančnih institucij;
- (c) skupne metodologije za ocenjevanje vpliva posebnih produktov ali postopkov distribucije na institucijo; ter
- (d) skupne metodologije za vrednotenje sredstev, potrebne zaradi testiranja izjemnih situacij;“

Sreda, 22. maj 2013

(b) za odstavkom 3 se vstavijo naslednji odstavki:

„3a. Za izvedbo ocene prilagodljivosti finančnih institucij na ravni celotne Unije, kot je opisana v tem členu, lahko Organ v skladu s pogoji iz člena 35 od njih neposredno zahteva informacije. Od pristojnih organov lahko tudi zahteva, da izvajajo specifične preglede. Zahteva lahko tudi, da v skladu s pogoji iz člena 21 izvajajo preglede na kraju samem, tudi s sodelovanjem Organa, da bi zagotovili primerljivost in zanesljivost metodologij, praks in rezultatov.

3b. Organ lahko zahteva, da pristojni organi za finančne institucije odredijo obvezno neodvisno revizijo podatkov iz odstavka 3a.“;

4. Člen 35 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 35

Zbiranje informacij

1. Pristojni organi Organu na njegovo zahtevo **v določeni obliki** predložijo vse informacije, ki jih ta potrebuje za opravljanje nalog, ki se nanj prenesejo s to uredbo, če imajo zakonit dostop do ustreznih informacij. **Informacije morajo biti točne, celovite, popolne in pravočasne.**

2. Organ lahko tudi zahteva, da se mu informacije zagotavljajo v rednih časovnih presledkih in v določeni obliki **oziroma po primerljivih predlogah, ki jih odobri Organ.** Za te zahteve se, kjer je mogoče, uporabljajo enotne oblike poročanja.

3. Organ na upravičeno zahtevo pristojnega organa, v skladu z obveznostmi varovanja poslovnih skrivnosti, določenimi v sektorski zakonodaji in členu 70, predloži vse informacije, ki jih pristojni organ potrebuje za opravljanje nalog

4. **Preden zahteva informacije v skladu s tem členom in da bi se izognil podvajanju obveznosti poročanja, Organ upošteva vse ustrezne obstoječe statistične podatke, ki sta jih pripravila in posredovala Evropski statistični sistem in Evropski sistem centralnih bank.**

5. **Kadar informacije niso na voljo ali jih pristojni organi ne zagotovijo pravočasno, lahko Organ naslovi ustrezno utemeljeno in obrazloženo zahtevo na druge nadzorne organe, na ministrstvo, pristojno za finance, če ima na voljo bonitetne informacije, na nacionalno centralno banko ali na statistični urad zadevne države članice.**

6. **Kadar popolne ali točne informacije niso na voljo ali niso pravočasno zagotovljene v skladu z odstavkom 1 ali 5, lahko Organ na podlagi ustrezno utemeljene in obrazložene zahteve zahteva informacije neposredno od:**

(a) zadevnih finančnih institucij,

(b) holdingov in/ali podružnic zadevnih finančnih institucij,

(c) nereguliranih operativnih subjektov v finančni skupini ali konglomeratu, ki so pomembni za finančne dejavnosti zadevnih finančnih institucij.

Naslovniki take zahteve Organu nemudoma in brez nepotrebnega odlašanja zagotovijo jasne, točne in popolne informacije.

Organ o zahtevah obvesti ustrezne pristojne organe v skladu s tem odstavkom in odstavkom 5.

Pristojni organi Organu na njegovo zahtevo pomagajo pri zbiranju informacij.

Sreda, 22. maj 2013

7. Organ lahko zaupne informacije, prejete v skladu s tem členom, uporablja samo za izvajanje nalog, ki so mu dodeljene s to uredbo.

8. Če naslovniki zahteve v skladu z odstavkom 6 nemudoma ne zagotovijo jasnih, točnih in popolnih informacij, Organ obvesti Evropsko centralno banko, če je ustrezno, ter zadevne organe v državah članicah, ki skladno z nacionalno zakonodajo sodelujejo z Organom s ciljem, da zagotovijo popoln dostop do informacij in vseh izvirnih dokumentov, poslovnih knjig ali evidenc, do katerih ima naslovnik zakonit dostop, da bi preveril informacije.“;

4a. Člen 36 se spremeni:

(a) v odstavku 4 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Če Organ na podlagi priporočila ne ukrepa, sporoči razloge, zakaj tega ne stori, ESRB in Svetu. ESRB obvesti Evropski parlament v skladu s členom 19(5) uredbe o ESRB.“;

(b) v odstavku 5 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Kadar pristojni organ obvesti Svet in ESRB, ustrezno upošteva stališča odbora nadzornikov v skladu s členom 17 Uredbe (EU) št. 1092/2010. Kadar pristojni organ skladno s tem obvesti Svet in ESRB, obvesti tudi Komisijo.“;

4b. Člen 37 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Interesna skupina za bančništvo se na lastno pobudo sestane, kadar meni, da je to potrebno, vendar vsaj štirikrat letno.“;

(b) prvi pododstavek odstavka 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Organ zagotovi vse potrebne informacije, pri čemer upošteva obveznost varovanja poslovne skrivnosti v skladu s členom 70, in ustrezno administrativno podporo za interesno skupino za bančništvo. Za člane interesne skupine za bančništvo, ki zastopajo neprofitne organizacije, razen za predstavnike sektorja, se zagotovi ustrezno nadomestilo. To nadomestilo je vsaj enakovredno stopnjam povračila za uradnike v skladu s oddelkom 2 Priloge V iz Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti. Interesna skupina za bančništvo lahko ustanovi delovne skupine za tehnična vprašanja. Člani interesne skupine za bančništvo so imenovani za obdobje dveh let in pol, po izteku katerega se opravi nov izbirni postopek.“;

4c. Člen 40 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) en predstavnik brez glasovalne pravice, ki ga imenuje odbor nadzornikov Evropske centralne banke;“;

(b) za odstavkom 4 se vstavi naslednji odstavek:

„4a. Pri razpravah, ki niso povezane s posameznimi finančnimi institucijami, kot določa člen 44(4), predstavnika Evropske centralne banke lahko spremlja drug predstavnik, ki ima strokovno znanje o nalogah s področja centralnega bančništva.“;

5. Člen 41 se spremeni:

(a) za odstavkom 1 se vstavi naslednji odstavek:

„1a. Za namene člena 17 odbor nadzornikov skliče neodvisno skupino, ki jo sestavljajo predsednik odbora nadzornikov in šest drugih članov, ki niso predstavniki pristojnega organa, za katerega se domneva, da je kršil pravo Unije, in ki v zadevi nimajo nikakršnega interesa, pa tudi niso neposredno povezani s tem pristojnim organom.“;

Sreda, 22. maj 2013

Vsak član skupne ima en glas.

Odločitve skupine so sprejete, če zanjo glasujejo vsaj štirje njeni člani.“;

(b) odstavki 2, 3 in 4 **se** nadomestijo z naslednjim:

„2. Za namene člena 19 odbor nadzornikov **skliče** neodvisno skupino, ki jo sestavljajo predsednik in odbora nadzornikov **in šest drugih** članov, **ki niso** predstavniki pristojnih organov, ki so stranke v sporu, **ter v sporu nimajo nikakršnega interesa ter s temi pristojnimi organi nimajo neposrednih povezav.**

Vsak član skupne ima en glas.

Odločitev skupine je sprejeta, če zanjo glasujejo vsaj štirje njeni člani.

3. Skupina predlaga odločitev **v skladu s členom 17 ali členom 19**, ki jo dokončno sprejme odbor nadzornikov .

4. Odbor nadzornikov sprejme poslovnik za skupino iz **odstavkov 1a in 2** .“;

6. V členu 42 se doda naslednji odstavek:

„Prvi in drugi odstavek ne posegata v naloge, ki se na ECB prenesejo z Uredbo (EU) št. .../... [127(6) PDEU Uredba Sveta].“;

7. Člen 44 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Odbor nadzornikov sprejema odločitve z navadno večino svojih članov. Vsak član ima en glas.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka odbor nadzornikov v zvezi z akti iz členov 10 do 16 ter ukrepi in odločitvami, sprejetimi na podlagi tretjega pododstavka člena 9(5) in poglavja VI, odločitve sprejema s kvalificirano večino svojih članov, kakor je opredeljeno v členu 16(4) Pogodbe o Evropski uniji in členu 3 Protokola (št. 36) o prehodnih določbah, **ki vključuje vsaj navadno večino članov iz udeleženih držav članic, v skladu z Uredbo (EU) št. .../... [uredba Sveta v skladu s členom 127(6) PDEU], in navadno večino članov iz neudeleženih držav članic.**

V zvezi z odločitvami v skladu s členoma 17 in 19 se odločitev, ki jo predlaga skupina, **sprejme z navadno večino članov odbora nadzornikov** iz udeleženih držav članic v skladu z Uredbo (EU) št. .../... [uredba Sveta v skladu s členom 127(6) PDEU] **in navadno večino članov iz neudeleženih držav članic.**

Z odstopanjem od tretjega pododstavka se od datuma, ko štiri ali **manj kot štiri** države članice niso udeležene države članice v skladu z Uredbo (EU) št. .../... [uredba Sveta v skladu s členom 127(6) PDEU] **se** odločitev, ki jo predlaga skupina, **sprejme z navadno večino članov odbora nadzornikov**, ki vključuje vsaj en glas članov iz navedenih držav članic.

Vsak član ima en glas.

V zvezi s sestavo skupine v skladu s členom 41(2) si odbor nadzornikov prizadeva doseči soglasje. Brez doseženega soglasja se odločitve odbora nadzornikov sprejmejo s tričetrtinsko večino članov. Vsak član ima en glas.

Glede odločitev, sprejetih na podlagi člena 18(3) in (4) ter z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka, odbor nadzornikov odločitve sprejema z navadno večino svojih članov iz udeleženih držav članic v skladu z Uredbo (EU) št. .../... [uredba Sveta v skladu s členom 127(6) PDEU] in navadno večino svojih članov iz neudeleženih držav članic.“

Sreda, 22. maj 2013

(b) *odstavke 4 se nadomesti z naslednjim:*

„4. Člani brez glasovalne pravice in opazovalci, razen predsednika, izvršilnega direktorja in predstavnika Evropske centralne banke, ki ga imenuje odbor nadzornikov, se v tem odboru ne udeležujejo razprav v zvezi s posameznimi finančnimi institucijami, razen če člen 75(3) ali akti, navedeni v členu 1(2), ne predvidevajo drugače.“;

(c) *doda se naslednji odstavek:*

„4a. Predsednik Organa ima posebno pravico, da lahko kadarkoli razpiše glasovanje. Brez poseganja v to pravico in v veljavnost postopkov odločanja Organa, si odbor nadzornikov Organa pri svojem odločanju prizadeva doseči soglasje.“;

8. V členu 45(1) se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim besedilom:

Mandat članov, ki jih izvoli odbor nadzornikov, traja dve leti in pol. Mandat se lahko enkrat podaljša. Upravni odbor je sestavljen uravnoteženo in sorazmerno, tako da je Unija v njem zastopana kot celota. Upravni odbor sestavljata tudi vsaj dva predstavnika držav članic, ki niso udeležene države članice v skladu z Uredbo (EU) št. .../... [Uredba Sveta iz člena 127(6) PDEU] in ki niso vzpostavile tesnega sodelovanja z ECB v skladu z navedeno uredbo. Mandati se prekrivajo in med seboj ustrezno rotirajo.“;

8a. *Za členom 49 se vstavi naslednji člen:*

„Člen 49a

Stroški

Predsednik obvešča javnost o sestankih in sprejemih, na katerih so bili udeleženi člani Organa. Stroški se javno beležijo v skladu s kadrovskimi predpisi za uradnike Evropskih skupnosti.“;

8b. *Za členom 52 se vstavi naslednji člen:*

„Člen 52a

Stroški

Izvršilni direktor obvešča javnost o sestankih in sprejemih, na katerih so bili udeleženi člani Organa. Stroški se javno beležijo v skladu s kadrovskimi predpisi za uradnike Evropskih skupnosti.“;

8c. V členu 63 se črta odstavek 7.

8d. *Člen 81(3) se nadomesti z naslednjim:*

„3. Komisija v zvezi z vprašanjem neposrednega nadzora nad institucijami ali infrastrukturami z vseevropskim dosegom ter ob upoštevanju tržnih razmer, stabilnosti notranjega trga in kohezije Unije kot celote pripravi letno poročilo o tem, ali je primerno Organu zaupati nadaljnje nadzorne pristojnosti na tem področju.“;

8e. *Za členom 81 se vstavi naslednji člen:*

„Člen 81a

Pregled načina glasovanja

Z dnem, ko število držav članic, ki niso udeležene države članice, doseže štiri, začne Komisija pregledovati delovanje ureditve glasovanja, opisane v členih 41 in 44, pri čemer upošteva vse izkušnje, pridobljene od začetka veljavnosti te uredbe, ter o tem poroča Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu in Svetu.“;

Sreda, 22. maj 2013

Člen 2

Brez poseganja v člen 81 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Komisija do 1. januarja 2016 objavi poročilo o uporabi določb te uredbe v zvezi z naslednjim:

■

(b) s sestavo upravnega odbora in

(c) sestavo neodvisne skupine, ki pripravlja odločitve za namene členov 17 in 19.

Poročilo zlasti upošteva celoten razvoj v številnih državah članicah, katerih valuta je euro ali katerih pristojni organi so vzpostavili tesno sodelovanje v skladu s členom 6 Uredbe .../..., ter preuči, ali so glede na tak razvoj potrebne nadaljnje prilagoditve zadevnih določb, da se zagotovi, da EBA sprejema odločitve v interesu ohranjanja in krepitve notranjega trga finančnih storitev.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Ta uredba je zavezujoča v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ...,

Za Evropski parlament

Predsednik

Za Svet

Predsednik

P7_TA(2013)0213

Posebne naloge Evropske centralne banke, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij *

Spremembe Evropskega parlamenta, sprejete dne 22. maja 2013, k predlogu uredbe Sveta o prenosu posebnih nalog na Evropsko centralno banko, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij (COM (2012)0511 – C7-0314/2012 – 2012/0242(CNS))⁽¹⁾

(Posebni zakonodajni postopek – posvetovanje)

(2016/C 055/37)

[Sprememba 2]

SPREMEMBE EVROPSKEGA PARLAMENTA (*)

k predlogu Komisije

UREDBA SVETA (EU) ŠT. ... 2013

o prenosu posebnih nalog na Evropsko centralno banko, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 127(6) Pogodbe,

⁽¹⁾ Zadeva je bila v skladu z drugim pododstavkom člena 57(2) Poslovnika vrnjena pristojnemu odboru v ponovno obravnavo (A7-0392/2012).

(*) Spremembe: krepki ležeči tisk označuje novo ali spremenjeno besedilo, simbol ■ pa tiste dele besedila, ki so bili črtani.

Sreda, 22. maj 2013

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽²⁾,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija je v zadnjih desetletjih znatno napredovala pri vzpostavljanju notranjega trga bančnih storitev. Zato imajo v mnogih državah članicah bančne skupine s sedežem v drugih državah članicah pomemben tržni delež, kreditne institucije pa so **tako** v euroobmočju **kot v državah članicah, ki niso v njem**, svoje dejavnosti geografsko razpršile.
- (1a) **Sedanja finančna in gospodarska kriza je pokazala, da razdrobljenost finančnega sektorja lahko ogrozi celovitost enotne valute in enotnega trga. Zato je bistvenega pomena, da se s poglobitvijo integracije bančnega nadzora Evropska unija okrepi, da se ponovno vzpostavi finančna stabilnost in se položijo temelji za gospodarsko okrevanje.**
- (2) Ohranjanje in krepitev notranjega trga bančnih storitev je bistvenega pomena za spodbujanje **gospodarske rasti v Uniji in zadostnega financiranja realnega** gospodarstva. To pa se kaže kot vedno bolj težavno. Dejstva kažejo, da se povezovanje bančnih trgov v Uniji ustavlja.
- (3) Obenem morajo nadzorni organi **poleg tega, da se sprejme okrepljeni regulativni okvir EU**, okrepiti nadzorne preglede, da bi upoštevali izkušnje iz finančne krize v zadnjih letih, in biti sposobni nadzorovati izjemno zapletene ter med sabo povezane trge in institucije.
- (4) Nadzor nad posameznimi bankami v Uniji je večinoma še naprej v nacionalni pristojnosti. **Usklajevanje med nadzornimi organi je sicer zelo pomembno, vendar je kriza pokazala, da usklajevanje ne zadostuje, še zlasti ne v kontekstu enotne valute.** Da bi ohranili **finančno stabilnost v Uniji** in okrepili pozitivne učinke povezovanja trgov na rast in blaginjo, bi bilo torej treba okrepiti povezovanje odgovornosti za nadzor. **To je še zlasti pomembno z vidika zagotavljanja nemotenega in temeljitega pregleda nad celotno bančno skupino in njenim stanjem, prav tako bi to zmanjšalo nevarnost različnih razlag in protislovnih si odločitev na ravni posameznih subjektov.**
- (5) Trdnost kreditnih institucij je v mnogih primerih še vedno tesno povezana z državo članico, v kateri imajo sedež. Dvomi o vzdržnosti javnega dolga, **obetih za gospodarsko rast** in sposobnostih preživetja kreditnih institucij ustvarjajo negativne tržne trende, ki se medsebojno krepijo. To lahko ogrozi sposobnost preživetja nekaterih kreditnih institucij in stabilnost finančnega sistema **v euroobmočju in Uniji v celoti** ter bistveno obremeni že tako javne finance zadevnih držav članic. ■
- (6) Evropski bančni organ (EBA), ki je bil ustanovljen leta 2011 z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) ⁽³⁾, in Evropski sistem finančnega nadzora, ustanovljen s členom 2 navedene uredbe, Uredbe (EU) št. 1094/2010 z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (EIOPA) ⁽⁴⁾ in Uredbe (EU) št. 1095/2010 z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (ESMA) ⁽⁵⁾, sta bistveno izboljšala sodelovanje bančnih nadzornikov v Uniji. EBA znatno prispeva k oblikovanju enotnega pravilnika za finančne storitve v Uniji in je ključnega pomena pri doslednem izvajanju dokapitalizacije pomembnejših kreditnih institucij v Uniji v skladu z dogovorom Evropskega sveta, sprejetim oktobra 2011, **skladno s smernicami in pogoji za državno pomoč, ki jih je sprejela Komisija.**

⁽¹⁾ UL C, str. .

⁽²⁾ UL C, str. .

⁽³⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 12.

⁽⁴⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 37.

⁽⁵⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 84.

Sreda, 22. maj 2013

- (7) Evropski parlament je večkrat pozval, naj bo za nekatere naloge nadzora nad finančnimi institucijami neposredno odgovoren evropski organ; Evropski parlament je večkrat pozval, naj bo za nekatere naloge nadzora nad finančnimi institucijami neposredno odgovoren evropski organ: prvič je to storil v resoluciji z dne 13. aprila 2000 glede sporočila Komisije "Izvajanje okvira za finančne trge: akcijski načrt⁽¹⁾ in v resoluciji z dne 21. novembra 2002 o pravilih bonitetnega nadzora v Evropski uniji⁽²⁾.
- (8) Evropski svet je v sklepih z dne 29. junija 2012 pozval predsednika Evropskega sveta, naj oblikuje časovni načrt za vzpostavitev resnične ekonomske in monetarne unije. Istega dne je bilo na vrhu voditeljev držav ali vlad euroobmočja izpostavljeno, da bi ob vzpostavitvi učinkovitega enotnega nadzornega mehanizma za banke v euroobmočju, v katerega bi bila vključena ECB, EMS lahko neposredno dokapitaliziral banke po postopku rednega odločanja, kar bi bilo odvisno od ustreznih pogojev, vključno z upoštevanjem pravil o državni pomoči.
- (8a) ***Evropski svet je na zasedanju 19. oktobra 2012 ugotovil, da bi poglobljanje ekonomske in monetarne unije moralo izhajati iz institucionalnega in pravnega okvira EU, njegova značilnost pa bi morali biti tudi odprtost in preglednost v razmerju do držav članic, ki ne uporabljajo enotne valute, ter spoštovanje celovitosti enotnega trga. Integrirani finančni okvir bo imel enotni nadzorni mehanizem, ki bo, kolikor bo mogoče, odprt do vseh držav članic, ki bi želele sodelovati.***
- (9) Zato bi bilo treba ustanoviti evropsko bančno unijo, ki bi temeljila na ***celovitem in podrobnem enotnem pravilniku*** za finančne storitve za enotni trg kot celoto, sestavljali pa bi jo enotni nadzorni mehanizem ***in novi okviri*** za zajamčene vloge in reševanje. Zaradi tesne povezanosti in soodvisnosti držav članic, ki so uvedle enotno valuto, bi morala bančna unija zajemati vsaj vse države članice euroobmočja. Da bi ohranili in utrdili notranji trg, bi morala biti bančna unija, kolikor je to institucionalno mogoče, odprta tudi za sodelovanje drugih držav članic.
- (10) Kot prvi korak k bančni uniji bi moral enotni nadzorni mehanizem zagotavljati, da se politika Unije, ki se nanaša na bonitetni nadzor kreditnih institucij, izvaja usklajeno in učinkovito, da se enotni pravilnik za finančne storitve uporablja enako za kreditne institucije v vseh zadevnih državah članicah ter da so te kreditne institucije predmet nadzora najvišje kakovosti, ki ga ne ovirajo drugi pomisleki, ki niso bonitetne narave. ***Predvsem bi moral enotni nadzorni mehanizem biti združljiv z delovanjem notranjega trga finančnih storitev in prostim pretokom kapitala.*** Enotni nadzorni mehanizem je podlaga za naslednje korake ***v smeri bančne unije. To je odraz načela, da bo EMS, ko bo enkrat vzpostavljen učinkovit enotni nadzorni mehanizem, imel možnost neposredne dokapitalizacije bank na podlagi običajne odločitve. Evropski svet je v sklepih z zasedanja 13. in 14. decembra 2012 zapisal, da „ko bo bančni nadzor dejansko prenesen na enotni nadzorni mehanizem, bo potreben enoten mehanizem za reševanje, ki bo imel potrebna pooblastila za zagotovitev, da bo mogoče z ustreznimi orodji reševati katero koli banko v sodelujočih državah članicah“, in da „bi enotni reševalni mehanizem [...] moral temeljiti na prispevkih finančnega sektorja ter vključevati ustrezno in učinkovito skupno varovalno ureditev“.***
- (11) ECB je kot centralna banka euroobmočja z obsežnim strokovnim znanjem na področju makroekonomske in finančne stabilnosti primerna za izvajanje ***jasno opredeljenih*** nadzornih nalog s poudarkom na zaščiti stabilnosti evropskega finančnega sistema. V mnogih državah članicah so za nadzor nad bankami že dejansko odgovorne prav centralne banke. Zato ***bi bilo*** treba na ECB prenesti posebne naloge glede politik, ki se nanašajo na nadzor kreditnih institucij ***v sodelujočih državah članicah.***
- (11a) ***ECB in pristojni nacionalni organi nesodelujočih držav članic naj bi sklenili memorandum o soglasju, v katerem je na splošno opisano, kako bodo med seboj sodelovali pri opravljanju nadzornih nalog na podlagi zakonodaje Unije v zvezi s finančnimi institucijami, opredeljenimi v tej uredbi. Memorandum o soglasju bi lahko med drugim razjasnil postopek posvetovanja v zvezi z odločitvami ECB, ki učinkujejo na podrejene družbe ali podružnice***

⁽¹⁾ UL C 40, 7.2.2001, str. 453.

⁽²⁾ UL C 25 E, 29.1.2004, str. 394.

Sreda, 22. maj 2013

v nesodelujoči državi članici, katere matična družba ima sedež v sodelujoči državi članici, in sodelovanje v izrednih razmerah, vključno z mehanizmi zgodnjega opozarjanja v skladu s postopki, določenimi v zadevni zakonodaji Unije. Memorandum o soglasju se redno pregleduje.

- (12) Na ECB bi bilo treba prenesti tiste posebne nadzorne naloge, ki so ključnega pomena za zagotovitev usklajenega in učinkovitega izvajanja politike Unije, ki se nanaša na bonitetni nadzor kreditnih institucij, medtem ko bi druge naloge morale ostati v pristojnosti nacionalnih organov. Naloge ECB bi morale vključevati **ukrepe za namene makrobonitetne stabilnosti, ob upoštevanju posebne ureditve, ki bi odražala vlogo nacionalnih organov.**
- (13) Varnost in trdnost velikih bank sta bistvenega pomena za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema, vendar nedavne izkušnje kažejo, da lahko tudi manjše banke ogrozijo finančno stabilnost. Zato bi bilo treba ECB omogočiti, da nadzorne naloge **opravlja pri vseh kreditnih institucijah, ki so pridobile dovoljenje v sodelujočih državah članicah, ter pri vseh podružnicah s sedežem v sodelujočih državah članicah.**
- (13a) **ECB bi morala pri izvajanju nalog, ki se prenesejo nanjo brez poseganja v cilj zagotavljanja varnosti in trdnosti kreditnih institucij v celoti upoštevati raznolikost kreditnih institucij ter njihovo velikost in poslovne modele, pa tudi sistemske koristi, ki jih prinaša raznolikost evropskega bančništva.**
- (13b) **Izvajanje nalog ECB bi še zlasti moralo prispevati k doseganju tega, da bodo kreditne institucije v celoti internalizirale vse stroške, ki nastanejo z njihovimi dejavnostmi, v izogib moralnemu tveganju in iz njega izhajajočemu pretiranemu prevzemanju tveganja. Pri tem bi bilo treba v celoti upoštevati makroekonomske razmere v državah članicah, še zlasti stabilnost ponudbe posojil in podpore proizvodnim dejavnostim za gospodarstvo nasploh.**
- (13c) **Te uredbe ni v ničemer mogoče razlagati, kot da spreminja računovodski okvir, ki se uporablja na podlagi drugih aktov Unije in nacionalne zakonodaje.**
- (14) Izdaja predhodnega dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditnih institucij je eden od ključnih bonitetnih načinov, s katerim se zagotovi, da te dejavnosti izvajajo zgolj subjekti, ki imajo trdno gospodarsko podlago, so organizirani tako, da se lahko soočajo s tveganji, specifičnimi za sprejemanje vlog in zagotavljanje kreditov, in imajo primerno vodstvo. ECB bi zato morala biti zadolžena za izdajanje dovoljenj kreditnim institucijam **in odgovorna za njihovo odzemanje, ob upoštevanju posebne ureditve, ki bi odražala vlogo nacionalnih organov.**
- (15) Poleg pogojev, ki jih za izdajo dovoljenj kreditnim institucijam in za odvzem takšnih dovoljenj določa **zakonodaja** Unije, lahko države članice **trenutno** določajo dodatne pogoje za izdajo dovoljenj in za njihov odvzem. ECB bi zato morala svoje naloge **v zvezi z izdajanjem** dovoljenj kreditnim institucijam in **v zvezi z odvzemanjem** dovoljenj v primeru kršitev nacionalne zakonodaje opravljati na predlog zadevnega pristojnega nacionalnega organa, ki ocenjuje izpolnjevanje **zadevnih** pogojev, določenih v nacionalni zakonodaji.
- (16) Ocena primernosti vsakega novega lastnika pred nakupom znatnega deleža v kreditni instituciji je nepogrešljivo orodje za zagotavljanje stalne ustreznosti in finančne stabilnosti lastnikov kreditnih institucij. ECB je kot institucija Unije primerna za izvajanje takšnega ocenjevanja, ne da bi se s tem po nepotrebnem omejeval notranji trg. ECB bi morala biti zadolžena za ocenjevanje pridobitve in odsvojitve znatnih deležev v kreditnih institucijah, **razen v okviru reševanja bank.**
- (17) Predpogoj za bonitetno trdnost kreditnih institucij je upoštevanje pravil Unije, ki od kreditnih institucij zahtevajo, da imajo v lasti določeno raven kapitala za zaščito pred tveganji, ki so neločljivo povezana z njihovimi dejavnostmi, omejijo izpostavljenost posameznim nasprotnim strankam, javno razkrivajo informacije o svojem finančnem stanju, razpolagajo z zadostnimi likvidnimi sredstvi za zoperstavljanje izjemnim tržnim razmeram in omejijo finančni vzvod. ECB bi morala biti zadolžena za zagotavljanje ravnanja, skladnega s temi pravili, **zlasti tudi kar zadeva izdajanje soglasij, dovoljenj, odstopanj ali izjem v sklopu teh pravil.**

Sreda, 22. maj 2013

- (18) Dodatni kapitalski blažilniki, vključno z varovalnim kapitalskim blažilnikom, proticikličnim kapitalskim blažilnikom, ki zagotavlja, da kreditne institucije v obdobjih gospodarske rasti zberejo zadostno kapitalsko osnovo, da lahko pokrijejo izgubo v obdobjih izjemnih razmer, **globalni in drugi sistemski blažilniki ter drugi ukrepi, namenjeni obvladovanju sistemskih ali makrobonitetnih tveganj**, so ključna bonitetna orodja **█**. Če nacionalni organi uvedejo takšne ukrepe, bi morala biti ECB o tem ustrezno uradno obveščena, da se zagotovi popolno usklajevanje. Po potrebi bi morala ECB imeti tudi možnost, da uvede strožje zahteve in ukrepe, pri čemer bi morala tesno sodelovati z nacionalnimi organi. Določbe te uredbe, ki zadevajo ukrepe za obvladovanje sistemskih ali makrobonitetnih tveganj, ne posegajo v morebitne usklajevalne postopke iz drugih zakonodajnih aktov Unije. Pristojni ali imenovani nacionalni organi in ECB spoštujejo morebitne usklajevalne postopke iz teh aktov, potem ko so ravnali po postopkih, določenih v tej uredbi.
- (19) Varnost in trdnost kreditne institucije sta odvisni tudi od dodelitve zadostnega notranjega kapitala, ob upoštevanju tveganj, ki bi jim lahko bila **institucija** izpostavljena, ter od razpoložljivosti ustreznih notranjih organizacijskih struktur in ureditev korporativnega upravljanja. ECB bi zato morala uveljavljati zahteve, s katerimi bi zagotovili, da so kreditne institucije uvedle zanesljive ureditve, postopke in mehanizme upravljanja, vključno s strategijami in postopki za ocenjevanje in ohranjanje ustreznosti notranjega kapitala. V primeru pomanjkljivosti bi morala naložiti tudi primerne ukrepe, vključno s posebnimi dodatnimi kapitalskimi zahtevami, posebnimi zahtevami glede **razkritja** in posebnimi zahtevami glede likvidnosti.
- (20) Tveganja za varnost in trdnost kreditne institucije se lahko pojavljajo tako na ravni posamezne kreditne institucije kot na ravni bančne skupine ali finančnega konglomerata. Za zagotavljanje varnosti in trdnosti kreditnih institucij je treba predvideti posebne nadzorne ureditve, ki ta tveganja zmanjšujejo. Poleg nadzora posameznih kreditnih institucij bi morale naloge ECB vključevati konsolidirani nadzor, dopolnilni nadzor, nadzor finančnih holdingov in nadzor mešanih finančnih holdingov, **ne pa tudi nadzora zavarovalnic**.
- (21) Da se ohrani finančna stabilnost, je treba proti slabšanju finančnega in gospodarskega stanja institucije **posredovati v čim zgodnejši fazi**. ECB bi morala izvajati ukrepe za zgodnje posredovanje, opredeljene v zadevni zakonodaji Unije. Svoje ukrepe za zgodnje posredovanje pa bi morala usklajevati z ustreznimi organi za reševanje. **Dokler bodo za reševanje kreditnih institucij pristojni nacionalni organi**, bi se poleg tega ECB z zadevnimi pristojnimi organi morala ustrezno usklajevati in tako doseči skupno razumevanje odgovornosti vsakega od njih v primeru kriz, zlasti v povezavi s čezmejnimi skupinami za krizno upravljanje in bodočimi kolegiji za reševanje, ustanovljenimi v ta namen.
- (22) Nadzorne naloge, ki se ne prenesejo na ECB, bi morale ostati v pristojnosti nacionalnih organov. Te naloge bi morale vključevati pooblastilo za prejemanje uradnih obvestil kreditnih institucij v zvezi s pravico do ustanavljanja in svobodnega opravljanja storitev, za nadzorovanje organov, ki niso zajeti v opredelitvi kreditnih institucij iz zakonodaje Unije, vendar se v skladu z nacionalno zakonodajo nadzirajo kot kreditne institucije, za nadzorovanje kreditnih institucij iz tretjih držav, ki ustanovijo podružnico ali opravljajo čezmejne storitve v Uniji, za nadzorovanje plačilnih storitev, za izvajanje tekočih preverjanj kreditnih institucij in opravljanje funkcije organov, pristojnih za kreditne institucije, v zvezi s trgi finančnih instrumentov, v zvezi s preprečevanjem uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma **ter v zvezi z varstvom potrošnikov**.
- (22a) **ECB bi morala po potrebi v celoti sodelovati z nacionalnimi organi, ki so pristojni za zagotavljanje visoke ravni varstva potrošnikov in preprečevanje pranja denarja.**
- (23) ECB bi morala naloge, ki se nanjo prenesejo, izvajati z namenom zagotavljanja varnosti in trdnosti kreditnih institucij, stabilnosti finančnega sistema Unije in **posameznih sodelujočih držav članic** ter enotnosti in celovitosti notranjega trga, s čimer bi zagotavljala tudi varstvo vlagateljev in izboljšala delovanje notranjega trga, v skladu z enotnim pravilnikom za finančne storitve v Uniji. **Še zlasti bi morala ECB ustrezno upoštevati načeli enakosti in nediskriminacije.**
- (24) Prenos nadzornih nalog **█** na ECB bi moral biti skladen z Evropskim sistemom finančnega nadzora (ESFS), ki je bil vzpostavljen leta 2010, ter z njegovim temeljnim ciljem oblikovati enotni pravilnik in okrepiiti zblíževanje nadzornih

Sreda, 22. maj 2013

praks na celotnem ozemlju Unije. Sodelovanje med bančnimi nadzorniki ter nadzorniki za zavarovalniške trge in trge vrednostnih papirjev je pomembno pri obravnavanju vprašanj skupnega interesa in zagotavljanju ustreznega nadzora kreditnih institucij, ki delujejo tudi v sektorju zavarovalništva in vrednostnih papirjev. Zato bi od ECB morali zahtevati, **naj v okviru EFSF tesno sodeluje z Evropskim bančnim organom**, Evropskim organom za vrednostne papirje in trge ter Evropskim organom za zavarovanja in poklicne pokojnine. **ECB bi morala svoje naloge izvajati v skladu z določbami te uredbe ter brez poseganja v pristojnosti in naloge drugih akterjev znotraj ESFS. Obenem bi od nje morali zahtevati, naj sodeluje z zadevnimi organi za reševanje in instrumenti, s katerimi se financira neposredna ali posredna javna finančna pomoč.**

- (26) ECB bi morala svoje naloge opravljati v skladu z **zadevno** zakonodajo Unije **█**, vključno s celotno primarno in sekundarno zakonodajo Unije, sklepi Komisije na področju državnih pomoči, pravili o konkurenci in nadzoru združevanja ter enotnim pravilnikom, ki velja za vse države članice. EBA je zadolžen, da pripravi osnutek tehničnih standardov ter smernice in priporočila, da bi zagotovil zbližanje nadzora in skladnost rezultatov nadzora v Uniji. ECB ne bi smela opravljati teh nalog namesto EBA in bi torej morala pooblastila za sprejemanje uredb v skladu s členom 132 PDEU izvajati **ob upoštevanju aktov** Unije, ki jih sprejme Evropska komisija na podlagi osnutkov, ki jih pripravi EBA, **v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.**
- (26a) **ECB bi z organi, pristojnimi za trge finančnih instrumentov, po potrebi morala sklepati memorandume o soglasju, v katerih bi bilo na splošno opisano, kako bodo med seboj sodelovali pri opravljanju nadzornih nalog na podlagi zakonodaje Unije v zvezi s finančnimi institucijami, opredeljenimi v členu 2. Takšni memorandumi bi morali biti dostopni Evropskemu parlamentu, Svetu in pristojnim organom vseh držav članic.**
- (26b) **ECB bi morala za izvajanje nalog in izvrševanje nadzornih pooblastil uporabljati materialna pravila v zvezi z bonitetnim nadzorom nad kreditnimi institucijami. Ta pravila sestavlja zadevna zakonodaja Unije, zlasti uredbe, ki se neposredno uporabljajo, ali direktive, na primer tiste o kapitalskih zahtevah za banke in o finančnih konglomeratih. V primerih, ko so materialna pravila v zvezi z bonitetnim nadzorom kreditnih institucij zapisana v direktivah, bi ECB morala uporabljati nacionalno zakonodajo, s katero so bile te vanjo prenesene. V primerih, ko gre pri zadevni zakonodaji Unije za uredbe, in na področjih, na katerih zadevne uredbe na dan začetka veljavnosti te uredbe državam članicam izrecno ponujajo različne možnosti, bi ECB prav tako morala uporabljati nacionalno zakonodajo, s katero se izvršujejo te možnosti. Te možnosti bi bilo treba razlagati tako, da ne vključujejo možnosti, ki so na voljo le pristojnim ali imenovanim organom. To ne posega v načelo primarnosti prava EU. Iz tega sledi, da bi morala ECB pri sprejemanju smernic ali priporočil in sklepov izhajati iz zadevne zavezujoče zakonodaje Unije in ravnati v skladu z njo.**
- (26c) **V okviru obsega nalog, ki se prenesajo na ECB, nacionalna zakonodaja pristojnim nacionalnim organom daje določena pooblastila, ki se trenutno z zakonodajo Unije ne zahtevajo, vključno z nekaterimi pooblastili za zgodnje posredovanje in preventivnimi pooblastili. ECB bi morala imeti možnost od nacionalnih organov zahtevati, naj uporabijo ta pooblastila, da bi zagotovili celovit in učinkovit nadzor v okviru enotnega nadzornega mehanizma.**
- (27) Za zagotavljanje, da kreditne institucije, finančni holdingi in mešani finančni holdingi spoštujejo pravila in odločitve glede nadzora, bi bilo treba v primeru kršitev naložiti učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije. V skladu s členom 132(3) PDEU in Uredbo Sveta (ES) št. 2532/98 z dne 23. novembra 1998 o pooblastilih Evropske centralne banke za nalaganje sankcij ima ECB pravico naložiti globe ali periodične denarne kazni podjetjem ⁽¹⁾, ki ne izpolnjujejo obveznosti iz njenih uredb in sklepov. Da bi ECB lahko učinkovito opravljala svoje naloge v zvezi z uveljavljanjem nadzornih pravil iz zakonodaje Unije, ki se uporablja neposredno, bi morala imeti tudi pooblastila

⁽¹⁾ UL L 318, 27.11.1998, str. 4.

Sreda, 22. maj 2013

za nalaganje denarnih kazni kreditnim institucijam, finančnim holdingom in mešanim finančnim holdingom, ki ta pravila prekršijo. Nacionalnim organom bi moralo biti še naprej omogočeno, da uvedejo sankcije v primeru neizpolnjevanja obveznosti iz nacionalne zakonodaje, s katero se prenesejo direktive Unije. Če ECB meni, da bi bilo z vidika izpolnjevanja njenih nalog primerno, da se za takšne kršitve naložijo sankcije, bi morala imeti možnost, da v ta namen zadevo predloži nacionalnim organom.

- (28) Nacionalni nadzorni organi imajo obsežno strokovno znanje, pridobljeno z dolgoletnimi izkušnjami, na področju nadzora kreditnih institucij na svojem ozemlju ter njihovih gospodarskih, organizacijskih in kulturnih posebnosti. V ta namen so vzpostavili ekipe, ki jih sestavlja številno, predano in visoko usposobljeno osebje. Da bi zagotovili visokokakovosten evropski nadzor, bi morali biti nacionalni nadzorni organi **zadolženi za pomoč** ECB pri pripravi in izvajanju vsakršnih aktov v zvezi z opravljanjem njenih nadzornih nalog. V tem okviru bi bilo treba predvsem nenehno in vsakodnevno ocenjevati stanje bank ter izvajati s tem povezana preverjanja na kraju samem.
- (28a) **Merila iz člena 5(4b) za opredelitev institucij, ki so manj pomembne, bi se morala uporabljati na najvišji ravni konsolidacije v sodelujočih držav članic na podlagi konsolidiranih podatkov. Kadar ECB naloge, ki so nanjo prenesene s to uredbo, opravlja v zvezi s skupino kreditnih institucij, ki na konsolidirani podlagi ni manj pomembna, bi morala te naloge za skupino kreditnih institucij opravljati na konsolidirani podlagi, za podrejene bančne družbe in podružnice te skupine s sedežem v sodelujočih državah članicah pa posamezno.**
- (28b) **Merila iz člena 5(4b) za določanje, katere institucije so manj pomembne, bi morali opredeliti v okviru, ki ga sprejme in objavi ECB po posvetovanju z nacionalnimi pristojnimi organi. ECB bi morala na tej podlagi biti odgovorna za uporabo zadevnih meril in s svojimi izračuni preverjati, ali so izpolnjena. Ko bi ECB zahtevala informacije za namene svojih izračunov, to institucij ne bi smelo siliti v uporabo drugačnih računovodskih okvirov od tistih, ki jih morajo uporabljati na podlagi drugih aktov Unije in nacionalne zakonodaje.**
- (28c) **Ocene, ali banka velja za pomembno ali manj pomembno, na splošno ne bi smeli spreminjati pogosteje kot enkrat v 12 mesecih, razen če bi v zadevnih bančnih skupinah prišlo do strukturnih sprememb, kot so na primer združitve oziroma odsvojitve.**
- (28d) **Ko bi ECB na podlagi uradnega obvestila pristojnega nacionalnega organa ugotavljala, ali je posamezna institucija zelo pomembna za domače gospodarstvo in bi jo zato morala nadzirati ECB, bi morala upoštevati vse relevantne okoliščine, tudi kar zadeva enakost konkurenčnih pogojev.**
- (29) V zvezi z nadzorom čezmejnih bank, ki delujejo tako v euroobmočju kot zunaj njega, bi ECB morala tesno sodelovati s pristojnimi organi v nesodelujočih državah članicah. Temu ustrezno bi za ECB kot pristojni organ morale veljati s tem povezane obveznosti glede sodelovanja in izmenjave informacij v skladu z zakonodajo Unije in bi morala v celoti sodelovati v kolegijih nadzornikov. To, da nadzorne naloge opravlja evropska institucija, ima z vidika finančne stabilnosti in trajnostnega povezovanja trgov nedvomno prednosti, zato bi morale imeti možnost sodelovanja v tem novem mehanizmu tudi države članice, ki niso uvedle skupne valute. Predpogoj za učinkovito opravljanje nadzornih nalog pa je, da se odločitve glede nadzora izvajajo v celoti in brez odlašanja. Države članice, ki želijo sodelovati v tem novem mehanizmu, bi zato morale poskrbeti, da bodo njihovi pristojni nacionalni organi spoštovali in sprejeli vse ukrepe v zvezi s kreditnimi institucijami, ki jih bo zahtevala ECB. Slednji bi moralo biti omogočeno, da vzpostavi tesno sodelovanje s pristojnimi organi držav članic, ki niso uvedle skupne valute. Takšno sodelovanje bi morala vzpostaviti, če so izpolnjeni pogoji iz te uredbe. ■
- (29a) **Glede na to, da sodelujoče države članice, ki niso v euroobmočju, niso prisotne v Svetu ECB, vsaj dokler se ne pridružijo euru v skladu s Pogodbo, in da ne morejo v celoti izkoristiti drugih mehanizmov, ki so na voljo državam članicam euroobmočja, so v tej uredbi za proces odločanja predvideni dodatni zaščitni ukrepi. Vendar pa bi morali biti ti zaščitni ukrepi, zlasti člen 6(5d), uporabljeni v ustrezno utemeljenih izjemnih primerih. Uporabljati bi se morali le, dokler so podane posebne okoliščine. Zaščitni ukrepi so povezani s posebnimi okoliščinami, s katerimi se bodo morale na podlagi te uredbe soočiti sodelujoče države članice, ki niso v euroobmočju, saj niso prisotne v Svetu ECB in ne morejo v celoti izkoristiti drugih mehanizmov, ki so na voljo državam članicam euroobmočja. Zato teh zaščitnih ukrepov ni mogoče in jih ne bi smeli razlagati kot precedensa za področja drugih politik EU.**

Sreda, 22. maj 2013

- (29b) *Ta uredba z ničemer ne bi smela preoblikovati trenutnega okvira za urejanje spremembe pravne oblike podrejenih družb ali podružnic in uporabe takšnega okvira niti je ne bi smeli razumeti ali uporabljati kot ukrep za spodbujanje takšne spremembe. V tem pogledu bi bilo treba v celoti spoštovati odgovornost pristojnih organov držav članic, ki ne sodelujejo v enotnem nadzornem mehanizmu, da bi ti organi še naprej razpolagali z ustreznimi orodji in pooblastili za nadzor kreditnih institucij, ki delujejo na ozemlju njihovih držav članic, zaradi česar bi bili sposobni izpolnjevati to odgovornost in učinkovito varovati finančno stabilnost in javni interes. Poleg tega bi morale biti vlagateljem in pristojnim organom zagotovljene pravočasne informacije o spremembi pravne oblike podrejenih družb ali podružnic, kar bi pristojnim organom pomagalo pri izpolnjevanju njihovih nalog.*
- (30) ECB bi morala imeti za opravljanje svojih nalog ustrezna nadzorna pooblastila. Zakonodaja Unije o bonitetnem nadzoru kreditnih institucij določa, da se nekatera pooblastila prenesejo na pristojne organe, ki jih za te namene imenujejo države članice. Če ta pooblastila zadevajo področje nadzornih nalog, prenesenih na ECB, bi morala za pristojni organ pri sodelujočih državah članicah veljati ECB, ki bi morala imeti pooblastila, prenesena na pristojne organe na podlagi zakonodaje Unije. Sem spadajo tudi pooblastila, prenesena na enaki podlagi na pristojne organe matične države članice in države članice gostiteljice, ter pooblastila, prenesena na imenovane organe.
- (30a) *ECB bi morala imeti takšna nadzorna pooblastila, da bi v skladu z določbami te uredbe iz upravnega organa lahko odstranila posameznega člana.*
- (31) Da bi lahko ECB učinkovito opravljala svoje naloge, bi morala imeti možnost, da zahteva vse potrebne informacije ter izvaja preiskave in inšpekcijske preglede *na kraju samem, po potrebi v sodelovanju s pristojnimi nacionalnimi organi. ECB in nacionalnim nadzornim organom bi zadevne informacije morale biti dostopne, ne da bi bile s tem kreditnim institucijam naložene dvojne zahteve glede poročanja.*
- (31a) *Načelo varovanja zaupnosti med odvetnikom in stranko je temeljno načelo prava Unije, ki varuje zaupnost stikov med fizičnimi ali pravnimi osebami in njihovimi svetovalci, in sicer v skladu s pogoji, določenimi s sodno prakso Sodišča.*
- (31b) *Če mora ECB od osebe, ki ima sicer sedež v nesodelujoči državi članici, vendar pripada kreditni instituciji, finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu s sedežem v sodelujoči državi članici, ali ki je za to kreditno institucijo, finančni holding ali mešani finančni holding prevzela zunanje izvajanje operativnih funkcij ali dejavnosti, zahtevati informacije in tovrstne zahteve v nesodelujoči državi članici ne bodo veljale in jih tam ne bo mogoče uveljavljati, bi se morala ECB uskladiti s pristojnim nacionalnim organom v zadevni nesodelujoči državi članici.*
- (31c) *Ta uredba ne vpliva na izvajanje pravil na podlagi členov 34 in 42 Protokola o statutu ECB. Na podlagi aktov, ki jih sprejeme ECB v skladu s to uredbo, v nesodelujočih državah članicah ne bi smele nastati pravice ali obveznosti, razen kadar so taki akti v skladu z zadevno zakonodajo Unije, kot je določeno v protokolih št. 4 in 15.*
- (32) Če kreditne institucije uveljavljajo pravico do ustanavljanja ali opravljanja storitev v drugi državi članici ali če je več subjektov določene skupine ustanovljenih v različnih državah članicah, zakonodaja Unije določa posebne postopke in razdelitev pristojnosti med zadevnimi državami članicami. Če ECB prevzame določene nadzorne naloge za vse sodelujoče države članice, se ti postopki in razdelitev pristojnosti ne bi smeli uporabljati za uveljavljanje pravice do ustanavljanja ali opravljanja storitev v drugi sodelujoči državi članici.
- (32a) *ECB bi morala pri izvajanju nalog v skladu s to uredbo in prošnjah za pomoč, ki jih naslovi na pristojne nacionalne organe, ustrezno upoštevati uravnoteženost sodelovanja vseh vpletenih pristojnih nacionalnih organov v skladu s pristojnostmi za nadzor posameznih subjektov, delno konsolidirani in konsolidirani nadzor na podlagi veljavne zakonodaje Unije.*

Sreda, 22. maj 2013

- (32b) *Brez poseganja v pooblastila ECB, da od nacionalnih organov zahteva, naj ukrepajo in poskrbijo, da bodo izrečene ustrezne sankcije, ničesar v tej uredbi ne bi smeli razlagati kot podelitev pooblastil ECB za izrekanje sankcij fizičnim ali pravnim osebam, ki niso kreditne institucije, finančni holdingi ali mešani finančni holdingi.*
- (33) *ECB je institucija, ustanovljena s Pogodbami, zato je institucija celotne Unije. ECB bi morala pri postopkih odločanja zavezovati pravila in splošna načela Unije o ustreznem postopanju in preglednosti. V celoti bi morala biti spoštovana pravica naslovnikov odločitev ECB do izjave, prav tako tudi njihova pravica do zahteve za ponovni pregled odločitve ECB v skladu s pravili iz te uredbe.*
- (34) *Prenos nadzornih nalog pomeni za ECB veliko odgovornost v smislu zaščite finančne stabilnosti v Uniji ter v smislu najučinkovitejše in najbolj sorazmerne uporabe njenih nadzornih pooblastil. Vsak prenos nadzornih pooblastil z ravni držav članic na raven Unije bi moral biti uravnotežen z ustreznimi zahtevami glede preglednosti in odgovornosti. Zato bi morala ECB za opravljanje teh nalog odgovarjati Evropskemu parlamentu kot demokratično legitimni instituciji, ki predstavlja evropske državljane, in Svetu kot demokratično legitimni instituciji, ki predstavlja države članice. To bi med drugim moralo pomeniti redno poročanje ter odgovarjanje na vprašanja Evropskega parlamenta v skladu z njegovim poslovníkom in na vprašanja Euroskupine v zvezi z obveznostmi poročanja bi morale veljati ustrezne zahteve o varovanju poslovne skrivnosti.*
- (34a) *ECB bi morala poročila, naslovljena na Evropski parlament in Svet, poslati tudi nacionalnim parlamentom sodelujočih držav članic. Nacionalni parlamenti sodelujočih držav članic bi morali imeti možnost, da na ECB naslovijo kakršne koli pripombe ali vprašanja o izvajanju nadzornih nalog, ECB pa lahko na te pripombe ali vprašanja odgovori. V notranja pravila zadevnih nacionalnih parlamentov bi bilo treba vključiti podrobnosti o ustreznih postopkih in rešitvah za odzivanje na pripombe in vprašanja, naslovljena na ECB. V zvezi s tem bi bilo treba posebno pozornost nameniti pripombam ali vprašanjem, povezanim z odvzemom dovoljenj kreditnim institucijam, glede katerih so nacionalni organi v skladu s postopkom iz člena 13(2a) sprejeli ukrepe, potrebne za reševanje ali ohranitev finančne stabilnosti. Parlament sodelujoče države članice bi moral imeti tudi možnost, da predsednika ali predstavnika nadzornega sveta povabi, naj sodeluje v izmenjavi mnenj v zvezi z nadzorom nad kreditnimi institucijami v tej državi članici skupaj s predstavnikom pristojnega nacionalnega organa. Takšno vlogo bi nacionalnim parlamentom morali nameniti zaradi možnih učinkov nadzornih ukrepov na javne finance, kreditne institucije, njihove stranke in zaposlene ter trge v sodelujočih državah članicah. Če nacionalni nadzorni organi ukrepajo na podlagi te uredbe, bi se morale še naprej uporabljati ureditve glede odgovornosti iz nacionalne zakonodaje.*
- (34b) *Ta uredba ne posega v pravico Evropskega parlamenta, da ustanovi začasni preiskovalni odbor zaradi preverjanja domnevnih kršitev ali nepravilnosti pri izvajanju zakonodaje Unije na podlagi člena 226 PDEU ali uresničevanja funkcij političnega nadzora, kakor je zapisano v Pogodbah, vključno s pravico Evropskega parlamenta, da sprejme stališče ali resolucijo v zadevah, v katerih se mu to zdi primerno.*
- (34c) *ECB bi morala pri svojem ukrepanju ravnati v skladu z načeli ustreznega postopanja in preglednosti.*
- (34d) *V uredbi iz člena 15(3) PDEU bi morali v skladu s Pogodbo določiti podrobna pravila o možnosti dostopa do dokumentov, ki jih ima ECB v povezavi z izvajanjem nadzornih nalog.*
- (34e) *Sodišče Evropske unije na podlagi člena 263 PDEU preverja zakonitost tudi aktov ECB, pri katerih ne gre za priporočila in mnenja, ki naj bi učinkovali v razmerju do tretjih oseb.*
- (34f) *V skladu s členom 340 PDEU bi morala ECB v skladu s splošnimi načeli, skupnimi zakonodajam držav članic, nadomestiti kakršno koli škodo, ki jo je povzročila sama ali so jo povzročili njeni uslužbenci pri opravljanju svojih dolžnosti. To ne bi smelo posegati v odgovornost pristojnih nacionalnih organov, da v skladu z nacionalno zakonodajo nadomestijo škodo, ki so jo povzročili sami ali njihovi uslužbenci pri opravljanju svojih dolžnosti.*

Sreda, 22. maj 2013

- (34 g) *Uredba št. 1 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti, se za ECB uporablja na podlagi člena 342 PDEU.*
- (34h) *Ob ugotavljanju, ali bi bilo treba omejiti pravico zadevnih oseb do vpogleda v spis, bi morala ECB spoštovati temeljne pravice in upoštevati načela, priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča.*
- (34i) *ECB bi morala fizičnim in pravnim osebam omogočiti, da zahtevajo ponovni pregled odločitev, ki so bile sprejete na podlagi pooblastil, prenesenih na ECB s to uredbo, in ki so na te osebe naslovljene ali jih neposredno in osebno zadevajo. Pri pregledu bi moralo iti za vprašanje procesne in vsebinske skladnosti teh odločitev s to uredbo, pri čemer bi morali spoštovati tudi diskrecijsko pravico ECB, da odloči o primernosti njegovega sprejemanja. V ta namen in zaradi procesne gospodarnosti bi morala ECB oblikovati upravni odbor za pregled, ki bi opravljal takšen notranji pregled. Svet ECB bi moral ta odbor sestaviti iz zelo uglednih posameznikov. Po možnosti bi moral Svet ECB pri odločanju o tem med državami članicami doseči kar najustreznejšo geografsko uravnoteženost in uravnoteženost glede na spol. Postopek za ponovni pregled bi moral dopuščati, da nadzorni svet po potrebi ponovno preuči svoj prejšnji osnutek odločitve.*
- (35) *ECB v skladu s členom 127(1) PDEU opravlja naloge monetarne politike z namenom ohranjanja stabilnosti cen. Cilj opravljanja nadzornih nalog je zaščititi varnost in trdnost kreditnih institucij ter stabilnost finančnega sistema. Ti funkciji bi bilo zato treba izvajata popolnoma ločeno, da bi preprečili navzkrižja interesov in zagotovili, da se obe opravljata v skladu z zastavljenimi cilji. ECB bi morala biti sposobna zagotoviti, da Svet ECB deluje tako, da je njegova monetarna funkcija povsem ločena od nadzorne. To bi se moralo odražati najmanj pri strogo ločenih sestankih in v dnevni redih.*
- (35a) *Organizacijska ločenost osebja bi morala zadevati vse službe, ki so potrebne za neodvisno monetarno politiko, zagotavljati bi morala tudi uresničevanje demokratične odgovornosti in nadzora, določenega v tej uredbi, nad opravljanjem nalog, ki se na ECB prenesejo s to uredbo. Osebe, ki sodeluje pri opravljanju nalog, ki se s to uredbo prenesejo na ECB, bi moralo predsedniku nadzornega sveta.*
- (36) *Zlasti bi moral biti v okviru ECB ustanovljen nadzorni svet, odgovoren za pripravo odločitev o nadzornih zadevah, ki bi lahko izkoristil specifično strokovno znanje nacionalnih nadzornih organov. Nadzornemu svetu bi torej moral predsedovati predsednik, imenovan bi moral biti podpredsednik, vključevati pa bi moral predstavnike iz ECB in nacionalnih organov. Pri imenovanjih članov nadzornega sveta v skladu s to uredbo bi bilo treba upoštevati načela uravnoteženosti glede na spol, izkušnje in usposobljenost. Vsi člani nadzornega sveta bi morali biti pravočasno in v celoti obveščeni o točkah dnevnega reda sestankov nadzornega sveta, da bi omogočili učinkovito razpravo in postopek sprejemanja osnutkov odločitev.*
- (36a) *Nadzorni svet pri opravljanju nalog upošteva vsa pomembna dejstva in okoliščine v sodelujočih državah članicah in izpolnjuje svoje dolžnosti v interesu celotne Unije.*
- (36b) *Nadzorni svet bi moral biti ključen organ pri izvajanju nadzornih nalog ECB, za katere so bili doslej vedno odgovorni pristojni nacionalni organi, pri čemer bi se v celoti upoštevala institucionalna ureditev in način glasovanja iz Pogodb. Zato bi Svet moral biti pooblaščen za sprejetje izvedbenega sklepa o imenovanju predsednika in podpredsednika nadzornega sveta. ECB bi moral po predstavitvi stališča nadzornega sveta predlog za imenovanje predsednika in podpredsednika predložiti v odobritev Evropskemu parlamentu. Po odobritvi predloga bi moral Svet sprejeti izvedbeni sklep. Predsednika bi bilo treba izbrati v okviru odprtega izbirnega postopka, o katerem bi bilo treba ustrezno obveščati Evropski parlament in Svet.*
- (36c) *Da se omogoči ustreznost rotacija in hkrati zagotovi popolna neodvisnost predsednika, njegov mandat ne bi smel biti daljši od petih let in ga ne bi smelo biti mogoče podaljšati. Da bi zagotovili popolno usklajenost z dejavnostmi*

Sreda, 22. maj 2013

EBA in bonitetnimi politikami Unije, bi nadzorni svet moral imeti možnost, da povabi EBA in Evropsko komisijo kot opazovalca. Ko bo ustanovljen evropski organ za reševanje, bi se moral njegov predsednik kot opazovalec udeleževati sestankov nadzornega sveta.

- (36d) *Nadzornemu svetu bi moral pomagati usmerjevalni odbor v bolj omejeni sestavi. Usmerjevalni odbor bi moral pripravljati sestanke nadzornega sveta in svoje dolžnosti izpolnjevati le v interesu celotne Unije; popolnoma pregledno bi moral sodelovati z nadzornim svetom.*
- (36e) *Svet ECB bi moral povabiti predstavnike sodelujočih držav članic, katerih valuta ni euro, kadar koli bi razmišljal o tem, da bi ugovarjal osnutku sklepa, ki ga pripravi nadzorni svet, ali kadar koli zadevni pristojni nacionalni organi Svet ECB obvestijo o svojem utemeljenem nestrinjanju z osnutkom sklepa nadzornega sveta, če je ta sklep naslovljen na nacionalne organe v zvezi s kreditnimi institucijami iz sodelujočih držav članic, katerih valuta ni euro.*
- (36f) *Da bi dosegli, da bo monetarna politika ločena od nadzornih nalog, bi bilo treba od ECB zahtevati, da oblikuje odbor za mediacijo. Ustanovitev takšnega odbora in še zlasti njegova sestava bi morala zagotavljati, da se bodo nasprotujoča si mnenja razreševala uravnoteženo in v interesu celotne Unije.*
- (37) Za nadzorni svet, **usmerjevalni odbor** in osebje ECB, ki izvaja nadzorne naloge, bi morale veljati ustrezne zahteve o varovanju poslovne skrivnosti. Podobne zahteve bi morale veljati tudi za izmenjavo informacij z osebjem ECB, ki v nadzorne dejavnosti ni vključeno. To ECB ne bi smelo preprečevati, da izmenjuje informacije v okviru omejitev in pod pogoji, določenimi v zadevni zakonodaji Unije, tudi z Evropsko komisijo za namene njenih nalog na podlagi členov 107 in 108 PDEU ter na podlagi zakonodaje Unije o strožjem ekonomskem in proračunskem nadzoru.
- (38) Da bi ECB nadzorne naloge, ki se prenesejo nanjo, izvajala učinkovito, bi jih morala opravljati povsem neodvisno, zlasti brez vsakršnega neprimernega političnega vpliva in vmešavanja zadevnega sektorja, ki bi lahko vplivala na njeno operativno neodvisnost.
- (38a) *Uporaba obdobjih ohlajanja (zaposlitvenih omejitev po prenehanju funkcije) za nadzorne organe je pomemben vidik zagotavljanja učinkovitosti in neodvisnosti nadzora, ki ga izvajajo. ECB bi morala v ta namen in brez poseganja v izvajanje strožjih nacionalnih predpisov pripraviti in ohranjati celovite in uradne postopke, vključno s sorazmernimi roki za ponovni pregled, da bi lahko že vnaprej ocenila in preprečila možna navzkrižja z legitimnimi interesi enotnega nadzornega mehanizma/ECB v primerih, ko bi nekdanji član nadzornega sveta začel delati v bančništvu, tj. sektorju, ki ga je prej nadzoroval.*
- (39) ECB bi morala za učinkovito izvajanje nadzornih nalog imeti na voljo zadostne vire. Ti viri bi morali biti pridobljeni na način, ki bi zagotavljal neodvisnost ECB od neprimernih vplivov pristojnih nacionalnih organov in udeležencev na trgu ter ločenost monetarnopolitičnih nalog od nadzornih nalog. Stroške nadzora bi morali kriti subjekti, nad katerimi se nadzor izvaja. Zato bi se morale nadzorne naloge, ki jih izvaja ECB, financirati iz **letnih taks**, zaračunanih kreditnim institucijam **s sedežem v sodelujočih državah članicah**. ECB bi prav tako morala imeti možnost, da zaračunava takse **podružnicam, ki jih v sodelujoči državi članici ustanovijo kreditne institucije s sedežem v nesodelujoči državi članici, da bi pokrila izdatke, ki jih ima pri izvajanju nadzora nad temi podružnicami kot nadzorni organ države gostiteljice. Kadar se nadzor kreditne institucije ali podružnice opravlja na konsolidirani podlagi, se taksa zaračuna na najvišji ravni kreditne institucije v udeleženi skupini s sedežem v sodelujočih državah članicah. Iz izračuna tovrstnih taks bi morale biti izvzete vse podrejene družbe s sedežem v nesodelujoči državi članici.**
- (39a) *Kadar je kreditna institucija vključena v konsolidirani nadzor, bi morali takso določiti na najvišji ravni konsolidacije v sodelujočih državah članicah in jo zaračunati kreditnim institucijam, ki imajo sedež v sodelujoči državi članici in so vključene v konsolidirani nadzor, na podlagi objektivnih meril, povezanih s pomembnostjo in profilom tveganja, vključno s tveganju prilagojeno aktivno.*
- (40) Za učinkovit nadzor je nujno potrebno zelo motivirano, dobro usposobljeno in nepristransko osebje. Za vzpostavitev resnično povezanega nadzornega mehanizma bi bilo treba zagotoviti ustrezne izmenjave in **napotitve** osebja med **vsemi posameznimi** nacionalnimi nadzornimi organi **sodelujočih držav članic** ter med slednjimi in ECB. **Za zagotovitev neprekinjenega medsebojnega nadzora**, zlasti pri nadzoru velikih bank, bi ECB morala imeti možnost zahtevati, naj nacionalne nadzorne skupine vključujejo tudi osebje pristojnih organov iz drugih sodelujočih

Sreda, 22. maj 2013

držav članic, **kar bi omogočilo ustanavljanje nadzornih skupin, ki bi bile geografsko raznolike ter bi imele specifična znanja in lastnosti. Z izmenjavami in napotitvami osebja se razvija skupna nadzorna kultura. ECB redno zagotavlja informacije o številu članov osebja iz nacionalnih pristojnih organov sodelujočih držav članic, napotenih v ECB za namene enotnega nadzornega mehanizma.**

- (41) Zaradi globaliziranosti bančnih storitev in čedalje večjega pomena mednarodnih standardov bi morala ECB svoje naloge opravljati ob upoštevanju mednarodnih standardov ter v okviru dialoga z nadzornimi organi zunaj Unije in ob tesnem sodelovanju z njimi, ne da bi pri tem posegala v mednarodno vlogo EBA. Pooblaščenca bi morala biti za vzpostavljanje stikov in sklepanje upravnih dogovorov z nadzornimi organi in upravami tretjih držav ter z mednarodnimi organizacijami, **pri čemer bi se usklajevala** z EBA ter popolnoma upoštevala obstoječe vloge in pristojnosti posameznih držav članic in institucij Unije.
- (42) Za obdelavo osebnih podatkov **s strani ECB** za namene te uredbe se v celoti uporabljata Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽¹⁾ ter Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov⁽²⁾.
- (43) Za ECB se uporablja Uredba (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF)⁽³⁾. **ECB je sprejela Sklep ECB/2004/11 z dne 3. junija 2004 o pogojih za preiskave Evropskega urada za boj proti goljufijam v Evropski centralni banki**⁽⁴⁾.
- (44) Da bi zagotovili, da so kreditne institucije predmet nadzora najvišje kakovosti, ki ga ne ovirajo drugi pomisleki, ki niso bonitetne narave, ter da se pravočasno in učinkovito odpravijo negativni vplivi, ki se medsebojno krepijo in ki jih imajo razmere na trgu na banke in države članice, bi morala ECB čim prej začeti opravljati posebne nadzorne naloge. Vendar je za prenos nadzornih nalog z nacionalnih nadzornih organov na ECB potrebna določena mera priprav. Zato bi bilo treba določiti **ustrezno** obdobje postopnega uvajanja ■ .
- (44a) **Pri sprejemanju podrobnih operativnih rešitev za izvajanje nalog, ki se s to uredbo prenesejo na ECB, bi ta morala poskrbeti za prehodne rešitve, ki bi zagotavljale, da bodo potekajoči nadzorni postopki zaključeni, vključno z morebitnimi, že pred začetkom veljavnosti te uredbe sprejetimi odločitvami in/ali ukrepi ali začetimi preiskavami.**
-
- (45a) **Komisija je v svojem sporočilu z dne 28. novembra 2012 o načrtu za trdno in pravo ekonomsko in monetarno unijo navedla, da „bi bil člen 127(6) PDEU lahko spremenjen, da bi določili, da se uporablja običajni zakonodajni postopek, in da bi odpravili nekatere zakonske omejitve, ki jih trenutno predpisuje za oblikovanje enotnega nadzornega mehanizma (npr. da bi državam članicam, katerih valuta ni euro, omogočili neposreden in nepreklicen opt-in postopek za sodelovanje pri enotnem nadzornem mehanizmu, ki je intenzivnejši od modela tesnega sodelovanja, da bi državam članicam, katerih valuta ni euro in ki v celoti sodelujejo v enotnem nadzornem mehanizmu, zagotovili enake pravice pri odločanju v okviru ECB, ter da bi še povečali notranje ločevanje med odločanjem o denarni politiki in nadzorom)“. Navedla je tudi, da bi bilo treba obravnavati okrepitev demokratične odgovornosti ECB, ko deluje kot bančni nadzornik. Opozoriti je treba, da Pogodba o Evropski uniji določa, da lahko predloge za spremembo Pogodb predloži vlada katere koli države članice, Evropski parlament ali Evropska komisija, nanašajo pa se lahko na kateri koli vidik Pogodb.**
- (46) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti pravico do varstva osebnih podatkov, svobodo gospodarske pobude ter pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča, ter jo je treba izvajati v skladu s temi pravicami in načeli.

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁽²⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

⁽³⁾ UL L 136, 31.5.1999, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 230, 30.6.2004, str. 56.

Sreda, 22. maj 2013

- (47) Ker ciljev te uredbe, tj. vzpostavitve učinkovitega in uspešnega okvira za opravljanje posebnih nalog nadzora nad kreditnimi institucijami s strani institucije Unije ter zagotovitve dosledne uporabe enotnega pravilnika za kreditne institucije, ni mogoče zadovoljivo doseči na ravni držav članic ter ju je zaradi vseevropske strukture bančnega trga in vpliva propada bank na druge države članice lažje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje teh ciljev –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Poglavje I

Vsebina in opredelitev pojmov

Člen 1

Vsebina *in področje uporabe*

S to uredbo se na ECB prenesejo posebne naloge, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora nad kreditnimi institucijami, z namenom **prispevati** k varnosti in trdnosti kreditnih institucij ter k stabilnosti finančnega sistema **v EU in vsaki državi članici**, in sicer ob **popolnem** upoštevanju enotnosti in celovitosti notranjega trga, **temelječega na enakem obravnavanju kreditnih institucij zaradi preprečevanja regulativne arbitrarnosti**.

Nadzorne naloge, ki se v skladu s členom 4 te uredbe prenesejo na ECB, ne zadevajo institucij iz člena 2 Direktive 2006/48/ES. Obseg nadzornih nalog ECB je omejen na bonitetno ureditev kreditnih institucij v skladu s to uredbo. Ta uredba ECB ne podeljuje drugih nadzornih nalog, kot so naloge v zvezi z bonitetnim nadzorom centralnih nasprotnih strank.

ECB pri izvajanju nalog po tej uredbi in brez poseganja v cilj zagotavljanja varnosti in stabilnosti kreditnih institucij ustrezno upošteva razlike v vrsti, poslovnem modelu in velikosti kreditnih institucij.

ECB s svojim ukrepanjem, predlogi ali politikami niti neposredno niti posredno ne diskriminira držav članic ali skupine držav članic kot kraja, kjer se zagotavljajo bančne ali finančne storitve v kateri koli valuti.

Ta uredba ne posega v odgovornosti in z njimi povezana pooblastila pristojnih organov sodelujočih držav članic za opravljanje nadzornih nalog, ki se s to uredbo ne prenesejo na ECB.

Ta uredba tudi ne posega v pristojnosti in z njimi povezana pooblastila pristojnih ali imenovanih organov sodelujočih držav članic za uporabo makrobonitetnih orodij, ki jih zadevni pravni akti Unije ne določajo.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „sodelujoča država članica“ pomeni državo članico, katere valuta je euro, **ali državo članico, katere valuta ni euro in je v skladu s členom 6 vzpostavila tesno sodelovanje;**

Sreda, 22. maj 2013

- (2) „pristojni nacionalni organ“ pomeni **kateri koli** pristojni nacionalni organ, ki ga sodelujoče države članice imenujejo v skladu z Direktivo 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (preoblikovano) ⁽¹⁾ ter Direktivo 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij (preoblikovano) ⁽²⁾;
- (3) „kreditne institucije“ pomenijo kreditne institucije, kot so opredeljene v členu 4(1) Direktive 2006/48/ES;
- (4) „finančni holding“ pomeni finančni holding, kot je opredeljen v členu 4(19) Direktive 2006/48/ES;
- (5) „mešani finančni holding“ pomeni mešani finančni holding, kot je opredeljen v členu 2(15) Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu ⁽³⁾;
- (6) „finančni konglomerat“ pomeni finančni konglomerat, kot je opredeljen v členu 2(14) Direktive 2002/87/ES;
- (6a) „imenovani nacionalni organ“ pomeni organ, imenovan v smislu zadevne zakonodaje Unije;**
- (6b) „kvalificirani delež“ pomeni kvalificirani delež, kot je opredeljen v členu 4(11) Direktive 2006/48/ES;**
- (6c) „enotni nadzorni mehanizem“ pomeni Evropski sistem finančnega nadzora, ki ga sestavljajo Evropska centralna banka in nacionalni pristojni organi sodelujočih držav članic po opisu iz člena 5 te uredbe.**

Poglavje II

Sodelovanje in naloge

Člen 3

Sodelovanje

1. ECB tesno sodeluje z Evropskim bančnim organom, Evropskim organom za vrednostne papirje in trge, Evropskim organom za zavarovanja in poklicne pokojnine, Evropskim odborom za sistemska tveganja **in drugimi organi**, ki so del Evropskega sistema finančnega nadzora (ESFS), ustanovljenega s členom 2 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010, **ki zagotavljajo primerno raven regulative in nadzora v Uniji.**

ECB po potrebi sklepa memorandume o soglasju z organi držav članic, pristojnimi za trge finančnih instrumentov. Takšni memorandumi so dostopni Evropskemu parlamentu, Svetu in pristojnim organom vseh držav članic.

1a. **Za namene te uredbe ECB sodeluje v odboru nadzornikov Evropskega bančnega organa pod pogoji iz člena 40 Uredbe (EU) št. 1093/2010.**

1b. **ECB izvaja svoje naloge v skladu s to uredbo in brez poseganja v pristojnosti in naloge EBA, ESMA, EIOPA in ESRB.**

1c. **ECB tesno sodeluje z organi, pooblaščenimi za reševanje kreditnih institucij, tudi pri pripravi načrtov za reševanje.**

1d. **ECB ob upoštevanju členov 1, 4 in 5 tesno sodeluje z vsakim javnofinančnim instrumentom pomoči, vključno z Evropskim instrumentom za finančno stabilnost (EFSF) in Evropskim mehanizmom za stabilnost (EMS), zlasti če se iz katerega od njiju kreditni instituciji, za katero se uporablja člen 4 te uredbe, dodeli ali se ji najverjetneje bo dodelila neposredna ali posredna finančna pomoč.**

⁽¹⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 277.

⁽³⁾ UL L 35, 11.2.2003, str. 1.

Sreda, 22. maj 2013

1e. ECB in pristojni nacionalni organi nesodelujočih držav članic sklenejo memorandum o soglasju, v katerem je na splošno opisano, kako bodo med seboj sodelovali pri opravljanju nadzornih nalog na podlagi zakonodaje Unije v zvezi s finančnimi institucijami, opredeljenimi v členu 2. Memorandum o soglasju se redno pregleduje.

Brez poseganja v prvi pododstavek ECB sklene memorandum o soglasju s pristojnim nacionalnim organom vsake nesodelujoče države članice, v kateri je vsaj ena v svetovnem merilu sistemsko pomembna institucija, kakor je določeno v zakonodaji Unije.

Vsak memorandum o soglasju se redno pregleduje in objavi ob upoštevanju ustreznega ravnanja z zaupnimi informacijami.

Člen 4

Na ECB prenesene naloge

1. V okviru člena 5 je ECB v skladu z **odstavkom 3 tega člena** izključno pristojna za opravljanje naslednjih nalog za namene bonitetnega nadzora pri vseh kreditnih institucijah s sedežem v sodelujočih državah članicah:

(a) izdajanje dovoljenj kreditnim institucijam in njihov odvzem **v skladu z določbami člena 13;**

(aa) **izvajanje nalog, za katere je v skladu z zadevno zakonodajo Unije zadolžen pristojni organ matične države članice, če gre za kreditne institucije s sedežem v sodelujoči državi članici, ki želijo ustanoviti podružnico ali opravljati čezmejne storitve v nesodelujoči državi članici;**

(b) ocenjevanje zahtev za pridobitev in odsvojitve kvalificiranih deležev v kreditnih institucijah, **razen v primeru reševanja bank, ob upoštevanju določb člena 13a;**

(c) zagotavljanje skladnosti z akti iz prvega pododstavka člena 4(3), ki kreditnim institucijam nalagajo bonitetne zahteve v zvezi s kapitalskimi zahtevami, listinjenjem, omejitvami velike izpostavljenosti, likvidnostjo, finančnim vzvodom ter poročanjem in javnim razkritjem informacij o tem;

(f) **zagotavljanje skladnosti z akti iz prvega pododstavka člena 4(3), ki določajo, da morajo kreditne institucije vzpostaviti zanesljive ureditve upravljanja, vključno z zahtevami glede sposobnosti in primernosti oseb, odgovornih za upravljanje kreditnih institucij, postopke obvladovanja tveganja, mehanizme notranjega nadzora, politike in prakse v zvezi s prejemki** ter učinkovite notranje postopke za ocenjevanje kapitalske ustreznosti, **vključno z modeli na osnovi notranjih bonitetnih ocen;**

(g) **izvajanje nadzornih pregledov, vključno z – po potrebi usklajeno z EBA – obremenitvenimi testi in njihovo morebitno objavo,** z namenom ugotavljanja, ali ureditve, strategije, postopki in mehanizmi, ki jih uvedejo kreditne institucije, ter kapital teh institucij zagotavljajo dobro upravljanje in kritje tveganj, ter na podlagi teh nadzornih pregledov nalaganje posebnih dodatnih kapitalskih zahtev, posebnih zahtev glede objave, posebnih likvidnostnih zahtev in drugih ukrepov kreditnim institucijam v primerih, **ki so za pristojne organe izrecno določeni v zadevni zakonodaji Unije;**

(i) izvajanje konsolidiranega nadzora nad matičnimi družbami kreditnih institucij s sedežem v eni od sodelujočih držav članic, vključno nad finančnimi holdingi in mešanimi finančnimi holdingi, in sodelovanje pri izvajanju konsolidiranega nadzora nad matičnimi družbami, ki nimajo sedeža v eni od sodelujočih držav članic, tudi v kolegijih nadzornikov, **pri čemer to ne vpliva na sodelovanje pristojnih nacionalnih organov sodelujočih držav članic kot opazovalcev v teh kolegijih;**

Sreda, 22. maj 2013

- (j) sodelovanje pri dopolnilnem nadzoru nad finančnim konglomeratom v zvezi s kreditnimi institucijami, ki ta konglomerat sestavljajo, in opravljanje nalog koordinatorja, če je imenovana za koordinatorja za finančni konglomerat v skladu z merili, določenimi z zadevno zakonodajo Unije;
- (k) izvajanje nadzornih nalog pri **načrtih sanacije in** zgodnje posredovanje, če kreditna institucija **ali skupina, ki ji je ECB konsolidacijski nadzornik**, ne izpolnjuje veljavnih bonitetnih zahtev oziroma jih bo verjetno kršila, **ter izvajanje nadzornih nalog pri strukturnih spremembah, ki jih morajo kreditne institucije izvesti v okviru preprečevanja finančne obremenitve ali zloma, vendar samo v primerih, ki so za pristojne organe izrecno določeni v zadevni zakonodaji Unije, kar izključuje vsakršne pristojnosti za reševanje.**

█

2. Pri kreditnih institucijah s sedežem v nesodelujoči državi članici, ki v sodelujoči državi članici ustanovijo podružnico ali opravljajo čezmejne storitve, ECB **v okviru področja uporabe odstavka 1** izvaja naloge, ki **v skladu z zadevno zakonodajo Unije** spadajo v pristojnost pristojnih █ organov sodelujoče države članice.

3. ECB za izvajanje nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, in s ciljem zagotavljanja visokih standardov nadzora uporablja vso zadevno zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo, s katero so bile prenesene morebitne direktive, ki sestavljajo zakonodajo Unije. V primerih, ko gre pri zadevni zakonodaji Unije za uredbe, in na področjih, na katerih navedene uredbe državam članicam izrecno ponujajo različne možnosti, ECB prav tako uporablja nacionalno zakonodajo, s katero se izvršujejo te možnosti.

V ta namen ECB sprejema smernice in priporočila ter se odloča ob upoštevanju in v skladu z zadevno zakonodajo Unije, zlasti pa z vsemi zakonodajnimi in nezakonodajnimi akti, vključno z akti iz členov 290 in 291 PDEU. Upošteva predvsem zavezujoče regulativne in izvedbene tehnične standarde, ki jih pripravi EBA, sprejme pa Komisija v skladu s členi 10 do 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010, člen 16 navedene uredbe o smernicah in priporočilih ter določbe uredbe EBA o evropskem nadzornem priročniku, ki ga je pripravil EBA v skladu z navedeno uredbo. Lahko sprejema tudi uredbe, vendar samo v obsegu, potrebnem za ureditev ali določitev podrobnosti izvajanja navedenih nalog.

ECB pred sprejetjem uredbe organizira odprta javna posvetovanja in preuči morebitne s tem povezane stroške in koristi, razen če so takšna posvetovanja in preučitve nesorazmerni s področjem uporabe in učinkom zadevne uredbe ali so nesorazmerni glede na posebno nujnost zadeve, pri čemer ECB v takem primeru nujnost upraviči.

ECB po potrebi na vseh ravneh sodelovanja prispeva k pripravi osnutka regulativnih tehničnih standardov ali izvedbenih tehničnih standardov v okviru EBA v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010 ali EBA opozori, da bi Komisiji morda bilo treba predložiti osnutek standardov, ki bi nadomestili obstoječe regulativne ali izvedbene tehnične standarde.

█

Člen 4a

Makrobonitetne naloge in orodja

1. Kadar je ustrezno ali kadar se zdi potrebno in ne da bi posegali v odstavek 2 v nadaljevanju, pristojni ali imenovani organi sodelujočih držav članic poleg kapitalskih zahtev iz člena 4(1) uveljavljajo zahteve za kapitalske blažilnike, ki jih morajo kreditne institucije imeti na ustreznih ravni v skladu z zadevno zakonodajo Unije, vključno s stopnjami proticikličnih blažilnikov, ter uporabljajo vse druge ukrepe, ki so določeni v direktivah 2006/48/ES in 2006/49/ES ter skladni s postopki iz njih in katerih namen je odpravljanje sistemskih ali makrobonitetnih tveganj, v primerih, ki jih posebej določa zadevna zakonodaja Unije. Pristojni organ deset delovnih dni pred sprejetjem takšne odločitve o svoji nameri ustrezno uradno obvesti ECB. Če ECB ugovarja, v petih delovnih dneh pisno navede razloge za to. Zadevni organ pred sprejetjem odločitve razloge ECB ustrezno preuči.

Sreda, 22. maj 2013

2. Po potrebi lahko ECB namesto pristojnih ali imenovanih nacionalnih organov sodelujoče države članice pod pogoji iz odstavkov 3 in 4 poleg kapitalskih zahtev iz člena 4(1) uveljavlja zahteve za kapitalske blažilnike, ki jih morajo kreditne institucije imeti na ustreznih ravni v skladu z zadevno zakonodajo Unije, vključno s stopnjami proticikličnih blažilnikov, ki so strožje od tovrstnih zahtev pristojnih ali imenovanih nacionalnih organov sodelujočih držav članic, in lahko uporablja strožje ukrepe, katerih namen je odpravljanje sistemskih ali makrobonitetnih tveganj na ravni kreditnih institucij, za katere veljajo postopki, določeni v direktivah 2006/48/ES in 2006/49/ES, ter v primerih, ki jih posebej določa ustrezna zakonodaja Unije.
3. Vsak pristojni ali imenovani nacionalni organ lahko ECB predlaga, naj ukrepa na podlagi odstavka 2, da bi se obravnavale posebne razmere v finančnem sistemu in gospodarstvu v njegovi državi članici.
4. Če namerava ECB ukrepati v skladu z odstavkom 2, pri preučevanju možnosti kakršnega koli ukrepanja tesno sodeluje z imenovanimi organi zadevnih držav članic. Zlasti pa deset delovnih dni pred sprejetjem takšne odločitve o svoji nameri uradno obvesti zadevne pristojne ali imenovane nacionalne organe. Če kateri od zadevnih organov ugovarja, v petih delovnih dneh pisno navede razloge za to. ECB pred sprejetjem odločitve te razloge ustrezno preuči.
5. Pri izvajanju nalog iz odstavka 2 ECB upošteva posebne razmere v finančnem sistemu, gospodarske razmere in gospodarski cikel v posameznih državah članicah ali njihovih delih.

Člen 5

Sodelovanje v okviru enotnega nadzornega mehanizma

1. ECB naloge opravlja v okviru enotnega nadzornega mehanizma, ki ga sestavljajo ECB in pristojni nacionalni organi. ECB je odgovorna za učinkovito in dosledno delovanje enotnega nadzornega mehanizma.
2. Za ECB in pristojne nacionalne organe velja, da morajo sodelovati v dobri veri in izmenjavati informacije.

Brez poseganja v pooblastila ECB, na podlagi katerih ves čas neposredno prejema informacije kreditnih institucij ali ima do njih neposreden dostop, pristojni nacionalni organi ECB zagotovijo zlasti vse informacije, potrebne za namene izvajanja nalog, ki se na ECB prenesejo s to uredbo.

4a. Kadar je ustrezno in ne da bi posegali v odgovornost ECB za naloge, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, so pristojni nacionalni organi pod pogoji iz okvira, navedenega v odstavku 4e, odgovorni za pomoč ECB pri pripravi in izvajanju vseh aktov, ki se nanašajo na naloge iz člena 4 v zvezi z vsemi kreditnimi institucijami, vključno s pomočjo pri dejavnostih preverjanja. Pri opravljanju nalog iz člena 4 upoštevajo navodila ECB.

4b. ECB ima v zvezi z nalogami iz člena 4, z izjemo točk (a) in (b) odstavka 1 in navedenega člena, obveznosti iz odstavka 4c, pristojni nacionalni organi pa obveznosti iz odstavka 4d, in sicer v okviru, določenem v odstavku 4e, in ob upoštevanju tam določenih postopkov, za nadzor naslednjih kreditnih institucij, finančnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov ali podružnic s sedežem v sodelujočih državah članicah, ki so jih ustanovile kreditne institucije s sedežem v nesodelujočih državah članicah:

— tistih, ki so manj pomembne na konsolidirani podlagi na najvišji ravni konsolidacije v sodelujočih državah članicah ali posamezno v posebnem primeru podružnic s sedežem v sodelujočih državah članicah, ki jih ustanovijo kreditne institucije s sedežem v nesodelujočih državah članicah. Pomembnost se ocenjuje v skladu z naslednjimi merili:

(i) velikost;

(ii) pomen za gospodarstvo EU ali ene od sodelujočih držav članic;

Sreda, 22. maj 2013

(iii) obseg čezmejnih dejavnosti.

Kar zadeva prvi pododstavek zgoraj, se kreditna institucija, finančni holding ali mešani finančni holding ne šteje za manj pomembnega – razen če tega ne upravičujejo posebne okoliščine, ki se določijo v metodologiji –, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

(i) skupna vrednost njegovih sredstev presega 30 milijard EUR ali

(ii) delež njegovih skupnih sredstev presega 20 % BDP sodelujoče države članice, v kateri ima sedež, razen če je skupna vrednost njegovih sredstev nižja od 5 milijard EUR; ali

(iii) potem ko pristojni nacionalni organ uradno obvesti ECB, da je takšna institucija po njegovem mnenju zelo pomembna za domače gospodarstvo, ECB na podlagi celovite ocene zadevne kreditne institucije, vključno z oceno bilance stanja, sprejme odločitev, v kateri potrdi takšno pomembnost.

ECB lahko tudi na svojo lastno pobudo sklene, da je institucija ustrezno pomembna, če ima podrejene bančne družbe v več kot eni sodelujoči državi članici in njena čezmejna sredstva ali obveznosti predstavljajo pomemben del njenih skupnih sredstev ali obveznosti, v skladu s pogoji, določenimi v metodologiji.

tistih, za katere je bila javna finančna pomoč zahtevana ali so to pomoč prejeli neposredno iz EFSF ali EMS; ti se ne štejejo za manj pomembne.

Ne glede na prejšnje pododstavke ECB opravlja naloge, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, v zvezi s tremi najpomembnejšimi kreditnimi institucijami v vsaki od sodelujočih držav članic, razen če tega ne upravičujejo posebne okoliščine.

4c. ECB v zvezi s kreditnimi institucijami iz odstavka 4b in v okviru, določenem z odstavkom 4e:

(a) pristojnim nacionalnim organom izdaja uredbe, smernice ali splošna navodila, na podlagi katerih se izvajajo naloge, določene v členu 4, z izjemo tistih iz točk (a) in (b) tega člena, ter na podlagi katerih pristojni nacionalni organi sprejemajo odločitve v zvezi z nadzorom.

Taka navodila se lahko nanašajo na posebna pooblastila v odstavku 2 člena 13b za skupine ali kategorije kreditnih institucij za namene zagotavljanja skladnosti rezultatov nadzora v okviru enotnega nadzornega mehanizma;

(b) lahko, če je to potrebno za zagotovitev skladne uporabe visokih nadzornih standardov, kadar koli na lastno pobudo po posvetovanju z nacionalnimi organi ali na zahtevo pristojnega nacionalnega organa odloči, da bo sama neposredno izvajala vsa zadevna pooblastila v zvezi z eno ali več kreditnimi institucijami iz odstavka 4b, tudi v primeru, kadar je bila finančna pomoč zahtevana ali prejeta posredno iz EFSF ali EMS;

(c) izvaja nadzor nad delovanjem sistema, in sicer na podlagi odgovornosti in postopkov iz tega člena in zlasti odstavka 4e(c);

(d) lahko kadar koli uporabi pooblastila iz členov od 9 do 12;

(e) lahko tudi od pristojnih nacionalnih organov zahteva priložnostne ali redne informacije o izvajanju nalog, za katere so zadolženi na podlagi tega člena.

4d. Pristojni nacionalni organi brez poseganja v odstavke 4c izvajajo in so odgovorni za naloge iz člena 4(1)(aa), (c), (f), (g), (i) in (k) ter sprejemanje vseh relevantnih odločitev v zvezi z nadzorom kreditnih institucij iz prvega pododstavka odstavka 4b, in sicer v okviru, določenem v odstavku 4e, in ob upoštevanju tam določenih postopkov.

Brez poseganja v člene od 9 do 12 pristojni in imenovani nacionalni organi v skladu z nacionalno zakonodajo ohranijo pooblastila za pridobivanje informacij od kreditnih institucij, finančnih holdingov, mešanih finančnih holdingov in podjetij, vključenih v konsolidirano finančno stanje kreditne institucije, in za izvajanje inšpekcijskih pregledov na kraju samem v teh kreditnih institucijah, holdingih, mešanih holdingih in podjetjih. Pristojni nacionalni organi ECB v skladu z okvirom iz odstavka 7 obveščajo o ukrepih, sprejetih na podlagi tega odstavka, in te ukrepe tesno usklajujejo z ECB.

Sreda, 22. maj 2013

Pristojni nacionalni organi ECB redno poročajo o izvajanju dejavnosti na podlagi tega člena.

4e. ECB ob posvetovanju s pristojnimi nacionalnimi organi sodelujočih držav članic in na podlagi predloga nadzornega sveta sprejme in objavi okvir za določitev praktičnih podrobnosti za izvajanje tega člena. Okvir vsebuje vsaj:

- (a) posebno metodologijo za ocenjevanje meril iz pododstavkov 1 do 3 odstavka 4b in merila, na podlagi katerih se pododstavek 4b odstavka 4 preneha uporabljati za posamezno kreditno institucijo in iz tega izhajajočo ureditev za namene izvajanja odstavkov 4c in 4d. Te rešitve in metodologija za ocenjevanje meril iz pododstavkov 1 do 3 odstavka 4b se pregledajo, da se vanje vključijo potrebne spremembe; z njimi se zagotovi tudi, da se v primerih, ko banka velja za pomembno ali manj pomembno, zadevna ocena spremeni le, če se znatneje in ne zgolj prehodno spremenijo razmere, zlasti razmere, ki zadevajo stanje banke in so pomembne za to oceno.
- (b) opredelitev postopkov, vključno z roki, in možnost priprave osnutka sklepov, ki se pošlje ECB v preučitev, za odnose med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi v zvezi z nadzorom kreditnih institucij, ki se v skladu z odstavkom 4 ne štejejo za manj pomembne;
- (c) opredelitev postopkov, vključno z roki, za odnose med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi v zvezi z nadzorom kreditnih institucij, ki se v skladu z odstavkom 4b štejejo za manj pomembne. Takšni postopki od pristojnih nacionalnih organov glede na primere, določene z okvirom, zahtevajo zlasti, naj:
 - (i) ECB uradno obvestijo o vsakem pomembnem nadzornem postopku;
 - (ii) na zahtevo ECB podrobneje ocenijo posamezne vidike postopka;
 - (iii) ECB posredujejo pomemben osnutek odločitev v zvezi z nadzorom, o katerih ECB lahko izrazi svoja stališča.

4f. Če ECB pri izvajanju nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, pomagajo pristojni ali imenovani nacionalni organi, ECB in pristojni nacionalni organi to storijo v skladu z določbami zadevnih aktov Unije v zvezi s porazdelitvijo pristojnosti in sodelovanjem med pristojnimi organi različnih držav članic.

Člen 6

Tesno sodelovanje s pristojnimi organi sodelujočih držav članic, **katerih valuta ni euro**

1. ECB v okviru omejitev iz tega člena opravlja naloge na področjih iz člena 4(1) in (2) **ter člena 4a** v zvezi s kreditnimi institucijami s sedežem v državi članici, katere valuta ni euro, če je bilo med ECB in pristojnim nacionalnim organom te države članice vzpostavljeno tesno sodelovanje v skladu s tem členom.

ECB lahko v ta namen pošlje **navodila** pristojnemu nacionalnemu organu sodelujoče države članice, **katere valuta ni euro**.

2. Tesno sodelovanje med ECB in pristojnim nacionalnim organom sodelujoče države članice, **katere valuta ni euro**, se vzpostavi s sklepom ECB, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) zadevna država članica druge države članice, Komisijo, ECB in EBA uradno obvesti o zahtevi za vzpostavitev tesnega sodelovanja z ECB pri opravljanju nalog iz členov 4 **in člena 4a** v zvezi z vsemi kreditnimi institucijami s sedežem v zadevni državi članici **v skladu s členom 5**;
- (b) v uradnem obvestilu se zadevna država članica zaveže, da bo:

— njen pristojni nacionalni organ **ali imenovani nacionalni organ** upošteval vse smernice ali zahteve ECB;

Sreda, 22. maj 2013

— zagotovila vse informacije o kreditnih institucijah s sedežem na njenem ozemlju, ki bi jih lahko zahtevala ECB zaradi celovite ocene teh kreditnih institucij;

(c) zadevna država članica je sprejela **zadevno** nacionalno **zakonodajo** kot zagotovilo, da bo njen pristojni nacionalni organ v skladu z odstavkom 5 obvezan sprejeti vsakršen ukrep v zvezi s kreditnimi institucijami, ki bi ga zahtevala ECB.

4. Sklep iz odstavka 2 se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Uporabljeni se začne 14 dni po objavi.

5. Če ECB meni, da bi moral pristojni **nacionalni** organ zadevne države članice za kreditno institucijo, finančni holding ali mešani finančni holding sprejeti ukrep, ki se nanaša na naloge iz odstavka 1, temu organu **pošlje navodila**, v katerih določi ustrezen časovni okvir.

Ta časovni okvir ne sme biti krajši od 48 ur, razen če je hitrejšo sprejetje nujno, da se prepreči nepopravljiva škoda. Pristojni organ zadevne države članice v skladu z obveznostjo iz odstavka 2(c) sprejme vse potrebne ukrepe.

5a. ECB se lahko odloči zadevno državo članico opozoriti, da bo začasno ali dokončno prekinila tesno sodelovanje, če država članica ne bo sprejela nobenega odločnega korektivnega ukrepa v naslednjih primerih:

(a) če **po mnenju ECB** zadevna država članica ne izpolnjuje več pogojev iz odstavka 2(a) do (c) ali

(b) če **po mnenju ECB** pristojni nacionalni organ **države članice** ne ravna v skladu z obveznostjo iz odstavka 2(c).

Če v 15 dneh po prejemu uradnega obvestila o takšnem opozorilu ni sprejet noben ukrep, lahko ECB **začasno ali dokončno** prekine tesno sodelovanje s to državo članico.

Ta je uradno obveščena o sklepu, ki se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. V sklepu je določen datum, od katerega se uporablja, pri čemer so ustrezno upoštevani učinkovitost nadzora in zakoniti interesi kreditnih institucij.

5b. Država članica lahko od ECB zahteva dokončno prekinitev tesnega sodelovanja kadar koli po preteku treh let od objave sklepa ECB o vzpostavitvi tesnega sodelovanja v Uradnem listu Evropske unije. V zahtevi se pojasnijo razlogi za dokončno prekinitev, vključno z, če je to ustrezno, morebitnimi znatnimi škodljivimi posledicami, kar zadeva fiskalne pristojnosti držav članic. V tem primeru ECB nemudoma sprejme sklep o dokončni prekinitvi tesnega sodelovanja in navede datum, od katerega se ta sklep začne uporabljati, in sicer najpozneje v roku treh mesecev, pri čemer se ustrezno upoštevajo učinkovitost nadzora in zakoniti interesi kreditnih institucij. Sklep se objavi v Uradnem listu Evropske unije.

5c. Če sodelujoča država članica, katere valuta ni euro, v skladu s členom 19(3) ECB uradno sporoči razloge za nestrinjanje z ugovorom Sveta ECB zoper osnutek sklepa nadzornega sveta, Svet ECB v tridesetih dneh predloži mnenje o razlogih za nestrinjanje države članice in potrdi ali umakne ugovor, pri čemer to utemelji.

Če Svet ECB ugovor potrdi, lahko sodelujoča država članica, katere valuta ni euro, ECB uradno sporoči, da morebitni sklep v zvezi z možnim spremenjenim osnutkom sklepa nadzornega sveta zanjo ne bo zavezujoč.

ECB v tem primeru razmisli o morebitni začasni ali dokončni prekinitvi tesnega sodelovanja s to državo članico, pri čemer ustrezno upošteva učinkovitost nadzora, in v zvezi s tem sprejme sklep.

Sreda, 22. maj 2013

ECB pri tem upošteva zlasti:

- *ali bi brez takšne začasne ali dokončne prekinitve utegnili ogroziti celovitost enotnega nadzornega mehanizma ali povzročiti znatne škodljive posledice, kar zadeva fiskalne pristojnosti držav članic;*
- *ali bi takšna začasna ali dokončna prekinitve utegnila imeti znatne škodljive posledice, kar zadeva fiskalne pristojnosti v državi članici, ki je uradno izrazila nestrinjanje v skladu s členom 19(3);*
- *ali je po njenem prepričanju zadevni nacionalni pristojni organ sprejel ukrepe, ki po njenem mnenju:*
 - (a) *zagotavljajo, da kreditne institucije v državi članici, ki je v skladu s prejšnjim pododstavkom uradno sporočila svoje nestrinjanje, niso deležne ugodnejše obravnave od kreditnih institucij v drugih sodelujočih državah članicah;*
 - (b) *so enako učinkoviti kot sklep Sveta ECB iz prejšnjega pododstavka, kar zadeva doseganje ciljev iz člena 1 te uredbe in zagotavljanje skladnosti z zadevno zakonodajo Unije.*

ECB te svoje ugotovitve navede v sklepu in o njih obvesti zadevno državo članico.

5d. *Če se sodelujoča država članica, katere valuta ni euro, ne strinja z osnutkom sklepa nadzornega sveta, lahko Svetu ECB v petih delovnih dneh po prejetju tega osnutka sklepa sporoči razloge za nestrinjanje. Svet ECB o zadevi odloči v petih delovnih dneh, pri čemer v celoti upošteva te razloge, in zadevni državi članici svojo odločitev pisno utemelji. Zadevna država članica lahko zaprosi ECB, da s takojšnjim učinkom zaključi tesno sodelovanje; odločitev, ki iz tega izhaja, pa je ne zavezuje.*

5e. *Država članica, ki je dokončno prekinila tesno sodelovanje z ECB, ne sme vzpostaviti novega tesnega sodelovanja pred iztekom treh let od datuma objave sklepa ECB o dokončni prekinitvi tesnega sodelovanja v Uradnem listu Evropske unije.*

Člen 7

Mednarodni odnosi

Brez poseganja v pristojnosti držav članic oziroma pristojnosti drugih institucij **in organov Unije, vključno z EBA**, lahko ECB v zvezi z nalogami, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, vzpostavi stike z nadzornimi organi, mednarodnimi organizacijami in upravami tretjih držav ter z njimi sklene upravne dogovore, pod pogojem, da se pri tem ustrezno usklajuje z EBA. Ti dogovori za Unijo in njene države članice ne pomenijo novih pravnih obveznosti.

Poglavje III

Pooblastila ECB

Člen 8

Nadzorna in preiskovalna pooblastila

1. **Izključno za namene** opravljanja nalog, ki se na ECB prenesejo s členoma 4(1), (2) **in 4a(2)**, se ECB **po potrebi** šteje za pristojni organ **ali imenovani organ** v sodelujočih državah članicah, **kot je določeno z zadevno zakonodajo Unije**.

Prav tako ima ECB **izključno za te namene vsa** pooblastila in obveznosti, **določene v tej uredbi**. **Ima tudi vsa pooblastila in obveznosti**, ki jih imajo na podlagi **zadevne zakonodaje Unije pristojni in imenovani organi, razen če ni v tej uredbi določeno drugače**. ECB ima zlasti pooblastila, navedena v oddelkih 1 in 2 tega poglavja.

ECB lahko, kolikor je to potrebno za izvajanje nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, od teh nacionalnih organov z navodili zahteva, naj uporabijo svoja pooblastila na podlagi pogojev, določenih z nacionalno zakonodajo, če ta uredba takšnih pooblastil ne prenese na ECB. Ti nacionalni organi ECB v celoti obveščajo o izvajanju teh pooblastil.

Sreda, 22. maj 2013

2a. ECB pooblastila iz odstavka 1 izvaja v skladu z akti iz prvega pododstavka člena 4(3). ECB in pristojni nacionalni organi pri izvajanju svojih nadzornih oziroma preiskovalnih pooblastil tesno sodelujejo.

2b. ECB z odstopanjem od odstavka 1 v zvezi s kreditnimi institucijami s sedežem v državah članicah, s katerimi je bilo vzpostavljeno tesno sodelovanje v skladu s členom 6, izvaja svoja pooblastila v skladu s členom 6.

ODDELEK 1

Preiskovalna pooblastila

Člen 9

Zahteve po predložitvi informacij

1. **Brez poseganja v pooblastila iz člena 8(1) in pod pogoji, določenimi z zadevno zakonodajo Unije**, lahko ECB od naslednjih pravnih ali fizičnih oseb **v skladu s členom 4** zahteva, naj predložijo vse informacije, potrebne za opravljanje nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, vključno z informacijami, ki jih je treba za namene nadzora in z njim povezane statistične namene predložiti v rednih časovnih presledkih in v posebnih oblikah:

- (a) kreditnih institucij **s sedežem v sodelujočih državah članicah**;
- (b) finančnih holdingov **s sedežem v sodelujočih državah članicah**;
- (c) mešanih finančnih holdingov **s sedežem v sodelujočih državah članicah**;
- (d) mešanih poslovnih holdingov **s sedežem v sodelujočih državah članicah**;
- (e) oseb, **ki pripadajo subjektom** iz točk od (a) do (d) **■** ;
- (f) tretjih oseb, ki so za subjekte iz točk od (a) do (d) prevzele zunanje izvajanje **■** funkcij ali dejavnosti.

2. Osebe iz odstavka 1 predložijo zahtevane informacije. **Te osebe zaradi določb o varovanju poslovne skrivnosti niso izvzete iz dolžnosti, da predložijo informacije. Zagotavljanje informacij se ne šteje za kršitev načela poslovne skrivnosti.**

2a . Če ECB informacije pridobi neposredno od pravnih ali fizičnih oseb iz odstavka 1, te informacije da na voljo zadevnim pristojnim nacionalnim organom.

Člen 10

Splošne preiskave

1. ECB lahko pri opravljanju nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, **in pod drugimi pogoji, določenimi z zadevno zakonodajo Unije**, opravi vse potrebne preiskave **katere koli osebe** iz člena 9(1)(a) do (f), **ki ima sedež ali se nahaja v sodelujoči državi članici**.

Pri tem ima pravico:

- (a) zahtevati predložitev dokumentov;
- (b) pregledati knjige in zapise oseb iz člena 9(1)(a) do (f) ter narediti kopije takšnih knjig in zapisov oziroma izpiske iz njih;
- (c) pridobiti pisno ali ustno obrazložitev oseb iz člena 9(1)(a) do (f) oziroma njihovih predstavnikov ali osebja;

Sreda, 22. maj 2013

(d) opraviti razgovor s katero koli drugo osebo, ki privoli v razgovor, da bi zbrala informacije o predmetu preiskave.

2. Pri osebah iz člena 9(1)(a) do (f) se opravijo preiskave, ki se uvedejo na podlagi odločitve ECB.

Če oseba ovira preiskavo, pristojni nacionalni organ sodelujoče države članice, v kateri so zadevni prostori, v skladu z nacionalno zakonodajo zagotovi potrebno pomoč, ki v primerih iz členov 11 in 12 vključuje pomoč pri zagotavljanju dostopa ECB do poslovnih prostorov pravnih oseb iz člena 9(1)(a) do (f), tako da se lahko uveljavljajo navedene pravice.

Člen 11

Inšpekcijski pregledi na kraju samem

1. ECB lahko, da bi izvedla naloge, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, in pod drugimi pogoji, določenimi z zadevno zakonodajo Unije, v skladu s členom 12 in če o tem predhodno uradno obvesti zadevni pristojni nacionalni organ, v poslovnih prostorih pravnih oseb iz člena 9(1)(a) do (f) in katerih koli drugih podjetij, vključenih v konsolidirani nadzor, kadar je v skladu s členom 4(1)(i) konsolidacijski nadzornik ECB, opravi vse potrebne inšpekcijske preglede na kraju samem. ECB lahko inšpekcijski pregled na kraju samem opravi tudi, ne da bi te pravne osebe o njem predhodno obvestila, če to terja pravilen potek in učinkovitost pregleda.

2. Uradniki ECB in druge osebe, ki jih ECB pooblasti za opravljanje inšpekcijskih pregledov na kraju samem, lahko vstopijo v vse poslovne prostore in na zemljišče pravnih oseb, ki se preiskujejo na podlagi sklepa ECB o preiskavi, ter imajo vsa pooblastila iz člena 10(1).

3. Pri pravnih osebah iz člena 9(1)(a) do (f) se na podlagi sklepa ECB opravijo inšpekcijski pregledi na kraju samem.

4. Uradniki in druge spremljevalne osebe, ki jih pooblasti ali imenuje pristojni nacionalni organ države članice, v kateri je treba izvesti inšpekcijski pregled, pod nadzorom ECB, ki tu nastopa tudi v usklajevalni vlogi, dejavno pomagajo uradnikom ECB in drugim osebam, ki jih pooblasti ECB. Pri tem imajo pooblastila iz odstavka 2. Pri inšpekcijskih pregledih na kraju samem imajo pravico sodelovati tudi uradniki pristojnega nacionalnega organa zadevne sodelujoče države članice.

5. Če uradniki ECB in druge spremljevalne osebe, ki jih pooblasti ali imenuje ECB, ugotovijo, da se oseba upira inšpekcijskemu pregledu, odrejenemu na podlagi tega člena, jim pristojni nacionalni organ zadevne sodelujoče države članice v skladu z nacionalno zakonodajo zagotovi potrebno pomoč. Kolikor je to potrebno za inšpekcijski pregled, ta pomoč vključuje zapečatenje vseh poslovnih prostorov in knjig ali zapisov. Kadar zadevni pristojni nacionalni organ nima tega pooblastila, uporabi svoja pooblastila, na podlagi katerih za potrebno pomoč zaprosi druge nacionalne organe.

Člen 12

Dovoljenje pravosodnega organa

1. Če je za inšpekcijski pregled na kraju samem iz člena 11(1) in (2) ali pomoč iz člena 11(5) v skladu z nacionalnimi pravili potrebno dovoljenje pravosodnega organa, se za takšno dovoljenje tudi zaprosi.

2. Če se zaprosi za dovoljenje iz odstavka 1, nacionalni pravosodni organ preveri, ali je sklep ECB verodostojen ter ali predvideni prisilni ukrepi glede na predmet inšpekcijskega pregleda niso samovoljni in pretirani. Pri preverjanju sorazmernosti prisilnih ukrepov lahko nacionalni pravosodni organ ECB zaprosi za podrobna pojasnila, zlasti glede razlogov, ki jih ima ECB za sum o kršitvi aktov iz prvega pododstavka člena 4(3), resnosti domnevne kršitve in narave

Sreda, 22. maj 2013

vpletenosti osebe, za katero veljajo prisilni ukrepi. Nacionalni pravosodni organ pa ne sme presojati o tem, ali je inšpekcijski pregled potreben, oziroma zahtevati informacij iz spisa ECB. Zakonitost sklepa ECB lahko preuči samo Sodišče Evropske unije.

ODDELEK 2

Posebna nadzorna pooblastila

Člen 13

Dovoljenje

1. Vsaka prošnja za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti kreditni instituciji, ki naj bi imela sedež v sodelujoči državi članici, se **predloži** pristojnim nacionalnim organom države članice, v kateri naj bi kreditna institucija imela sedež, v skladu z zahtevami, ki jih določa zadevna nacionalna **zakonodaja**.

1a. Če vlagatelj prošnje izpolnjuje vse pogoje za izdajo dovoljenja, ki jih določa zadevna nacionalna zakonodaja te države članice, pristojni nacionalni organ v obdobju, ki ga določa zadevna nacionalna zakonodaja, sprejme osnutek sklepa, s katerim ECB predlaga izdajo dovoljenja. O osnutku sklepa uradno obvesti ECB in vlagatelja prošnje za izdajo dovoljenja. V drugih primerih pristojni nacionalni organ zavrne prošnjo za izdajo dovoljenja.

1b. Za osnutek sklepa velja, da ga je ECB sprejela, če ta v roku največ desetih delovnih dni, ki ga lahko v ustrezno utemeljenih primerih enkrat podaljša za dodatnih deset delovnih dni, ne ugovarja. ECB osnutku sklepa ugovarja le, če niso izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja, ki jih določa zadevna zakonodaja Unije. Razloge za zavrnitev navede pisno.

1c. Pristojni nacionalni organ vlagatelja prošnje za izdajo dovoljenja uradno obvesti o sklepu, sprejetem v skladu z odstavkoma 1a in 1b.

2. **Ob upoštevanju odstavka 2a** lahko ECB v primerih, ki jih določa zadevna zakonodaja Unije, dovoljenje odvzame na lastno pobudo **po posvetovanju s pristojnim nacionalnim organom sodelujoče države članice, v kateri ima kreditna institucija sedež**, ali na predlog pristojnega nacionalnega organa **sodelujoče države članice, v kateri ima kreditna institucija sedež**. **S temi posvetovanji se zlasti zagotovi, da ECB pred sprejetjem odločitev o odvzemu dovoljenja nacionalnim organom omogoči dovolj časa, da odločijo o potrebnih sanacijskih ukrepih, vključno z morebitnimi ukrepi reševanja, in te ukrepe upošteva.**

Če pristojni nacionalni organ, ki je v skladu z odstavkom 1 predlagal izdajo dovoljenja, meni, da je treba v skladu z **zadevno nacionalno zakonodajo dovoljenje odvzeti**, to predlaga ECB. V tem primeru ECB **sprejme odločitev glede predlaganega odvzema, pri čemer dosledno upošteva obrazložitev odvzema, ki jo predloži pristojni nacionalni organ.**

2a. **Dokler so za reševanje kreditnih institucij še naprej pristojni nacionalni organi, ti v primerih, v katerih menijo, da bi odvzem dovoljenja škodoval ustreznemu izvajanju ukrepov, potrebnih za reševanje ali ohranitev finančne stabilnosti, o svojem ugovoru ustrezno uradno obvestijo ECB, pri čemer podrobno obrazložijo škodo, ki bi jo povzročil odvzem. ECB v teh primerih v obdobju, ki je vzajemno dogovorjeno z nacionalnimi organi, ne izvede odvzema. ECB lahko podaljša to obdobje, če meni, da je bil dosežen zadosten napredek. Vendar če ECB v utemeljeni odločitvi ugotovi, da nacionalni organi niso izvedli ustreznih ukrepov, potrebnih za ohranitev finančne stabilnosti, nemudoma izvede odvzem dovoljenja.**

Člen 13a

Ocena pridobitev kvalificiranih deležev

1. **Brez poseganja v izjeme, določene v členu 4(1)(b), se vsakršno uradno obvestilo o pridobitvi kvalificiranega deleža v kreditni instituciji s sedežem v sodelujoči državi članici ali s tem povezane informacije naslovijo na pristojne**

Sreda, 22. maj 2013

nacionalne organe države članice, v kateri ima kreditna institucija sedež, v skladu z zahtevami zadevne nacionalne zakonodaje na podlagi aktov, navedenih v prvem pododstavku člena 4(3).

2. Pristojni nacionalni organ oceni predlagano pridobitev in ECB najmanj deset delovnih dni pred iztekom ustreznega obdobja ocenjevanja, določenega na podlagi zadevne zakonodaje Unije, posreduje uradno obvestilo in predlog odločitve o nasprotovanju ali nenasprotovanju pridobitvi na podlagi meril iz aktov, navedenih v prvem pododstavku člena 4(3), ter pomaga ECB v skladu s členom 5.

3. ECB odloči, ali bo pridobitvi nasprotovala, na podlagi ocenjevalnih meril, določenih v zadevni zakonodaji Unije, ter v skladu s postopkom in v ocenjevalnih obdobjih, določenih v zadevni zakonodaji Unije.

Člen 13b

Nadzorna pooblastila

1. ECB ima za opravljanje svojih nalog iz člena 4(1) in brez poseganja v druga pooblastila, ki so ji podeljena, pooblastila, določena v odstavku 2, na podlagi katerih lahko od katere koli kreditne institucije, finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v sodelujočih državah članicah zahteva, naj pravočasno sprejme potrebne ukrepe za odpravo zadevnih težav, v kateri koli od naslednjih okoliščin:

- (a) kreditna institucija ne izpolnjuje zahtev iz aktov, navedenih v prvem pododstavku člena 4(3);
 - (b) ECB ima dokaze, da bo kreditna institucija v naslednjih 12 mesecih verjetno kršila zahteve iz aktov, navedenih v prvem pododstavku člena 4(3);
 - (c) na podlagi ugotovitve v okviru nadzorniškega pregleda v skladu s členom 4(1)(g), da ureditve, strategije, postopki in mehanizmi, ki jih izvaja kreditna institucija, ter kapital in likvidnost te institucije ne zagotavljajo dobrega upravljanja in kritja tveganj, s katerimi se sooča.
2. Ne glede na določbo člena 8(1) ima ECB naslednja pooblastila:
- (a) zahtevati, naj imajo institucije kapital, ki presega kapitalske zahteve iz aktov, navedenih v prvem pododstavku člena 4(3), povezan z dejavniki tveganja in tveganji, ki jih ne krijejo zadevni akti Unije;
 - (b) zahtevati okrepitev ureditev, postopkov, mehanizmov in strategij;
 - (c) zahtevati, naj institucije predložijo načrt za ponovno zagotovitev skladnosti z nadzornimi zahtevami iz aktov, navedenih v prvem pododstavku člena 4(3), ter določijo rok za njegovo izvedbo, vključno z izboljšavami načrta v zvezi z obsegom in rokom;
 - (d) zahtevati, naj institucije v zvezi s kapitalskimi zahtevami uporabljajo posebno politiko oblikovanja rezervacij ali obravnavo sredstev;
 - (e) omejiti poslovanje, dejavnosti ali mrežo institucij ali zahtevati odpravo dejavnosti, ki pomenijo preveliko tveganje za stabilnost institucije;
 - (f) zahtevati zmanjšanje tveganja, ki je povezano z dejavnostmi, proizvodi in sistemi institucij;
 - (g) zahtevati, naj institucije omejijo variabilne prejemke kot delež neto prihodkov, kadar niso v skladu z ohranjanjem trdne kapitalske osnove;
 - (h) zahtevati, naj institucije za povečanje kapitala uporabijo čisti dobiček;
 - (i) omejiti ali prepovedati, da institucije delijo dobiček med delničarje, družbenike ali imetnike instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, kadar prepoved ne pomeni neizpolnitve obveznosti institucije;

Sreda, 22. maj 2013

- (j) *določiti zahteve glede dodatnega ali pogostejšega poročanja, vključno s poročanjem o kapitalskih in likvidnostnih pozicijah;*
- (k) *določiti posebne likvidnostne zahteve, vključno z omejitvami ročnostne neuskklajenosti med sredstvi in obveznostmi;*
- (l) *zahtevati dodatna razkritja;*
- (m) *kadarkoli zamenjati člane upravnega organa kreditnih institucij, ki ne izpolnjujejo zahtev iz aktov, navedenih v prvem pododstavku člena 4(3).*

Člen 14

Pooblastila organov države gostiteljice in sodelovanje pri konsolidiranem nadzoru

1. Med sodelujočimi državami članicami se postopki, ki jih **zadevna zakonodaja** Unije določa za kreditne institucije, ki želijo ustanoviti podružnico ali uveljavljati pravico do svobode opravljanja storitev, tako da na ozemlju druge države članice opravljajo dejavnosti, ter s tem povezane pristojnosti matične države članice in države članice gostiteljice uporabljajo samo za naloge, ki se na ECB ne prenesejo s členom 4 te uredbe.
2. Določbe **zadevne zakonodaje** Unije o sodelovanju med pristojnimi organi različnih držav članic pri izvajanju konsolidiranega nadzora se ne uporabljajo, če **je ECB edini udeleženi** pristojni organ **█**.

2a. ECB pri izpolnjevanju svoje naloge, kot je opredeljena v členih 4 in 4a, zagotavlja pravično uravnovešeno med vsemi sodelujočimi državami članicami v skladu s členom 5(8) ter v odnosih z nesodelujočimi državami članicami upošteva uravnovešeno med matičnimi državami članicami in državami članicami gostiteljicami, kot je določena v zadevni zakonodaji Unije.

Člen 15

Upravne sankcije

1. Če kreditne institucije, finančni holdingi ali mešani finančni holdingi namerno ali **iz malomarnosti** kršijo zahtevo na podlagi **zadevnih** pravnih **aktov Unije**, ki se neposredno uporabljajo, in lahko pristojni organi v skladu z **zadevno** zakonodajo Unije v zvezi s tem izrečejo upravne denarne kazni, lahko ECB pri opravljanju nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, naloži upravne denarne kazni v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, oziroma do 10 % skupnega letnega prometa pravne osebe v predhodnem poslovnem letu, **kakor je določeno v zadevni zakonodaji Unije, oziroma morebitne druge denarne kazni, določene v ustrezni zakonodaji Unije.**
2. Če je pravna oseba podrejena družba matične družbe, je zadevni skupni letni promet iz **odstavka 1** skupni letni promet iz konsolidiranih računovodskih izkazov končne matične družbe v predhodnem poslovnem letu.
3. Sankcije, ki se uporabljajo, so učinkovite, sorazmerne in odvračilne. ECB pri odločanju o tem, ali bo naložila sankcijo, in pri določitvi ustrezne sankcije **ukrepa v skladu s členom 8(2a).**
4. ECB uporablja ta člen v skladu z **akti, navedenimi v prvem pododstavku člena 4(3), po potrebi vključno s postopki iz Uredbe Sveta (ES) št. 2532/98.**
5. V primerih, ki jih odstavek 1 ne ureja, lahko ECB, če je to potrebno za opravljanje nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, od pristojnih nacionalnih organov zahteva, **naj sprožijo postopek za sprejetje ukrepov, s katerimi zagotovijo, da se naložijo ustrezne sankcije v skladu z akti, navedenimi v prvem pododstavku člena 4(3), in vso ustrezno nacionalno zakonodajo, ki daje posebna pooblastila, ki se trenutno z zakonodajo Unije ne zahtevajo.** Sankcije, ki jih uporabljajo pristojni nacionalni organi, so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Prvi pododstavek se uporablja zlasti za denarne kazni, ki se naložijo kreditnim institucijam, finančnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom zaradi kršitev nacionalne zakonodaje, s katero so bile prenesene ustrezne direktive EU, ter za vse upravne kazni ali ukrepe, ki se naložijo članom upravnega odbora kreditne institucije, finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga ali vsem drugim posameznikom, ki so v skladu z nacionalno zakonodajo odgovorni za kršitve kreditnih institucij, finančnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov.

Sreda, 22. maj 2013

6. ECB objavi sankcije iz odstavka 1 **ne glede na to, ali so proti njim vložene pritožbe ali ne, v primerih in v skladu s pogoji, kot so določeni v ustrezni zakonodaji Unije.**

7. Brez poseganja v odstavke 1 do 6 lahko ECB pri opravljanju nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, pri kršitvah njenih uredb ali sklepov naloži sankcije v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 2532/98.

Poglavje IV Organizacijska načela

Člen 16 Neodvisnost

1. ECB **in pristojni nacionalni organi, ki delujejo v okviru enotnega nadzornega mehanizma, pri opravljanju nalog, ki se nanje prenesejo s to uredbo, ravnajo neodvisno. Člani nadzornega sveta in usmerjevalnega odbora ravnajo neodvisno in objektivno v interesu Unije kot celote ter ne zahtevajo niti ne sprejemajo navodil institucij ali organov Unije, katere koli vlade države članice ali katerega koli drugega javnega ali zasebnega organa.**

2. Institucije, organi, uradi in agencije Unije ter vlade držav članic **in vsi drugi organi** to neodvisnost spoštujejo.

2a. **Potem ko nadzorni svet preuči, ali bi potrebovali pravila ravnanja, Svet ECB pripravi in objavi pravila ravnanja za osebje in vodstvo ECB, vključeno v bančni nadzor, zlasti kar zadeva navzkrižje interesov.**

Člen 17 Odgovornost **in poročanje**

1. ECB v skladu s tem poglavjem za izvajanje te uredbe odgovarja Evropskemu parlamentu in Svetu.

1a. ECB Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Euroskupini vsako leto predloži poročilo o opravljanju nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, vključno z informacijami o predvidenem razvoju sestave in zneska taks za nadzor iz člena 24.

1b. Predsednik nadzornega sveta ECB Evropskemu parlamentu in Euroskupini to poročilo javno predstavi v navzočnosti predstavnikov katere koli od sodelujočih držav članic, katerih valuta ni euro.

1c. Predsednik nadzornega sveta ECB lahko v navzočnosti predstavnikov katere koli od sodelujočih držav članic, katerih valuta ni euro, Euroskupini na njeno zahtevo odgovarja na vprašanja o opravljanju nadzornih nalog.

1d. Predsednik nadzornega sveta na zahtevo Evropskega parlamenta sodeluje na zaslišanju o opravljanju nadzornih nalog v pristojnih odborih Parlamenta.

1e. ECB ustno ali pisno odgovarja na vprašanja Evropskega parlamenta ali Euroskupine v skladu s postopki Evroskupine in v navzočnosti predstavnikov katere koli od sodelujočih držav članic, katerih valuta ni euro.

1f. Evropsko računsko sodišče pri preverjanju učinkovitosti upravljanja ECB na podlagi člena 27(2) Statuta ECB upošteva tudi nadzorne naloge, ki se na ECB prenesejo s to uredbo.

Sreda, 22. maj 2013

1 g. Predsednik nadzornega sveta na zahtevo organizira zaupne ustne razprave za zaprtimi vrati s predsednikom in podpredsedniki pristojnega odbora Evropskega parlamenta v zvezi s svojimi nadzornimi nalogami, če so takšne razprave nujne za izvajanje pooblastil Evropskega parlamenta v skladu s Pogodbo. Evropski parlament in ECB sprejmeta dogovor o natančnih pogojih za organizacijo takšnih razprav, da se zagotovi popolna zaupnost v skladu z obveznostmi glede zaupnosti, ki veljajo za ECB kot pristojni organ na podlagi ustrezne zakonodaje Unije.

1h. ECB lojalno sodeluje pri vseh preiskavah, ki jih opravlja Parlament, v skladu s Pogodbo. ECB in Parlament se dogovorita o praktičnih podrobnostih uresničevanja demokratične odgovornosti in nadzora nad opravljanjem nalog, ki se na ECB prenesejo s to uredbo. Med drugim se dogovorita o dostopu do informacij, sodelovanju pri preiskavah in informacijah o izbirnem postopku za predsednika.

Člen 17a

Nacionalni parlamenti

1. Ko ECB predloži poročilo iz člena 17(2), ga obenem neposredno posreduje nacionalnim parlamentom sodelujočih držav članic.

Nacionalni parlamenti lahko na ECB naslovijo obrazložene pripombe glede tega poročila.

2. Nacionalni parlamenti sodelujočih držav članic lahko od ECB v okviru svojih postopkov zahtevajo, da pisno odgovori na vse pripombe ali vprašanja, ki ji jih predložijo v zvezi z njenimi funkcijami po tej uredbi.

3. Nacionalni parlament sodelujoče države članice lahko predsednika ali člana nadzornega sveta povabi, naj sodeluje v izmenjavi mnenj v zvezi z nadzorom nad kreditnimi institucijami v tej državi članici skupaj s predstavnikom pristojnega nacionalnega organa.

4. Ta uredba ne posega v odgovornost pristojnih nacionalnih organov do nacionalnih parlamentov v skladu z nacionalno zakonodajo za opravljanje nalog, ki se s to uredbo ne prenesejo na ECB, in za opravljanje dejavnosti, ki jih ti opravljajo v skladu s členom 5.

Člen 17b

Ustrežno postopanje pri sprejemanju odločitev v zvezi z nadzorom

1. Pred sprejetjem odločitve v zvezi z nadzorom v skladu s členom 4 in oddelkom 2 ECB osebam, proti katerim poteka postopek, omogoči, da dajo izjavo. Odločitve ECB temeljijo samo na ugovorih, o katerih so se zadevne stranke lahko izrekle.

Prvi pododstavek se ne uporablja, če so potrebni nujni ukrepi, da se prepreči večja škoda finančnemu sistemu. V tem primeru lahko ECB sprejme začasno odločitev in zadevnim osebam omogoči, da dajo izjavo takoj, ko je to po sprejetju odločitve mogoče.

2. Pravica zadevnih oseb do obrambe se v postopku v celoti spoštuje. Zagotovljena jim je pravica do vpogleda v spis ECB, ob upoštevanju zakonitega interesa drugih oseb za varovanje njihovih poslovnih skrivnosti. Pravica do vpogleda v spis ne zajema tudi zaupnih informacij.

ECB svoje odločitve utemelji.

Sreda, 22. maj 2013

Člen 17c**Poročanje o kršitvah**

ECB zagotovi, da se vzpostavijo učinkoviti mehanizmi za poročanje o kršitvah pravnih aktov iz člena 4(3) s strani kreditnih institucij, finančnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov oziroma pristojnih organov, vključno s posebnimi postopki za prejemanje poročil o kršitvah in odzivanju nanje. Takšni postopki so v skladu z ustrežno zakonodajo EU in zagotavljajo, da se uporabljajo naslednja načela: ustrežna zaščita [...] oseb, ki sporočijo kršitve, varstvo osebnih podatkov in ustrežna zaščita obtoženca.

Člen 17d**Upravni odbor za pregled**

1. ECB ustanovi upravni odbor za pregled za izvajanje notranjega upravnega pregleda odločitev, ki jih sprejme ECB pri izvajanju pooblastil, ki so nanjo prenesena s to uredbo, in sicer na podlagi zahteve za pregled, predložene v skladu z odstavkom 5. Obseg notranjega upravnega pregleda se nanaša na postopkovno in vsebinsko skladnost takšne odločitve s to uredbo.
2. Upravni odbor za pregled sestavlja pet uglednih posameznikov iz držav članic, ki so se že izkazali z ustreznim znanjem in strokovnimi izkušnjami, tudi z nadzorom, na ustrežno visoki ravni s področja bančništva ali drugih finančnih storitev, izključujoč osebje, trenutno zaposleno v ECB, in osebje, trenutno zaposleno v pristojnih organih oziroma drugih nacionalnih institucijah, organih, uradih in agencijah ali institucijah, organih, uradih in agencijah Unije, ki so vključeni v naloge, ki jih opravlja ECB v okviru pooblastil, ki so nanjo prenesena s to uredbo. Upravni odbor za pregled ima dovolj sredstev in strokovnega znanja za oceno izvajanja pooblastil ECB v skladu s to uredbo. Člane upravnega odbora za pregled in dva nadomestna člana imenuje ECB za obdobje petih let, ki ga je mogoče enkrat podaljšati, na podlagi javnega razpisa za prijavo interesa, objavljenega v Uradnem listu Evropske unije. Članov ne zavezujejo nobena navodila.
3. Upravni odbor za pregled odloča na podlagi večine vsaj treh od petih članov.
4. Člani odbora za pregled ravnajo neodvisno in v javnem interesu. V ta namen dajo javno izjavo o zavezah in javno izjavo o interesih, v kateri navedejo vse neposredne ali posredne interese, ki bi jih bilo mogoče šteti kot nevarne za njihovo neodvisnost, oziroma neobstoj takšnih interesov.
5. Vsaka fizična ali pravna oseba lahko v primerih iz odstavka 1 zahteva ponovni pregled odločitve ECB na podlagi te uredbe, ki je naslovljena nanjo ali ki jo neposredno in osebno zadeva. Zahteva za ponovni pregled odločitve Sveta ECB, kot je navedeno v odstavku 7, ni dopustna.
6. Vsaka zahteva za ponovni pregled se skupaj z obrazložitvijo v pisni obliki vloži pri ECB v enem mesecu po dnevu, ko je bila oseba, ki zahteva ponovni pregled, o odločitvi uradno obveščena, ali, če takšnega uradnega obvestila ni, v enem mesecu po dnevu, ko je bila seznanjena z odločitvijo.
7. Potem ko upravni odbor za pregled odloči o dopustnosti ponovnega pregleda, poda mnenje v roku, ki ustreza nujnosti zadeve, najpozneje pa dva meseca od prejetya zahteve ter zadevo preda nadzornemu svetu, da bi pripravil nov osnutek odločitve. Nadzorni svet upošteva mnenje upravnega odbora za pregled in Svetu ECB nemudoma predloži novi osnutek odločitve. Novi osnutek odločitve bodisi razveljavi prvotno odločitev, jo nadomesti z odločitvijo enake vsebine ali jo nadomesti s spremenjeno odločitvijo. Šteje se, da je bil novi osnutek odločitve sprejet, če mu Svet ECB ne ugovarja v obdobju največ desetih delovnih dni.
8. Zahteva za ponovni pregled v skladu z odstavkom 5 nima odločilnega učinka. Vendar lahko Svet ECB na predlog upravnega odbora za pregled odloži izvajanje sporne odločitve, če meni, da to terjajo okoliščine.

Sreda, 22. maj 2013

9. **Mnenje upravnega odbora za pregled, novi osnutek odločitve, ki ga predloži nadzorni svet, in odločitev, ki jo na podlagi tega člena sprejme Svet ECB, so utemeljeni, stranke pa so o njih uradno obveščene.**
10. **ECB sprejme sklep o določitvi pravil delovanja upravnega odbora.**
11. **Ta člen ne posega v pravico do vložitve tožbe na Sodišče Evropske unije v skladu s Pogodbama.**

Člen 18

Ločitev od monetarnopolitičnih nalog

1. ECB pri opravljanju nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, sledi samo ciljem, ki jih določa ta uredba.
2. ECB naloge, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, opravlja **brez poseganja v naloge**, ki se nanašajo na monetarno politiko, in **█** druge naloge ter ločeno od njih. Naloge, ki se s to uredbo prenesejo na ECB, **ne** posegajo v njene naloge, ki se nanašajo na monetarno politiko, **niti** niso z njimi določene. **Poleg tega naloge, ki se s to uredbo prenesejo na ECB, ne posegajo v njene naloge v zvezi z Evropskim odborom za sistemska tveganja ali katere koli druge naloge. ECB poroča Evropskemu parlamentu in Svetu, kako izpolnjuje to določbo. Naloge, ki se s to uredbo prenesejo na ECB, ne spreminjajo stalnega spremljanja plačilne sposobnosti nasprotnih strank v okviru monetarne politike.**

Osebe, ki sodeluje pri izvajanju nalog, ki se s to uredbo prenesejo na ECB, je organizacijsko ločeno od osebja, ki sodeluje pri opravljanju drugih nalog, dodeljenih ECB, pri čemer zanj velja ločeno poročanje.

3. Za namene odstavkov 1 in 2 ECB sprejme **in objavi** vsa potrebna notranja pravila, vključno s pravili o poslovni skrivnosti **in izmenjavi informacij med obema področjema delovanja.**

3a. ECB zagotovi, da je pri delovanju Sveta ECB monetarna funkcija povsem ločena od nadzorne. To se odraža tudi pri strogo ločenih sestankih in v dnevnikih redih.

3b. Da bi zagotovili ločenost monetarne politike in nadzornih nalog, ECB vzpostavi odbor za mediacijo. Ta odbor odpravlja razhajanja med stališči, ki jih izrazijo pristojni organi zadevnih sodelujočih držav članic glede ugovorov Sveta ECB zoper osnutke odločitev nadzornega sveta. Odbor vključuje po enega člana iz vsake sodelujoče države članice, ki ga država članica izbere med člani Sveta ECB in nadzornega sveta, odloča pa z navadno večino, pri čemer ima vsak član en glas. ECB sprejme in javno objavi uredbo o vzpostavitvi takega odbora za mediacijo ter svoj poslovnik.

Člen 19

Nadzorni svet

1. Načrtovanje in izvajanje nalog, ki se prenesejo na ECB, v celoti izvaja notranji organ, ki ga sestavljajo **predsednik in podpredsednik, imenovana v skladu z odstavkom 1b**, štirje predstavniki ECB, **imenovani v skladu z odstavkom 1d**, ter po en predstavnik nacionalnega organa, pristojnega za nadzor nad kreditnimi institucijami v posamezni sodelujoči državi članici (v nadaljnjem besedilu: nadzorni svet). **Vsi člani nadzornega sveta delujejo v interesu Unije kot celote.**

Kadar pristojni organ ni centralna banka, se lahko član nadzornega sveta iz tega odstavka odloči, da ga spremlja predstavnik centralne banke države članice. Za namene postopka glasovanja iz odstavka 1e se predstavniki organov katere koli države članice skupaj štejejo kot en član.

- 1a. **Pri imenovanjih članov nadzornega sveta v skladu s to uredbo se upoštevajo načela uravnoteženosti glede na spol, izkušnje in usposobljenost.**

Sreda, 22. maj 2013

1b. ECB po predstavitvi stališča nadzornega sveta predlog za imenovanje predsednika in podpredsednika predloži v odobritev Evropskemu parlamentu. Po odobritvi tega predloga Svet sprejme izvedbeni sklep, s katerim imenuje predsednika in podpredsednika nadzornega sveta. Predsednik je izbran v okviru odprtega izbirnega postopka, o katerem sta Evropski parlament in Svet ustrezno obveščana, izmed uglednih in izkušenih posameznikov s področja bančnih in finančnih zadev, ki niso člani Sveta ECB. Podpredsednik nadzornega sveta je izbran izmed članov Izvršilnega odbora ECB. Svet odloča s kvalificirano večino, pri čemer se ne upoštevajo glasovi članic Sveta, ki niso sodelujoče države članice.

Ko je predsednik imenovan, svojo funkcijo opravlja za polni delovni čas in nima drugih funkcij v pristojnih nacionalnih organih. Njegov mandat traja pet let in ne more biti podaljšan.

1c. Če predsednik nadzornega sveta ne izpolnjuje več pogojev, zahtevanih za opravljanje njegovih nalog, ali je bil spoznan za krivega resne kršitve, lahko Svet na predlog ECB, ki ga je odobril Parlament, sprejme izvedbeni sklep, s katerim predsednika odstavi s položaja. Svet odloča s kvalificirano večino, pri čemer se ne upoštevajo glasovi članic Sveta, ki niso sodelujoče države članice.

Če je podpredsednik nadzornega sveta v skladu s Statutom ESCB in ECB razrešen kot član Izvršilnega odbora, lahko Svet na predlog ECB, ki ga je odobril Parlament, sprejme izvedbeni sklep, s katerim podpredsednika odstavi s položaja. Svet odloča s kvalificirano večino, pri čemer se ne upoštevajo glasovi članic Sveta, ki niso sodelujoče države članice.

V ta namen lahko Evropski parlament ali Svet obvesti ECB, da meni, da so izpolnjeni pogoji za odstavitev predsednika ali podpredsednika nadzornega sveta s položaja, na kar se ECB odzove.

1d. Štirje predstavniki ECB, ki jih imenuje Svet ECB, ne opravljajo nalog, neposredno povezanih z monetarno funkcijo ECB. Vsi predstavniki ECB imajo glasovalne pravice.

1e. Nadzorni svet sprejema odločitve z navadno večino svojih članov. Vsak član ima en glas. Če je izid glasovanja neodločen, je odločilen glas predsednika.

1f. Z odstopanjem od odstavka 1e nadzorni svet odločitve o sprejetju uredb v skladu s členom 4(3) sprejema s kvalificirano večino svojih članov, kakor je določena v členu 16(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije in členu 3 Protokola št. 36 o prehodni ureditvi za člane, ki zastopajo organe sodelujočih držav članic. Vsak od štirih predstavnikov ECB, ki jih imenuje Svet ECB, ima število glasov, ki je enako povprečnemu številu glasov drugih članov.

1g. Nadzorni svet bo brez poseganja v določbe člena 5 izvedel pripravljala dela v zvezi z nadzornimi nalogami, ki se prenesejo na ECB, in Svetu ECB predlagal dokončne osnutke odločitev, ki naj bi jih ta sprejel, v skladu s postopkom, ki ga določi ECB. Osnutki odločitev bodo istočasno poslani pristojnim nacionalnim organom zadevnih držav članic. Šteje se, da je osnutek odločitve sprejet, če mu Svet ECB ne ugovarja v obdobju, ki se določi po navedenem postopku, vendar ne presega desetih delovnih dni. Če pa se sodelujoča država članica, katere valuta ni euro, ne strinja z osnutkom odločitve nadzornega sveta, se uporabi postopek iz člena 6(5d). V izrednih primerih navedeno obdobje ne presega 48 ur. Če Svet ECB ugovarja osnutku odločitve, pisno navede razloge za to, zlasti pomisleke v zvezi z monetarno politiko. Če se odločitev spremeni po ugovoru Sveta ECB, lahko sodelujoča država članica, katere valuta ni euro, ECB uradno sporoči razloge za nestrinjanje z ugovorom in uporabi se postopek iz člena 6(5c).

1h. Nadzornemu svetu pri njegovih dejavnostih za polni delovni čas pomaga sekretariat, vključno s pripravami na sestanke.

1i. Nadzorni svet glasuje v skladu z določbami iz odstavka 1e in izmed svojih članov izbere usmerjevalni odbor v bolj omejeni sestavi, ki podpira njegove dejavnosti, vključno s pripravami na sestanke.

Sreda, 22. maj 2013

Usmerjevalni odbor nadzornega sveta nima nobenih pristojnosti za odločanje. Usmerjevalnemu odboru predseduje predsednik ali, če je predsednik izjemoma odsoten, podpredsednik nadzornega sveta. Sestava usmerjevalnega odbora zagotavlja pravično uravnoteženost in rotacijo med pristojnimi nacionalnimi organi. Sestavlja ga največ deset članov, vključno s predsednikom, podpredsednikom in enim dodatnim predstavnikom iz ECB. Usmerjevalni odbor pripravljalne naloge opravlja v interesu Unije kot celote in popolnoma pregledno sodeluje z nadzornim svetom.

6. Sestankov nadzornega sveta se lahko kot opazovalec **na povabilo** udeleži predstavnik Evropske komisije. **Opazovalci nimajo dostopa do zaupnih podatkov v zvezi s posameznimi institucijami.**

7. Svet ECB sprejme **notranja pravila, ki podrobno določajo njegove odnose** z nadzornim svetom. **Prav tako nadzorni svet sprejme svoj poslovnik, pri čemer glasuje v skladu z določbami iz odstavka 1e. Tako notranja pravila kot poslovnik se objavita. Poslovnik nadzornega sveta zagotavlja enako obravnavanje vseh sodelujočih držav članic.**

Člen 20

Poslovna skrivnost in izmenjava informacij

1. Za člane nadzornega sveta, osebje ECB **in osebje, napoteno iz sodelujočih držav članic**, ki opravlja nadzorne naloge, veljajo zahteve o varovanju poslovne skrivnosti iz člena 37 Statuta ESCB in ECB ter ustreznih zakonodajnih aktov Unije tudi po prenehanju opravljanja dolžnosti.

ECB zagotavlja, da za posameznike, ki neposredno ali posredno in stalno ali občasno opravljajo kakršne koli storitve, povezane z izvajanjem nadzornih nalog, veljajo enakovredne zahteve o varovanju poslovne skrivnosti.

2. ECB lahko pri opravljanju nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, v okviru omejitev in pod pogoji, ki jih določa zadevna zakonodaja Unije, izmenja informacije z nacionalnimi ali evropskimi organi in telesi, če je pristojnim nacionalnim organom v skladu z **zadevno** zakonodajo Unije dovoljeno, da navedenim subjektom informacije razkrijejo, ali če države članice v skladu z **zadevno** zakonodajo Unije lahko dovolijo taka razkritja.

Člen 22

Sredstva

ECB **je odgovorna za zagotavljanje** potrebnih **finančnih in človeških** virov za izvajanje nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo.

Člen 23

Proračun in zaključni račun

1. Izdatki, ki jih ima ECB zaradi opravljanja nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, so v okviru njenega proračuna navedeni ločeno.

2. ECB v okviru poročila iz člena 17 podrobno poroča **o delu proračuna**, namenjenemu nadzornim **nalogam. Zaključni račun ECB, pripravljen in objavljen** v skladu s členom 26.2 Statuta ECB in ESCB, **vključuje prihodke in odhodke v zvezi z nadzornimi nalogami.**

2a. V skladu s členom 27.1 Statuta ECB in ESCB je del zaključnega računa, ki se nanaša na nadzor, predmet revizije.

Sreda, 22. maj 2013

Člen 24

Takse za nadzor

1. ECB kreditnim institucijam s sedežem v sodelujočih državah članicam in podružnicam, ki jih v sodelujoči državi članici ustanovi kreditna institucija s sedežem v nesodelujoči državi članici, zaračunava letno takso za nadzor. Taksa krije izdatke ECB v zvezi z nalogami, ki se nanjo prenesejo s členoma 4 in 5 te uredbe. Te takse ne presegajo izdatkov, povezanih s temi nalogami.

2. Višina takse, ki se zaračuna kreditni instituciji **ali podružnici**, se izračuna v skladu s postopki, ki jih določi in vnaprej objavi ECB.

ECB pred opredelitvijo teh postopkov izvede odprta javna posvetovanja, preuči morebitne povezane stroške in koristi ter objavi rezultate teh posvetovanj in preučitev.

2a. Takse se izračunajo na najvišji ravni konsolidacije v sodelujočih državah članicah in temeljijo na objektivnih merilih, povezanih s pomembnostjo in profilom tveganja zadevne kreditne institucije, vključno z njeno tveganju prilagojeno aktivo.

Podlaga za izračun letne takse za nadzor za posamezno koledarsko leto so izdatki v zvezi z nadzorom kreditnih institucij in podružnic v tem letu. ECB lahko zahteva predplačila letne takse za nadzor, ki temeljijo na razumni oceni. ECB se pred odločitvijo o dokončni višini takse posvetuje s pristojnim nacionalnim organom, da bi zagotovila, da nadzor ostane stroškovno učinkovit in razumen za vse zadevne kreditne institucije in podružnice. ECB kreditne institucije in podružnice obvesti o podlagi za izračun letne takse za nadzor.

2b. ECB poroča v skladu s členom 17.

2c. Ta člen ne posega v pravico pristojnih nacionalnih organov, da zaračunajo takse v skladu z nacionalno zakonodajo in kolikor nadzorne naloge niso bile prenesene na ECB ali če gre za stroške, nastale pri sodelovanju z ECB in zagotavljanju pomoči ECB ter izpolnjevanju njenih navodil v skladu z zadevno zakonodajo Unije ter ob upoštevanju ureditve za izvajanje te uredbe, vključno s členoma 5 in 11 te uredbe.

Člen 25

Osebe in izmenjave osebja

1. ECB skupaj z vsemi pristojnimi nacionalnimi organi vzpostavi ureditev, s katero zagotovi ustrezne izmenjave osebja s pristojnimi nacionalnimi organi in med njimi ter **ustrezno vzajemno napotitev osebja**.

2. ECB **lahko** po potrebi zahteva, naj se v nadzorne skupine pristojnih nacionalnih organov, ki v skladu s to uredbo sprejemajo nadzorne ukrepe za kreditno institucijo, finančni holding ali mešani finančni holding s sedežem v eni od sodelujočih držav članic, vključi tudi osebe pristojnih nacionalnih organov drugih sodelujočih držav članic.

2a. ECB oblikuje in ohranja celovite in uradne postopke, tudi kar zadeva etična vprašanja in sorazmerne roke za vnaprejšnjo oceno in preprečevanje morebitnih navzkrižij interesov zaradi poznejše zaposlitve članov nadzornega sveta in članov osebja ECB, vključenih v nadzorne dejavnosti, v naslednjih dveh letih, ter zagotovi ustrezna razkritja ob upoštevanju veljavnih pravil o varstvu podatkov.

Ti postopki ne posegajo v uporabo strožjih nacionalnih pravil. Za člane nadzornega sveta, ki so predstavniki pristojnih nacionalnih organov, se ti postopki določijo in izvajajo v sodelovanju s pristojnimi nacionalnimi organi brez poseganja v veljavno nacionalno zakonodajo.

Za člane osebja ECB, ki sodelujejo v nadzornih dejavnostih, se v okviru teh postopkov določijo kategorije položajev, za katere se takšna ocena uporablja, in obdobja, ki so sorazmerna s funkcijami teh članov osebja pri nadzornih dejavnostih v času njihove zaposlitve pri ECB.

Sreda, 22. maj 2013

2b. Postopki iz odstavka 2a ECB nalagajo, da oceni, ali obstajajo zadržki, da bi člani nadzornega sveta po prenehanju funkcije opravljali plačano delo v institucijah zasebnega sektorja, za katerih nadzor je odgovorna ECB.

Postopki iz odstavka 2a se praviloma uporabljajo še dve leti po tem, ko članom nadzornega sveta preneha funkcija, in se lahko na podlagi ustrezne obrazložitve prilagodijo sorazmerno z nalogami, ki so se opravljale med tem mandatom, in obdobjem trajanja mandata.

2c. Letno poročilo ECB v skladu s členom 17 vključuje podrobne informacije, vključno s statističnimi podatki o uporabi postopkov iz odstavkov 2a in 2b.

Poglavje V

Splošne in končne določbe

Člen 26

Pregled

Komisija do 31. decembra 2015 **in zatem vsaka tri leta** objavi poročilo o uporabi te uredbe **s posebnim poudarkom na spremljanju morebitnega vpliva na nemoteno** delovanje **enotnega trga**. V tem poročilu med drugim oceni:

- (a) delovanje **enotnega nadzornega mehanizma** v okviru Evropskega sistema finančnega nadzora **in vpliv nadzornih dejavnosti ECB na interese Unije kot celote ter skladnost in celovitost enotnega trga za finančne storitve, vključno z morebitnim vplivom na strukture nacionalnih bančnih sistemov v EU ter z vidika učinkovitosti sodelovanja in dogovorov o izmenjavi informacij med notnim nadzornim mehanizmom in pristojnimi nacionalnimi organi nesodelujočih držav članic;**
- (aa) **delitev nalog med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi v okviru enotnega nadzornega mehanizma, učinkovitost praktičnih organizacijskih podrobnosti, ki jih sprejme ECB, ter učinek enotnega nadzornega mehanizma na delovanje preostalih kolegijev nadzornikov;**
- (ab) **učinkovitost pooblastil ECB za nadzor in sankcioniranje ter ustreznost dodeljevanja dodatnih pooblastil ECB za sankcioniranje, tudi v zvezi z osebami, ki niso kreditne institucije, finančni holdingi ali mešani finančni holdingi;**
- (ac) **primernost sprejetih ureditev za makrobonitetne naloge in orodja na podlagi člena 4a oziroma za izdajo in odvzem dovoljenj na podlagi člena 13;**
- (b) učinkovitost ureditev glede neodvisnosti in odgovornosti;
- (c) sodelovanje med ECB in Evropskim bančnim organom;
- (d) primernost ureditev upravljanja, vključno s sestavo nadzornega sveta **in načinom glasovanja v njem ter njegovim odnosom do Sveta ECB, pa tudi sodelovanje v nadzornem svetu med državami članicami euroobmočja in drugimi državami članicami, ki sodelujejo pri notnem nadzornem mehanizmu;**
- (da) **sodelovanje med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi nesodelujočih držav članic ter vplivi enotnega nadzornega mehanizma na te države članice;**
- (db) **učinkovitost pritožbenega mehanizma zoper odločitve ECB;**
- (dc) **stroškovno učinkovitost enotnega nadzornega mehanizma;**
- (dd) **morebiten vpliv uporabe člena 6(5b), (5c) in (5d) na delovanje in celovitost enotnega nadzornega mehanizma;**

Sreda, 22. maj 2013

- (de) učinkovitost ločevanja med nadzornimi in monetarnopolitičnimi nalogami v okviru ECB ter ločevanja finančnih virov, namenjenih nadzornim nalogam, od proračuna ECB ob upoštevanju morebitnih sprememb ustreznih pravnih določb, tudi na ravni primarne zakonodaje;
- (df) fiskalne vplive, ki jih imajo odločitve v zvezi z nadzorom, sprejete v okviru enotnega nadzornega mehanizma, na sodelujoče države članice, in vpliv morebitnih sprememb v zvezi z ureditvami za financiranje reševanja;
- (dg) možnosti za nadaljnji razvoj enotnega nadzornega mehanizma ob upoštevanju morebitnih sprememb ustreznih določb, tudi na ravni primarnega prava, in ob upoštevanju, ali temeljnega razloga za institucionalne določbe v tej uredbi ni več, vključno z možnostjo za celovito usklajevanje pravic in obveznosti držav članic euroobmočja in drugih sodelujočih držav članic.

Poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu. Po potrebi priloži ustrezne predloge.

Člen 27

Prehodne določbe

1. ECB *do* ... (*) objavi okvir iz člena 5(7).
2. ECB naloge, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, prevzame **1. marca 2014 ali 12 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe, kar od tega je pozneje, ob upoštevanju izvedbene ureditve in ukrepov iz naslednjih pododstavkov.**

Po začetku veljavnosti te uredbe ECB v uredbah in sklepih objavi podrobno operativno ureditev za izvajanje nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo.

Od začetka veljavnosti te uredbe ECB pošilja Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji četrletna poročila o napredku pri operativnem izvajanju te uredbe.

Če se na podlagi poročil iz tretjega pododstavka ter po njihovi obravnavi v Svetu in Evropskem parlamentu izkaže, da ECB 1. marca 2014 ali 12 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe, kar od tega je pozneje, ne bo pripravljena v celoti opravljati nalog, lahko ECB sprejme sklep, s katerim se določi datum, poznejši od tistega iz prvega pododstavka, da bi se ob prehodu z nacionalnega nadzora na enotni nadzorni mehanizem zagotovila kontinuiteta, ter da se glede na razpoložljivost osebja vzpostavijo ustrezni postopki poročanja in ureditve sodelovanja z nacionalnimi nadzornimi organi v skladu s členom 5.

3a. Ne glede na odstavek 2 in brez poseganja v izvajanje preiskovalnih pooblastil, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, lahko začne ECB od [datum začetka veljavnosti te uredbe] opravljati naloge, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, razen sprejemanja odločitev glede nadzora, v zvezi z vsemi kreditnimi institucijami, finančnimi holdingi ali mešanimi finančnimi holdingi, potem ko naslovi ustrezen sklep na zadevne subjekte in pristojne nacionalne organe zadevnih sodelujočih držav članic.

Ne glede na odstavek 2 lahko začne ECB takoj opravljati naloge, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, v zvezi z določeno kreditno institucijo, finančnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom, če Evropski mehanizem za stabilnost soglasno zahteva, da ECB prevzame neposreden nadzor zadevne kreditne institucije, finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga kot predpogoj za njegovo neposredno dokapitalizacijo, potem ko naslovi ustrezen sklep na zadevne subjekte in pristojne nacionalne organe zadevnih sodelujočih držav članic.

(*) Šest mesecev po začetku veljavnosti te uredbe.

Sreda, 22. maj 2013

4. ECB lahko od začetka veljavnosti te uredbe z namenom, da bi lahko prevzela naloge **I**, od pristojnih organov sodelujočih držav članic in oseb iz člena 9 zahteva, naj predložijo vse informacije, ki jih potrebuje, da lahko izvede celovito oceno kreditnih institucij sodelujoče države članice, **vključno z oceno bilance stanja. ECB takšno oceno izvede vsaj v zvezi s kreditnimi institucijami, ki niso zajete v členu 5(4).** Kreditna institucija in pristojni organ predložita zahtevane informacije.

I

6. Za kreditne institucije, ki jim sodelujoče države članice dovoljenje izdajo na datum iz člena 28 ali po potrebi na datum iz odstavkov 2 in 3, se šteje, da imajo dovoljenje v skladu s členom 13 ter lahko še naprej opravljajo svoje dejavnosti. Pristojni nacionalni organi ECB pred datumom začetka uporabe te uredbe ali po potrebi pred datumom iz odstavkov 2 in 3 sporočijo identiteto teh kreditnih institucij skupaj s poročilom o preteklem nadzoru in profilom tveganja zadevnih institucij ter vse nadaljnje informacije, ki jih zahteva ECB. Informacije predložijo v obliki, ki jo zahteva ECB.

6a. Ne glede na člen 19(2b) se do prvega datuma, omenjenega v členu 26, glasovanje s kvalificirano večino in glasovanje z navadno večino uporabljata skupaj za sprejemanje uredb iz člena 4(3).

Člen 28

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati **peti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.**

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ...,

Za Svet

Predsednik

P7_TA(2013)0214

Pirotehnični izdelki *I**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. maja 2013 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o usklajevanju zakonodaj držav članic v zvezi z dostopnostjo pirotehničnih izdelkov na trgu (prenovitev) (COM(2011)0764 – C7-0425/2011 – 2011/0358(COD))

(Redni zakonodajni postopek – prenovitev)

(2016/C 055/38)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2011)0764),
- ob upoštevanju člena 294(2) in člena 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C7-0425/2011),
- ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,

Sreda, 22. maj 2013

- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 28. marca 2012, ⁽¹⁾
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 28. novembra 2001 o bolj sistematičnem ponovnem sprejemu pravnih aktov ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju pisma Odbora za pravne zadeve z dne 6. novembra 2012, naslovljenega na Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov v skladu s členom 87(3) Poslovnika,
 - ob upoštevanju zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 27. marca 2013, da bo odobril stališče Evropskega parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju členov 87 in 55 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov (A7-0375/2012),
- A. ker po mnenju posvetovalne delovne skupine pravnih služb Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije zadevni predlog ne predvideva nobenih bistvenih sprememb, razen tistih, ki so v njem opredeljene kot take, in ker je ta predlog, kar zadeva kodifikacijo nespremenjenih določb prejšnjih aktov skupaj z njihovimi spremembami, zgolj kodifikacija obstoječih aktov brez vsebinskih sprememb;
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju, ob upoštevanju priporočil posvetovalne delovne skupine pravnih služb Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P7_TC1-COD(2011)0358

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 22. maja 2013 z namenom sprejetja Direktive 2013/.../EU Evropskega parlamenta in Sveta o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z dostopnostjo pirotehničnih izdelkov na trgu (prenovitev)

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Direktivi 2013/29/EU.)

⁽¹⁾ UL C 181, 21.6.2012, str. 105.

⁽²⁾ UL C 77, 28.3.2002, str. 1.

Četrtek, 23. maj 2013

P7_TA(2013)0217

Carinski zakonik Skupnosti glede datuma začetka njegove uporabe *I**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 450/2008 o carinskem zakoniku Skupnosti (Modernizirani carinski zakonik) glede datuma začetka njene uporabe (COM(2013)0193 – C7-0096/2013 – 2013/0104(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(2016/C 055/39)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2013)0193),
 - ob upoštevanju člena 294(2) ter členov 33, 114 in 207 Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C7-0096/2013),
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 22. maja 2013. ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju predstavnika Sveta, ki se je v pismu z dne 26. aprila 2013 zavezal, da bo odobril stališče Evropskega parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov (A7-0170/2013),
- A. ker je zaradi nujnosti zadeve upravičeno izvesti glasovanje pred potekom roka osmih tednov, določenega v členu 6 Protokola št. 6 o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti;
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P7_TC1-COD(2013)0104

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 23. maja 2013 z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. .../2013 Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 450/2008 o carinskem zakoniku Skupnosti (Modernizirani carinski zakonik) glede datuma začetka njene uporabe

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Uredbi (EU) št. 528/2013.)

⁽¹⁾ Še ni objavljeno v Uradnem listu.

Četrtek, 23. maj 2013

P7_TA(2013)0218

Ponovna vzpostavitev dostopa Mjanmara/Burme do splošnih tarifnih preferencialov *I****Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 552/97 o začasnem umiku dostopa Mjanmara/Burme do splošnih tarifnih preferencialov (COM(2012)0524 – C7-0297/2012 – 2012/0251(COD))****(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)**

(2016/C 055/40)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2012)0524),
 - ob upoštevanju člena 294(2) in člena 207 Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C7-0297/2012),
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 27. marca 2013, da bo odobril stališče Evropskega parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za mednarodno trgovino (A7-0122/2013),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali ga nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P7_TC1-COD(2012)0251**Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 23. maja 2013 z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. .../2013 Evropskega parlamenta in Sveta o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 552/97 o začasnem umiku dostopa Mjanmara/Burme do splošnih tarifnih preferencialov**

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Uredbi (EU) št. 607/2013.)

Četrtek, 23. maj 2013

P7_TA(2013)0219

Vzpostavitev okvira za upravljanje finančnih odgovornosti, povezanih s sodišči za reševanje sporov med vlagatelji in državo, ustanovljenimi z mednarodnimi sporazumi, katerih pogodbenica je Evropska unija ***I

Spremembe Evropskega parlamenta, sprejete dne 23. maja 2013, k predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za upravljanje finančnih odgovornosti, povezanih s sodišči za reševanje sporov med vlagatelji in državo, ustanovljenimi z mednarodnimi sporazumi, katerih pogodbenica je Evropska unija (COM(2012)0335 – C7-0155/2012 – 2012/0163(COD))⁽¹⁾

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(2016/C 055/41)

Sprememba 1 Predlog uredbe Naslov

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za upravljanje finančnih odgovornosti, povezanih s sodišči za reševanje sporov med vlagatelji in državo, ustanovljenimi z mednarodnimi sporazumi, katerih pogodbenica je Evropska unija

Sprememba

(Sprememba ne zadeva slovenske različice)

Sprememba 2 Predlog uredbe Uvodna izjava 1

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

(1) Z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe je Unija pridobila izključno pristojnost za sklepanje mednarodnih sporazumov o zaščiti naložb. Unija je že pogodbenica Pogodbe o energetske listini, ki zagotavlja zaščito naložb.

Sprememba

(1) Z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe je Unija pridobila izključno pristojnost za sklepanje mednarodnih sporazumov o zaščiti naložb. Unija je **tako kot države članice** že pogodbenica Pogodbe o energetske listini, ki zagotavlja zaščito naložb.

⁽¹⁾ Zadeva je bila v skladu z drugim pododstavkom člena 57(2) Poslovnika vrnjena pristojnemu odboru v ponovno obravnavo (A7-0124/2013).

Četrtek, 23. maj 2013

Sprememba 3
Predlog uredbe
Uvodna izjava 2

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

- (2) **Sporazumi** o zaščiti naložb **običajno** vključujejo mehanizem za reševanje sporov med vlagatelji in državo, ki vlagatelju iz tretje države omogoča, da vložijo tožbo zoper državo, v kateri je opravil naložbo. Spori med vlagatelji in državo se lahko razrešijo z zneski, naloženimi z arbitražnimi odločbami. Poleg tega pri vsakem takem primeru nastanejo precejšnji stroški za arbitražo in stroški, ki se nanašajo na obrambo zadeve.

Sprememba

- (2) **Prihodnji sporazumi** o zaščiti naložb, **ki jih sklene Unija, lahko** vključujejo, **kadar je to upravičeno**, mehanizem za reševanje sporov med vlagatelji in državo, ki vlagatelju iz tretje države omogoča, da vloži tožbo zoper državo, v kateri je opravil naložbo. Spori med vlagatelji in državo se lahko razrešijo z zneski, naloženimi z arbitražnimi odločbami. Poleg tega pri vsakem takem primeru nastanejo precejšnji stroški za arbitražo in stroški, ki se nanašajo na obrambo zadeve.

Sprememba 4
Predlog uredbe
Uvodna izjava 3 a (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

- (3a) **Ustrežno upravljanje finančne odgovornosti ni mogoče, če standardi zaščite, ki jo zagotavljajo sporazumi o naložbah, v veliki meri presežejo omejitve odgovornosti, ki jih priznavajo Unija in večina držav članic. Skladno s tem bi morali prihodnji sporazumi Unije tujim vlagateljem zagotavljati enako visoko stopnjo zaščite, a ne višje stopnje zaščite, kot jo zakonodaja Unije in splošna načela, ki so skupna pravnim ureditvam držav članic, zagotavljajo vlagateljem iz Unije.**

Četrtek, 23. maj 2013

Sprememba 5
Predlog uredbe
Uvodna izjava 3 b (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

- (3b) *Določanje zgornjih meja finančne odgovornosti na podlagi te uredbe je povezano tudi z varstvom zakonodajnih pooblastil Unije, ki se izvršujejo v okviru pristojnosti, opredeljenih v Pogodbah, in njihovo zakonitost nadzoruje Sodišče Evropske Unije, ki ga ne more neutemeljeno omejevati morebitna odgovornost, opredeljena zunaj uravnoteženega sistema, ki ga določata Pogodbi. V skladu s tem je Sodišče Evropske unije jasno potrdilo, da mora biti odgovornost Unije za zakonodajne akte zlasti v kombinaciji z mednarodnim pravom omejena in je ni mogoče prevzemati brez jasno ugotovljene krivde ⁽¹⁾. Prihodnji sporazumi o naložbah, ki jih bo sklenila Unija, bi morali spoštovati ta varovala za zakonodajna pooblastila Unije in ne bi smeli določati strožjih standardov odgovornosti, kar bi dopuščalo izogibanje standardom, ki jih je določilo Sodišče Evropske unije.*

⁽¹⁾ Sodba Sodišča z dne 9. septembra 2008 v skupnih zadevah C-120/06 P in C-121/06 P, FIAMM in Fedon proti Svetu in Komisiji ([2008] ECR I-6513).

Sprememba 6
Predlog uredbe
Uvodna izjava 4

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

- (4) Kadar ima Unija mednarodno odgovornost za obravnavo, ki jo zagotavlja, se pričakuje, da v skladu z mednarodnim pravom ob zanjo neugodni odločbi plača morebitne zneske in krije stroške vseh sporov. Vendar je lahko neugodna odločba za plačilo zneska, naloženega Uniji, rezultat obravnave, ki jo zagotavlja Unija, ali obravnave, ki jo zagotavlja država članica. Zato bi bilo nepravilno, če bi bili v primeru obravnave, ki jo zagotovi država članica, zneski iz arbitražne odločbe in stroški arbitraže plačani iz proračuna Unije. Zato je nujno, da se v okviru zakonodaje Unije in brez poseganja v mednarodno odgovornost Unije finančna odgovornost razporedi med Unijo in državo članico, odgovorno za zagotovitev obravnave, na podlagi meril iz te uredbe.
- (4) Kadar ima Unija **kot subjekt s pravno osebnostjo** mednarodno odgovornost za obravnavo, ki jo zagotavlja, se pričakuje, da v skladu z mednarodnim pravom ob zanjo neugodni odločbi plača morebitne zneske in krije stroške vseh sporov. Vendar je lahko neugodna odločba za plačilo zneska, naloženega Uniji, rezultat obravnave, ki jo zagotavlja Unija, ali obravnave, ki jo zagotavlja država članica. Zato bi bilo nepravilno, če bi bili v primeru obravnave, ki jo zagotovi država članica, zneski iz arbitražne odločbe in stroški arbitraže plačani iz **proračuna Evropske unije** (proračun Unije). Zato je nujno, da se v okviru zakonodaje Unije in brez poseganja v mednarodno odgovornost Unije finančna odgovornost razporedi med **samo** Unijo in državo članico, odgovorno za zagotovljeno obravnavo, na podlagi meril iz te uredbe.

Četrtek, 23. maj 2013

Sprememba 7**Predlog uredbe****Uvodna izjava 6***Besedilo, ki ga predlaga Komisija*

- (6) Finančna odgovornost se dodeli organu, ki je pristojen za obravnavo, za katero se je ugotovilo, da ni v skladu z zadevnimi določbami sporazuma. To pomeni, da mora Unija prevzeti finančno odgovornost, kadar zadevno obravnavo zagotavlja institucija, organ **ali** agencija Unije. Zadevna država članica mora prevzeti finančno odgovornost, kadar obravnavo zagotavlja država članica. Vendar, kadar država članica deluje v skladu z zakonodajo Unije, na primer pri prenosu direktive v nacionalno zakonodajo, Unija prevzame finančno odgovornost, če se taka obravnava zahteva na podlagi zakonodaje Unije. Uredba mora predvideti tudi možnost, da se posamezna zadeva lahko nanaša tako obravnavo, ki jo zagotavlja država članica, kot na obravnavo, ki se zahteva na podlagi zakonodaje Unije. Zajemala bo vse ukrepe, ki jih sprejmejo države članice in **Evropska unija**.

Sprememba

- (6) Finančna odgovornost se dodeli organu, ki je pristojen za obravnavo, za katero se je ugotovilo, da ni v skladu z zadevnimi določbami sporazuma. To pomeni, da mora Unija **sama** prevzeti finančno odgovornost, kadar zadevno obravnavo zagotavlja institucija, organ, agencija **ali drugi pravni subjekt** Unije. Zadevna država članica mora prevzeti finančno odgovornost, kadar obravnavo zagotavlja **ta** država članica. Vendar, kadar država članica deluje v skladu z zakonodajo Unije, na primer pri prenosu direktive v nacionalno zakonodajo, Unija **sama** prevzame finančno odgovornost, če se taka obravnava zahteva na podlagi zakonodaje Unije. Uredba mora predvideti tudi možnost, da se posamezna zadeva lahko nanaša tako obravnavo, ki jo zagotavlja država članica, kot na obravnavo, ki se zahteva na podlagi zakonodaje Unije. Zajemala bo vse ukrepe, ki jih sprejmejo države članice in **Unija**. **Države članice in Unija bi morale v takem primeru prevzeti finančno odgovornost za določeno obravnavo, ki jo zagotavlja katera koli od njih.**

Sprememba 8**Predlog uredbe****Uvodna izjava 6 a (novo)***Besedilo, ki ga predlaga Komisija**Sprememba*

- (6a) **Kadar ukrepi države članice niso v skladu s tem, kar zahteva pravo Unije, na primer, kadar država članica ne prenese direktive, ki jo sprejme Unija, ali prekorači pogoje direktive, ki jo je sprejela Unija, ko jo izvajajo v nacionalnem pravu, bi država članica morala prevzeti finančno odgovornost za zadevno obravnavo.**

Četrtek, 23. maj 2013

Sprememba 9
Predlog uredbe
Uvodna izjava 8

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

- (8) Kadar država članica nosi potencialno finančno odgovornost, ki izhaja iz spora, je načeloma primerno taki državi članici dovoliti, da deluje kot tožena stranka in tako zaščiti obravnavo, ki jo je zagotovila vlagatelju. To zagotavljajo ureditve iz te uredbe. Znatna prednost tega je, da se proračun Unije in viri Unije niti začasno ne bremenijo s stroški sodnega postopka ali kakršnimi koli zneski, naloženimi z arbitražno odločbo proti zadevni državi članici.

Sprememba

- (8) Kadar država članica nosi potencialno finančno odgovornost, ki izhaja iz spora, je načeloma **pravično in** primerno taki državi članici dovoliti, da deluje kot tožena stranka in tako zaščiti obravnavo, ki jo je zagotovila vlagatelju. To zagotavljajo ureditve iz te uredbe. Znatna prednost tega je, da se proračun Unije in **nefinančni** viri Unije niti začasno ne bremenijo s stroški sodnega postopka ali kakršnimi koli zneski, naloženimi z arbitražno odločbo proti zadevni državi članici.

Sprememba 10
Predlog uredbe
Uvodna izjava 10

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

- (10) V nekaterih okoliščinah je nujno, da Unija deluje kot tožena stranka v sporih z obravnavo, ki jo zagotavlja država članica, da se ustrezno zaščitijo interesi Unije. To velja zlasti kadar spor vključuje tudi obravnavo, ki jo zagotavlja Unija, kadar se zdi, da se obravnava, ki jo zagotovi država članica, zahteva z zakonodajo Unije, ali kadar **je verjetno, da se bodo** podobni zahtevki **pojavi**li v sporih z drugimi državami članicami, ali kadar zadeva vključuje **nerešena** pravna vprašanja, razrešitev katerih bi lahko vplivala na morebitne prihodnje zadeve proti drugim državam članicam ali Uniji. Kadar spor delno zadeva obravnavo, ki jo zagotavlja Unija ali ki se zahteva na podlagi zakonodaje Unije, bi morala Unija delovati kot tožena stranka, razen če te tožbe v zvezi s takšno obravnavo niso zelo pomembne, ob upoštevanju morebitne finančne odgovornosti in sproženih pravnih vprašanj v zvezi z zahtevki glede obravnave, ki jo zagotovi država članica.

Sprememba

- (10) V nekaterih okoliščinah je nujno, da lahko Unija deluje kot tožena stranka v sporih z obravnavo, ki jo zagotavlja država članica, da se ustrezno zaščitijo interesi Unije. To velja zlasti, kadar spor vključuje tudi obravnavo, ki jo zagotavlja Unija, kadar se zdi, da se obravnava, ki jo zagotovi država članica, zahteva z zakonodajo Unije, ali kadar **so bili** podobni zahtevki **vloženi** v sporih z drugimi državami članicami ali kadar zadeva vključuje pravna vprašanja, razrešitev katerih bi lahko vplivala na **trenutne ali** morebitne prihodnje zadeve proti drugim državam članicam ali Uniji. Kadar spor delno zadeva obravnavo, ki jo zagotavlja Unija ali ki se zahteva na podlagi zakonodaje Unije, bi morala Unija delovati kot tožena stranka, razen če te tožbe v zvezi s takšno obravnavo niso zelo pomembne, ob upoštevanju morebitne finančne odgovornosti in sproženih pravnih vprašanj v zvezi z zahtevki glede obravnave, ki jo zagotovi država članica.

Četrtek, 23. maj 2013

Sprememba 11
Predlog uredbe
Uvodna izjava 12

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

- (12) **Primerno je, da se** Komisija v okviru iz te uredbe **odloči**, ali bi kot tožena stranka morala delovati Unija ali država članica.

Sprememba

- (12) **Da bi vzpostavili delujoč sistem, bi se** Komisija **morala** v okviru iz te uredbe **odločiti**, ali bi kot tožena stranka morala delovati Unija ali država članica, **ter obvestiti Evropski parlament in Svet o vsaki takšni odločitvi v okviru svojega letnega poročanja o izvajanju te uredbe.**

Sprememba 12
Predlog uredbe
Uvodna izjava 14

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

- (14) Kadar država članica deluje kot tožena stranka, je primerno, da Komisijo obvešča o poteku zadeve in da lahko Komisija, kadar je to ustrezno, od države članice, ki deluje kot tožena stranka, zahteva, da zavzame posebno stališče v zadevah, ki **so v interesu** Unije.

Sprememba

- (14) Kadar država članica deluje kot tožena stranka, je primerno, da Komisijo obvešča o poteku zadeve in da lahko Komisija, kadar je to ustrezno, od države članice, ki deluje kot tožena stranka, zahteva, da zavzame posebno stališče v zadevah, ki **vplivajo na prevladujoče interese** Unije.

Sprememba 13
Predlog uredbe
Uvodna izjava 15

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

- (15) **Država** članica lahko kadar koli sprejme finančno odgovornost v primeru, da je treba izplačati nadomestilo. V takem primeru lahko država članica in Komisija skleneta dogovore za periodična plačila stroškov in za plačilo kakršnih koli nadomestil. Vendar to ne pomeni tudi, da država članica potrjuje, da je zahtevek v sporu utemeljen. Komisija **bi morala biti zmožna sprejeti** sklep, ki od države članice zahteva, da vnaprej plača te stroške. V primeru, da Sodišče dodeli plačilo stroškov Uniji, mora Komisija zagotoviti, da se vsako predhodno plačilo stroškov takoj povrne zadevni državi članici.

Sprememba

- (15) **Brez poseganja v izid arbitražnih postopkov lahko država** članica kadar koli sprejme finančno odgovornost v primeru, da je treba izplačati nadomestilo. V takem primeru lahko država članica in Komisija skleneta dogovore za periodična plačila stroškov in za plačilo kakršnih koli nadomestil. Vendar to ne pomeni tudi, da država članica **na kakršen koli pravni način** potrjuje, da je zahtevek v sporu utemeljen. Komisija **lahko v takšnem primeru sprejme** sklep, ki od države članice zahteva, da vnaprej plača te stroške. V primeru, da Sodišče dodeli plačilo stroškov Uniji, mora Komisija zagotoviti, da se vsako predhodno plačilo stroškov takoj povrne zadevni državi članici.

Četrtek, 23. maj 2013

Sprememba 14
Predlog uredbe
Uvodna izjava 16

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

- (16) V nekaterih primerih bi bilo lahko primerno doseči poravnavo v izogib dragim in nepotrebim arbitražam. Treba je določiti postopek za tako poravnavo. Tak postopek bi moral Komisiji, ki ravna v skladu s postopkom pregleda, omogočiti rešitev zadeve, kadar je to v interesu Unije. Kadar se zadeva nanaša na obravnavo, ki jo zagotavlja država članica, je primerno, da se med Komisijo in zadevno državo članico vzpostavi tesno sodelovanje in opravijo posvetovanja. Državi članici bi bilo treba še naprej pustiti možnost poravnave v vsaki fazi postopka, vendar pod pogojem, da sprejme polno finančno odgovornost in da je taka poravnava v skladu z zakonodajo Unije in ni v nasprotju z interesi Unije.

Sprememba

- (16) V nekaterih primerih bi bilo lahko primerno doseči poravnavo v izogib dragim in nepotrebim arbitražam. Treba je določiti **učinkovit in hiter** postopek za tako poravnavo. Tak postopek bi moral Komisiji, ki ravna v skladu s postopkom pregleda, omogočiti rešitev zadeve, kadar je to v interesu Unije. Kadar se zadeva nanaša na obravnavo, ki jo zagotavlja država članica, je primerno, da se med Komisijo in zadevno državo članico vzpostavi tesno sodelovanje in opravijo posvetovanja, **vključno o postopkih v postopku poravnave in višini denarnega nadomestila**. Državi članici bi bilo treba še naprej pustiti možnost poravnave v vsaki fazi postopka, vendar pod pogojem, da sprejme polno finančno odgovornost in da je taka poravnava v skladu z zakonodajo Unije in ni v nasprotju z interesi Unije **kot celote**.

Sprememba 15
Predlog uredbe
Uvodna izjava 18

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

- (18) Komisija bi se morala podrobno posvetovati z zadevno državo članico, da se doseže dogovor o razporeditvi finančne odgovornosti. Kadar Komisija ugotovi, da je država članica odgovorna, država članica pa se s to trditvijo ne strinja, bi morala Komisija plačati naložene zneske in hkrati od države članice zahtevati, da zadevne zneske skupaj z ustreznimi obrestmi plača v proračun **Evropske unije**. Obresti, ki se plačajo, **so določene** v skladu s [členom 71(4) Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti, **kakor je bila spremenjena**.] Člen 263 Pogodbe je na voljo, kadar država članica meni, da odločitev ne izpolnjuje meril iz te uredbe.

Sprememba

- (18) Komisija bi se morala podrobno posvetovati z zadevno državo članico, da se doseže dogovor o razporeditvi finančne odgovornosti. Kadar Komisija ugotovi, da je država članica odgovorna, država članica pa se s to trditvijo ne strinja, bi morala Komisija plačati naložene zneske in hkrati od države članice zahtevati, da zadevne zneske skupaj z ustreznimi obrestmi plača v proračun **Unije**. Obresti, ki se plačajo, **bi morale biti** v skladu s **členom 78(4) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih**, ki se **uporabljajo** za splošni proračun **Unije** ⁽¹⁾. Člen 263 Pogodbe o delovanju Evropske unije je na voljo, kadar država članica meni, da odločitev ne izpolnjuje meril iz te uredbe.

⁽¹⁾ UL L 298, 26.10.2012, str. 1.

Četrtek, 23. maj 2013

Sprememba 16
Predlog uredbe
Uvodna izjava 19

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

- (19) Proračun Unije bi moral zagotoviti kritje za odhodke, ki izhajajo iz sporazumov, sprejetih v skladu s členom 218 Pogodbe, ki zagotavljajo reševanje sporov med vlagatelji in državo. Kadar finančno odgovornost v skladu s to uredbo nosijo države članice, mora biti Unija sposobna zbrati prispevke zadevne države članice pred izvedbo zadevnih odhodkov ali najprej izvesti zadevne odhodke in šele nato prejeti povračilo od zadevne države članice. Možna bi morala biti uporaba obeh mehanizmov proračunske obravnave glede na izvedljivost, zlasti časovno gledano. Za oba mehanizma velja, da bi morali biti prispevki ali povračila, ki jih plačajo države članice, obravnavani kot notranji namenski prejemki proračuna Unije. Proračunska sredstva, ki izhajajo iz notranjih namenskih prejemkov bi morala zajemati ne samo zadevnih odhodkov, ampak bi morala biti omogočena tudi njihova dodelitev drugim delom proračuna Unije, s katerimi so bila zagotovljena začetna sredstva za izvajanje zadevnih odhodkov v okviru drugega mehanizma.

Sprememba

(Sprememba ne zadeva slovenske različice)

Sprememba 17
Predlog uredbe
Člen 2 – točka b

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

- (b) „stroški, ki izhajajo iz arbitraže“ pomeni pristojbine in stroške arbitražnega sodišča ter stroške zastopanja in odhodkov, ki jih je arbitražno sodišče naložilo tožeči stranki;

Sprememba

- (b) „stroški, ki izhajajo iz arbitraže“ pomeni pristojbine in stroške arbitražnega sodišča **oziroma arbitražne ustanove** ter stroške zastopanja in odhodke, ki jih je arbitražno sodišče naložilo tožeči stranki;

Sprememba 18
Predlog uredbe
Člen 2 – točka c

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

- (c) „spor“ pomeni zahtevek, ki ga tožeča stranka vložijo proti Uniji v skladu s sporazumom in o katerem bo odločalo arbitražno sodišče;

Sprememba

- (c) „spor“ pomeni zahtevek, ki ga tožeča stranka vložijo proti Uniji **ali državi članici** v skladu s sporazumom in o katerem bo odločalo arbitražno sodišče;

Četrtek, 23. maj 2013

Sprememba 19**Predlog uredbe****Člen 2 – točka j a (novo)**

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

(ja) „prevladujoči interesi Unije“ pomeni enega od naslednjih primerov:

- (i) obstaja resna grožnja za dosledno in enotno uporabo ali izvajanje določb o naložbah iz sporazuma zaradi spora med vlagateljem in državo, v katerem je ena od strank Unija,
- (ii) ukrep države članice je lahko v navzkrižju z razvojem prihodnje naložbene politike Unije,
- (iii) spor lahko predstavlja večji finančni učinek na proračun Unije v danem letu ali v sklopu večletnega finančnega okvira.

Sprememba 20**Predlog uredbe****Člen 3 – odstavek 2**

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

2. Kot je določeno v tej uredbi, Komisija sprejme sklep, ki določa finančno odgovornost zadevne države članice v skladu z merili iz odstavka 1.

2. Kadar je določeno v tej uredbi, Komisija sprejme sklep, ki določa finančno odgovornost zadevne države članice v skladu z merili iz odstavka 1. **Evropski parlament in Svet sta obveščena o tem sklepu.**

Sprememba 21**Predlog uredbe****Člen 7 – odstavek 1**

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

Takoj ko Komisija prejme obvestilo, s katero tožeča stranka izrazi svojo namero o začetku arbitražnih postopkov **v skladu z določbami iz sporazuma, o tem** obvesti zadevno državo članico.

Takoj ko Komisija prejme obvestilo, s katerim tožeča stranka izrazi svojo namero o začetku arbitražnih postopkov, **ali obvestilo o zahtevi za posvetovanje ali zahtevku za državo članico**, obvesti zadevno državo članico **ter Evropski parlament in Svet o morebitnih prejšnjih zahtevah tožeče stranke za posvetovanje in o obvestilu, v katerem tožeča stranka izrazi namero, da bo v 15 delovnih dneh od prejema obvestila začela arbitražni postopek zoper Unijo ali državo članico, vključno z imenom tožeče stranke, določbah sporazuma, ki naj bi bile kršene, zadevnem gospodarskem sektorju, obravnavi, ki naj bi kršila sporazum, in znesku zahtevane odškodnine.**

Četrtek, 23. maj 2013

Sprememba 22**Predlog uredbe****Člen 8 – odstavek 2 – točka c***Besedilo, ki ga predlaga Komisija*

- (c) **verjetno je, da bodo vloženi podobni** zahtevki za isti sporazum zoper obravnavo, ki jo zagotovijo druge države članice, Komisija pa je v najboljšem položaju, da zagotovi učinkovito in dosledno obrambo ali

Sprememba

- (c) **vloženi so bili** zahtevki **za posvetovanja v zvezi s podobnimi** zahtevki za isti sporazum zoper obravnavo, ki jo zagotovijo druge države članice, Komisija pa je v najboljšem položaju, da zagotovi učinkovito in dosledno obrambo ali

Sprememba 23**Predlog uredbe****Člen 8 – odstavek 2 – točka d***Besedilo, ki ga predlaga Komisija*

- (d) spor sproži **neresena** pravna vprašanja, **ki se lahko ponovno pojavijo v drugih sporih v okviru istih** ali drugih sporazumov **Unije, ki se nanašajo na obravnavo, ki jo zagotavlja Unija ali druge države članice.**

Sprememba

- (d) spor sproži **občutljiva** pravna vprašanja, **katerih reševanje lahko vpliva na prihodnjo razlago zadevnega sporazuma** ali drugih sporazumov.

Sprememba 24**Predlog uredbe****Člen 8 – odstavek 2 a (novo)***Besedilo, ki ga predlaga Komisija**Sprememba*

- 2a. Kadar Unija prevzame vlogo tožene stranke na podlagi sklepa Komisije v skladu z odstavkom 2 ali standardnega pravila iz odstavka 1, je takšna odločitev o statusu tožene stranke zavezujoča za tožečo stranko in arbitražno sodišče.**

Sprememba 25**Predlog uredbe****Člen 8 – odstavek 4***Besedilo, ki ga predlaga Komisija*

4. Komisija obvesti **druge države članice in** Evropski parlament o vsakem sporu, v katerem se uporablja ta člen in način, na katerega je bil uporabljen.

Sprememba

4. Komisija obvesti Evropski parlament **in Svet** o vsakem sporu, v katerem se uporablja ta člen, in načinu, na katerega je bil uporabljen.

Četrtek, 23. maj 2013

Sprememba 26

Predlog uredbe

Člen 9 – odstavek 1 – točka b

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

(b) Komisijo obvesti o vseh pomembnih fazah postopka in začne redna posvetovanja, v vsakem primeru pa to stori takrat, ko Komisija to zahteva, ter

Sprememba

(b) Komisijo **nemudoma** obvesti o vseh pomembnih fazah postopka in začne redna posvetovanja, v vsakem primeru pa to stori takrat, ko Komisija to zahteva, ter

Sprememba 27

Predlog uredbe

Člen 9 – odstavek 2

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

2. Komisija **lahko** kadar koli od **zadevne** države članice zahteva, da sprejme določeno stališče glede katerega koli pravnega vprašanja, ki izhaja iz spora, ali katerega koli drugega **elementa v interesu Unije**.

Sprememba

2. **Kadar to zahtevajo prevladujoči interesi Unije, lahko** Komisija kadar koli **po posvetovanjih z zadevno državo članico** od **te** države članice zahteva, da sprejme določeno stališče glede katerega koli pravnega vprašanja, ki izhaja iz spora, ali katerega koli drugega **pravnega vprašanja, katerega reševanje lahko vpliva na prihodnjo razlago zadevnega sporazuma ali drugih sporazumov**.

Sprememba 28

Predlog uredbe

Člen 9 – odstavek 2 a (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

2a. Če zadevna država članica meni, da zahtevek Komisije neprimerno ogroža njeno učinkovito obrambo, začne posvetovanja, da bi našla sprejemljivo rešitev. Kadar sprejemljive rešitve ni mogoče najti, lahko Komisija sprejme odločitev, ki od zadevne države članice zahteva, da sprejme določeno pravno stališče.

Četrtek, 23. maj 2013

Sprememba 29
Predlog uredbe
Člen 9 – odstavek 3

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

3. Če sporazum ali v njem navedena pravila zagotavljajo možnost za razveljavitev, pritožbo ali revizijo katerega koli pravnega vprašanja, vključenega v odločbo arbitražnega sodišča glede plačil, Komisija lahko, kadar meni, da to dopušča skladnost ali pravilnost razlage sporazuma, od **države članice** zahteva, da predloži vlogo za razveljavitev, pritožbo ali revizijo. V tem primeru so predstavniki Komisije člani delegacije in lahko izrazijo stališča Unije glede zadevnega pravnega vprašanja.

Sprememba

3. Če sporazum ali v njem navedena pravila zagotavljajo možnost za razveljavitev, pritožbo ali revizijo katerega koli pravnega vprašanja, vključenega v odločbo arbitražnega sodišča glede plačil, Komisija lahko, kadar meni, da to dopušča skladnost ali pravilnost razlage sporazuma, **po posvetovanju z zadevno državo članico** od **nje** zahteva, da predloži vlogo za razveljavitev, pritožbo ali revizijo. V tem primeru so predstavniki Komisije člani delegacije in lahko izrazijo stališča Unije glede zadevnega pravnega vprašanja.

Sprememba 30
Predlog uredbe
Člen 9 – odstavek 3 a (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

3a. Če zadevna država članica noče vložiti vloge za razveljavitev, pritožbo ali revizijo, o tem v 30 dneh obvesti Komisijo. Komisija lahko v tem primeru sprejme sklep, ki od zadevne države članice zahteva, da vloži vlogo za razveljavitev, pritožbo ali revizijo.

Sprememba 31
Predlog uredbe
Člen 10 – točka c

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

(c) Komisija državi članici zagotovi vso dokumentacijo v zvezi s postopkom, da se zagotovi kar najučinkovitejša obramba, ter

Sprememba

(c) Komisija državi članici zagotovi vso dokumentacijo v zvezi s postopkom, **jo obvešča o vseh pomembnih fazah postopka ter začne posvetovanja z njo, kadar zadevna članica to zahteva**, da se zagotovi kar najučinkovitejša obramba, ter

Četrtek, 23. maj 2013

Sprememba 32

Predlog uredbe

Člen 10 – odstavek 1 a (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

Komisija redno obvešča Evropski parlament in Svet o razvoju arbitražnih postopkov iz prvega odstavka.

Sprememba 33

Predlog uredbe

Člen 13 – odstavek 1

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

1. Kadar je Unija tožena stranka v sporu v zvezi z obravnavo, ki jo delno ali v celoti zagotovi država članica, in kadar Komisija meni, da bi bila poravnava v okviru reševanja sporov v interesu Unije, se najprej posvetuje z zadevno državo članico. Država članica prav tako lahko začne taka posvetovanja s Komisijo.

1. Kadar je Unija tožena stranka v sporu v zvezi z obravnavo, ki jo delno ali v celoti zagotovi država članica, in kadar Komisija meni, da bi bila poravnava v okviru reševanja sporov v interesu Unije, se najprej posvetuje z zadevno državo članico. Država članica prav tako lahko začne taka posvetovanja s Komisijo. **Država članica in Komisija zagotovita vzajemno razumevanje pravnega položaja in morebitnih posledic ter se za razrešitev primera izogibata vsakršnemu nesoglasju.**

Sprememba 34

Predlog uredbe

Člen 13 – odstavek 3

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

3. Če država članica ne privoli v poravnavo spora, lahko spor poravna Komisija, kadar to zahtevajo prevladujoči interesi Unije.

3. Če država članica ne privoli v poravnavo spora, lahko spor poravna Komisija, kadar to zahtevajo prevladujoči interesi Unije. **Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu posreduje vse ustrezne informacije o odločitvi, da se spor reši s poravnavo, predvsem obrazložitev.**

Četrtek, 23. maj 2013

Sprememba 35**Predlog uredbe****Člen 14 – odstavek 3 a (novo)**

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

3a. *Kadar je država članica tožena stranka v sporu, ki se nanaša izključno na obravnavo, ki so jo zagotovili njeni organi, in se odloči za poravnavo spora, obvesti Komisijo o osnutku poravnave ter o pogajanjih in izvedbi poravnave.*

Sprememba 36**Predlog uredbe****Člen 17 – odstavek 1**

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

1. Kadar Unija deluje kot tožena stranka v skladu s členom 8 in kadar Komisija meni, da mora zadevna država članica na podlagi meril iz člena 3(1) delno ali v celoti plačati znesek, naložen z odločbo ali poravnavo, se uporabi postopek iz odstavkov **od** 2 do 5.

1. Kadar Unija deluje kot tožena stranka v skladu s členom 8 in kadar Komisija meni, da mora zadevna država članica na podlagi meril iz člena 3(1) delno ali v celoti plačati znesek, naložen z odločbo ali poravnavo, se uporabi postopek iz odstavkov 2 do 5 **tega člena. Ta postopek se uporabi tudi, kadar je Unija, ki deluje kot tožena stranka v skladu s členom 8, uspešna pri arbitraži, vendar mora pokriti stroške, ki izhajajo iz nje.**

Sprememba 37**Predlog uredbe****Člen 17 – odstavek 3**

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

3. V treh mesecih od prejema zahtevka za plačilo zneska, naloženega s končno odločbo ali poravnavo, Komisija sprejme sklep, naslovljen na zadevno državo članico, o določitvi zneska, ki ga mora plačati navedena država članica.

3. V treh mesecih od prejema zahtevka za plačilo zneska, naloženega s končno odločbo ali poravnavo, Komisija sprejme sklep, naslovljen na zadevno državo članico, o določitvi zneska, ki ga mora plačati navedena država članica. **Komisija o tem sklepu in finančni razsodbi obvesti Evropski parlament in Svet.**

Četrtek, 23. maj 2013

Sprememba 38
Predlog uredbe
Člen 17 – odstavek 4

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

4. Razen če država članica ugovarja zoper odločitev Komisije v enem mesecu, mora zadevna država članica v proračun Unije plačati znesek, **naložen** z odločbo ali poravnavo, najpozneje v treh mesecih po sklepu Komisije. Zadevna država članica je odgovorna za kakršne koli zapadle obresti po stopnji, ki velja za druga denarna sredstva, dolgovana v proračun Unije.

Sprememba

4. Razen če država članica ugovarja zoper odločitev Komisije v enem mesecu, mora zadevna država članica v proračun Unije plačati znesek, **enakovreden znesku, naloženemu** z odločbo ali poravnavo, najpozneje v treh mesecih po sklepu Komisije. Zadevna država članica je odgovorna za kakršne koli zapadle obresti po stopnji, ki velja za druga denarna sredstva, dolgovana v proračun Unije.

Sprememba 39
Predlog uredbe
Člen 18 – odstavek 1

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

1. Komisija **lahko** sprejme sklep, s katerim od zadevne države članice zahteva, da zagotovi **plačila** finančnih prispevkov v proračun Unije, da se pokrijejo stroški, ki izhajajo iz arbitraže, **če meni, da bo država članica dolžna plačati kakršne koli zneske iz arbitražne odločbe** v skladu z merili iz člena 3.

Sprememba

1. **Kadar Unija deluje kot tožena stranka v skladu s členom 8 in če ni bil sklenjen dogovor v skladu s členom 11, lahko** Komisija sprejme sklep, s katerim od zadevne države članice zahteva, da zagotovi **predplačila** finančnih prispevkov v proračun Unije, da se pokrijejo **predvidljivi ali nastali** stroški, ki izhajajo iz arbitraže. **Tak sklep o finančnih prispevkih je sorazmeren in** v skladu z merili iz člena 3.

Sprememba 40
Predlog uredbe
Člen 19

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Povračilo ali vplačilo države članice v proračun Unije, da se poravnajo zneski, naloženi z odločbo ali poravnavo, se štejejo kot notranji namenski prejemki v smislu [člena 18 Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti]. Lahko se uporabljajo za kritje odhodkov, ki izhajajo iz sporazumov, sprejetih v skladu s členom 218 Pogodbe, ki zagotavljajo reševanje sporov med vlagatelji in državo ali dodelitev drugim delom proračuna, ki so na začetku zagotavljali kritje zneskov, naloženih z odločbo ali poravnavo, ali kakršnega koli drugega stroška.

Sprememba

Povračilo ali vplačilo države članice v proračun Unije, da se poravnajo zneski, naloženi z odločbo ali poravnavo, **vključno s tistimi iz člena 18(1) te uredbe**, se štejejo kot notranji namenski prejemki v smislu člena 21(4) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012. Lahko se uporabljajo za kritje odhodkov, ki izhajajo iz sporazumov, sprejetih v skladu s členom 218 Pogodbe, ki zagotavljajo reševanje sporov med vlagatelji in državo, ali dodelitev drugim delom proračuna, ki so na začetku zagotavljali kritje zneskov, naloženih z odločbo ali poravnavo, ali kakršnega koli drugega stroška.

Četrtek, 23. maj 2013

Sprememba 41**Predlog uredbe****Člen 20 – odstavek 1***Besedilo, ki ga predlaga Komisija*

1. Komisiji pomaga **[odbor]** za sporazume o naložbah, ustanovljen z Uredbo **[2010/197 COD]**. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

Sprememba

1. Komisiji pomaga **Odbor** za sporazume o naložbah, ustanovljen z Uredbo (EU) št. **1219/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o prehodnih dogovorih za dvostranske sporazume o naložbah med državami članicami in tretjimi državami** ⁽¹⁾. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

⁽¹⁾ UL L 351 20.12.2012, str. 40.

Sprememba 42**Predlog uredbe****Člen 21 – odstavek 1***Besedilo, ki ga predlaga Komisija*

1. Komisija v rednih časovnih presledkih Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te uredbe. Prvo poročilo predloži najpozneje **tri leta** po začetku veljavnosti te uredbe. Nadaljnja poročila nato predloži vsaka tri leta.

Sprememba

1. Komisija v rednih časovnih presledkih Evropskemu parlamentu in Svetu predloži **podrobno** poročilo o izvajanju te uredbe. **Navedeno poročilo vsebuje vse pomembne informacije, vključno s seznamom tožb, vloženih proti Uniji ali državam članicam, povezanimi postopki, sodbami in finančnim učinkom za zadevne proračune.** Prvo poročilo predloži najpozneje **pet let** po začetku veljavnosti te uredbe. Nadaljnja poročila nato predloži vsaka tri leta, **razen če proračunski organ, ki ga sestavljata Evropski parlament in Svet, odloči drugače.**

Sprememba 43**Predlog uredbe****Člen 21 – odstavek 1 a (novo)***Besedilo, ki ga predlaga Komisija**Sprememba*

1a. Komisija vsako leto predloži Evropskemu parlamentu in Svetu seznam zahtevkov za posvetovanja od tožečih strank, tožb in arbitražnih odločitev.

Četrtek, 23. maj 2013

P7_TA(2013)0220

Netrgovski premiki hišnih živali *I**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o netrgovskih premikih hišnih živali (COM(2012)0089 – C7-0060/2012 – 2012/0039(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(2016/C 055/42)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2012)0089),
 - ob upoštevanju člena 294(2) in členov 43(2) ter 168(4)(b) Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C7-0060/2012),
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 23. maja 2012 ⁽¹⁾,
 - po posvetovanju z Odborom regij,
 - ob upoštevanju zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 13. marca 2013, da bo Svet odobril stališče Parlamenta, v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane (A7-0371/2012),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
 2. je seznanjen z izjavo Komisije, priloženo tej resoluciji;
 3. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 4. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P7_TC1-COD(2012)0039

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 23. maja 2013 z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. .../2013 Evropskega parlamenta in Sveta o netrgovskih premikih hišnih živali in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 998/2003

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Uredbi (EU) št. 576/2013.)

⁽¹⁾ UL C 229, 31.7.2012, str. 119.

Četrtek, 23. maj 2013

PRILOGA K ZAKONODAJNI RESOLUCIJI

Izjava Komisije

Komisija bo v okviru strategije Evropske unije za zaščito in dobro počutje živali ⁽¹⁾ proučila dobro počutje psov in mačk, ki so vključeni v komercialne dejavnosti.

Če bodo rezultati raziskave pokazali, da te komercialne dejavnosti pomenijo tveganje za zdravje, bo Komisija proučila ustrezne možnosti za zaščito zdravja ljudi in živali ter Evropskemu parlamentu in Svetu predlagala ustrezno spremembo veljavne zakonodaje Unije o trgovini s psi in mačkami, vključno z uvedbo sistemov za njihovo registracijo, ki bodo združljivi in na razpolago v vseh državah članicah.

Komisija bo hkrati ocenila izvedljivost in ustreznost razširitve takšnih sistemov za registracijo na pse in mačke, označene in identificirane v skladu z zakonodajo Unije o nekomercialnih premikih hišnih živali.

P7_TA(2013)0221

Zahteve v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki urejajo trgovino s psi, z mačkami in belimi dihurji *I**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 92/65/EGS glede zahtev v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki urejajo trgovino znotraj Unije ter uvoz psov, mačk in belih dihurjev v Unijo (COM(2012)0090 – C7-0061/2012 – 2012/0040(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(2016/C 055/43)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Parlamentu in Svetu (COM(2012)0090),
- ob upoštevanju člena 294(2) in člena 43(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija Parlamentu podala predlog (C7-0061/2012),
- ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 23. maja 2012 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 13. marca 2013, da bo Svet odobril stališče Parlamenta, v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane (A7-0366/2012),

1. sprejme predlog Komisije kot svoje stališče v prvi obravnavi;

⁽¹⁾ COM(2012)0006 Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru o strategiji Evropske unije za zaščito in dobro počutje živali 2012–2015.

⁽¹⁾ UL C 229, 31.7.2012, str. 119.

Četrtek, 23. maj 2013

2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
3. svojemu predsedniku naroči, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P7_TC1-COD(2012)0040

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 23. maja 2013 z namenom sprejetja Direktive 2013/.../EU Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive Sveta 92/65/EGS glede zahtev v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki urejajo trgovino znotraj Unije ter uvoz psov, mačk in belih dihurjev v Unijo

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Direktivi 2013/31/EU.)

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL